

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شہرحی
(أصول السنه) ی
پیئشهوا أحمد بن حنبل

دوره‌نگاری چاپ و په‌نخش
تاریخ

ماڤى لە چاپدانى بۇ نووسەر پارىزراوہ

نــــاوى كتيب: شەرحى (أصول السنه) ى پيشهوا أحمد بن حنبل.
داناــــنى: د. إحسان برهان الدين.
نۆرە و سالى چاپ: يەكەم، سالى ۲۰۲۳.
ژمارە ى سپاردن: ( ) ى سالى (۲۰۲۳) ى پيدراوہ.

نگى چاپ و پيدراوہ
نارين

هەولير/ بازارى زانست بۇ كتيب و چاپەمەنى

Website: www.nareenpub.com

E-mail: nareenpub@gmail.com

مۆبايل: ۰۰۹۶۴۷۷۳۴۰۶۱۰۱۰

شہرحی
(أصول السنہ) ی
پیشہوا أحمد بن حنبل

لہ گہل پاشکوویہ کی پیناسہ کردنی فیرقہ و تاقمہ کان

دانانی

د. إحسان برهان الدین

پيشهكى

الحمد لله وكفى وصلى الله وسلم على نبيه المصطفى وعلى آله وصحبه ومن وفى. تهو حيد كۆله كەى ھەرە مەزنى ئىسلامە، ھەموو پېغەمبەرانىش عليھم السلام، بۆ چەسپاندنى ئەو بنەمايە لەلايەن اللە عزوجل رەوانە كراون، ئەمەش وا دەكات واجبى يەكەمى موسولمان گرنگيدان بيت بە زانستى عەقيدە، لە پرووى زانستىيەو ھە بايەخى پى بدات و لە پرووى بەرجەستە كرنىشەو ھە لە ژيانى پوژانەيدا و لە ھەموو كاروبارىكىدا رەنگ بداتەو ھە.

موسولمان دەبيت ھەموو شتىك لە ژيانى خۆيدا بەستىتە بە عەقيدەو ھە و بنەماكانى ئيمان و تەوھيد و سوننەت بكات بە مەشخەلى رېگا بۆ خۆى، لە عيبادەتەكانى و لە رەفتار و مامەلەكانى لەگەل دەرو بەردا، لە تېروانىنى بۆ ھەموو پرسە جۆراو جۆرەكان و لە ھەموو ئەو ھەى لە ژيانيدا پەيوەندى بە سىياسەت و ئابورى و كۆمەلايەتى ھەر لايەنىكى تر ھە ھەيە، دەبيت رەھەندىكى عەقيدەو بيروباو ھەرى لى دەربھىت و لەو روانگەو ھە تەماشاي بكات و ھەرگرتن و رەتكردنەو ھەى بۆ ھەر پرسىك پيوستە لە رۆشنايى ئەو بيروباو ھەرىدا بيت.

بيروباو ھەرى پەسەند و ھەرگىراو لەلاي اللە تعالى بيروباو ھەرى و عەقيدەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت و فەرموودەناسانە، جگە لەئەوان ھەموو تېگەيشتن و تاقمەكانى تر لە رېگاي راستى كىتاب و سوننەت لايانداو ھەى بۆ كەس درووست نىيە شوپنكەوتوويان بيت.

له دريژايى ميژووشدا هيچ زه بريكى كوشنده و زيانه خش بهر موسولمانان نه كه وتوو، نه و نه دهى دوور كه وتنه ويان له فيربوونى ته وحيد و عقيدهى راست، نه وه به راستى ريگاي مهينه تى دونيا و دواړوژه بويان و له بهر انبه ريشدا ته وحيد و دوور كه وتنه وه له بيدعهى عقيده و هه موو بيدعه يه كى له ئيسلامدا ريگاي به خته وهرى و خو شيبه بويان.

له م سهرده مه شدا به داخوه نه شماره زايى موسولمانان له دينه كه يان و به تاييه تى لاوازيان له بواره كانى ته وحيد و ئيماندا، ريگه ي بؤ نه يارانى دينه كه يان خو شكر دووه بؤ هه ر مه به ستيكى ناكوك له گه ل بنچينه كانى دينه كه ياندا به كار يان بهينن و چه واشه يان بكن و هه موو هو كار يك به كار بهينن بؤ دريژهدان به و ئاگايى و خه وه قورسه ي موسولمانان، هاندهر و هو كارى دريژهدان نيش به م حاله ته نه خواز اوه نه وه يه، موسولمان له بابته كانى عقيده به گشتى و له مه سه له ي (الولاء والبراء) به تاييه تى كه به شيكه كه له كرؤكى ته وحيد و ئيمانه له لايان لاواز بووه و سنووره كانى نيوان موسولمانان و مو شريك و بى باوه ران زور كالبووه ته وه و گوينه دان به پرسه كانى عقيده بووه ته به شيك له پيشكه وتن و بووه به موركى كومه لگاي پيشكه وتوو!

بؤ نموننه به لاي خه لكى نه م سهرده مه وه نه گهر كه سيك پروانامه يه كى نه كادىمى نه بيت، نه وه كه مته رخه مى و عيه يه كى كومه لايه تيبه، نه گهر له زور بوارى ژياندا وه كو سياست و ته كنه لوجيا وزانينى زمانى ئينگليزى بؤ نموننه لاواز بيت هه ست به كه مى ده كات، به لام له دينه كه يدا به گشتى و له عقيده دا به تاييه تى نه گهر

جاهل بیت و هیچی لی نه زانیت نه به لای خویره وه گرفته و نه کومه لگاش به گرفتگی ده زانن، ئا لیره شه وه نه وه یه کی دوور له دینه که یان درووست بوو، هاوکات خه لکانیکی زوری خاوهن به رزه وه ندی به ناو ئیسلامه وه به ناوو سیفه تی جورا و جوره وه هه میشه به و خه لکه ده لین ئیوه له سه ره حه قن و ریگای راستان گرتووه، به وانه ش که ده یانه ویت له خه وی بی ناگایی رایانچه کینن بیان ده لین ئیوه توندیره ون و دینیکی ناموتان هیناوه و جوره ها ناووناتوره یان لی ده نین بو ئه وه ی نه و ئیسلامه ی له کیتاب و سوننه تدا هاتووه پیشکه شی خه لکی نه که ن.

بویه شاره زا بوون له ته وحید و له پرسه کانی ئیمان و سوننه ت، پیوستیه کی گه وره و گرانی زیان و دواپورزه بو هه موو موسولمانیک، پیوستیه کی فیتریه بو مروف بو ئه وه ی ئامانجیکی هه بیت له م دنیا یه له پیناویدا بزیت و ریگای دواپورزی بو روناک بکاته وه. ته وحید یه که م واجب و کوتا واجبه که نه بیت موسولمان بیکاته نه خشه ریگای دنیا ی خو ی و له سه ره ئه م دنیا یه به جی به نیلیت:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَ

وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳.

یه کیک له و کتیبانه ی نه م لایه نه ی موسولمان توکمه ده کات و فیری کومه لیک له بنه ماکانی دینه که ی ده کات، کتیبی (أصول السنه) ی پیشه‌وا ی ئه هلی سوننه ت أحمد بن حنبل ه به ره حمه ت بیت، له م کتیبه دا و له روناکی قسه ی زانایاندا که نه م مه تنه یان شهرح کردووه شهرحیکی بوخت و کورتمان بو ی ئاماده کردووه که له زوربه ی شهرحه کانی نه م مه تنه و کتیبی تری عه قیده سوودمان بینیه، به و هیوای

که هه‌وئیک بیت بۆ چه‌سپاندنی سوننه‌ت و عه‌قیده‌ی راست و درووست که له راستیدا ئەو دوو زاراوه‌یه به یه‌ک و اتا دین.

ئەو کتیبانه‌ی که بۆ ئەم شەرحه‌ لییان سوودمه‌ند بووم، چه‌ند شەرحیکی هاوچه‌رخ بوون بۆ مه‌تنه‌که، وه‌کو: شەرحیکی شیخ عبدالله بن جبرین به‌ره‌حمه‌ت بی‌ت و شەرحیکی له‌و فراوانتری شیخ عبدالعزیز الراجھی و چه‌ند شەرحیکی تریش، هه‌روه‌ها گه‌راومه‌ته‌وه بۆ کۆمه‌لێک کتیبی عه‌قیده‌ یان به‌راسته‌وخۆ بۆ سه‌رچاوه‌ که یان به‌ناراسته‌وخۆ و به‌وه‌رگرتن له‌سه‌رچاوه‌ی تر، له‌وانه (الشریعة)ی الآجری و (الإبانه)ی ابن بطه‌ و (شرح العقیده الطحاویه)ی ابن أبی العز و ناصر البراک و سفر الحوالی، هه‌روه‌ها له‌ کتیبی (مجموع الفتاوی) و چه‌ند کتیبیکی تری ابن تیمیه سوودم بینویه و جگه‌ له‌مانه‌ش له‌ کۆمه‌له‌ کتیبیکی تر که‌لکم وه‌رگرتوو وه‌ک (و مختصر الفقه الإسلامی) التویجری و (المبین فی قواعد التکفیر) و هه‌روه‌ها بۆ هه‌ندی باسی تایه‌ت به‌ عه‌قیده‌ و به‌فه‌رمووده‌کان بۆ ساینی (الدرر السنیه) گه‌راومه‌ته‌وه و هه‌ندی سه‌رچاوه‌ی تریش که له‌ په‌راویزه‌کاندا ئاماژه‌م بۆ کردوون.

داواکارم له‌ الله عزوجل ئەم کتیبه‌ سه‌ره‌رای بچوکی و که‌می لا‌په‌رکانی بکات به‌ مایه‌ی خیر و رۆشنبوونی رێگا بۆ موسولمان و من و ئەوانیش بکاته‌ شوینکه‌وتوو قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر و پیشه‌وامان و صلی الله وسلم و بارک علی محمد و وعلی آله و صحبه‌ وسلم تسلیما کثیرا و الحمد لله‌ أولا و آخرا.

إحسان برهان الدین

۲۵ ذوالقعدة ۱۴۴۴/۱۴ حزیران ۲۰۲۳

سلیمان/گرین سیتی

پیناسە بەك بۆ كتیبى (أصول السنة) ودانەرەكەى

كتیبى (أصول السنة) ى پيشهوا أحمد بن حنبل، كتیبىكى زۆر بە ناوبانگە لە بواری بیروباوەردا و شارەزا بوون لى بۆ هەموو موسولمانىك گرنگە، ئەوەش لەبەر چەند هۆكارىك:

۱- لەبەر ئەوەى دانەرەكەى زانایكى گەورەىە كە ئەویش (أحمد بن حنبل) ه، یەكێكە لە پيشهوايانى ئەهلى سوننەت و جەماعەتە و لەناوباندا تايبەتمەندى و پيگەى ديار و بەرزى خۆى هەيە.

۲- چونكە بنچينەو بنەما سەرەكییەكانى ئەهلى سوننەتى تيدا پروونكر دوو تەووە كە پيچەوانەى ئەهلى بیدەعە ولە دیر زەمانەووە ئەو كتیبە بايەخى زۆرى لەلاى زانایان و فیرخووانى زانست پى دراوہ.

۳- لەبەر ئەوەى بیروباوەردى (الفرقة الناجية) پروون دەكاتەووە وبەو پيەش هەموو موسولمانىكى موهيدى ئەهلى سوننەت پيوستى پيەتى.

كورتەيەك دەربارەى ژياننامەى دانەر

پيش پروونکردنەوہى ئەو بنەمايانە باشترە پوختەيەك دەربارەى دانەر باس بکەين ، بۆ ئەوہى پيش ھەموو شتتیک بزائين ئەحمەدى كورى حەنبەل كيبە: ناوى (أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد بن إدريس بن عبد الله) ه ، له سالى ۱۶۴ى كۆچى له بەغدا له دايكبووه ، ھەر له منالییەوہ باوكى وەفاتى کردووہ و خووى فەرموویەتى: (لم أر جدي ولا أبي) واتە: نەباپیرەو نەباوکم نەبینیوہ، باوكى له تەمەنى سى سالیدا بە گەنجى وەفاتى کردووہ و ئیتر لە گەل ھەندى كەس و كارى له بنەمالە كەياندا دايكى پەرورەدى کردووہ ، باوكى خانوویەك و چەند دوكانىكى ھەبوو بۆى بەجیھیشتبون لە خانووە كە نیشتەجى بوون وبە داھاتى دوكانەكانیش -ھەرچەند كەمیش بوو- بژيوى خویمان پى دابین دەکرد و بەوشیوہش لە خەلكى بى نیاز بوون .

له بنچینەدا بنەمالە كەى خەلكى بەسرە بوون، بەلام ئەحمەد له بەغدا پەرورەدە بوو كە زانستخووازان له ھەموو لایەكەوہ پروویان تیدە کرد لەو سەردەمە، ھەر لە سەرتەتای پیگەیشتنى قورئانى پیروزی لەبەر کرد و زانستەكانى زمانەوانى و نووسین و شەرعناسى و فەرموودەو زانستەكانى تری وەرگرت ، كاتیک كە منال بوو جیگای متمانەى مامۆستایان و خویندكاران و باوكەكانیان بوو ، بەلكو زۆریك لە باوكى خویندكارەكان ئومیدەوار بوون كورەكانیان وەكو ئەحمەد بیت بە ھوى ئەو ئاكارە جوانانەو و زانست و زیرەكیەى كە پى دەناسرا .

ئەحمەد لەبەر سەرقال بوونى بە زانست و کۆکردنەوھى فەرموودەوھ، ژنھینانى دواکەوت بۆ دواى تەمەنى چل سالى، دواى ئەوھش بەتەواوى خۆى يە کلا کردەوھ بۆ فېرکردن و فەتوا و نووسين ، وھ کو ابن الجوزي دەربارەى دەلئيت: (كان رضي الله عنه شديد الإقبال على العلم، سافر في طلبه السفر البعيد، ووفر على تحصيله الزمان الطويل، ولم يتشاغل بكسب ولا نكاح حتى بلغ منه ما أراد).^(۱) واتە: أحمد الله لئى رازى بېت زۆر بايەخى بەزانست دەدا و بەرەو پرووى دەرپۆشت، لە پیناويدا گەشتى بۆ شوينى دوور دەکرد و سەرەکانئىكى لە تەمەنى لەرپىگەى بەدەستخستنىدا بەسەر برد، تەنانەت خۆى نە بە ژنھينان و نە بە کاروکاسبى سەرقال نە کرد تاكو گەيشتە ئەوھى كە مەبەستى بوو.

يەكەم خيزانى ناوى (العباسة بنت الفضل) بوو، ئەحمەد دەربارەى ئەو خيزانەى فەرموويەتى: (أقامت معي أم صالح ثلاثين سنة فما اختلفت أنا وهي في كلمة) واتە: سى سأل له گەل داىكى صالح دا پىكەوھ ژيان، رۆژيک قسەيەكى ناخۆش لە نيوانماندا پرووى نەدا .

ئەحمەد لەسەرەتاي فېربوونيدا خەرىكى زانستى (فقه) بوو ، بەلام دواتر بە تەواوى خۆى بۆ زانستى فەرموودە يە کلا کردەوھ ، سەرەتا فەرموودەى لە ئەبو يوسفى هاوھلى ئەبو حەنيفە وەرگرت ، دواتر بۆ ماوھى چوار سأل لە لای پيشهوا

(۱) كتاب مناقب الإمام أحمد: ۷۲.

(هشيم بن بشير الواسطي)^(۱) فەرموودەى لى وەرگرت و ئىنجا پرووى كرده ولاتان بۆ بىننى زانايان و فەرموودە ناسان بۆ نووسىنە وەى فەرموودە لىيان و موسنەدە كەى بە و شىوہ كۆكرده وە كە سى ھەزار فەرموودەى موسنەدى تىدايە ، لە گەل يە حىاي كوپى موعىنى ھاوپىدا چوونە ھەج و بە نىياز بوون لە وىوہ بچنە صنعاء بۆ وەرگرتنى فەرموودە لە عبدالرزاق،^(۲) لە ھەج عبدالرزاق يان بىنى و يە حىا پىي وت ئەوہ ئە ھمەدى كوپى ھەنە لە بە نىازە فەرموودەت لى وەر بگرت، مە بەستى ئەوہ بوو نە چن بۆ يە مەن كات و خەرجى رىگە يان لە كىسە بۆ بىننىتەوہ، بە لام ئە ھمەد سەرزە نشتى يە حىاي كورد لە سەر ئە و داواكارى و فەرمووى نىتە خۆم لە لاي اللہ ناگورم، دە بىت لە يە مەن بچمە خزمەتى ، لە رىگەى صنعاء پارەى پى نە ما و ناچار بۆ ماوہ يەك ھە مالى دە كورد بۆ ئەوہى بگاتە جىگای مە بەست .

ئە ھمەد دواى ئەوہ ش گە ىشتە ئاستىكى بەرز لە زانستدا و ناوبانگى پەيدا كورد و وە كو پيشە وای موسولمانان تە ماشا دە كرا ، ھەر بەردەوام بوو لە گەران بە دواى زانست و فەرموودەدا و دەيفەرموو: (مع المحبرة إلى المقبرة) واتە: تاكو دە مرم

---

(۱) هشيم بن بشير بن القاسم بن دينار ، لە سالى ۱۰۴ ى كۆچى لە داىكبووہ و لە سالى ۱۸۳ ى كۆچى وە فاتى كردووہ. بۆ ژياننامە كەى پروانە: سير أعلام النبلاء، الذهبى، ۲۸۷/۸.

(۲) عبد الرزاق بن همام الصنعاني ، فەرموودە ناسى بە ناوبانگى يە مەن، لە ۱۲۶ ى كۆچى لە داىك بووہ و لە ۲۱۱ ى كۆچى وە فاتى كردووہ. بۆ ژياننامە كەى پروانە: سير أعلام النبلاء: ۵۶۴/۹.

خەرىكى فېربوون و زانست دەبىم، ھەروھە دەفەر موو: «أنا أطلب العلم إلى أن أدخل القبر» واتە: تاكو دەچمە ناو گۆرە كەمەو ھەر بەدوای زانستەو دەبىم.

ئەحمەد پۆژ لە دوای پۆژ ناوبانگى زياتر بلاو دەبوو ھەو ھەو ، متمانەو خۆشەويستى خەلك و زانايان و فېرخوازانى زانستيش زياتر بە دەست دەھينا، دەگېرنەو ھە پېنج ھەزار كەس لە وانە كانى دادەنشتن و پېنج سەد كەسيان قسە كانيان دەنووسىو ھەو ، لەسەر ئەو حالەتەش بەردەوام بوو تا ئەو كاتەى تووشى ئەو ناپەھەتى و مەينەتییە بوو لەسەر مەسەلەى (خلق القرآن) و ئەو پەرى ئارام گرتن و جیگىر بوونى لەو تاكردنەو ھەدا نیشان دا ، بۆيە ئەو ھەندەى تر لە چاوى موسولماناندا گەورە بوو.

ئەحمەد پياويكى شكۆدار و بەھەببەت بوو ، زۆر گرنگى بە پاك و خاوينى و پىك و پىكى جل و بەرگە كانى دەدا ، پوخسارىكى جوانى ھەبوو ، ھەرگىز گالتەو سوعبەتى نەدە كرد و دەيوت ئەو ھەو بۆ كەسك فەرموودەى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم بگىرپتەو ھە شياو نىيە ، بەلكو جارپىكان يەزىدى كورپى ھارون^(۱) كە شەيخى ئەحمەد بوو گالتەى كرد و پىكەنى لە گەل كەسكدا و دواتر كە زانى ئەحمەد لە كۆرە كەدا دانىشتوو ھەو تى بۆ ئاگەدارتان نە كردمەو ھەو ئەحمەد لپرەيە بۆ ئەو ھەو گالتەم نە كردايە.

(۱) يزید بن ھارون زانايە كى گەورەى سەردەمى خۆى بوو، لە سالى ۱۱۸ ك لە داىكبوو ھەو ۲۰۶ ك ھەفاتی كردوو، بۆ ژياننامە كەى بېروانە: سير أعلام النبلاء، (۳۸۵/۹).

ئەحمەد رەحمەتی اللہی لئی بێت لەسەردەمی المأمون و دواتر المعتصم و الواثق
 یشدا ئازارو ئەشکەنجەیی زۆر درا بۆ ئەوێ بلیت قورئان درووستکراویکە وەکو
 درووستکراوەکانی اللہ و کەلامی خۆی نییە و بچیتە سەر پێبازی موعتەزەلەکان کە
 دەوری ئەو خەلیفانەیان دابوو و قایلێشیان کردبوون کە بە زۆر خەلک و زانایان
 ناچار بکریڤن بچنە سەر ئەو بۆچوونە ، بەلام ئەحمەد هەرگیز چۆکی دانەدا و
 جاری وابوو لە ژێر ئەشکەنجە دەبوراوە، بەلام قسەیه‌کی نەدەکرد ئەوان پێیان
 خۆش بێت ، چونکە دەیزانی هەموو موسولمانان تەماشای هەلوێستی ئەو ئەکەن ،
 الواثق لە زیندان ئازادی کرد، بەلام وانه وتەوێ لئی قەدەغە کرد بۆ ماوەی پێنج
 سأل وانهی نەوتەوێ تاکو مردنی الواثق و هاتنی المتوکل کە ئەو جیاواز بوو لە
 خەلیفەکانی پێش خۆی.

ئەحمەد بە رەحمەت بێت بە هەژاری و نەداری ژیانی بەسەر برد و هەرگیز
 یارمەتی لەکەس وەر نەدەگرت، تەنانەت کاتیک المتوکل بە دیاری بریکی زۆر پارەیی
 پێدا و ناچار بوو وەرگریت نەوێ لئیکدانەوێ خراپی بۆ بکریت ، هەر لەو
 رۆژەدا هەر هەموو پارەکەیی بەو کیسەشەوێ کە پارەکەیی تێدا بوو بە خشی و هیچی
 لەلای خۆی نەهێشتەوێ.

ئەحمەد پیاویکی زانا و خاوەن تەقوا و شکۆدار بوو ، بەردەوام خەریکی
 عیبادەت بوو ، دەگیرنەوێ رۆژانە سێ سەد پکات نوێژی دەکرد ، بەلام لە کاتی
 زیندانیه‌کەیدا کە لاواز بوو کەمی کردەوێ بۆ سەدو پەنجارکات، حەوت رۆژ
 جاریکیش قورئانی خەتم دەکرد.

ئەم زانا پایه‌به‌رزە که پیشه‌وای یه کیکه له چوار رپرەوه به ناو بانگه‌کانی ئیسلام له فیه‌دا ، خاوه‌نی چه‌ندین کتیبه که موسولمان وه‌کو بنچینه‌یه‌کی گرنه‌گ ته‌ماشایان کردوو له دریزایی میژوو دا بو فیربوونی زانست، له‌وانه کتیبی (المسند) که سی‌هه‌زار فه‌رموو ده‌ی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ی تیدا کو کردوو ته‌وه و به‌گه‌وره‌ترین کتیبی فه‌رموو ده‌ه‌ژمی‌دریت ، هه‌روه‌ها: (العلل ومعرفة الرجال ، الأسامي والکنی. سؤالات أبي داوود. العلل ومعرفة الرجال، مسائل الإمام أحمد، أصول السنة. العقيدة برواية أبي بكر الخلال. الورع، الرد على الجهمية والزنادقة. الزهد. العلل ومعرفة الرجال، الأشربة. فضائل الصحابة. سؤالات الأثرم لأحمد بن حنبل. أحكام النساء).

شایانی باسه ئەحمەد چاوی به پیشه‌وا شافعی که وتبوو له کاتی سه‌ردانی ئەو پیشه‌وایه بو به‌غدا ، ده‌باره‌شی فه‌رموو یه‌تی: «خرجت من بغداد وما خلفت بها أحداً أروع ولا أتقى ولا أفقه من أحمد بن حنبل» واته: به‌غدام به‌جیه‌ه‌شت و له ئەحمەد به‌وه‌رع و ته‌قواتر و زاناترم تیدا به‌جینه‌ه‌شت.

له‌سالی ۲۴۱ ی کوچی له مانگی ربيع الأول له به‌ره‌به‌یانی هه‌ینیدا وه‌فاتی کرد و له پاش نوژی عصر له به‌غدا له‌گه‌ره‌کی حه‌یده‌رخانه‌ی ئیستا به‌خاک سپردرا. (۱)

---

(۱) کتیب زۆر هه‌یه‌ ده‌باره‌ی ژبانامه‌ی أحمد بن حنبل ، ده‌کریت بو نمونه‌خوینەر بو ئەم کتیبانه‌بگه‌ریته‌وه:

- مناقب الإمام أحمد بن حنبل، عبدالرحمن بن الجوزي.

- أحمد بن حنبل بين محنة الدين ومحنة الدنيا. أحمد بن عبدالجواد الدومي.

ده‌ستگرتن به سوننه‌تی پیغهمبه‌ر صلی الله علیه و سلم

پیشه‌وا أحمد بن حنبل له سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌یه‌وه‌ فهرموویه‌تی: (أُصُولُ السُّنَّةِ

عِنْدَنَا:

الْتَّمَسُكَ بِمَا كَانَ عَلَيْهِ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالْإِقْتِدَاءَ بِهِمْ، وَتَرَكَ الْبِدْعَ، وَكُلَّ
بِدْعَةٍ فِيهَا ضَلَالَةٌ، وَتَرَكَ الْخُصُومَاتِ، وَالْجُلُوسِ مَعَ أَصْحَابِ الْأَهْوَاءِ، وَتَرَكَ الْمِرَاءِ
وَالْجِدَالِ وَالْخُصُومَاتِ فِي الدِّينِ) واته: بنچینه‌و‌ بنه‌ماکانی سوننه‌ت له لای ئه‌هلی
سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت بریتین له ده‌ستگرتن و جه‌ختکردنه‌وه‌ له‌سه‌ر کار کردن
به‌وه‌ی که‌ هاوه‌لانی پیغهمبه‌ر صلی الله علیه و سلم له‌سه‌ری بوونه‌ له‌ هه‌موو
بواره‌کانی عیباده‌ت و دینداریدا، به‌ تاییه‌تی له‌ پرس و باسه‌کانی عه‌قیده‌دا، ئه‌وان
پیشه‌نگ و پیشه‌وای ئیمه‌ن و به‌ گشتیی ئیسلام و ئیسلامه‌تی له‌وانه‌وه‌ پیویسته‌ فیر
ببین، به‌مه‌ش ئه‌هلی سوننه‌ت له‌ ئه‌هلی بیده‌ع جیا ئه‌بنه‌وه‌ که‌ ئه‌وان ئه‌م پیوه‌ره
زۆر گرنگ نییه‌ به‌ لایانه‌وه‌، زۆر به‌ ئاسانی به‌ عه‌قل و بیرکردنه‌وه‌ی خۆیان قسه‌و
تیگه‌یشتنی هاوه‌لان په‌نده‌که‌نه‌وه‌ و قسه‌و بوچوونی خۆیان پیش ده‌خه‌ن و
ده‌قه‌کانی پی‌ شهرح ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش ده‌رگایه‌کی زۆر پر له‌ مه‌ترسی و زیانه‌ که‌ دین
له‌ هاوه‌لان وه‌رنه‌گرت که‌ ئه‌وان وابه‌سته‌ی رسول الله بوون صلی الله علیه و سلم
و ئاماده‌ی دابه‌زینی وه‌حی بوون و له‌ بیناو دینی الله مالیان کرد به‌ قوربانی و الله
عزوجل عزوجل لییان پازی بووه‌و ستایشی کردووه‌ن.

- أحمد بن حنبل: حياته وعصره، آراؤه وفتحه، محمد أبو زهرة.

(أصول) کۆیه و تاکه که ی اصل ه، واته ئەو بنچینه‌ی که جگه له خۆی له‌سه‌ر بونیات ده‌نریت، ئەو بنچینه‌ش که سوننه‌ته‌کانی له‌سه‌ر بونیات ده‌نریت، بریتیه له ده‌ستگرتن به‌وه‌ی که هاوه‌لانی له‌سه‌ر بوون و شوینکه‌وتنیان و دوورکه‌وتنه‌وه له هه‌موو جوړه بیدعه‌یه‌ک له دیندا، واته ئیام ئەحمده به‌په‌رحمه‌ت بیت ده‌یه‌ویت بلیت: ئیمه‌ی ئەهلی سوننه‌ت، بنچینه‌و بنه‌ماکانی سوننه‌ت له‌لامان ئەوه‌یه ده‌ست به‌وه بگرین که هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم ی له‌سه‌ر بوون و شوینکه‌وتووی ئەوان بین و له بیدعه‌کردن له دیندا به‌دوور بین.

هاوه‌لانی‌ش الله له هه‌موویان رازی بیت چاکترین که‌سانن، هه‌رگیز که‌سانی وه‌کو ئەوان دووباره نایته‌وه، پیناسه‌ی هاوه‌لانی‌ش ئەوه‌یه ئەو که‌سه‌چاوی به پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم که‌وتبیت و به ئیانداری به‌دیداری گه‌یشتبیت و له‌سه‌ر ئیسلام و موسولمانیتیش وه‌فاتی کردبیت. ئەو تاییه‌تمه‌ندی و پله‌و پایه‌ش که هاوه‌لان هه‌یانه هیچ که‌سیکی تر نه له تاییعین نه که‌سی تر نییه‌تی، هاوه‌لانی‌ش هه‌موویان سه‌رپاست و دادگه‌رن، کاتیکیش که هه‌ندی و یستیان به‌راوردیک له نیوان معاویه الله لی رازی بیت و عمر بن عبدالعزیز به‌په‌رحمه‌ت بیت ئەنجام بدن، هه‌ندی له ئەهلی عیلم و تیان: ئەو تۆزه‌ی چووه‌ته‌لووتی موعاویه‌ی کوری ئەبو سوفیان له کاتی جهاد کردیندا له گه‌ل پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم له عومه‌ری کوری عبدالعزیز باشتره، سه‌ره‌رای دادگه‌ری و عیاده‌ت و زوه‌دی و ئەو که‌له‌پیاوه‌ی ئیسلام.

سوننه‌ت دژو پیچه‌وانه‌ی بیدعه‌یه، بیدعه‌ش داهینانه له دیندا، وه‌کو پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمویت: (من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه، فهو رد^(۱)) له ریوایه‌تی که ی پیشه‌وا مسلم دا هاتوو که فه‌رموویه‌تی: (من عمل عملاً لیس علیه أمرنا، فهو رد^(۲)).

هه‌روه‌ها سوننه‌ت بریتیه له وه‌ی جیگیر بووه له پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم، چی (قول) بیت واته گوفتار یان (عمل) بیت واته کردار، یان (تقریر) بیت واته کاریک له به‌رده‌میدا نه‌نجام درایت و نه‌ویش لئی بی ده‌نگ بوو بیت.

(والإقتداء بهم) واته: واته پیوستی شوینکه‌وتن و شوینی هه‌لگرتیان، وه‌کو پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رموویه‌تی: (فإنه من یعش منکم فسیری اختلافاً کثیراً، فعلیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين المهدیین)^(۳). هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی الفرقة الناجية که تیدا حق و راستی له پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم و هاوه‌لاندایاری کراوه.

ابن مسعود الله لئی رازی بیت فه‌رموویه‌تی: (من کان منکم متأسياً فلیتأس بأصحاب محمد صلی الله علیه وسلم، فإنهم کانوا أبر هذه الأمة قلوباً، وأعمقها علماً، وأقلها تکلفاً، وأقومها هدیاً، وأحسنها حالاً، قوماً اختارهم الله لصحبة نبيه صلی الله علیه وسلمن وإقامة دینه، فاعرفوا لهم فضلهم، واتبعوهم فی آثارهم،

(۱) صحیح البخاری: (۲۶۹۷)، صحیح مسلم: (۱۷۱۸).

(۲) صحیح مسلم: (۱۷۱۸).

(۳) رواه الترمذی وقال حدیث حسن صحیح.

فإنهم كانوا على الهدى المستقيم) ^(۱). واته: هه‌رکه‌سینک‌ئه‌یه‌ویت که‌سینک‌بکاته پیشه‌نگی‌خوی با‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وسلم بکاته پیشه‌نگی‌خوی، چونکه‌ئه‌وان له‌هه‌موو ئوممه‌ت دلیان پاکتر بوو، زانستیان زۆرت‌ر بوو، به‌بی‌خوتیکدان و زۆر له‌خۆ‌کردن، به‌چاکترین شیوه له‌سه‌ر‌پریگای‌راست بوون، ئه‌وانه که‌سانیک بوون الله‌تعالی بو‌هاوه‌لیتی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و به‌رپاکردنی دینه‌که‌ی هه‌لیبژاردن، بویه به‌فه‌زل و چاکه‌یان بزائن و له‌قسه‌و فه‌رمایشته‌کانیان شوینکه‌وتوو‌یان بن، چونکه به‌راستی ئه‌وانه له‌سه‌ر‌پریگای‌راست بوون.

(والإقتداء بهم) واته: شوینکه‌وتنی‌هاوه‌لان‌یه‌کیکه له‌گرنگترین بنه‌ماکانی سوننه‌ت، وه‌کو‌الله‌تعالی فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ انساء/۱۱۵. ئه‌مه‌ش وه‌کو‌ئاماژه‌مان پیکرد سنووریکی جیاکه‌ره‌وه‌به له‌نیوان شوینکه‌وتوانی سوننه‌ت و ئه‌وانه‌ی که له‌واقیعدا به‌سوننه‌ت‌رازی نابن ئه‌گه‌رچی به‌قسه‌و بانگه‌شه‌کردن وا ئه‌لین.

(وترك البدع وكل بدعة ضلالة) واته: یه‌کیکه له‌بنه‌ماکانی سوننه‌ت ئه‌وه‌یه له‌عیباده‌ت و دینداریدا به‌گشتی بیدعه نه‌که‌یت، چونکه هه‌موو بیدعه‌و داهینراویک له‌و بواره‌دا گومراییه.

(۱) أخرجه ابن عبد البر في "جامع بيان العلم وفضله" (۱۸۱۰)، والهروي في "ذم الكلام" (ص ۱۸۸) من طريق سلام بن مسكين، عن قتادة قال: قال ابن مسعود - رضي الله عنه

زانایان ده‌لین: بیدعه هه‌موو داهینراویکه له دیندا، واته ئه‌وه‌ی که ده‌دریته پال شه‌ریعت و پپوه‌ی ده‌لکینریت و شه‌ریعتیش لئی به‌رییه. ئیتر ئه‌و بیدعه ئه‌گه‌ر له بواری بیروباوهر بیت یان له کرده‌وه جه‌سته‌یه‌یه‌کان بیت یان له گوفتاره‌کاندا بیت، چونکه الله عزوجل دینی ته‌واو کردووو له کوتایی ژیانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا صلی الله علیه وسلم ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاندووو: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة/۳. ئینجا پیغه‌مبه‌ریش صلی الله علیه وسلم هیچی نه‌هیشتووته‌وه له‌و بواران‌ه‌دا پروونی نه‌کردیته‌وه، ته‌نانه‌ت شیوازی چوونه‌سه‌ر ئاویش، ئه‌وه‌شی پراگه‌یان‌دووو ئوممه‌ته‌که‌ی ده‌بنه‌حه‌فتاوسج به‌شه‌وه، هه‌موویان ده‌چنه‌دۆزه‌خه‌وه‌یه‌که‌به‌شیان نه‌بیت، ئه‌وانه‌ش بریتین له (ما أنا علیه وأصحابی) واته: ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم و هاوه‌له‌کانی له‌سه‌ره‌الله لیان رازی بیت.

ئینجا رسول الله علیه الصلاة والسلام له‌چه‌ندین فه‌رمووده‌ی صحیح‌دا ئوممه‌ته‌که‌ی له‌بیدعه‌وریاکردوووته‌وه‌وفه‌رموویه‌تی وه‌کوئو فه‌رمووده‌ی که‌له‌سه‌حیحی بوخاریدا هاتووو: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد) ئه‌و فه‌رمووده‌ش که‌له‌سه‌حیحی موسلیمدا هاتووو: (من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد)

بۆیه‌ئه‌گه‌رچی هه‌موو بیدعه‌کان وه‌کو‌یه‌که‌نین وجیاوازی له‌نیوانیاندا هه‌یه‌له‌حوکمیاندا، بۆ‌نموونه‌بیدعه‌هه‌یه‌له‌عه‌قیده‌دایه‌و کاریگه‌ری زۆر خراپی هه‌یه‌بۆ له‌خشته‌بردنی خه‌لك و دوور خسته‌وه‌یان له‌بیروباوهری راست، بیدعه‌ش هه‌یه‌

زانایان ناویان ناوه (البدع الحقيقية) که به هیچ شیوهیهك بنه ماو به لگهی له سهر نییه له دینی ئیسلامدا، وه کو بیدعهی جه همییه کان و موخته زیله کان له باسه کانی ئیمان و قهدهر و بینینی الله و خه لقی قورئاندا .

بیدعهش هه یه ناویان ناوه (البدع الإضافية) ئەمه یان ئەسلی هه یه به لام له شیوازو کات و بر و جوړ و هوکار و هه ندی پړواله تی تر سه ریچی تیدایه، بو نمونه ئەگه ر که سانیک شه ویك له هه موو هه فته یهك ته رخان بکه ن بو شه و نوئیز وه کو شه وی هه ینی، ئەم کاره بیدعه یه وه جائیز نییه ئەگه ر چی شه و نوئیز ئەسلی هه یه به لام به و شیوه بیدعه یه!

یان دهنگ به رزکردنه وه به نیه ت له کاتی دهست پیکردنی نوئیزدا، به لام ئەم دوو جوړه حوکمه کانیان جیاوازه، ئەگه ر چی له کو تاییدا هیچ بیدعه یهك نییه له شه ربعة تدا شتیکی باش بیت و پی بوتریت (بدعة حسنة) یان (بدعة مباحة أو بدعة مندوبة) هیچ بیدعه یهك له دیندا جائیز نییه، بیدعه نییه باش بیت، به لام بیدعه هه یه خراپه و هه یه خراپتره، چونکه هه بوونی بیدعه ی چاک له دیدا ئەوه تۆمه تبارکردنی ئیسلامه به وه ی که کهم و کورتی تیدایه و ئەم بیدعه کاره قه ره بووی ئەو کهم و کورتییه ده کاته وه به بیدعه که ی.

یه کیکی تر له بنه ماکانی سوننه ت که پیشهوا ئەحمده له (أصول السنه) دا باسی ده کات ئەوه یه که فه رموویه تی:

(وترك الخصومات وترك الجلوس مع أصحاب البدع) واته: شوینکه وتوو ی سوننه ت زوړ خو ی به مشت و مر و شه ره قسه ی بی سووده وه خه ریک ناکات، له و

كەسانەش نزيك نايىتتەوۋە كە ئەو ئاكارەيان ھەيە و بەردەوام سەرقالى قسە و دەمە دەمە و كات كوشتنن بەوھى كە پشت بە قورئان و فەرموودەو قسەى سەلەف نابدەستن و زياتر پشت بە قسەو بەلگە كانى ئەھلى بىدەع دەبەستن.

بەلكو ئەوانەى كە رېز لە سەلەف ناگرن و متمانەيان پىيان نىيە بە زمانى حال و بۇچونە كانيان پەتدە كەنەو، پىويستە لىيان دوور بگەوئتەوۋە بۇ ئەوھى كاتت بە زايە نەچىت لە گەلىان و ھەروھەا بۇ ئەوھش بە دوور بيت لەو بىدەعو گومانانەى لە دىندا دەيوروزىنن ، ھەم بۇ ئەوھش نەبىتتە ھۆكارىك بۇ بلاو بوونەوھى بىدەع كەيان بۇ ئەوھش ھەست بە نامۆيى و كەمى خۇيان بگەن.

بەلام لەم حاللەتەى كوردستاندا كە ئەوانەى بىدەعەى موعتەزىلە و خەوارىج و قورئانىيە كان و بىدەعەى ترى تىدا بلاودە كەنەو، خەلكىش زانستيان لە شەرىعەت و لە زانستە ئىسلامىيە كان و لە مەنھەجى سوننەت و بنەماكاندا لاوازە، باشتەرەو بەلكو لەوانەيە واجب ىش بىت زانايان و فېرخوازانى زانست بەرپەرچى ئەو كەسانە بدەنەوۋە كە بە نووسىن و بە قسە كردن لە كەنالە كانى پراگەياندن ولە رېگەى ترەوۋە گومان دەربارەى بىر باوەرۋ شەرىعى ئىسلام بە گشتى بلاو دەكەنەو، ئىتر ئەو كەسانە چى ئالاي دزايەتى دىن وشەرىعەت يان بەرز كردىتتەوۋە و بەراستەوخۇ ئەو كارە بگەن، يان بە ناوى بانگەوازو بەرچاو پروونكر دنەوھى موسولمانان و راستكر دنەوھى چەمك و بەبەھانەى خوئىندنەوھى نوئى وبەخۇداچوونەوۋە و تەفسىر كوردنى ھاوچەرخ بۇ دەقە شەرىعيە كان كار وچالاكى بگەن.

له راستیشدا جۆرى دووهم له جۆرى يه كه م كاريگهري خراپتره، له بهر ئه وهى
تئيدا پشت به وروژاندنى گومان ده به ستریت و به ناو ئيسلاميشه وه كاره كه ده كریت،
بۆيه مه ترسى له سه ر خه لكى بى زانست و عه وام وله خسته بردينيان زۆره .

جا به پى ئه م بنه مايه ى پيشه وا ئه حمه د، دانىشتن و پروبه پروونه وه له گه ل ئه و
موبته ديع و مونحه ريفانه دا كاريكى باش نيه وه كو ئه وه ى له راگه ياندنه كان و له
سۆشيال ميديا مونازه ريان له گه لدا بكریت، وچه نده سوودى هه ييت بۆى دوو
هينده زيانى هه ييت، ئه وه كاريكى باش نيه و ده رنه جامه خراپه كانى له ده رنه جامه
چا كه كانى زۆرتره، چونكه ئه هلى بيه دعه هه موو گومانىك له زارى بى باوه ر و
بيده كاريك هاتبته ده ر، يان له كتىبيكدا نووسراييت ئه وان كۆيان كر دووه ته وه و
له به ريان كر دووه و پروبه پرووتى ده كه نه وه، له وان هه تو له هه نديك له و گومانانه دا
شاره زاييت نه ييت و رابوه ستيت ونه توانيت وه لامي بده يته وه، ئه و كاته به سه ر
مه نه جه ى ئه هلى سونه تدا بشكيتته وه و بينه ران و بيه رانى ئه و مونازه ريه له وه
تئنه گن ئه وه لاوازى ونه شاره زايى تۆيه نه ك لاوازى مه نه جه كه .

هه روه ها خه لكى جارى وا هه يه ده چنه ژىر كاريگه رى گومانىكه وه و به
پروونكردن و به رگرى كرنه كه ى تۆ له حه ق تئناگه ن و قايل نابن، به لكو گومانه كه
كاريان لى ده كات وبه وه قايل ده بن، جگه له وه ى كه وروژاندن و گه وره كرنه وه ى
ئه و جۆره مه سه لانه وه كو بيدار كرنه وه يه بۆ فیتنه و ئاژاوه له ناو ئوممه تدا و خۆى
كه سانىكى ديارى كراو له و مه سه له و گومانانه ئاگادارن به لام له رىگه ى ئه و
مونازه ريه وه خه لكانىكى زۆر لى ئاگادار ده بن و هه ر يه كه و به شىوازو جۆرىك له

مهسه له که تیده گهن، ریگه ی چاره ی باش و گونجاویش بو ئه و گرفته ئه وه یه بهرپه رچی بیرۆکه و گومانه کان بده یته وه به بی ئه وه ی ناوی خاوه ن بیرۆکه کان و موبته دیع و ئه و که س و که سایه تییا نه به یئیت و ئامانجه که ش به م شیوه له وانه یه باشتر بگات.

بیگومان ئه مه ی له سه ره وه ئامازم پیدا مه رج نییه له هه موو کات و حاله تیکدا هه ر و ابیت و هه موو جاریک هه ر ناونه بردنی که سی موبته دیع و مونحه ریف باشتر بیت، هه ندی جار هه یه کاتیک لاده ره که کاریگه ری له سه ر حه ق و شوینکه وتوانی حه ق درووست ده کات، یان توانای گومراکردن و به لاری بردنی خه لکی هه یه، له و حاله ته دا باشتره به ناو بهرپه رچی لادان و چه واشه کارییه کانی بدریته وه وپرای گشتی موسولمانانی لی ئاگادار بکریته وه و ریگه ی له گومراکردنی بو خه لکی بگیدریت و وانه زانریت بی ده نگی له و که سه به واتای به هیزی به لگه کانی دیت، به لام گرنگه له و کاته دا بهرپه رچدانه وه که له لایه ن که سیکه وه بیت توانای زانستی و که سایه تی له ناو موسولماناندا به هیز بیت. بو یه به گشتی په ددانه وه ی نه یارانی ئه هلی سوننه ت له شوینکه وتووی تاقمه گومراکان و له عملانییه ت و دژه سوننه ته کان واجبیکی شهرعی پیروزه وخیریکی گه وره یه و به شیکه له بانگه وازکردن بو ئیسلام، به لام وه کو وتم مه رج نییه به ناو هیئان و به مونازه ره کرد پروبه پرویان بیته وه.

له م باره شه وه ئه وانه ی شهرحی ئه م کتیبه ی پیشه‌وا ئه حمه دیان کردووه ئامازه یان بو هه ندی فه رمووده ی صحیح کردووه وه کو ئه و فه رمووده ی له موسنه دی ئه حمه ددا

هاتوو به ژماره‌ی (۶۷۰۲) له عه‌مری کوری عاص الله لئی رازی بیت که
 فه‌رموو به‌تی: (لقد جلست أنا وأخي مجلسا ما أحب أن لي به حمر النعم ، أقبلت
 أنا وأخي وإذا مشيخة من صحابة رسول الله صلى الله عليه وسلم على باب من
 أبوابه ، فكرهنا أن نفرق بينهم ، فجلسنا حجرة ، إذ ذكروا آية من القرآن ، فتأروا
 فيها حتى ارتفعت أصواتهم ، فخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم مغضبا حتى
 احمر وجهه ، يرميهم بالتراب ، ويقول : " مهلا يا قوم ، بهذا أهلكت الأمم من
 قبلكم باختلافهم على أنبيائهم ، وضربهم الكتب بعضها ببعض ، إن القرآن لم ينزل
 بعضه بعضا ، بل يصدق بعضه بعضا ، فما عرفتم منه فاعملوا به ، وما جهلتم منه إلى
 عالمه).^(۱) له فه‌رموو ده‌که ئه‌وه وه‌رده‌گیریت که مشتومرو موجداده‌ی نازانستی
 کاریکی نه‌که هه‌ر بی سووده، به‌لکو ده‌بیته‌ی مایه‌ی دووبه‌ره‌کی وگومان و
 په‌رته‌وازه‌بوونی موسولمانان، بۆیه پیغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم به‌توندی
 ره‌تیکردوو ده‌وه‌ه‌ه‌و هاوه‌لانی لی وریا کردوه‌ته‌وه.

(وترك المراء والجدال والخصومات في الدين). واته: یه‌کیکی تر له بنه‌ماکانی
 سوننه‌ت ئه‌وه‌یه‌ه‌ه‌ی شوینکه‌وتووی سوننه‌ت وازبه‌ینیت له گومان دروستکردن
 و له مشت و مپ و ناکوکی کردن .

(۱) ابن ماجه (۸۵) و أحمد (۶۷۰۲) ، ئەم فه‌رموو ده‌یه‌ش أحمد شاکر به‌صحيح ی زانیوه و
 الله أعلم.

وشه ى (المراء) به واتاى گومان دیت که لیره دا هه موو جوړه گومان وروژاند نیک ده گریته وه ده باره ى دین ، وه کو باسه کانی قه ده ر و پوچوون له باسه کانی (الأسماء والصفات) و هه ندی مه سه له ى تر که حه قیقه ت و شیوازه که ى نادیاره تر وه کو سزای ناو گوړ و شیوازه که ى ، چونکه - وه کو شیخ ابن جبرین ده لیت - نه هلی سوننه ت له وه ى که بویان ده رده که ویت راده وه ستن و مش ت و مړ له گه ل نه هلی بیده ع ناکه ن ، هه روه ها له پرسه کانی غه بیدا که الله تعالی شیوازه کانی له قورئاندا روون نه کردووه ته وه پوړناچن و له سه ر پواله ته که ى راده وه ستن و به و شیوه باوه پرى بی ده هینن ، تاکو به لگه ى شه رع ى له قورئان و سوننه ت پرسه کان یه کلا ده کاته وه ، نه گینا له و جوړه پرسانه به بی به لگه و له خو یانه وه قسه ناکه ن .

به لام شایانى باسه مش ت و مړ کردن ئا کاریکه له بنچینه دا له مروقه کاندا هه یه ، وه کو په روه ردگار فه رموویه تی : (وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا) الكهف/ ۵۴ . هه رچی خیلاف وناکوکیه که هه یه ده بی ت بگه پرنی رته وه بو الله تعالی به وه ى له قورئانى پیروزدا هاتووه ، هه روه ها بو پیغه مبه ر صلی الله علیه بو خو ى تاکو له ژیاندا بووه بو سوننه ته که ى له پاش وه فاتى ، الله تعالی فه رموویه تی : (فَإِنْ تَنَارَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) النساء: ۵۹ . هه روه ها الله عزوجل فه رموویه تی هه رچی ناکوکیه کتان له نیواندا درووست بووه یه کلا کردنه وه که ى بگه ریسنه وه بو لای په روه ردگارتان : (وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ) الشورى: ۱۰ .

به لام پیوسته بزاین مشت و مر ده بیته دوو جوره وه : جوریکیان باشه وه کو الله عزوجل فرمویه تی: (ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) [النحل: ۱۲۵]. بانگه‌واز کردن بو دینی الله و مشت مر کردن بو ده‌رختنی راستیه کان و قایلکردنی بیباوه‌ران و نه‌وانه‌ی که دوور له سوننه‌تن و گنپرانه‌وه‌یان بو ئیمان و بو سه‌ر جاده‌ی حه‌ق و راستی، نه‌وه کاریکی باشه و که‌سانیک ده‌یکه‌ن که الله هیدایه‌تی داون و یارمه‌تیداون بو به‌رگری کردن له‌سه‌ر دینه‌که‌ی و له‌سه‌ر سوننه‌ت به‌به‌لگه‌ی شهرعی و ملکه‌چ کردن عه‌قل بو شهرعی ئیسلام نه‌ک به‌پیچه‌وانه‌وه ، وه‌کو نه‌وه‌ی (ابن عباس) الله لئی رازی بیت نه‌نجامیدا له‌گه‌ل (خه‌واربجه‌کان) و زور نمونه‌ی تر.

لیره‌شه‌وه بو‌مان ده‌رده‌که‌ویت نه‌مه‌ی له‌م رۆژگارهدا له‌ لایه‌ن هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ی دوور له‌ رینموونی و قورئان و سوننه‌ت له‌ کوردستان بیر ده‌که‌نه‌وه له‌و خانه‌دا پۆلین ده‌کریت که پیشه‌وا نه‌حمه‌د باسی کردووه ، هه‌رگیز نه‌و شیوازه له‌ گومان درووستکردن له‌ ده‌وری ده‌قه‌کان و بلاوکردنه‌وه‌ی بوچوونی نه‌هلی بیده‌ع له‌ موعته‌زیله‌و خه‌واربجه‌کان و گاور و قورئانییه‌کان و خه‌لکی لاریی تر هه‌رگیز نه‌وه ریبازی نه‌هلی سوننه‌ت نییه ، به‌لکو جوریکه له‌ به‌ره‌ه‌لستکاری سوننه‌ت و ناشیرین کردن ئیسلام و له‌ ریزی نه‌وه‌ولانه پۆلین ده‌کریت که نه‌یارانی ئیسلام نه‌نجامی ده‌ده‌ن.

سوننه‌ت ته فسیری قورئانه

(والسنه عندنا آثار رسول الله صلى الله عليه وسلم ، والسنه تفسیر القرآن وهي دلائل القرآن وليس في السنه قياس): واته سوننه‌ت به لای ئیمه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته‌وه بریتیه له و شوینه‌وارانه‌ی له پیغه‌مبه‌رمان صلی الله علیه وسلم بؤمان ماوه‌ته‌وه ، که بریتین له گوفتار و کردار و په‌سه‌ندکردنه‌کانی سه‌روه‌رمان ، هاوکات ئه‌وانه پروونکردنه‌وه‌شن بؤ قورئانی پیروز ، وه‌کو په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ) (النحل / ۴۴). وشه‌ی (آثار) کوی (آثر)ه، گوفتار و کردار و په‌سه‌ند کراوه‌کانی خوشه‌ویستان ده‌گریته‌وه، خودی سوننه‌تیش ئه‌و (آثار) انه‌ی وه‌کو له وته‌که‌ی ئیام ئه‌حمده‌ده‌ده‌که‌ویت، ئینجا ئه‌و سوننه‌ته‌ش قورئان پروون ده‌کاته‌وه‌و پراغه‌ی ده‌کات، الله تعالی فه‌رموویه‌تی: (فَإِنْ تَنَارَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) النساء: ۵۹. گپ‌رانه‌وه‌ی هه‌موو ناکوکی و مه‌سه‌له‌یه‌ک بؤ لای الله واته بؤ قورئانه‌که‌ی، گپ‌رانه‌وه‌شی بؤ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم گپ‌رانه‌وه‌یه‌تی بؤ سوننه‌ته‌که‌ی. (۱)

(۱) مامؤستا هیج حوکمیک هه‌یه بلیت سلاو له کافر مه‌که‌ن .

یان حوکمیک بلیت سلاوی لئی بکه‌ن.

وه‌لام/ له بنچینه‌دا درووست نییه موسولمان له‌سه‌ره‌تاوه سه‌لام یان به‌هر شیوازیکی تر مه‌رحه‌بایمان بکات مه‌گه‌ر ئه‌وان سه‌ره‌تا سلاو مه‌رحه‌با بکه‌ن و موسولمانیش وه‌لامیان

سه بارهت به‌وه‌ش که فہرموویہ تی (وہی دلائل القرآن) مہ بہست له‌وہ یہ کہ قورئان بہ شیوہ یہ کی کردہ یی له سوننہ تدا شیکراوہ تہ و ہو پروون کراوہ تہ و ہو و رده کاریہ کانی بیروباوہ پرو شہریعت بہ تہ و اوی تئیدا باس کراوہ .

پیویستہ موسولمان بہ سوننہت پازی بیّت و شتی تر نہ کاتہ هاوتای سوننہت ، ہر کاتیک حوکمی مہسہلہ یہ ک بہ پروونی له فہرموودہ یہ کی صحیح دا جیگیر بوو، ئیتر موسولمان ناچار دہ بیّت کاری پی بکات له و مہسہلہ و له هاوشیوہ کانیشیدا ملکہ چی بیّت .

ئینجا پیویستہ ئہ و ہ بزانیّت سوننہ تی صحیح ہر وہ کو قورئان بی جیاوازی سہرچاویہ کہ بو و ہرگرتنی دین بہ گشتی ، باسہ کانی بیروباوہ پرو و حہ لال و حہ رام و ہر حوکمی کی تر .

ہر وہا سوننہت نہ ک ہر پروونکردنہ و یہ بو قورئانی پیروژ، بہ لکو وہ کو زانایان فہرموویانہ (تقیید) ہ بو (مطلق) ی (تفصیل) ہ بو (مجمل) ی (ایضاح) ہ بو (مبہم) ی قورئان ، بو نمونہ: له قورئاندا اللہ تعالیٰ فہرموویہ تی: (وَأَقِمْوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) البقرة: ۱۱۰ . ، بہ لام ہموو و رده کاریہ کانی ناو نوئیز و مہسہلہ ی زہ کات له سوننہ تدا ہاتووہ، بہ ہمان شیوہ عیباده تہ کانی تریش .

بداتہ و ہ، بہ لگہش له و بارہ و ہ ہ یہ بو نمونہ: (لا تبدؤوا الیہود والنصارى بالسلام ، وإذا لقیموہم فی طریق فاضطروہم إلى اذیقہ) ہر وہا فہرموویہ تی: (إذا سلم علیکم أهل الكتاب فقولوا وعليکم) متفق علیہ . ئہ گہر ئہ وان سہ لام بکن زانایان دہ لئین و ہ لام دہ درینہ و ہ و دہ توائت پرسیاری خوئی و مال و مندالیشی لی بکہیت .

له کاتی هه‌بوونی ده‌قیکی پروون و ئاشکرایش له حوکمی مه‌سه‌له‌یه‌کدا، ئیتر ناییت ئاور له هیچ بۆچوون و قیاس و لیکدانه‌وه‌یه‌کی عه‌قلی تر بدریته‌وه به بیچه‌وانه‌ی ده‌قه‌که یان جیاواز له ده‌قه‌که، به‌لکو پیویسته موسولمان ملکه‌چی حوکمی سوننه‌ت بیّت و پییشی پازی بیّت و هه‌ست به هیچ قورسی و ناره‌حه‌تییه‌کیش نه‌کات له به‌رانبه‌ری ئه‌وه ته‌نانه‌ت له‌ناو دّل و ده‌روونی خۆشیییه‌وه هه‌ر ده‌بیّت پیی پازی بیّت و به‌هیچ شیوه‌یه پیی ناپازی و قه‌لس نه‌بیّت ، وه‌کو الله تعالی فهرموویه‌تی: (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) النساء .۶۵/

موسولمان ئه‌گه‌ر له دینداریدا پابه‌ند بیّت به سوننه‌ته‌وه ، ئیتر ئه‌وه به‌سیه‌تی و پیویستی نه به قیاس و نه به بۆچوونی که‌س نییه له‌سه‌ر ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، نه به زیادکردن و نه به لی که‌م کردنه‌وه، مه‌گه‌ر شه‌رح و پروونکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان بیّت به پیی ریزمان و بنچینه‌و بنه‌ماکانی زمانی عه‌ره‌بی و قسه‌و تیگه‌یشتنی زانایانی سه‌له‌ف ، به بی گۆرینی جه‌وه‌ه‌ری واتای فهرمووده‌که.

به‌لام هه‌رکه‌سینک له‌سه‌ر سوننه‌ت بیّت و به بی بیانوو و فه‌لسه‌فه‌کردن و خۆ دزینه‌وه‌ی ناراسته‌وخۆ له ده‌قه‌کان و به راسته‌وه به پیی توانای خۆی جیبه‌جییان بکات و له دلیشه‌وه به‌وه پازی بیّت، ئه‌وه‌یه که‌سی وابه‌سته به سوننه‌ت، ئیتر با ئه‌هلی بیده‌عیش توانجی لی بدن و سووکایه‌تی به ده‌ستگرتنه سوننه‌تی ئه‌و بکه‌ن .

ئەھلى بىدەع و ئەوانەى عەقلە بچوو كە كانى خۆيان بە پەسەندتر دەزانن لە دەقە كان و لە قسەى ھاوہ لآن و زانايانى پيشىنى ئەم ئوممەتە، لە درپژايى مېژوودا ئەوہ پيشەيان بووہو ، موعتەزىلە كانى دوينى هېشتا شوينكە وتووانيان ھەر ماون لەم رۆژگارەدا، ، لە كارەكانيشياندا لە گەل نەيارانى ئىسلامدا يەك دەگرنەوہو خالى ھاوبەشيان زۆرە، بۆيە كۆششيان لە سارد كوردنەوہى خەلكى لە سوننەت و گومان درووست كردن لە دەورى فەرموودە، تەنھا كاريگەرى لەسەر ئەوانەيە كە لە بنچينەوہ لە ئىسلام بە گومان و كەوتوونەتە ژير كاريگەرى موعتەزىلە كانى دوينى و بە ناو قورتانپە كانى ئەمرۆ .

پيشهوا ئەحمەد فەرموويەتى: **(والسنه تفسر- القرآن وهي دلائل القرآن):** واتە سوننەت كە برىتيبە لە گوفتار و كردارە كانى پىغەمبەر صلى الله عليه و سلم و ھەر ھەھا ئەو كارانەى لە بەردەميدا ئەنجام دراون و لەسەر كردنيان رازى بووہ، ھەموو ئەوانە لىكدانەوہو شەرح كردنە بۆ واتاكانى قورتانى پىرۆز و پروونكردنەوہن بۆيان.

بۆ نموونە ئەگەر ئايە تىك لە قورتاندا بە شىوہيە كى گشتى ھاتبىت سوننەت واتا كەى تەفسىر دەكات و شىدە كاتەوہ، ئەگەر بە شىوہيەك لە شىوہ كان واتا كەى بۆ خەلكى پروون نەبىت سوننەت پروونى دەكاتەوہ، بە كورتى وە كو زانايان دەفەرموون سوننەت لە ئاستى قورتاندا سى حالەتى ھەيە:

۱- لە سوننەتدا ھەندى حوكم ھاتبىت ھاوشىوہى ئەو حوكمەى كە لە سوننەتدا ھاتووہ، ئەوہ دەچىتە بابى ھاوشىوہ بوون و پشتگىرى و زۆربوونى بە لگە كان، بۆ

نمونه واجب بوونى نوپز و زهكات و رۆژوو، ههروهه چاكه له گه‌ل داىك و باوك و به‌جيهناني سيله‌ى په‌حم و نه‌حكاهى تر له قورئاندا هاتوو، به‌همان شيوه و هه‌مان حوكم له سوننه‌تيشدا هاتوو، نه‌وه جوړيكه له يه كانگيرى به‌لگه‌كان و زۆربوونيان.

۲- حاله‌تياكى تر نه‌وه‌يه له قورئاندا هه‌ندى نه‌حكاهى گشتگير و موجهل هاتبىت شيكردنه‌وه‌كه‌ى له سوننه‌تدا به‌يان كرابىت، يان هه‌ندى نه‌حكاهى به‌موتله‌ق و په‌هايى و به‌شيوه‌يه‌كى گشتى و به‌بى جياكردنه‌وه‌و شيكردنه‌وه‌و هاتبىت، له سوننه‌تيشدا سنوورداركردن و روونكردنه‌وه‌و تايبه‌تكرديان هاتبىت.

۳- هه‌ندى جار حوكمى شه‌رى دياريكراو وه‌كو حه‌رام بوونى كو‌كردنه‌وه‌ى نيوان ئافره‌تياكى و پوره‌كه‌ى له‌لاى پياويك له سوننه‌تدا هاتوو به‌لام له قورئاندا نه‌و حوكمه‌باس نه‌كراوه، پيغه‌مبه‌ر صلى الله عليه و سلم فه‌رموويه‌تى: (لا يجمع بين المرأة وعمتها ولا بين المرأة وخالتها إنكم إذا فعلتم ذلك قطعتم أرحامكم) (۱) واته: هيچ پياويك بوى نيبه له نيوان ژنيك و پوريدا كو‌بكاته‌وه‌ خوشكى داىكى بيت يان خوشكى باوكى بيت، هه‌ركيش و ابكات سيله‌ى په‌حمى خو‌ى بريوه‌و پيچه‌وانه‌ى

(۱) البخاري: النكاح (۵۱۰۹)، ومسلم: النكاح (۱۴۰۸)، والترمذي: النكاح (۱۱۲۶)، والنسائي: النكاح (۳۲۹۱)، وأبو داود: النكاح (۲۰۶۶)، وابن ماجه: النكاح (۱۹۲۹)، وأحمد (۴۵۲/۲)، ومالك: النكاح (۱۱۲۹)، والدارمي: النكاح (۲۱۷۹).

شهرعی کردووه. ههروه‌ها تهنه‌ها له سوننه‌تدا باسی ئه‌وه کراوه که موسولمان به کوشتنی کافر ناکوژریتنه‌وه: (ولا یقتل مسلم بکافر) (۱)

الله تعالی فهرموویه‌تی: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ) النحل: ۴۴. ئه‌وه‌ش ئاماژه‌یه‌کی پروون و ئاشکرایه که پیغه‌مبهر صلی الله علیه و سلم داوای ئیکراوه شهرحی و اتاکانی قورئان بو خه‌لکی بکات، هه‌رچی له لایان پیویستی به پروونکردنه‌وه بیت روونی بکاته‌وه. پیغه‌مبهریش صلی الله علیه و سلم له فهرمووده‌یه‌کی صحیح دا فهرموویه‌تی: (ألا إني أوتيت القرآن ومثله معه) (۲) که مه‌به‌ستی له (ومثله معه) سوننه‌ته.

واتای (وهی دلائل القرآن) یش ئه‌وه‌یه که سوننه‌ت به‌لگه‌یه بو شهرح و روونکردنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ و ئاماژه‌یه بو و اتاکانی .

(ولیس فی السنه قیاس): واته: هیچ شتیک نه‌که‌ین به هاوتای سوننه‌ت که هاوتای نییه و به شتیک بلین ئه‌مه سوننه‌ته و خو‌ی سوننه‌ت نه‌بیت! چونکه هه‌رکی شتیک له دهره‌وه‌ی سوننه‌ت بو سوننه‌ت زیاد بکات ئه‌و که‌سه موپته‌دیعه و بیدعه که‌شی گو‌مرا‌یه و خو‌یشی ریگای سوننه‌تی ون کردووه و حه‌قی نه‌پیکاره.

(۱) البخاری: العلم (۱۱۱), والنسائی: القسامه (۴۷۴۴), وابن ماجه: الديات (۲۶۵۸),

وأحمد (۷۹/۱), والدارمی: الديات (۲۳۵۶).

(۲) صحیح الجامع: (۲۶۴۳).

به لام ئەو قیاسه‌ی که پیشه‌وا ئەحمەد نکوۆلی لی ده کات ئەو قیاسه نییه که زانایان باسیان کردوو که حوکم له سه‌ر شته هاوشیوه کانی یه کتر داده به زینن، له گه‌ل ئەوه شدا به شیوه‌یه‌کی گشتی پیشه‌وا ئەحمەد به‌ره‌حمەت بیت له مه‌سه‌له‌ی ره‌تکرده‌وه‌ی قیاس کردندا زۆر توند بووه، چونکه سوننه‌ت و شه‌ریعت ته‌واو و بی که موکورتی و نو‌قسانیه‌ی نیازیک به‌و قیاسه نییه که به‌واتای بیدعه و هینانی شتی نامۆ و جیاواز له سوننه‌ت دیت.

ته‌نانه‌ت پیشه‌وا ئەحمەد له مه‌سه‌له‌ی درووست بوونی ئیجماع و کوۆده‌نگی زانایانیشدا تبیینی زۆری هه‌بوو و ئەو زاراوه‌ی بی پراست و ورد نه‌بوو، ده‌یفه‌رموو چوزانی ناکوۆکی و راجیایی له سه‌ر درووست نه‌بووه، به‌لکو ئەوه‌ی بی پراستتر بوو بو‌تریت: (لا أعلم خلافا) واته نه‌مزانیوه له‌م باره‌وه خیلاف و راجیاییه‌ک هه‌بیت.

(ولا تُضْرَبُ لَهَا الْأَمْثَالُ): واته: هه‌رچی له سوننه‌تدا جیگیر بوو ئیتر ناییت که سه‌ره‌خنه‌ی لی بگریت، یان تبیینی له سه‌ری هه‌بیت، الله تعالی فه‌رموویه‌تی: (فَلَا تُضْرَبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) النحل: ۷۴. هه‌روه‌ها ئەو وته‌یه‌ی پیشه‌وا ئەحمەد به‌ره‌حمەت بیت به‌ره‌رچدانه‌وه‌یه بو بته‌پرسته‌کان که قیاسی په‌روه‌ردگاریان له گه‌ل خواکانی خویناندا ده‌کرد و ده‌یانوت: (مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى) الزمر: ۴. یان که ده‌یانوت: ﴿هُؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ یونس: ۱۸.

(ولا تُدرک بالعقول ولا الأهواء، إنما هو الاتباع وترك الهوى): واته: مرؤف توانای
 ئەوہی نییہ له حکمہ تی حوکمہ شەرعییہ کان بگات و بہ میزاج و ئارہزووی خوئی
 ناتوانیت له پرسیک تیبگات کہ اللہ پەردہ ی لەسەر حەقیقەتە کہ ی بۆمان لا نەداوہ،
 بە لکو پێویستە لەسەری شوینکەوتوو بیّت واز لە ھەواو ئارہزوو و میزاج و
 تیگەیشتنی نامۆی خوئی بەھینیت.

پێویستە باوەرمان بە سوننەتی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ و سلم ھەبیّت کہ جیگیر
 بووہ و کاری پێ بکەین و پەتی نە کەینەوہ و تەئویلی نە کەین و واتا کانی نە گۆرین، بۆ
 نمونە وە کو فەرموودە ی دابەزینی اللہ تعالی بۆ ئاسانی دونیا و فەرموودە کانی
 بینینی اللہ تعالی لە پۆژی قیامەتدا و بە لیکدانەوہ ی عەقڵی نە لێن ئە گەر دابەزیت
 عەرش لە کاتی دابەزینە کەیدا چۆل دەبیّت و یان مەسەلە ی بینینی ئەمە و ئەوہ
 دە گریتەوہ، ھەرچی لە سوننەتی سەحیحدا جیگیر بوو پێویستە باەرمان پێی ھەبیّت،
 چونکە عەقڵی مرؤفە کان لەوہ لاوازتر و بچووکتەرە بتوانیت لە حەقیقەتی اللہ تعالی
 تیبگات.

ھەر وہا لە مەسەلە ی حوکمە شەرعییہ کاندایا بە ھەمان شیوہ ، درووست نییە
 موسولمان نارەزایی نیشان بدات و گومان بکات و بەدوای حکمەتی ھەندی
 عیبادەتدا بگەریت کہ اللہ تعالی پرونی نە کردووہ تەوہ بۆمان، بۆ نمونە حکمەت
 لە سورانەوہ بە دەوری کہ عەبە ی پیروز و ماچ کردنی بەردە پەشە کہ و پەجم کردنی
 شەیتان و زۆر شتی تر.

زانايان به وهى كه زانيويانه و پيى گه يشتون باسيان له و حيكمه تانه كردووه،
به لام هاوكات وتوويانه ئه وه هه وليكه بو تيگه يشتن له حيكمه تى ئه و حوكم و
عياده تانه و دوا جار حيكمه تى راسته قينه و ئامانجى كوتايى ته نها الله خوئ
ده يزانييت.

باوهرهینان به چاکه و خراپه‌ی قه‌دهر

پیشه‌وا أحمد بن حنبل رحمه الله فہرموویہ تی: (وَمِنَ السُّنَّةِ الْأَلَزِمَةِ الَّتِي مَنْ تَرَكَ مِنْهَا خَصْلَةٌ - لَمْ يَقْبَلْهَا وَيُؤْمِنُ بِهَا - لَمْ يَكُنْ مِنْ أَهْلِهَا الْإِيمَانُ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، وَالتَّصَدِيقُ بِالْأَحَادِيثِ فِيهِ، وَالْإِيمَانُ بِهَا، لَا يُقَالُ لِمَ وَلَا كَيْفَ، إِنَّمَا هُوَ التَّصَدِيقُ وَالْإِيمَانُ بِهَا).

واته یه کیك له و بیروباوهرانه‌ی که له لای ئه‌هلی سوننه‌ت چه‌سپاوه و به دنیاییشه‌وه به‌شیکه له سوننه‌تی جه‌خت له‌سه‌ر کراو، که ئه‌گه‌ر که‌سیک ده‌ست به‌رداری یه‌ک به‌ش و خه‌سله‌تی بییت و باوهری پیی نه‌بییت ئیتر پیی ناوتریت ئه‌هلی سوننه‌ت، مه‌سه‌له‌ی باوهرهینانه به چاکه و خراپه و خیر و شه‌ری قه‌دهر و باوهرهینانه به هموو ئه و فہرمووده سه‌حیحانه‌ی که ده‌ر باره‌ی قه‌دهر هاتوون، درووست نییه بلیت بۆچی و چۆن! به‌لکو تاکه ریگای موسولمان و شوینکه‌وتووی سوننه‌ت باوهرهینانه به قه‌دهر.

مه‌به‌ست له خه‌یری قه‌دهر روودانی هموو شتیکه که به‌نده پیی خۆش بییت و چه‌زی لی بکات، وه‌کو ته‌ندروستی باش و مال و سه‌روه‌تی زۆر و خیزان و منالی باش وه‌هرشتیکی تر که پیی خۆشحال بییت.

مه‌به‌ست له شه‌رو خراپه‌ی قه‌ده‌ریش ئه‌وه‌یه که به‌نده‌کان چه‌ز به بوون و روودانی ناکه‌ن وه‌کو هه‌ژاری و نه‌خۆشی و مردن و کوژران و له‌ده‌ستدانی مال و

که سوکار و هه‌ر باس و پرووداویکی ناخوشی تر هه‌موو ئەوانه‌ش قه‌ده‌ره و به ویست و به فه‌رمانی الله تعالی پروویان داوه.

سه‌باره‌ت به وته‌ی ئیام ئەحمه‌د که ده‌لێت: (لَا يُقَالُ لِمَ وَلَا كَيْفَ) واته‌ له کرداره‌کانی الله تعالی دا نابیت بلیی بوچی؟ نابیت بلیی الله بو‌وای کرد؟ بو‌و نمونه‌ بلیی بو‌و نه‌خوشی خستم؟ بو‌و فلا‌نه که‌سی ده‌وله‌مه‌ند کرد ویه‌کیکی تری کرد به زانا وقسه‌ی له‌و جو‌ره هه‌مووی پیچه‌وانه‌ی ئیانه به‌قه‌ده‌ر.

هه‌رکێ بلیت بوچی الله فلا‌نه کرداری کرد و ناره‌زایی نیشان بدات ئەو حوکمی په‌روه‌ردگاری په‌تکر دووه‌ته‌وه‌و خۆی له ئیسلام به‌ری کردووه، الله فه‌رموو‌یه‌تی: (لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ) الأنبياء: ۲۳.

هه‌روه‌ها وه‌کو چۆن نابیت وشه‌ی بوچی له‌به‌رانه‌ر کرداره‌کانی رب العالمین دا به‌کار به‌نین، به‌هه‌مان شیوه‌ نابیت چۆنیش به‌کار به‌نین، بو‌و نمونه‌ الله تعالی داده‌به‌زێته ئاسمانی دونیا، الله تعالی له‌سه‌ر عه‌رشه‌ی خۆی ئیستیوا ده‌کات و داده‌نیشیت، باوه‌رمان پییه‌تی به‌لام پرساری چۆنیتی و شیوازه‌که‌ی نابیت بکه‌ین و پیویسته وه‌کو زانایان و پیشه‌وایانی ئەه‌لی سوننه‌ت فه‌رموو‌یانه باوه‌رمان پیی بیت به‌و شیوه‌ی که‌ لایق و شیواه به‌ الله تعالی خۆی.

هه‌ر که‌سیک ئیانی به‌قه‌ده‌ر نه‌بیت شوینکه‌وتوو‌ی سوننه‌ت نییه‌ و عه‌قیده‌یه‌کی ناته‌واوی هه‌یه، چونکه‌ قه‌ده‌ر بنچینه‌یه‌کی توکمه‌ و پایه‌یه‌کی به‌هیزی بیروباوه‌ره‌ له پایه‌کانی ئیانی له‌لای ئەه‌لی سوننه‌ت. به‌لگه‌کانیشی له‌ قورئان و سوننه‌تدا زۆرن،

له‌وانه: (وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ) یس: ۱۲. واتای ئایه‌ته‌که‌ش به‌وه دیت که الله تعالی هه‌رچی پرووداویک پروو بدات پیی زانیوه له (اللوح المحفوظ) دا نووسیوتی.

پیناسه‌ی قه‌ده‌ر ئه‌وه‌یه که الله تعالی ته‌قدیری هه‌موو شتیکی له‌سه‌ره‌تاوه کردووه و زانستی پیی بووه که له چ کاتیکیدا پروو ده‌دات و به‌چ شیوه و سیفه‌تیکیش پرووددات و نووسیوتی و ویستی له‌سه‌ری بووه که پروو بدات. به‌و پییه‌ش پایه‌کانی قه‌ده‌ر بریتین له‌م چوار پایه‌ی که هه‌رکی به‌و شیوه ئیانی پیمان نه‌بیت ئیانی به‌قه‌ده‌ر نییه:

۱- العلم: زانستی الله به‌ه‌موو شته‌کان، واته ئیمان هینان به‌عیلم وزانستی الله به‌شیوه‌یه‌کی ئه‌زه‌لی له‌پا‌بردوودا، واته بی ئه‌وه‌ی ئه‌و زانسته‌سه‌ره‌تایه‌کی هه‌بیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی الله خو‌ی سه‌ره‌تای نییه وه‌کو چۆن کۆتایی نییه، واته وه‌کو چۆن هه‌موو زانستیکی پا‌بردووی زانیوه، هه‌موو زانستیکی ئیستا و داها‌توویش هه‌ر ده‌زانیت و لئی شاراوه نییه، هه‌روه‌ها له‌هه‌موو شتیکیش ئا‌گاداره که پرووی نه‌داوه و ئه‌گه‌ر پروویشی بدایه چۆن پرووی ده‌دا، بو‌یه کاتیک بی باوه‌پان له‌دوای مردن داوای لی ده‌که‌ن جاریکی تر بو دنیا بیانگیریته‌وه، الله تعالی ده‌فه‌رمو‌یت: (وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ) الأنعام: ۲۸. واته ئه‌گه‌ر زیندوو بینه‌وه و بگه‌رینه‌وه بو دنیا هه‌مان کرده‌وه خراپه‌کانیان دووباره ده‌که‌نه‌وه.

٢- الكتابة: نووسینی هه موو شتیک له (اللووح المحفوظ) دا. هه موو شتیک ده باره ی که سه کان و سیفه تی شته کان و کردار و رزق و پرۆزی و به خته وه ری و ناهه مه تی و هه ژاری و دهوله مهندی و سه ربه رزی و زه لیلی و به دهسه لات بوون و بی دهسه لاتی و هه موو شتیک نووسراوه. به لگهی قورئان له سه ر ئه م مه سه له زۆره، بو نموونه الله تعالی فه رموویه تی: (أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ ۗ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) الحج: ٧٠. مه به ست له الکتاب (اللووح المحفوظ) ه.

هه روه ها پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم فه رموویه تی: (كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرَشُهُ عَلَى الْمَاءِ). مسلم: ٢٦٥٣.

٣- المشیة: ویستی الله له سه ر پوو دانی ئه و شت و پوو داوانه بووه و له ده ره وه ی ویست و مه شیئه تی ئه و پوو یان نه داوه. به لام گرنکه بزانی ت که ئیراده ده بیته دوو جو ره وه: ئیراده یه کی دینی و ئیراده یه کی که ونی، ئه مه ی لی ره دا باسی ده که یین مه به ست پیی ئیراده ی که ونیه، واته الله تعالی وه کو پوو داوه که و کاره که ویستی له سه ری بووه و له ده ره وه ی توانای خو ی پوو ی نه داوه، چونکه ئه گه ر وا بو تری ت ئه وه جو ری که له بی ده سه لاتی ده دریته پال الله تعالی، بو یه ئه هلی سوننه ت فه رموویانه که الله ئه و کارو کرده وه و پوو داوانه ی ویستوو و ری گه ی داوه پوو بدات، به لام له پوو ی دینی و شه رعیه وه ویستی له سه ری نه بووه و داوا له به نده کانی ناکات پیچه وانه ی شه رعیه که ی کار بکه ن.

بۆیه ئەگەرچی الله تعالی کوفر و تاوان و کاره خراپه‌کان له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌ده‌ر و ده‌سه‌لات و ره‌زامه‌ندی ئەو پرۆینه‌داوه له‌پرۆوی قه‌ده‌ر و ته‌کوینه‌وه، به‌لام هاوکات له‌پرۆوی دینییه‌وه پێی پازی نییه و هه‌ز ناکات به‌نده‌کانی ئەو کارانه ئەنجام بدەن.

۴- الخلق والتکوین: واته‌ الله عزوجل خۆی هه‌موو کرداره‌کانی درووست کردووه. تا قمی قه‌ده‌رییه‌کان ده‌لێن: الله عزوجل کرده‌وه‌ی که‌س درووست ناکات، نه‌کرده‌وه‌ی باش و نه‌کرده‌وه‌ی خراپ، نه‌کوفر و نه‌تاوانه‌کانی درووست نه‌کردووه، به‌لکو ئەوه به‌نده‌کان خۆیانن ئەو کارانه درووست ده‌که‌ن، ئەوه‌ش قسه‌یه‌کی باتل و نابه‌جێیه‌وه‌کو زانایان ده‌فهرموون، چونکه ئەوه‌ی له‌م باره‌وه دردیته‌ پال الله درووست کردن و داهێنانی، نه‌که ئەوه‌ی فه‌رمانی به‌ ئەنجامدانی کوفر و خراپه‌ کردیته‌.

پوخته‌ی ئەم مه‌سه‌له‌ ئەوه‌یه که قه‌ده‌ر به‌م‌ایه‌که له‌و شه‌ش به‌م‌ایانه‌ی ئیمان له‌ ئیسلامدا و ئیمانی به‌بێ باوه‌ر بوون به‌ قه‌ده‌ر کامل و ته‌واو نابیت و هه‌رکێ باوه‌ری به‌ قه‌ده‌ر نه‌بیت ئەوه ئیماندار نییه.

ئەهلی سوننه‌ت - به‌ پێچه‌وانه‌ی تا قمه‌ لاده‌ره‌کانه‌وه - ده‌لێن: هه‌موو کردار و هه‌موو شتی که الله تعالی ده‌یکات حیکمه‌تی تیدایه، فه‌رمانی حیکمه‌ته و قه‌ده‌غه‌ کردنی حیکمه‌ته و هه‌موو قه‌ده‌ر و درووستکردنیکی حیکمه‌تیکی تیدایه، وه‌کو خۆی فه‌رموویته‌: (إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) یوسف: ۶.

به‌لای هه‌ندی له‌ زانایانه‌وه - که له‌وانه‌یه هه‌ر ئەو بووچوونه‌ش راست بیت - جیاوازی ناکه‌ن له‌ نیوان قه‌زا و قه‌ده‌ردا و ده‌لێن له‌یه‌کتر جیا‌بانه‌وه وه‌کو

(الخطابي) له معالم السنن دا ٥/٧٧ ده لیت قه‌زا وقه‌ده‌ر وه‌کو بنچینه‌و نه‌و بینایه وایه که له‌سه‌ری درووست ده‌کریت و جیابونه‌وه‌یان نییه.

کاتیک الله عزوجل جیبریلی علیه السلام نارد بو لای پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم بنچینه‌کانی ئیسلام و ئیمانی بو پروونکرده‌وه‌و فه‌رمووی: (الإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا). کاتیک که پرساری ئیمانی لی کرد فه‌رمووی: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) ^(١) بو‌یه قه‌ده‌ر کو‌له‌که‌یه‌کی مه‌زنه له‌کو‌له‌که‌کانی ئیمان و هه‌میشه له‌ریوایه‌ته‌کانیشدا به‌و شیوه‌هاتووه که پیویسته موسولمان باوه‌ری به‌چاکه و خراپه و شیرینی و تالی قه‌ده‌ر هه‌بی‌ت.

له‌دوای نه‌وه‌پیشه‌وا أحمد بن حنبل رحمه‌الله فه‌رموویه‌تی: (وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْ تَفْسِيرَ الْحَدِيثِ وَيَبْلُغُهُ عَقْلَهُ فَقَدْ كَفِيَ ذَلِكَ وَأَحْكَمَ لَهُ، فَعَلَيْهِ الْإِيمَانُ بِهِ وَالتَّسْلِيمُ لَهُ) هه‌ندی جار روو ده‌دات باش و به‌ته‌واوی له‌واتای فه‌رمووده‌یه‌ک تینه‌گه‌یت - که که‌میکی تر نمونه‌ی بو ده‌هینیته‌وه - نه‌وه‌ش حیکمه‌تیکی بو تو تیدایه و وا باشتره بو دین و دونیات، الله تعالی فه‌رموویه‌تی: (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) البقرة: ٢٨٦. هه‌ندی و اتا و حقیقه‌ت هه‌یه له‌ده‌ره‌وه‌ی توانا و تیگه‌یشتنی عه‌قلی مرو‌فه‌کاندایه، چونکه عه‌قلی مرو‌ف سنووریکی هه‌یه ناتوانیت تیپه‌ری‌نی‌ت.

(١) صحیح البخاری: ٥٠.

مه‌به‌ست له (تفسیر الحدیث) له وتهی پیشه‌وا ئەحمده حه‌قیقه‌تی مه‌سه‌له‌که‌یه، بو‌نمونه حه‌قیقه‌تی واتای (الاستواء) له ئایه‌تی (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) طه: ۵. کاتیک پرسیار له پیشه‌وا مالک بن انس ده‌کریت رحمه‌الله ده‌لیت: (الاستواء معلوم والکیف مجهول) واته‌خودی کرداره‌که‌زانراوه‌ودیاره، به‌لام حه‌قیقه‌تی کرداره‌که‌و چۆنیه‌ته‌که‌ی نه‌زانراوه‌و ته‌نها‌الله‌خوی ده‌یزانیت. ئینجا پیشه‌وا ئەحمده‌نمونه‌ده‌هینیته‌وه‌وده‌لیت:

مِثْلُ حَدِيثِ " الصَّادِقِ الْمَصْدُوقِ) : نموونه‌ی ئەوانه‌ش فه‌رموده‌ی الصادق‌المصدوق‌ه، که مه‌به‌ست پیی فه‌رموده‌که‌ی عبدالله بن مسعود ه‌الله‌ئی‌پازی بی‌ت‌که‌له‌پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌و سلم‌ده‌یگیریته‌وه: (إن أحدکم یجمع خلقه فی بطن أمه أربعین یوماً، ثم یكون علقهً مثل ذلك، ثم یكون مضغهً مثل ذلك، ثم یبعث الله ملكاً فینفخ فیهِ الروح فیؤمر بأربع کلمات، ویقال له: اکتب عمله، ورزقه، وأجله، وشقی أو سعید، ثم ینفخ فیهِ الروح، فوالذی لا إله غیره إن الرجل منکم لیعمل بعمل أهل الجنة حتی ما یكون بینہ وبين الجنة إلا ذراع، فیسبق علیه‌الکتاب فیعمل بعمل أهل النار فیدخلها، ویعمل حتی ما یكون بینہ وبين النار إلا ذراع، فیسبق علیه‌الکتاب فیعمل بعمل أهل الجنة فیدخلها) (۱)

(۱) صحیح البخاری: ۴۹۸۵.

له‌بەر ئه‌وه‌ش که ناوه‌رۆکی ئەم فەرمووده‌یه مه‌سه‌له‌یه‌کی غه‌یبیه و مرۆف ناتوانیت وه‌کو مه‌سه‌له‌یه‌کی دونیایی به‌باشی لی تییگات، ئەو هاوه‌له‌ به‌رێزه ده‌لیت راستگۆی باوه‌رپیکراو فەرمووی، که مه‌به‌ستی پێی پێغه‌مبه‌ری ئازیزه صلی الله علیه و سلم.

(وَمِثْلُ مَا كَانَ مِثْلَهُ فِي الْقَدَرِ) هه‌روه‌ها ئەو فەرمودانه‌ش که په‌یوه‌ستن به‌باسی قه‌ده‌ر، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی الله خالقی هه‌موو بوونه‌وه‌ر و کرداریک و حوکمیکه، به‌وه‌ش که هه‌یج له‌م گه‌ردوونه‌دا به‌بێ زانستی الله پروونادات و که‌سێش له‌ ده‌ره‌وه‌ی ویست و ئیراده‌ی الله تعالی ناتوانیت نه‌سوود و نه‌زیانت پێ بگه‌یه‌نیت، بوخته‌ی واتای قسه‌که‌ی ئه‌وه‌یه هه‌رچی ده‌رباره‌ی قه‌ده‌ر بیت پرسیار و مشت و مری له‌سه‌ر مه‌که به‌لکو باوه‌ری پێ به‌ینه و وه‌ریبگره، وه‌کو له‌ فەرمووده‌ی صحیح دا هاتوووه: (واعلم أنَّ الأُمَّةَ لو اجتمعت على أن ينفَعوك بشيءٍ، لم ينفَعوك إلا بشيءٍ قد كتبه اللهُ لك، ولو اجتمعوا على أن يضروك بشيءٍ، لم يضروك بشيءٍ إلا قد كتبه اللهُ عليك، جَفَّتِ الأَقْلَامُ وَرُفِعَتِ الصُّحُفُ) (١).

(١) الترمذی (٢٥١٦) واللفظ له، وأحمد (٢٦٦٩).

(معبد الجهني)^(۱) یہ کہم کہس بووہ دەرگای قسه کردن ومشتومری له‌سهر قه‌دهر کردووہ ته‌وہ و پیچه‌وانه‌ی کیتاب وسوننه‌ت قسه‌ی له‌سهری کردووہ، وه‌کو له صحیح مسلم دا هاتووہ، که ابن عمر لهو کهسه بهری بووہ: (انَّ أَوَّلَ مَنْ قَالَ فِي الْقَدْرِ بِالْبَصْرَةِ مَعْبَدُ الْجَهْنِيِّ، فَاَنْطَلَقْتُ أَنَا وَحَمِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحِمَيْرِيُّ حَاجِبِينَ، أَوْ مُعْتَمِرِينَ، فَقُلْنَا: لَوْ لَقِينَا أَحَدًا مِّنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلْنَاهُ عَمَّا يَقُولُ هَؤُلَاءِ فِي الْقَدْرِ، فَوَقَّفَ لَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ دَاخِلًا الْمَسْجِدَ، فَاکْتَنَفْتُهُ أَنَا وَصَاحِبِي أَحَدُنَا عَنِ يَمِينِهِ، وَالْآخَرَ عَنِ شِمَالِهِ، فَظَنَنْتُ أَنَّ صَاحِبِي سَيَكِلُ الْكَلَامَ إِلَيَّ، فَقُلْتُ: أبا عبد الرَّحْمَنِ إِنَّهُ قَدْ ظَهَرَ قَبْلَنَا نَاسٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ، وَيَتَقَفَّرُونَ الْعِلْمَ، وَذَكَرَ مِنْ شَأْنِهِمْ، وَأَنَّهَمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ لِقَدَرَ، وَأَنَّ الْأَمْرَ أَنْفٌ، قَالَ: فَإِذَا لَقِيتَ أَوْلَيْكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنِّي بَرِيءٌ مِنْهُمْ، وَأَنَّهَمْ بُرَاءٌ مِنِّي، وَالَّذِي يَحْلِفُ بِهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَوْ أَنَّ لِأَحَدِهِمْ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا، فَأَنْفَقَهُ مَا قَبِلَ اللَّهُ مِنْهُ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ،...) (۲).

(وَمِثْلُ أَحَادِيثِ الرَّؤْيَةِ كُلِّهَا)، مه‌به‌ستی بینینی ئیاندارانه بو په‌روه‌ردگاربان له رۆژی قیامه‌تدا، که نه‌و مه‌سه‌له‌ی که‌که له بنه‌ماکانی عه‌قیده له‌لای نه‌هلی سوننه‌ت

(۱) یہ کہم موبته‌دیعه له ئیسلامدا که له‌مه‌سه‌له‌ی قه‌دهردا له‌سهرده‌می هاوه‌لاندا قسه‌ی

کردووہ، پیش سالی ۹۰ ی کوچی له‌سهر ده‌ستی الحجاج کوژراوه، بو ژیاننامه‌که‌ی پروانه:

سیر اعلام النبلاء: (۱۸۶/۴).

(۲) صحیح مسلم: (۸).

و جماعت كه ئيانداران له رۆژى قيامه تدا پهروهردگاريان ده بينن، به لگه ى
 كيتاب و سوننهت له سه ر ئه وه يه:

الله تعالى فەرموويه تى: (وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاصِرَةٌ) القيامه: ٢٢-٢٣.
 ئەم ئايه ته به لگه يه له سه ر ئه وه ى ئيانداران له به هه شتدا الله ده بينن.
 ههروه ها ئايه تى: (كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ) المطففين: ١٥. ئەم
 ئايه ته ش زانا گه و ره كانى وه كو شافيعى به په حمه ت بيت ده فه رموون به لگه يه له سه ر
 بينن، چونكه مادام ئەو بيباوه رانه بينينيان له سه ر قه ده غه كراوه كه واته ئيانداران
 رېگه يان پيدراوه بيبينن.

ههروه ها له هه ردوو صحيح ى بوخارى و موسليما هاتوو كه ئيانداران وه كو
 چۆن به روونى و به جوانى له دونيادا مانگ ده بينن، به و شيوه ش له رۆژى قيامه تدا
 پهروهردگاريان ده بينن (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَمَا تَرُونَ هَذَا، لَا تَضَامُونَ
 فِي رُؤْيَيْتِهِ) البخاري: ٧٤٣٦.

ههروه ها به لگه ى تريس زوره بو نمونه واتاى وشه ى (زِيَادَةٌ) له فه رمووده ى
 الله تعالى: (لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ) يونس: ٢٦. له صحيح ى مسلم دا
 هاتوو كه مه عناكه ى بينينى الله يه. (١)

(وَإِنْ نَأْتِ عَنْ الْأَسْمَاعِ وَاسْتَوْحَشَ مِنْهَا الْمُسْتَمِعُ)، ئەوانەى كە بینینی پەروردگاریان بە لاوه نامۆیە و رەتى دەكەنەوه تاقمە گومراكانن وەكو جەھمییەكان و موعتەزىلەكان، ئەوان باوەریان بەوہ نییە كە بینینە كە بینینیكى راستەقینە بیټ، بەلكو ئەو مەسەلە تەئویل دەكەن و دەلێن مەبەست پێى زانستە نەك ئەو بینینەى بەچاوە بینریت! دەلێن: (ترون ربكم) مەعنای ئەوہیە زانیاریتان دەبیټ دەربارەى پەروردگارتان نەك بەچاوی سەر ئەو بینن، ئەوہش تەفسیریكى باتلە و دوورخستنەوہیە لە واتای ئایەتەكانى قورئان و سوننەت كە بەپراشكاوی بینینی اللہ جیگیر دەكەن.

ئەگەر مەبەست لەو بینینە - وەكو زانیان دەفەرموون - زانست بواوە ئەوہ تاییەت نەدەبوو بە ئیپاندارانەوہ، بەلكو بێ باوەرانیس لەو زانستەدا دەربارەى اللہ بەشدار دەبوون.

لەم مەسەلەشدا - واتە لە مەسەلەى بینینی اللہ تعالی لەلایەن ئیپاندارانەوہ لە پوژى قیامەتدا - ئەشاعیرە ھەلوئیستیان پوون نییە و پاران، لە لایەكەوہ ھاوئوچوون و تیگەشتنن لەگەڵ ئەھلى سوننەتدا بەوہى بینینی اللہ جیگیر دەكەن و دەلێن باوەرمان پێیەتى. بەلام لەولاشەوہ ھاوئوچوونن لەگەڵ موعتەزىلەكان بەوہى كە نكۆلى لە جیھەت و لایەن دەكەن بۆ اللہ و دەلێن اللہ لە پوژى قیامەتدا دەبینریت، بەلام بەبێ ئەوہى شوین و جیھەت و لایەنیكى ھەبیټ، لەمەشدا ئەھلى سوننەت بەرپەرچى ئەشاعیرەیان داوہتەوہ بەوہى بینن دەبیټ بۆ جیھەت و شوینیك بیټ

نايیت له یهك كاتدا بینین جیگیر بکهیت و باوه‌رت پیی هه‌بیٔت، هاوکات نکۆلی له شوین و لایهن و جیهه‌تیک بکهیت که بۆ بینینه که رووی تیبکه‌یت. (١)

له کۆتایی ئەم بەشەدا پیشه‌وا ئەحمەد دەفەرمویت: (وَإِنَّمَا عَلَيْهِ الْإِيمَانُ بِهَا، وَأَنْ لَا يَرُدَّ مِنْهَا حَرْفًا وَاحِدًا وَغَيْرَهَا مِنَ الْأَحَادِيثِ الْأَثُورَاتِ عَنِ الثَّقَاتِ). واتە: پیویستە لەسەر ئەو کەسە ی ئەهلی سوننەتە باوه‌ری به‌و ئایەت و فەرموودانە هه‌بیٔت دەرباره‌ی قەدەر و بینینی په‌روه‌ردگار و پیت به‌ پیتی بسەلمیٔت و هه‌رچی فەرمووده‌و ئەسەری تر هه‌یه له‌م باره‌وه به‌هه‌مان شیوه‌ باوه‌ری پێیان هه‌بیٔت و مه‌سه‌له‌یه‌کی براوه‌و جیگیر بیت له‌لای .

(١) پرسیار ١٠/١ جاتو ئە شاعیره‌ت بو جیا کردوه‌ ته‌ وه‌ له‌ اه‌لی سونه‌ وجه‌ ماعه‌؟ وه‌لام/ من جیام نه‌ کردوه‌ ته‌ وه‌ هه‌ر خۆی وایه‌ وئه‌وان خۆیان جیا کردوه‌ ته‌ وه‌! بۆ نمونه‌ ناكریٔت كه‌سیك له‌ یهك كاتدا هه‌م كورد بیٔت و هه‌م تورك بیٔت ، ئەویش ئاوه‌ایه‌، ئەشاعیره‌ ئەشاعیره‌ن و ئەهلی سوننه‌تیش ئەهلی سوننه‌تن. ناگونجیٔت كه‌سیك ئەشعه‌ری بیٔت یان موخته‌زیله‌ و خه‌واربیج و مورجیٔی بیٔت، له‌ هه‌مان كادا ئەهلی سوننه‌تیش بیٔت. ئەشاعیره‌ له‌ زۆر بنچینه‌دا له‌ ئەهلی سوننه‌ت جیاوازن، ئایه‌تیکی زۆری قورئانی پیروۆز و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم تأویل ده‌كهن و له‌ پڕواله‌ته‌كه‌ی بۆ واتای تر لایده‌به‌ن، عه‌قل پێش نه‌قل ده‌خهن و فەرمووده‌ی ئاحاد له‌ عه‌قیده‌دا وه‌رناگرن با صحیح یش بیٔت و له‌ پیناسه‌ی قورئان و كه‌لامی الله تعالی دا زۆر بۆچوون و قسه‌و تیگه‌بشتی جیاوازیان له‌ ئەهلی سوننه‌ت هه‌یه‌ ئیتر چۆن ده‌كریٔت بوترٔت ئەشاعیره‌ و ئەهلی سوننه‌ت جیاوازیان نییه‌، واقع ده‌لیٔت له‌ پیناسه‌ و بنه‌ما و عه‌قیده‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانیاندا جیاوازیان هه‌یه‌.

مشتومر مه‌که

(وَأَنْ لَا يُخَاصِمَ أَحَدًا وَلَا يُنَاطِرُهُ، وَلَا يَتَعَلَّمَ الْجِدَالَ. فَإِنَّ الْكَلَامَ فِي الْقَدْرِ وَالرُّؤْيَا وَالْقُرْآنِ وَغَيْرِهَا مِنْ السُّنَنِ مَكْرُوهٌ وَمَنْهِيٌّ عَنْهُ، لَا يَكُونُ صَاحِبُهُ -وَأِنْ أَصَابَ بِكَلَامِهِ السُّنَّةَ- مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ حَتَّى يَدَعَ الْجِدَالَ وَيُسَلِّمَ وَيُؤْمِنَ بِالْآثَارِ).

لیره‌دا پیشه‌وا أحمد بن حنبل ده‌لیت موسولمان پیویسته باوه‌ری به فهرموده‌کان هه‌بییت و مشتومر نه‌کات و مونا‌زه‌ره و پرووبه‌پرووبونه له‌گه‌ل که‌سدا نه‌کات و نه‌خویشی فی‌ری ئه‌و جو‌ره مشتومر و مونا‌زه‌رانه بکات، چونکه ئه‌وه ری‌گایه‌کی سه‌لامه‌ت نییه بو فی‌ربوونی دین و به‌رگری‌کردن لی‌ی.

له‌وانه‌شه که‌سه که خو‌ی تووشی فیتنه بییت له‌و کاته‌دا و به‌ خو‌ی بکه‌ویته گومان له‌ واتای ده‌قه‌کان و یان له‌ کاتی مشتومر و مونا‌زه‌ره‌دا نه‌توانییت وه‌لامی گومانه‌کانی به‌رانبه‌ر بداته‌وه‌و دوا‌جار خویشی بکه‌ویته فیتنه و لادانه‌وه، بو‌یه هه‌موو جو‌ره مشتومر‌یکی له‌و جو‌ره ده‌ر‌باره‌ی قه‌ده‌ر و قورئان و مه‌سه‌له‌ی بینینی الله له‌ پو‌ژی قیامه‌ت و ئه‌و جو‌ره با‌سانه‌دا هه‌مووی کاریکی ناپه‌سه‌نده و موسولمان پیویسته باوه‌ری به‌ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت هه‌بییت و خو‌ی بدات به‌ده‌ستیانه‌وه‌و متانه‌ی ته‌واوی پییان هه‌بییت.

الله تعالی سه‌رزه‌نشست و زه‌می ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ قورئاندا کردووه که زور خه‌ریک ده‌بن به‌ مشتومر و ده‌مه‌قالی و مونا‌زه‌ره‌وه کردن و فهرموده‌یه‌تی: (مَا ضَرَبُوهُ

لَكَ إِلَّا جَدًّا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ) الزخرف: ۵۸. (خَصِمُونَ) واته ئه‌وانه
که‌سانئیکن به‌دوای مشتومر و دژایه‌تیدا ده‌گه‌رین.

یئغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم فه‌رموویه‌تی: (أَبْغَضَ الرَّجَالَ إِلَى اللَّهِ الْأَلْدُ
الْخَصِمِ)^(۱) واته بی‌زراوترین که‌س له لای الله عزوجل که‌سیکه‌ وابه‌سته و شه‌یدا
مشتومر و به‌گژاچوونه‌وه‌ بی‌ت.

زانایانی ئه‌هلی سوننه‌ت ته‌نانه‌ت بی‌یان باش نه‌بوو نه‌ک مشتومر بکریت، به‌لکو
وه‌لامی پرسپاری ئه‌و جوړه که‌سانه‌ش بدریته‌وه، وه‌کو الآجری له کتیبی الشریعه‌دا
ده‌گپریته‌وه که‌ پیاویک له ئه‌هلی بی‌ده‌ع به‌ (أیوب السخنیانی) وت ئه‌ی باوکی به‌کر
پرسپاری یه‌ک وشه‌ت لی ده‌که‌م، ئه‌ویش کابرای به‌جیهیشت و به‌په‌نجه‌ی ئاماژه‌ی
بو‌کرد و بی‌ی وت: پرسپاری نیو وشه‌شم لی مه‌که‌.

له‌ راستیدا - وه‌کو یه‌کیک له‌ راقه‌که‌رانی (أصول السنه) ده‌لیت - قسه‌ کردنی
مرؤف ده‌رباره‌ی قه‌ده‌ر و پرسپارکردن و وردبوونه‌وه‌ له‌ باسه‌کانی وره‌خنه‌گرتن و
پرسپار کردن به‌وه‌ی بلیت ئه‌مه‌ بو‌ و ابوو و ئه‌و مه‌سه‌له‌ له‌ صفات دا‌حه‌قیقه‌ت و
شیوازه‌که‌ی چو‌نه‌ و به‌ پاساوی به‌رگری کردن له‌ ئیسلام ده‌قه‌کان ته‌ئویل بکات و
له‌ واتاکانی خو‌ی دووریان بخاته‌وه‌ وه‌کو پیشه‌ی ئه‌وانه‌ی به‌ (المتکلمون)
ده‌ناسرین و به‌ موجدله‌ کردن ده‌رباره‌ی قورئان و بابه‌ته‌کانی تری ئیسلام، خه‌ریک
بی‌ت، ئه‌و جوړه‌ مشتومر و وناکوکیانه‌ کاریکی باش نییه‌ و ئه‌گه‌ر ئه‌نجامده‌ری

(۱) صحیح البخاری (۲۴۵۷)، صحیح مسلم (۲۶۶۸).

حەقىش بېنىكىت زانايان ھەر بە كارىكى باش و پەسەندىان نەزانىو، چونكە مەترسى درووست كردنى گومان بۆ خۆى و بۆ خەلكى تر ھەر بوونى ھەيە و كورد واتەنى وەكو يارىكردنە بە ئاگر.

لېرەشەو بە واجبى دەزانم داوا لە زۆرىك لەو دلسۆزانە بكەم بۆ دینەكەيان كە خۆيان بە مشتومپ و مونازەرە كردن لە گەل كەسانى بى باوەر و بیدعە كاردا لە كوردستان خەرىك دەكەن كە دەست لەو كارە ھەلبگرن و لە جياتى ئەو ھەق روون بكەنەو ھەو ئەو ھى كە ئەوان بانگەشەى بۆ دەكەن لە ناحەقى و لە پىچەاونەى كىتاب و سوننەت با بەرپەرچيان بدەنەو بەبى ئەو ھى رووبەرپوويان بىنەو ھەو سنگيان بۆ دەرپەرپىن و بلىن ئەو ھىمەين و ھەرن با مونازەرە بكەين.

ئەو كارانە ھەر چەند چاكەو سوودى ھەيىت ھاوكات لە خراپەو مەترسى درووست بوونى فیتنە و بلاوكردنەو ھى گومان بەدەر نىيە، ئەك تەنھا بۆ كەسانىك كە ناتوانن لە ئاستى ئەو مونازەرەدا بن و تووشى گومان و فیتنە دەبن، بەلكو خودى ئەوانەش كە بەرگرى لە قورئان و سوننەت و عەقىدەى ئىسلامى دەكەن مەترسىيان لەسەرە لە گەل كاتدا و بە ھۆى زۆرى خويندەنەو لە كىتیبى ئەھلى بیدعە بە بيانووى رەددانەو ھەيان، خۆشيان تووشى ھەمان ئەو دەرەى ئەوان بىن.

من خۆشیم ئەو ھەندەى لە توانای سنووردارمدا ھەيە لە بەرگرى كردن لە ئىسلام بە گشتى و لە عەقىدە بەتايبەت و دەرختى بىروباوەرى تاقم و كەسە گومپراكان، ھەولم داو ھەسەر ئاستى كەسیتى لە گەلئاندا تىكنەگىریم و تەنھا پەددى بىرۆكە و بۆچوونەكانيان بەدەرە بى ئەو ھى ناوى خۆيان و لایەن و تەوژمەكانيان بەيىم ،

هەرچیش قسەم پى كرايىت و پەخنەم لىگىرايىت وەلامم نەداونەتەو وە و خۆم بە خاوەنى مەسەلە كە نەكردوو وەكو ئەو وى مەبەستيان من نەبوويىت، ئەو وەش بو برايانى بانگخواز و مامۆستيان و نووسەران ئەم بوارە بەباش دەزانم، ئەمەش كە باسى دەكەم هەمان ئەم رىگە چارەيە كە پيشهوا أحمد بن حنبل لىرەدا وەكو بنەمايەك لە بنەماكانى ئەهلى سوننەت دەيخاتە روو.

مشتومر نەكردن بە واتاى ئەو و نيبە بەرگري لە سوننەت نەكەيت و بەرپەرچى بىدعەكاران نەدەيتەو و نەخىر، بەلام موجدەلە كردن و دەمەقالە و بەگزاچوون وەكو رىگايەك بو بەرگري لە سوننەت و پردانەو وى بىدعەكاران كاريكى هەلە و ناپەسەندە.

بۆيە كورتهى مەبەستە كە ئەو وى بە بيانوى بەرگري كردن لە ئىسلام و دەرخستنى رووى حەق لە گەل هىچ بى باوەرپىك يان بىدعەكارپىك دانەنیشيت و مشتومرى لە گەل نەكەيت، چىت پى دەكرىت بو دىنەكەت لە رووشنايى بەلگەكانى كىتاب و سوننەت و رىنموونى زانا گەورە و شايەتى بو دراوہكانى سەلەف وەكو پيشهوا أحمد و پيشهوايانى تر ئەنجامى بەدە و بى ئەو وى كاتت لە گەلياندا بەزايە بەدەيت و خویشت و خەلكانىكى تريس تووشى فیتنە بكەيت. زانايانىش لە كوئەو وە فرموويانە: (الشبه خطافة) واتە شوبهەو گومانەكان بى ئەو وى بە خوت بزانيەت كارت تىدەكەن و عەقلى دەرفينن.

قورئان که لامی الله یه و مه خلوق نبیه

وَالْقُرْآنُ كَلَامُ اللَّهِ وَلَيْسَ بِمَخْلُوقٍ وَلَا يَضَعُفُ أَنْ يَقُولَ: لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ، فَإِنَّ كَلَامَ اللَّهِ لَيْسَ بِبَاطِنٍ مِنْهُ، وَلَيْسَ مِنْهُ شَيْءٌ مَخْلُوقٌ، وَإِيَّاكَ وَمَنْظَرَةَ مَنْ أَحْدَثَ فِيهِ، وَمَنْ قَالَ بِاللَّفْظِ وَغَيْرِهِ، وَمَنْ وَقَفَ فِيهِ، فَقَالَ: لَا أَدْرِي مَخْلُوقٌ أَوْ لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ، وَإِنَّمَا هُوَ كَلَامُ اللَّهِ فَهَذَا صَاحِبٌ بِدْعَةٍ مِثْلُ مَنْ قَالَ (هُوَ مَخْلُوقٌ). وَإِنَّمَا هُوَ كَلَامُ اللَّهِ لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ.

ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت باوه‌ریان وایه قورئان که لامی الله یه و درووستکراو و مه‌خلوق نبیه، باوه‌ریان وایه الله تعالی که ی وچون و به‌چی بیه‌ویت قسه ده‌کات به شیویه‌کی راسته‌قینه به ده‌نگ و به بیت به لام جیاواز له ده‌نگ و شیوازی قسه‌کردنی مرؤفه‌کان.

به‌لگه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که قورئان که لامی په‌روه‌ردگاره و مه‌خلوق نبیه ئه‌وه‌یه که الله تعالی له قورئانی پیروژدا که لامی داوه‌ته پال خو‌ی و فه‌رموویه‌تی: (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) النساء. ۱۶۴: به‌لگه‌ی تریش زوره له‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له، وه‌کو ئایه‌تی: (وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ) التوبة. ۶: به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که قورئان له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ت که لامی الله یه نه‌ک دروستکراویک بیت له درووستکراوه‌کانی، وه‌کو موخته‌زیله و هه‌ندی له تاقمه‌گومراکانی تر باوه‌ریان وایه.

ئەھلی سوننەت بە وردی و بە بەلگە ی زانستی لە کیتاب و سوننەت بەرپەرچی موعتەزێلە یان داووتەووە و سەلماندوو یانە کە قورئان کەلامی پەرورەدگارە و بەرپەرچی ئەوانەشیان داووتەووە کە دەلێن لەو مەسەلە پراوەوەستین و هیچ قەسە یە ک ناکەین چونکە نازانین قورئان مەخلوقە یان مەخلوق نییە .

کەلام سیفەتیکە لە سیفەتەکانی اللہ تعالی ئەھلی سوننەت بۆ پەرورەدگاریان جیگیر دەکەن، بەلام لە مەسەلە ی شیوازە کەیدا پراوەوەستن و دەلێن ئیمە نازانین بە چ شیووە و کە یفییه تیک قەسە دەکات و زانستی ئەووە لەلای اللہ تعالی خۆیەتی، بەلام سیفەتی کەلامی بۆ جیگیر دەکەین و قورئانیش مەخلوق نییە و لەسەر حەقیقەت کەلامی پەرورەدگارە.

ئێرەشدا پرسیاریک درووست دەبیت : لە رووی عەقیدەو بیروباوەرەووە کیشە ی چییە ئەگەر کەسێک باوەری و ابیت قورئان مەخلوقیکە وەکو مەخلوقەکانی تری اللہ و کەلامی ئەو نییە لەسەر حەقیقەت، لە راستیدا ئەو بیروباوەرە ناکۆکە لە گەل کیتاب و سوننەت و لادانیککی گەورە یە لە بنەماکانی بیروباوەری ئەھلی سوننەت و جەماعەت.

عەقیدە ی خەلقى قورئان لە گەل قورئان و سوننەت و یە کدەنگی زانایانی سە لەفدا بەراستە و خۆ تیکدە گیریت، ئەووەش جوړیکە لە تیکدان و شیواندن بۆ باسەکانی عەقیدە، اللہ تعالی فەرموویەتی : (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا) النساء: ۱۱۵.

که لام سیفه‌تیکه له سیفه‌ته کانی الله تعالی، بویه هه‌رکی بلیت قورئان مه‌خلوق و درووستکراوه نه‌وه و توییه‌تی سیفه‌تیکه الله تعالی مه‌خلوق و درووستکراوه نه‌وهش کوفه.

ئه‌گه‌ر قورئان مه‌خلوق بیت نه‌وا سیفه‌تیکه جیگیری الله تعالی په‌ک ده‌خریت و سیفه‌تی قسه‌کردن له الله تعالی لاده‌بریت، نه‌وهش بو‌خوی تومه‌تبار کردنه بو‌الله که توانای قسه‌کردنی نییه و ده‌بیته ئیلحاد له ناوو سیفه‌ته‌کانیدا.

نکوئی کردن له‌وهی که قورئان که لامی الله بی‌ت نکوئی کردنه له‌وهی الله شهریعت و کیتابی بو‌پیغه‌مبه‌ران دابه‌زاندییت. له‌ریگه‌ی جیبریل‌وه‌علیه السلام.

عه‌قیده‌ی خه‌لقی قورئان به‌درودانانی زور‌تایه‌تی قورئان له‌خو‌ده‌گریت که الله تعالی به‌راشکاوی سیفه‌تی که لامی بو‌خوی باسکردووه، وه‌کو: (وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) النساء. ۱۶۴: (إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ خُذْ هَذَا الصُّلْبَ مِنْ حَتَمِ الْوَالِدِ وَارْتَقِ الْوُجُوهَ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَصِفُونَ إِنَّكَ بِعَيْنِنَا وَإِن كُنَّا لَإِلَهِكَ بِالْحَدِيثِ فَعَلًا حَلِيقًا وَنَاخٍ وَخَالٍ مُّطَهَّرٍ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا (آل عمران. ۵۵): (سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لِّتَأْخُذُوا بِهَا زُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا) الفتح: ۱۵.

بیروباوه‌ری خه‌لقی قورئان ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که الله تعالی بو ئه‌وه‌ی دینه‌که‌بیان پی‌بگه‌یه‌نیت و بو‌مانی پروون بکاته‌وه پی‌ویستی به‌مه‌خلوق هه‌یه و ئه‌وه‌ش به‌واتای ئه‌وه دیت که الله تعالی پی‌ویستی هه‌یه و که‌موکورتی هه‌یه که ئه‌وه‌ش بی‌گومان کوفرو لادانه له‌عه‌قیده‌ی ئیسلامی.

پیشه‌وا أحمد بن حنبل فه‌روویه‌تی: (وَلَا يَضَعُ أَنْ يَقُولَ: لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ) واته له‌مه‌سه‌له‌ی ره‌تکرده‌وه‌ی بیروکه‌ی خه‌لقی قورئاندا لاواز مه‌به و به‌عه‌قیده‌و بیروباوه‌ریکی به‌هیزه‌وه ره‌تبیکه‌ره‌وه و رایبگه‌یه‌نه و له‌و مه‌سه‌له‌دا و به‌پاشکاوی پرووبه‌پرووی ئه‌هلی بیده‌ع بیه‌ره‌وه و ئه‌و عه‌قیده‌راسته‌یان پی‌راهه‌گه‌یه‌نه.

(فَإِنَّ كَلَامَ اللَّهِ لَيْسَ بِبَيِّنٍ مِنْهُ، وَلَيْسَ مِنْهُ شَيْءٌ مَخْلُوقٌ) واته که‌لامی الله جیاواز نبیه و له‌الله تعالی جیا نایبته‌وه بجیت بو که‌سیکی تر.

ئه‌وه‌ش که الله تعالی فه‌رموویه‌تی: (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ) الزمر. ۶۲: مه‌عنای ئه‌وه‌یه که الله عزوجل به‌زات و سیفاتی خو‌ی خالقی هه‌موو شتیکه و که‌لامیش یه‌کیکه له‌سیفه‌ته‌کانی وه‌همیشه هه‌یبووه لی جیا نایبته‌وه.

ئه‌شاعیره له‌مه‌سه‌له‌دا عه‌قیده‌یان ناجیگیر و ناروونه، وه‌کو هه‌ندی له‌راهه‌که‌رانی (أصول السنه) ده‌لین: نبویه عه‌قیده‌که‌یان وه‌کو ئه‌هلی سوننه‌ت و نبویه‌که‌ی تری وه‌کو عه‌قیده‌ی موخته‌زیله‌یه، چونکه ده‌لین: له‌فز و وشه‌کانی قورئان درووست کراوه‌و واتاو مه‌عناکانی له‌الله خو‌یه‌تی و درووست کراو نبیه.

ئه‌وان ده‌لین که لام و اتایه کی جینگیره له‌ناو ده‌رووندا په‌یوه‌ندی به بیت و وشه و ده‌نگه‌وه نییه ئه‌وه‌یان مه‌سه‌له‌یه کی تره، یه کیك له به‌لگه‌کانیشان دپړیکي شیعی (الأخطل)^(۱) ده‌هیننه‌وه که وتوویه‌تی:

إن الكلام لفي الفؤاد وإنما * * * جعل اللسان على الفؤاد دليلاً

واته قسه وئاخواتن خوئی له بنچینه‌دا له ناو دل وده‌رووندا‌یه، به‌لام زمان ته‌نھا ئه‌وه‌یه ئاماژه ده‌کات بو ئه‌وه‌ی که له‌ناو دل و ده‌رووندا هه‌یه.

ئه‌م دپړه شیعره‌ش ئه‌گه‌رچی ده‌دریته پال ئه‌و شاعیره، به‌لام هونراوه‌یه کی درووست کراوه و سه‌نه‌دپکی زانستی نییه^(۲). خو ئه‌گه‌ر راستیش بیت قسه‌ی ئه‌و شاعیره نه‌ ئایه‌ته و نه‌ فه‌رمووده‌یه، ده‌شکریت بلین مه‌عنای ئه‌وه‌یه ئه‌و قسه‌ی که مرؤف ده‌یکات پیشتر له‌ناو دل و ده‌روونی خویدا ئاماده‌ی ده‌یکات و ئینجا له ریگه‌ی زمانه‌وه ده‌ریده‌پریت، نه‌ك مه‌عنای ئه‌وه بیت له‌فز و وشه و ده‌نگ شتیکی جیاوازه له قسه کردن!

(۱) شاعیری به‌ناو بانگی سه‌رده‌می خوئی بووه، ناوی غیاث بن غوث التغلبي النصراني یه، گاور بووه و له‌سه‌ر ئایینی نه‌سارا‌کان بووه، سه‌یر ئه‌وه‌یه جه‌همیه‌کانیش به‌ دپړه شیعیکی ئه‌و به‌لگه‌ ئه‌هیننه‌وه که وشه‌ی (استواء) له قورئاندا مه‌عنای دانیشن نییه، که وتوویه‌تی: قد استوی بشر على العراق * * * من غیر سيف ودم مه‌راق. بو ژياننامه‌که‌ی الأخطل بروانه: سیر أعلام النبلاء. ۵۸۹/۴.

(۲) جینگیر نه‌بووه که الأخطل به‌بیتی له‌و شیوه‌ی هه‌بیت و له دیوانه‌که‌شیدا بونی نییه، بروانه: دروس في العقيدة، عبدالعزیزالراجحي - الاستدلال ببیت الأخطل النصراني ونقضه، لاپه‌ره .۲۵.

بۆيە ئەشاعيرە لەم مەسەلەدا دەلّين كەلام سيفه تىكى جيگيره له نفسى الله و كەلامى ئەو بە وشەو بە لەفز و بەدەنگ نەبوو، بەو بەهانەى كە دەنگ و پیت (حادث) ورووداون و الله ناييت رووداوى لى بوەشيتەو، بۆيە هەلسان داهينان و درووستکردنى مەسەلەى (الكلام النفسى) و وتیان كەلامى الله مەسەلەى كە تايبەتە لەناو نفسى الله بوونى هەيە و جيگيره ومەعناكەى بۆ جبيريل ناردوو و ئەویش لى تىگەشتوو و لای خۆيەو بە وشە و دەربىنى خۆى گەياندوو بەتە بە پيغەمبەر صلى الله عليه و سلم . بە پى ئەو بىروباوەرەش بىت ئەمەى كە ناو موسحەفە كاندا هەيە كەلامى الله نيبە جگە له مەعناكەى نەبىت .

شيخ الاسلام له العقيدة الواسطية دا دەفەرموئەت : قورئان كەلامى الله يە بە پیت و بە واتاكانيبەو، نەك ئەوەى كەلامى الله پیتەكان بىت بەبى واتاكان، يان واتاكانى بىت بەبى پیتەكان، ئەوە عەقيدەى موعتەزىلەو ئەشاعيرەيە، بەلام ئەهلى سوننەت دەلّين قورئان بە پیت و بە واتاكانيبەو كەلامى الله يە .

ئىنجا پيشهوا أحمد دەفەرموئەت : (وَإِيَّاكَ وَمُنَاطَرَةَ مَنْ أَحْدَلْ فِيهِ، وَمَنْ قَالَ بِاللَّفْظِ وَغَيْرِهِ) واتە نەكەيت و خۆت له مونازەرە كردن و مشتومر كردن بپارىزە له گەل ئەهلى بیدەع لەوانەى كە دەلّين قورئان مەخلوقە يان دەلّين لەفزه كەى مەخلوقە، تەنها ئەوەيان پى پابگەينە كە قورئان كەلامى الله يە و مەخلوق نيبە .

هروه‌ها ده‌لّیت: (وَمَنْ وَقَفَ فِيهِ، فَقَالَ: لَا أُدْرِي مَخْلُوقٌ أَوْ لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ، وَإِنَّمَا هُوَ كَلَامُ اللَّهِ فَهَذَا صَاحِبٌ بِدْعَةٍ مِثْلُ مَنْ قَالَ) : هُوَ مَخْلُوقٌ. (وَإِنَّمَا هُوَ كَلَامُ اللَّهِ لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ) واته : ئەو کەسەش کە دەلّیت من له مەسەله‌ی خەلقى قورئاندا قسە ناکەم و رادەوه‌ستم، نازانم قورئان مەخلوقە یان مەخلوق نییە، پیشه‌وا أحمد دەلّیت ئەو کەسەش هەر ئەهلی بیدەعه و حالّی وه کو حالّی ئەو کەسەیه کە نکۆلی له‌وه دەکات قورئان کەلامی الله ییت له‌سەر حەقیقەت.

پوخته‌ی ئەم بابەتە ئەوه‌یه:

ئەهلی سوننەت و جەماعەت دەلّین: قورئان مەخلوق نییە و کەلامی الله عزوجل ه به له‌فزو به به‌مه‌عنايه‌وه، کە ئەمەش ئەو حەقەیه کە کیتاب و سوننەت و زانایانی سەلف شایه‌تی بۆ دەدەن.

بەلام تاقمە لادەرەکان تیگە‌یشتنی جیاوازیان له‌و مەسەله‌دا هه‌یه:

موعتەزێله دەلّین قورئان هەمووی مەخلوقە، نه له‌فزی و نه مەعنا‌ی له‌لای الله تعالی نه‌هاتوو به‌لکو وه‌کو هەر درووست کراویکی تر درووستی کردوووه و دایبەزاندوووه.

ئەشاعیره دەلّین نه‌خپیر ته‌نها له‌فزو وشەکانی مەخلوقە و مەعناکە‌ی مەخلوق نییە و له‌لایەن الله خۆیه‌تی.

هەندیک‌ی تریش وه‌کو أبو المعالي الجويني دەلّین وشە‌ی کلام له‌ بنچینه‌دا له‌فزو وشە‌کان ده‌گریته‌وه نه‌ک مەعناکان، کە بیگومان ئەمانەش هەر له‌ موبته‌دیعه

ده ژمیردرین، هه‌ندیکیش هه‌ن خاوه‌نی ده‌ربرینی (لفظی بالقرآن مخلوق) ن و پینان ده‌وتریت (اللفظية) ئەوانه‌ش هه‌ر موته‌دیعن، ئەوانه‌ش که پینانده‌وتریت (الواقفية) که ده‌لین ئیمه‌ راده‌وستین هیچ قسه‌ له‌م مه‌سه‌له‌یه‌ ناکه‌ین، نازانین قورئان مه‌خلوقه‌ یان مه‌خلوق نییه‌ الله‌ خو‌ی باشت‌ر ده‌زانیت ئەوانه‌ش هه‌ر موته‌دیعوه‌ لاده‌رن.

تیبینی: به‌مه‌به‌ست نه‌موست بچمه‌ ناو هه‌ندی ورده‌کاری و تفصیلات که له‌ کتیه‌کانی عه‌قیده‌دا باس کراون چونکه‌ هه‌ر ئەوه‌نده‌ به‌سه‌ بو‌ موسولمان که بزانی‌ت قورئان که‌لامی په‌روه‌دگاره‌ و مه‌خلوق نییه‌ و ئەوانه‌ی ئەو بیروباوه‌ره‌یان هه‌یه‌ له‌ عه‌قیده‌ی ئیسلامی له‌و مه‌سه‌له‌دا لایان داوه‌.^(١)

(١) پرسیار: ابو حنیفه‌ ده‌لێ قورئان مخلوقه‌ ؟

وه‌لام: قسه‌ وباسیکی زۆری له‌سه‌ر هاتوووه‌ ئەو مه‌سه‌له‌، پوخته‌که‌ی ئەوه‌یه‌ به‌لی وای وتوووه‌ به‌لام وا ده‌ره‌که‌وئیت ته‌وبه‌ی له‌و قسه‌یه‌ی کردوووه‌ و داواتر قه‌ناعه‌تی وابوووه‌ کئێ بلێ قورئان مه‌خلوقه‌ له‌ ئیسلام ده‌رده‌چئیت.

باوه رهینان به بینینی الله له روژی قیامه تدا

پیشهوا أحمد له (أصول السنه) کهیدا فهرموویه تی: (وَالْإِيمَانُ بِالرُّؤْيَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَمَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْأَحَادِيثِ الصَّحَاحِ، وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ رَأَى رَبَّهُ، فَإِنَّهُ مَأْثُورٌ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، صَحِيحٌ، رَوَاهُ قَتَادَةُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ؛ وَرَوَاهُ الْحَكَمُ بْنُ أَبَانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ؛ وَرَوَاهُ عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مِهْرَانَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَالْحَدِيثُ عِنْدَنَا عَلَى ظَاهِرِهِ كَمَا جَاءَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْكَلَامُ فِيهِ بَدْعَةٌ، وَلَكِنْ تُوْمِنُ بِهِ كَمَا جَاءَ عَلَى ظَاهِرِهِ، وَلَا نُنَاطِرُ فِيهِ أَحَدًا).

(وَالْإِيمَانُ بِالرُّؤْيَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَمَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْأَحَادِيثِ الصَّحَاحِ) واته: باوه رهینان به بینینی الله تعالی له روژی قیامه تدا نه ویش به شیخه له بیروباوهر و عه قیده ی نه هلی سوننهت و جهماعهت، نه مهسه له ش پیشتر باسان کرد و وتمان به لگه کانی کیتاب و سوننهت له سه ره نه و بابه ته کوکن و به شیخان له ثایهت و فهرمووده کان له و باره وه خسته پروو.

(وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ رَأَى رَبَّهُ، فَإِنَّهُ مَأْثُورٌ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، صَحِيحٌ، رَوَاهُ قَتَادَةُ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ؛ وَرَوَاهُ الْحَكَمُ بْنُ أَبَانَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ؛ وَرَوَاهُ عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ يُونُسَ بْنِ مِهْرَانَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَالْحَدِيثُ عِنْدَنَا عَلَى ظَاهِرِهِ كَمَا جَاءَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لیره دا پیشهوا أحمد باس له بینینی پیغهمبه ره صلی الله علیه و سلم

دهکات بۆ پهروه رگاری، بی تهوهی دیاری بکات بینینه که چۆن بووه، به چاوی
سه ر بووه یان به چاوی دل.

مهسه لهی بینیی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم بۆ پهروه رگاری تهوه بابه تیکی
خیلافیه و کۆدهنگی سه له فی له سه ر درووست نه بووه، له فه رمووده که ی مه سروق
دا هاتووه به دایکمان عایشه ی وتووه الله لئی رازی بیّت، ئە ی دایکه عایشه !
ئایا پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم پهروه رگاری خو ی بینیه؟ ئە ویش
فه رموویه تی: (لَقَدْ قَفَّ شَعْرِي مِمَّا قُلْتَ، أَيْنَ أَنْتَ مِنْ ثَلَاثٍ مَنْ حَدَّثَكِهِنَّ فَقَدْ
كَذَبَ: مَنْ حَدَّثَكَ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ قَرَأَتْ:
{لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ} [الأنعام ١٠٣]،
{وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ} {الشورى:
٥١} {وَمَنْ حَدَّثَكَ أَنَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي غَدٍ فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ قَرَأَتْ}: {وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ مَآذَا تَكْسِبُ غَدًا} {لقمان: ٣٤}. [وَمَنْ حَدَّثَكَ أَنَّهُ كَتَمَ فَقَدْ كَذَبَ، ثُمَّ
قَرَأَتْ}: {يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ} {المائدة: ٦٧} الآية، وَلَكِنَّهُ
رَأَى جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي صُورَتِهِ مَرَّتَيْنِ. (١) واته خه ريكه له ترسی ئەو قسه تدا
قزم راده وه ستیت و فه رموویه تی هه رکی وتوویه تی پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم

(١) صحیح البخاری: (٤٨٥٥).

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی الله تعالی له‌ دونیادا له‌لایه‌ن هیچ که‌سه‌یکه‌وه‌ نایب‌ریت
 ئه‌وه‌یه‌ کاتیک موسی علیه‌ السلام داوای کرد په‌روه‌ردگاری بینیت، (رَبِّ اَرْنِي
 اَنْظُرْ اِلَيْكَ) الله پئی فه‌رمووه‌ تو ناتوانیت من بینیت: (قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ
 اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانُهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ^ع فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
 دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا) الأعراف ١٤٣: جا‌ئه‌گه‌ر چیاکان به‌رگه‌ی بینینی الله
 نه‌گرن ئه‌وا مرؤف به‌و لاوازییه‌وه‌ ناتوانیت به‌رگه‌ی بینینی په‌روه‌ردگاری بگریت .
 به‌لام له‌ رۆژی قیامه‌تدا الله تعالی هیزیکی وا به‌ ئیانداران ده‌به‌خشیت که‌ بتوانن
 سه‌یری په‌روه‌ردگاریان بکه‌ن.

ئه‌وانه‌ی نکۆلییان له‌ بینینی الله کردووه‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا موخته‌زیله‌و
 جه‌همیه‌کان، ئه‌م دوو تاقمه‌هه‌موو ده‌قه‌کانی بینینیان ته‌ئویل کردووه‌ و له‌سه‌ر
 زاهیره‌و حه‌قیقه‌ته‌که‌ی لایان بردووه‌ .ئه‌شاعیره‌ش وه‌کو پیشتر ئاماژه‌مان پیکرد
 باوه‌ریان به‌ بینینی الله له‌ رۆژی قیامه‌تدا هه‌یه‌ به‌لام باوه‌ریان به‌ جیگیر کردنی
 جیهه‌ت نییه‌ !

بینینی په‌روه‌رگار له‌ رۆژی قیامه‌تدا له‌ چه‌ندین ئایه‌ت و زیاد له‌ سی له‌
 هاوه‌لانه‌وه‌ گپ‌دراوه‌ته‌وه‌ وه‌یچ بواریکی بۆ گومان تیدا نییه‌ و هه‌رکیش باوه‌رو
 عه‌قیده‌ی به‌ بینینی الله نه‌بیت له‌ رۆژی قیامه‌تدا ئه‌وه‌ زۆر ئایه‌ت و فه‌رمووده‌ی
 صحیح ی په‌تکردووه‌ته‌وه‌.

له راستیدا مه‌سه‌له‌ی بینینی الله عزوجل له رۆژی قیامه‌تدا و بینینی له دینادا له لایهن پیغهمبه‌روهه صلی الله علیه و سلم به چاوی دلی یه‌کیکه له باسه مه‌زنه‌کانی عه‌قیده و یه‌کیکه له جیاکه‌روهه‌کانی نیوان ئه‌هلی سوننه‌ت و نه‌یاره‌کانیان له ئه‌هلی بیده‌ع، ئه‌وه‌ش که تاقمه‌کان ئه‌مه‌یان کردووه‌ته به‌هانه‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌هلی سوننه‌ت له‌ناو خو‌یاندان له مه‌سه‌له‌کانی بیروباوه‌ردا خیلافیان له نیواندا هه‌یه، له راستیدا واییه و ئه‌وه‌ی بینینی پیغهمبه‌ری صلی الله علیه و سلم بو‌ په‌روه‌ردگاری له شه‌وی میعراجدا جیگیر کردووه له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌لده‌گیریت که مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه که به‌چاوی دلی بینویتی نه‌که به‌چاوی سه‌ری.

(وَالْحَدِيثُ عِنْدَنَا عَلَى ظَاهِرِهِ كَمَا جَاءَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌مه‌دا هه‌ندیک له قسه‌که‌ی پیشه‌وا أحمد وایده‌گه‌ن که مه‌به‌ستی بینینی چاوی سه‌ر بووه، به‌لام ده‌کریت به‌و شیوه‌ ته‌فسیر بکریت که مه‌به‌ستی بینینی چاوی دل بووه وه‌کو چۆن فه‌رمووده‌که‌ی ابن عباس یش که ئاماژه‌ی پی ده‌کات به‌هه‌مان ته‌فسیر ته‌فسیر بکریت.

(وَالكَلَامُ فِيهِ بَدْعَةٌ، وَلَكِنْ تَوْمِنُ بِهِ كَمَا جَاءَ عَلَى ظَاهِرِهِ، وَلَا نُنَظِرُ فِيهِ أَحَدًا) شیک‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌و زۆر قسه‌ کردن له‌سه‌ری و تاوتوی کردنی بیدعه‌یه، چونکه هاوه‌لان وایان نه‌کردووه، بۆیه هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه که باوه‌رمان هه‌بیته که ئیانداران له رۆژی قیامه‌تدا په‌روه‌ردگاریان ده‌بینن و له دینادا که‌س ناتوانیت الله بینیت، هه‌موو ئه‌و فه‌رمووده و شوینه‌وارانه‌ش ده‌ریاره‌ی ئه‌وه هاتوون که

پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ و سلم لە شەوی میعراجدا پەرورەدگاری خۆی بینووە
 لەسەر ئەو تیگە‌یشتنە وەرەگیریت کە مەبەست پێی بینینی چاوی دڵ و مەبەست
 بینینی چاوی سەر نییە، چونکە بە‌لگە‌کان لەسەر ئەو لە قورئان و لە سوننە‌تیشدا
 زۆرن.

لە کۆتایی ئەم باسەدا پیشه‌وا ئەحمەد فەرموویەتی: (وَلَا تُنَاطِرُ فِيهِ أَحَدًا) واتە
 مشت و مپرو مچادە‌لە‌شی لەسەر ناکە‌ین، لە سەرە‌تاشە‌ووە جەختی لەسەر خراپی
 مشتومپ و مچادە‌لە‌ کردە‌ووە و لێ‌رە‌شدا جاریکی تر جەختی لەسەر دە‌کاتە‌ووە.

باوه‌رهینان به تهرازوو له رۆژی قیامه‌تدا

وَالْإِيمَانُ بِالْمِيزَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَمَا جَاءَ، يُوزَنُ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَا يَزِنُ جَنَاحَ بَعْضَةٍ، وَتُوزَنُ أَعْمَالُ الْعِبَادِ كَمَا جَاءَ فِي الْأَثَرِ، وَالْإِيمَانُ بِهِ، وَالتَّصَدِيقُ بِهِ، وَالْإِعْرَاضُ. عَمَّنْ رَدَّ ذَلِكَ، وَتَرَكَ مُجَادَلَتَهُ.

ئەم مەسەلەش یەکیکە لە بنچینەکانی عەقیدە ی ئەهلی سوننەت کە پیشە‌وا أحمد لێ‌هەدا جی‌گیری کردوو، ئەویش مەسەلە ی باوه‌ره‌بوونە بە تهرازوو و میزان له رۆژی قیامه‌تدا.

ئەهلی سوننەت یە کده‌نگن و باوه‌ریان بە تهرازووی رۆژی قیامەت هه‌یه که‌وا تهرازوو یه‌کی راسته‌قینه‌یه و دوو تایی هه‌یه و کرده‌وه‌ی مروفه‌کانی پی‌ده‌کیشری‌ت.

یه‌کیک له‌ بنه‌ما و بنچینه‌کانی سوننەت ئەوه‌یه که موسولمان باوه‌ری به‌ میزانی رۆژی قیامەت هه‌بی‌ت که‌ر وه‌کانی پی‌ه‌کیشری‌ت، به‌لگه‌ی ئەمه‌ش له‌ زور ئایه‌ت و فه‌رموو‌ه‌دا هاتوو، ^(۱) وه‌کو: {وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا} {الأنبياء الآية}؛

(۱) بۆ زانیاری زیارت ب‌روانه: (شرح الطحاوية) ابن أبي العز (۲/ ۶۰۹)، (لوامع الأنوار

البهية) السفاريني (۲/ ۱۸۴).

﴿وَمَنْ حَقَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ﴾ (۹) سورة الأعراف.

هه‌روه‌ها له فه‌رموه‌شدا هاتووه که ئه و میزانه ته‌رازوویه کی هه‌ست پی‌کراوی راسته‌قینه‌یه و واتایی نییه، پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم فه‌رموویه تی: (کلمتان خفیفتان علی اللسان، ثقیلتان فی المیزان، حبیبیتان إلی الرحمن: سبحان الله العظیم، سبحان الله وبحمده. (۱))

-له فه‌رمووده‌یه کی تریشدا هاتووه: (والحمد لله تملأ المیزان) (۲)

هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌ی (البطاقة) (۳) هاتووه که سیک له رۆژی قیامه‌تدا په‌راوگه‌ی کاره خراپه‌کانی پی‌نیشان ده‌دریت که نه‌وه‌د و نو په‌راوگه‌یه وده‌خریته تابه‌کی ته‌رازووکه و شایه‌تنامه‌که‌شی ده‌خریته تابه‌کی تری و قورستر ده‌بیت. کرده‌وه‌کان ته‌گه‌رچی ته‌نی هه‌ست پی‌کراو نین وشتی واتایین له لای ئیمه‌ی مرؤف ناکیشریت، به‌لام وه‌کو موسولمان باوه‌رمان به‌وه هه‌یه کرده‌وه‌کان ده‌کیشرین له رۆژی قیامه‌تدا و الله تعالی تواناو ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

به‌لکو به‌لگه‌کان ئامازه بو‌ئه‌وه ده‌که‌ن که خاوه‌ن کرده‌وه‌کان خویشیان ده‌کیشرین، وه‌کو ئه‌وه فه‌رمووده‌ی له بوخاری و موسلیمدا هاتووه: (إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلَ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، أَقْرَبُوا {فَلَا

(۱) البخاري (۶۶۸۲). مسلم: (۲۶۹۴).

(۲) مسلم (۲۲۳)

(۳) أحمد: (۲/۲۱۳) والترمذي (۲۶۳۹).

نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا))^(١) واته له پوژی قیامه‌تدا کهسی چوارشانه و قه‌له‌و دیت به‌لام کیشی باله می‌شوله‌یه کی نییه.

هه‌روه‌ها له فهرموده‌یه کی تردا له ابو داود (٣٥٤) أحمد (٤٢٠/١) هاتووه که جاریکیان هاهولان له باریکی و لاوازی قاجی عبدالله بن مسعو پیده‌که‌ن الله لیان رازی بیت، پیغه‌مبه‌ریش صلی الله علیه و سلم ده‌فهرمویت: (والذي نفسي بيده لهما أثقل في الميزان من أحد).

تاقمی موخته‌زله نکولیان له‌وه کردووه‌ئه و میزانه تهرازووویه کی راسته‌قینه بیت به‌لکو وتووایانه‌ئه‌وه مه‌سه‌له‌یه کی واتاییه دهربرین له داگه‌ری په‌روه‌ردگار ده‌کات، به‌لام ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت پیچه‌اونه‌ی‌ئه‌م بوچوونه‌ن.

شیخ محمد بن عبد الوهاب به‌ره‌حمه‌ت بیت له بابی (فضل التوحيد وما يكفر به من الذنوب) کاتیک باسی سووده‌کانی فهرموده‌که‌ی ابو سعید ده‌کات الله لی‌ی رازی بیت (لو أن السموات السبع والأرضين السبع في كفة، ولا إله إلا الله في كفة) کتاب التوحيد: ٩. ئه‌وه‌ی لی هه‌لینجاوه که تهرازووکه دوو تای هه‌یه، چونکه هه‌لسه‌نگاندن له نیوان چاکه و خراپه‌کادا ده‌کات.

کیشانه کردنی کرده‌وه‌کانی له راستیدا تایه‌ته به موسولمانانه‌وه، ئه‌گینا بی باوهر و کافره‌کان وه‌کو ابن تیمیه له (العقيدة الواسطية) دا ده‌لیت‌ئه‌وان به‌و شیوه لی‌رسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا نا‌کریت، چونکه ئه‌وان له بنچینه‌وه چاکه‌یان نییه،

(١) صحیح مسلم (٢٧٨٥).

تەنھا کردەوہ کانیاں ئەژمار دەکریت بۆ یان و دەخریتە بەرچاویان و دانپیدا نیان
لی وەرەگیریت لەسەری پاداشت دەدرینەوہ.

(وَالْإِيمَانُ بِهِ، وَالتَّصَدِيقُ بِهِ، وَالْإِعْرَاضُ عَمَّنْ رَدَّ ذَلِكَ، وَتَرْكُ مُجَادَلَتِهِ.) واتە
پێویستە موسولمان باوەڕی بە میزان ھەبێت و ئاوپر لە ئەوانە نەداتەوہ کہ دەلین
ئەوہ تەرازوویەکی راستەقینە نییە و واتاییە، مەبەستی لەو کہسانەش موختەزێلە یە
کہ ئەوان لەبەر ئەوہی لە ھەموو شتێکدا بۆ عەقل و تیگەیشتنی خۆیان
دەگەرینەوہ و زالی دەکەنە سەر دەقەکاندا، بۆیە باوەڕیان بەوہ نییە کہ میزانیک
ھەبێت لە پوژی قیامەتدا کردەوہ کانی پێ بکیشریت و پەتە دەکەنەوہ، جارێکی
تریش لێرەدا پیشەوا أحمد وەکو پیشتریش لە چەندین جیگە ی تردا ئامۆزگاریان
دەکات لە گەل ئەھلی بیدەعدا مشت و مپرو موجدەلە نەکەین و وەلامیان نەدینەوہ،
تەنھا حەق دەخەینەروو و تەواو.

الله له پوژی قیامه‌تدا له گهل بهنده کانیدا قسه ده کات

له‌دوای باسکردنی بنه‌مای باوه‌په‌ینان به تهرازوو له پوژی قیامه‌تدا، پیشه‌وا أحمد بن حنبل بنه‌مایه‌کی تری ئه‌هلی سوننه‌ت ده‌خاته‌پروو و ده‌لیت:

(وَأَنَّ اللَّهَ يُكَلِّمُ الْعِبَادَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَيْسَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ تُرْجَانٌ، وَالْإِيمَانُ بِهِ وَالتَّصَدِيقُ بِهِ.) واته: یه‌کیکی تر له بنچینه‌کانی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که الله عزوجل له پوژی قیامه‌تدا به‌دنگ و به‌پیت، قسه له‌گهل به‌نده‌کانیدا ده‌کات، بی ئه‌وه‌ی وه‌رگپرئیک هه‌پیت له نیوانیاندا ئه‌و به‌نده‌تیبگه‌یه‌نیت، به‌لکو به‌نه‌خوی به‌ئاسانی له ئاخاوتنی په‌روه‌رگاری تیده‌گات.

نکولی کردن له قسه‌کردنی الله تعالی - وه‌کو ابن عبد الله بن جبرین ده‌لیت - یه‌کیکه له کونترین ئه‌و بیدعانه‌ی تاقمه‌گومراکان دایانه‌پناوه، بویه پیشینانی چاکی ئه‌م ئوممه‌ته زور به‌شیکراوه‌یی له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی ئاخاوتنی الله تعالی پویشتون و به‌ره‌په‌رچی تاقمه‌گومراکانی وه‌کو جه‌همیه‌کانیان داوه‌ته‌وه و وتووینانه الله گوفتاری هه‌یه وکه‌ی بیه‌ویت قسه‌ده‌کات وه‌رکیش که خوی ویستی له‌سه‌ر بیت، گو‌یبیستی گوفتاره‌کانی ده‌بیت.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شیان پروون کردوو‌ته‌وه که سیفه‌تی که‌لام واته ئاخاوتن وقسه‌کرن، سیفه‌تیکی مه‌دح و ستایشه و نکولی کردن له‌و سیفه‌ته‌ده‌بیته سیفه‌تیکی که‌موکورتی وعه‌یبه‌یه ده‌دریته پال الله عزوجل، وه‌کو چون په‌روه‌ردگار له سورته‌ی الأعراف دا به‌نی ئیسراییلی فه‌رموو: (أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ)

الأعراف ۱۴۸: واته :ثایا ههست به‌وه ناکهن و نایینن که ئه و په‌رستراوه‌یان توانای قسه‌کردنی نییه و الله عزوجل ئه‌وه‌ی به‌عیب و که‌مییه‌ک ژماردووه، چونکه الله تعالی له‌گه‌ل پیغه‌مبهره‌کانیدا علیهم السلام قسه‌ده‌کات و رینویییان ده‌کات.

لیره‌دا مه‌سه‌له‌یه‌ک هه‌یه‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ئه‌هلی سوننه‌ت ده‌رباره‌ی که‌لام و ئاخاوتنی الله تعالی فه‌رموو‌یانه (کلام الله قدیم النوع، متجدد الأحاد) واته : ئاخاوتنی الله وه‌کو جوړ و په‌گه‌زی ئاخاوتن کونه و ئه‌زه‌لییه، به‌لام له‌رووی به‌شه‌کانی ئه‌و ئاخاوتنه‌وه نوئ ده‌بیته‌وه، واته الله هه‌میشه‌سیفه‌تی که‌لامی هه‌ر هه‌بووه و متکلم بووه، به‌لام هه‌رکه‌ی بیه‌ویت قسه‌ده‌کات و ئاخاوتنی ده‌بیته‌ مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه له‌وشه‌ی) متجدد(، ئینجا سیفه‌تی قسه‌کردن سیفه‌تیکی فیعلی کرداری وابه‌سته‌یه له‌گه‌ل ذاتی الله تعالی که‌ی بیه‌ویت قسه‌ده‌کات.

له‌فه‌رمووده‌دا هاتووه (يَدْنِي الْمُؤْمِنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رَبِّهِ حَتَّى يَضَعَ كَنَفَهُ عَلَيْهِ، فَيَقْرُرُهُ بِذُنُوبِهِ، فيقول: أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فيقول: رَبِّ أَعْرِفُ، قال: فَإِنِّي قَدْ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فيعطى صحيفة حسناته) ^(۱). وه‌کو دياره له‌فه‌رمووه‌که‌دا الله تعالی له‌روژی قیامه‌تدا ئاخاوتن له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا ده‌کات و تاوانه‌کانی بیر ده‌خاته‌وه و پیی ده‌لیت لیت خو‌شبوومه.

(۱) متفق علیه.

لهو فہرموودہو له چہندین فہرموودہی تردا ئہوہ و ہردہ گیریت کہ اللہ تعالیٰ له رۆژی قیامہ تدا بہی ہیچ ہوکار و وەرگیر و تہرجومانیک له گہل بہندہ کانیدا قسہ دہ کات، بہ دہنگیک قسہیان له گہلدا دہ کات و بانگیان دہ کات، ئہوہی نزیکہ و ئہوہی دوورہ و ہکو یہک ہیسیسن، ئہمہش - و ہکو پیشہوا بوخاری بہرہ حمہت بیت فہرموویہ تی - بہ لگہ یہ لہ سہر ئہوہی کہ دہنگی اللہ تعالیٰ جیاوازہ له دہنگی بہ نہ کانی.

ہہروہا ئہوہی لی و ہردہ گیریت له گہل بہ لگہ پہ یوہنیدارہ کانی تری کیتاب و سوننہ تدا کہ بہندہ کان له پاش مردن و له رۆژی قیامہ تدا زیندوو دہ کرینہوہو لیرسینہوہ بان له گہلدا دہ کریت، ہہرکییش ئہو زیندوو بوونہوہ بہ درؤ و بہ ئہفسانہ بزائیت ئہوہ بہ دہقی قورئان کافر دہ بیت و کو اللہ عزوجل فہرموویہ تی :

(زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ^ج قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ^ج وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) (التغابن: ۷) ہہروہا اللہ تعالیٰ فہرموویہ تی: (وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ^ط قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ) سبأ: ۳:

اللہ تعالیٰ له سی جیگہی قورئاندا فہرمانی بہ پیغہمبہرہ کہی کردووہ کہ سویند له سہر زیندوو بوونہوہ بخوات، چونکہ باوہر ہیئان بہ زیندوو بوونہوہ بنہماو بنچینہ یہ کہ له بیروباوہری ئیسلامیدا ہہرکی باوہری پی نہ بیت له بازنہی ئیسلام دردہ چیت، ئایہ تہ کان بریتین له:

(رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا

عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ) التغابن. ٧:

﴿وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قَوْلٌ إِىٰ وَرَبِّىٰ إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ

بِمُعْجِزِينَ﴾ يونس. ٥٣:

(وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ

الْغَيْبِ) سبأ. ٣:

باوه‌رهینان به حه‌وز

پیشه‌وا أحمد بن حنبل فه‌رموویه تی: (وَإِلِيمَانٌ بِالْحَوْضِ، وَأَنَّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَوْضًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرِدُ عَلَيْهِ أُمَّتُهُ، عَرْضُهُ مِثْلُ طُولِهِ، مَسِيرَةَ شَهْرٍ، أُنَيْتُهُ كَعَدَدِ نُجُومِ السَّمَاءِ عَلَى مَا صَحَّتْ بِهِ الْأَخْبَارُ مِنْ غَيْرِ وَجْهِ).

یه‌کیکی تر له بنه‌ماکانی ئه‌هلی سوننه‌ت ئه‌ویه که باوه‌ریان به حه‌وزی پیغه‌مبهر صلی الله علیه و سلم له رۆژی قیامه‌تدا هه‌یه، درێژی ئه‌و حه‌وزه وه‌کو پانی وایه، درێژی مانگه‌رپیه‌که و پانیشی هه‌روه‌ها، قاپه‌کانی به ئه‌ندازه‌ی ئه‌ستیره‌کانن وکو له فه‌رمووده‌ راست و درووسته‌کاندا هاتووه.

ئیمانی موسولمان به حوض، یه‌کیکه له و مه‌سه‌له مه‌زنانه‌ی پپووسته‌ باوه‌ری پیمان هه‌بیت و به‌شیکیشه له باوه‌رهینانی به‌رۆژی دوایی، سی یان چل فه‌رمووده له و باره‌وه هاتووه، هه‌مووی باس له‌وه ده‌کات که پیغه‌مبهر صلی الله علیه و سلم له رۆژی قیامه‌تدا حه‌وزیکی هه‌یه، ئوممه‌ته‌که‌ی ده‌چنه‌سه‌ری و خه‌لکانیکیش له‌وانه‌ی ده‌ستیان به‌سوننه‌ته‌وه نه‌گرتووه رپگه‌ نادرین بچنه‌سه‌ری و دوور ده‌خرینه‌وه، ئه‌مه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که له ئوممه‌تی پیغه‌مبهریشن صلی الله علیه و سلم.

ئهم حه‌وزه ئاوه‌که‌ی له به‌هه‌شته‌وه له روبراری (الکوثر) سه‌رچاوه ده‌گریت، دوو جوگه‌له ئاو له به‌هه‌شته‌وه ده‌رژینه ناو ئه‌و حه‌وزه، ئاوی ئه‌و حه‌وزه له شیر

سپیتره، له هه‌نگوین شیرینتره، هه‌رکێ یه‌ک جار له‌و ئاوه بخواته‌وه، ئیتر تینووێ ناییت تا‌کو ده‌چیته‌ ناو هه‌شت.

ئیمانداران ده‌چنه‌ سه‌ر ئه‌و ئاوه‌و کافر و مونا‌فیکانی لێ دوور ده‌خریته‌وه، مه‌وداکه‌ی به‌وه دیاری کراوه که مانگه‌ ڕیبه‌که به‌ ئه‌ندازه‌ی مه‌ودای نیوان عه‌ده‌ن و ئه‌بیه‌ن که دوو شارن له‌ یه‌مه‌ن و له‌ شام، که ئه‌مه‌ش به‌واتای ئه‌وه دیت ئه‌و مانگه‌ ڕیکردنه‌ مه‌به‌ست پێی ڕیکردنی ئاسایی پیاده‌یه. ئه‌م وه‌سف و باسانه‌ش له‌و فه‌رموودانه‌دا هاتوون که ئاماژه‌یان پێکرا بۆ نموونه هه‌ندیکی له‌ (صحیح البخاری) له‌ کتاب (الرفائق) (باب فی الحوض) دا باس کراوه، هه‌ندیکیشی له‌ صحیح مسلم (باب إثبات حوض نبینا محمد صلی الله علیه و سلم وصفاته) باس کراون، له‌وانه‌ :

(حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ، وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ، وَمَاؤُهُ أَبْيَضٌ مِنَ الْوَرَقِ، وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكِيْرَانُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ، فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا). البخاري (٦٥٧٩)، ومسلم. (٢٢٩٢) (أنا فرطكم على الحوض وليختلجن رجالٌ دوني فأقولُ : يا ربُّ أصحابي فيقال : إنك لا تدري ما أحدثوا بعدك) (١).

(١) البخاري (٦٥٧٦)، ومسلم (٢٢٩٧).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم داوای ئە‌ن‌ساره‌کان کردوو له دوای وه‌فاتی خوئی ئارام بگرن تا ئەو کاته‌ی له لای هه‌وزه‌که به‌یه‌کتر ده‌گه‌نه‌وه :

(إنکم ستلقون بعدي أثرةً فاصبروا، حتی تلقوني علی الحوض) (۱)

ئەو هه‌وزه‌ی له فه‌رمووده‌کاندا باس کراوه له گۆره‌پانی مه‌حشه‌ردایه پیش چوونه به‌هه‌شت، ئەوانه ده‌چنه سه‌ری که ده‌ستیان به سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه و سلم گرتوو

له فه‌رمووده‌یه‌کیشدا له‌لای الترمذی (۲۴۴۳) هاتوو که هه‌موو پیغه‌مبه‌رێک هه‌وزێکی هه‌یه به‌لام هه‌وزی پیغه‌مبه‌رمان علیه و الصلاة والسلام له هه‌مووی مه‌زنتره، چونکه شوینکه‌وتوانی له شوینکه‌وتوانی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران عليهم السلام زۆرتن.

(ابن أبي العز) له شهرحی (العقيدة الطحاوية) دا ده‌لێت هه‌وز له پیش میزانه، چونکه خه‌لکی به‌تینویتی له گۆره‌کانیان‌ه‌وه زیندوو ده‌کرینه‌وه، به‌لام ئەم قسه به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نییه وه‌کو یه‌کیک له پاره‌کارانی ئەو کتێبه ده‌لێن وراستتیش ئەوه‌یه له‌وه‌سه‌لانه‌ی که به‌لگه‌یه‌کی راست و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی له‌سه‌ر نه‌هاتوو

ئیمه‌ش هه‌یچ نه‌لێن.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئایا هه‌وز له پیش پردی (الصراط)ه یان له پاشی، ئەوه‌یان جیگای تپرامانه، ابن القیم به‌په‌حمه‌ت بیٔ، پاش ئەوه‌ی هه‌ر دوو بۆچوونه‌که

(۱). البخاری (۴۴۳۳۰) مسلم (۱۰۶۱).

دههینته‌وه ده‌لٔیت :هیچ ریگرٔک نییه له‌وه‌ی له پیش یان له پاشی الصراط بیت، چونکه درٔیزی و پانی مانگه‌رییه‌که، جا که به‌و درٔیزی و پانییه بیت ریگر چیه له‌وه‌ی تا‌کو دوا‌ی پردی سیرات درٔیز بیته‌وه (زاد المعاد) ۶۸/۳.

پوخته‌ی باسه‌که ئه‌وه‌یه روبراری کوثر و حه‌وز فه‌زل و چاکه‌ی الله تعالی یه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا و ری‌زگرته له موه‌حیدانی ئومه‌ته‌که‌ی که له‌و رٔوزه سه‌خته‌دا ئاوی لی دخونه‌وه‌و تینؤیتیان ده‌شکٔیت، پیغه‌مبه‌ریش صلی الله علیه و سلم له پیش ئومه‌ته‌که‌ی ده‌گاته سه‌ر حه‌وزه‌که و چاوه‌روانیان ده‌کات، به‌لام بی باوه‌ران و مونافقان و ئه‌وانه‌ی که له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم لایانداوه ری‌گه‌ نادرین و پیغه‌مبه‌ر علیه الصلاة و السلام روویان لی وه‌رده‌گیرٔت، ئه‌وه‌ش هه‌ره‌شه‌یه‌کی تونده بو‌ ئه‌وانه‌ی له دیندا بیدعه ئه‌نجام ئه‌ده‌ن و ری‌بازی غه‌یری ری‌بازی ئه‌هلی سوننه‌ت له تا‌قمه گومراکان دگرته‌به‌ر.

پیویسته له‌سه‌ر موسولمان هه‌موو هه‌ولٔیکی خوی بدات بو‌ ئه‌وه‌ی له هه‌موو گه‌وره و گچکه‌یه‌کدا شوینکه‌وتووی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر بیت صلی الله علیه و سلم بو‌ ئه‌وه‌ی الله تعالی خواردنه‌وه‌ی ئاوی ئه‌و حه‌وزه‌ی له رٔوژی قیامه‌تدا به‌ نسیب بکات، ، چونکه ئه‌گه‌ر وا نه‌بیت ئه‌وا تووشی شه‌رمه‌زاری و دوورخستنه‌وه ده‌بیت له‌و حه‌زه‌و له دوعاو شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌رمان صلی الله علیه و سلم بی به‌ش ده‌بیت،

باوهر هینان به سزای ناو گور

پیشه‌وا أحمد بن حنبل فہرمویہ تی: (وَإِلِيمَانُ بِعَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَفْتَنُ فِي قُبُورِهَا، وَتُسْأَلُ عَنِ الْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ، وَمَنْ رَبُّهُ؟ وَمَنْ نَبِيُّهُ؟ وَيَأْتِيهِ مُنْكَرٌ وَنَكِيرٌ، كَيْفَ شَاءَ اللَّهُ وَكَيْفَ أَرَادَ، وَالْإِيمَانُ بِهِ وَالتَّصَدِيقُ بِهِ).

(وَإِلِيمَانُ بِعَذَابِ الْقَبْرِ) یہ کیکی تر له بنه‌ماکانی سوننه‌ت وه‌کو پیشه‌وا أحمد لیره‌دا راپیده‌گه‌یه‌نیت نه‌وه‌یه، موسولمان باوهرپی به سزاو خو‌شیه‌کانی ناو گور هه‌بیت، به پیی نه‌و ده‌ق و فہرمووده راستانه‌ی که له‌و باره‌وه هاتوون.

له راستیدا ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت به راشکاوی ئاماژه بو‌حه‌قیقه‌تی سزاو خو‌شیه‌کانی ناو گور ده‌کن، له‌وانه:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ الأنعام: ۹۳.

نه‌و پورژه‌ی که الله تعالی له‌م ئایه‌ته‌دا باسی ده‌کات کاتی ده‌رچوونی گیانه و باسی سزای ناو دوزخ نیبه - ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ الأنفال: ۵۰.

نه‌و لیدانی مه‌لائیکه‌تانه له‌و که‌سه پاش ده‌رچوونی گیانیتی که نه‌وه به‌شیکه له سزای ناو گور. (وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ

يَرْجِعُونَ السَّجْدَةَ: ۲۱. سزای بچووک لهم نایه تەدا به سزای ناو گۆر ته فسیر کراوه و سزای گه ورهش به سزای دۆزه خ .

(النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا^ط وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ) افر: ۴۶. ئەمەش یه کیکه له به لگه پروون و ئاشکراکان له سه ر سزای ناو گۆر، که پیش ئەوهی ئالوبه یتی فیرعه ون له پۆزی قیامه تدا بخرینه ناو دۆزه خه وه، پیش ئەوه به یانیان و ئیواران ئەوان له سزادا بوونه که مه به ست پیی سزای ناو گۆره .

(إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ . مَن أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ^ط وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ) فصلت: ۳۰-۳۱.

ئیماندار - وه کو له م نایه تانه دا ده رده که ویت - له پاش گیان ده رچوونی به سی مژده دلێ خوش ده کریت.

۱- له داها توو مه ترسن، له ناخوشییه کانی پۆزی قیامه ت مه ترسن، له سزای ناو گۆر مه ترسن، مه لاییکه ته کان دلێان خوش ده کهن و مژده به وانه ده دن که له دونیادا وتوویانه : (رَبُّنَا اللَّهُ) واته ته نها الله یان په رستوو و شوینی هیچ شه ریه ت و به رنامه یه کی تر نه که وتوون.

۲- مزدهی دووهم پیمان ده‌لین: (وَلَا تَحْزَنْتُمْ) واته: خهم مه‌خون بوئه و مال و مندال و خیزانه‌ی له دنیا به‌جیتان هیشتتون , چونکه الله تعالی به سوز و میهربانی خو‌ی له گه‌لیان نه‌بیت.

۳- مزدهی سییه‌م بریتیه له: (وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ) واته مزده‌تان لیبت ده‌چنه ئه‌و به‌هه‌شته‌ی به‌لینتان پی‌ ده‌درا. ئه‌م ئایه‌ته و هاوشیوه‌کانی به‌لگهن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ناو گوردای سزا و خو‌شی بوونی هه‌یه.

هه‌روه‌ها له‌ سونه‌تدا چه‌ندین فه‌رمووده‌ی صحیح هاتوو هه‌و باره‌وه .وه‌کو:
(إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)^(۱) واته: به‌کیک له‌و شتانه‌ی داوامان لی‌کراوه له‌ کو‌تایی الت‌حیات ی ناو نو‌یژدا بیلین ئه‌وه‌یه، په‌نا بگ‌رین به‌ الله له‌ سزای ناو گور.

- (إِنَّهَا لِيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ ثُمَّ قَالَ: بَلَىٰ أَمَّا أَحَدُهَا فَيَكْفُرُ بِمَا كَفَرَ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيَكْفُرُ بِمَا كَفَرَ لَا يَسْتَنْزِعُ مِنْهُ بَوْلًا) ثُمَّ أَخَذَ عَوْدًا فَكَسَرَهُ بَاشْنِينَ ثُمَّ غَرَزَ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَلَى قَبْرِ ثُمَّ قَالَ: (لَعَلَّهُ يُخَفَّفُ عَنْهَا الْعَذَابُ مَا لَمْ يَبْسُ)^(۲) واته خاوه‌نی ئه‌و دوو گوره‌ سزا ده‌درین و له‌ تاوانیکی گه‌وه‌رشدا نییه سزاکه‌یان،

(۱) البخاري (۱۳۷۷) ومسلم (۵۸۸).

(۲) البخاري (۲۱۸)، ومسلم (۲۹۲).

یەکیکیان خەریکی قسە هینان و بردن بووه و ئەوی تریش لە کاتی میزکردندا وریای خۆی نەبووه و پرشی میزی بەرکەوتوو.

(فَأَوْحِيَ إِلَيَّ: أَنَّكُمْ تُفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ) .^(۱) واتە پیغمبەر صلى الله عليه و سلم فەرموویەتی من بە وهى لە لای الله ئاگادار کراومەتەوه کە ئیوه لەناو گۆرەکاناندا تووشى تاقى کردنەوه و ئیمتیحان دەبن .

-لە فەرموودەیه کی صحیح ى درێژى تر دا هاتوو لە لای أبوداود (۴۷۵۳) و النسائي (۳۵۹) و فەرموودە ناسى تریش دەیگێرنەوه، کە بەلگە ى جیگىربوونى سزای ناو گۆرى تیداىه.

(وَأَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تُفْتَنُ فِي قُبُورِهَا وَتُسْأَلُ عَنِ الْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ، وَمَنْ رَبُّهُ؟ وَمَنْ نَبِيُّهُ؟) واتە ئەم ئوممەتە لە ناو گۆردا تاقى دکرێنەوه و دەربارە ى ئیمانیا، ئیسلام و پەروردگاریان پرسیاریان لى دەکریت، ئەم ئیپرسینەووش هەموو مردووێك دەگریتەوه، خرابیتە ناو گۆر یان نەخرابیت، تەنانەت ئەگەر درندەکانیش خواردیبتیان، یان سوتیبتیان و خۆلەکە ى کرابیت بەبادا، یان لەناو دەریادا خنکابیت، الله تعالى دەسلاتی هەیه ئەو سزا و خوشییە ى پى بگەیه نیت.

(۱) البخاري: (۸۶).

باوه‌رهینان به مه‌سیحی ده‌ججال

پیشه‌وا أحمد بن حنبل فہرموویہ تی: (وَإِلِيمَانُ أَنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ خَارِجٌ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ وَالْأَحَادِيثُ الَّتِي جَاءَتْ فِيهِ، وَالْإِيمَانُ بِأَنَّ ذَلِكَ كَائِنٌ، وَأَنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَنْزِلُ فَيَقْتُلُهُ بِيَابِ لُدٍّ).

(وَإِلِيمَانُ أَنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ خَارِجٌ): واته باوه‌رهینان به‌وهی که مه‌سیحی ده‌ججال دهرده‌چیت و سهر هه‌لده‌دات . به‌لام لیره‌دا پیوسته‌هه‌وه بزاین که دوو مه‌سیح هه‌یه:

یه‌که‌میان مه‌سیحی پیغه‌مبه‌ره که ناوی عیسایی کوری مه‌ریه‌مه‌علیها السلام وهوکاری ناوانیشی به مه‌سیح له‌به‌ر هه‌وه‌یه که ژیر پیی ته‌خت بووه و چالایی تیدا نه‌بووه، یان له‌به‌ر هه‌وه‌یه که هه‌وه‌به‌سهر زه‌ویدا گه‌شتی کردووه و به‌گه‌شته‌کانی مه‌سحی سهر زه‌وی کردووه .

دوومیان که لیره‌دا مه‌به‌سته‌که هه‌وه‌یه، مه‌سیحی درۆزنه، ناسراو به ده‌ججال، پیاویکه و مرۆقیکه له مرۆقه‌کان، بانگه‌شهی په‌روه‌ردگاریتی ده‌کات، له خوراسانی رۆژه‌لاته‌وه سهره‌لده‌دات، ئینجا ده‌ست به‌گه‌ران ده‌کات و جیگه نامینیت سهری پیدا نه‌کات، جگه له مزگه‌وتی القدس و الطور ومه‌ککه و مه‌دینه نه‌بیت ناتوانیت داخلان بیت چونکه مه‌لائیکه‌ت پاسه‌وانی ده‌کات.

ده‌رچوونی ده‌ججال فیتنه‌و تاقیکر‌نه‌وه‌و به‌لایه‌کی زۆر گه‌وره‌یه، له فہرموده‌ی صحیح دا‌هاتووه که دۆزه‌خیک و به‌هه‌شتیکی له‌گه‌لدایه، به‌لام دۆزه‌خه‌که‌ی

به‌هسته و به‌هسته‌که‌ی دۆزه‌خه! نان و تازووقه‌ی زۆر و روباری ئاوی پییه،
 فه‌رمان به ئاسمان ده‌کات و باران ده‌باریت، فه‌رمان به زه‌وی ده‌کات و سه‌وزی
 ده‌روینیت و گه‌نجینه‌ی زۆری سه‌رزوی له ژیر ده‌ستیدایه، مه‌وداکان به
 خیراییه‌کی زۆر ده‌بریت وه‌کو بارانیک بای به‌دوادا بیت.

پیغمبه‌ر صلی الله علیه و سلم له فه‌رموده‌کاندا ده‌باره‌ی ده‌ججال وریایی
 پیداوین و خه‌سله‌ت و سیفه‌ته‌کانی ئه‌وی بۆ باسکردووین بۆ ئه‌وه‌ی خۆمانی لی
 بیاریزین، پروونی کردووه‌ته‌وه که پیاویکی لاوی سووره‌یه وچاویکی کویره و
 منالیشی ناییت، له نیوان هه‌ردوو چاویدا نووسراوه (ك ف ر) یان (کافر)
 هه‌موو که‌سیک توانای خویندنه‌وه‌ی ئه‌و نووسینه‌ی هه‌یه.

له فه‌رموده‌یه‌کدا هه‌ندیک له‌و وه‌سف و خه‌سله‌تانه‌ی باسکراوه: (إِنِّي قَدْ
 حَذَرْتُكُمْ الدَّجَالَ حَتَّى قَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا تَعْقِلُوا أَنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ رَجُلٌ قَصِيرٌ
 أَفْحَجٌّ أَدْعَجٌ أَعُورٌ مَمْسُوحُ الْعَيْنِ لَيْسَ بِنَاتَّةٍ وَلَا حُجْرًا فَإِنْ أُلْبَسَ عَلَيْكُمْ فَاعْلَمُوا
 أَنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَيْسَ بِأَعُورٍ وَأَنْتُمْ لَنْ تَرَوْا رَبَّكُمْ حَتَّى تَمُوتُوا) ^(۱)

پیشه‌وا أحمد: ده‌باره‌ی ده‌ججال فه‌رموویه‌تی (مکتوب بینه‌ی عینه‌ی کافر
 وَالْأَحَادِيثُ الَّتِي جَاءَتْ فِيهِ) واته: له نیوچه‌وانیدا نووسراوه کافر. ئاماژه بۆ
 فه‌رموده سه‌حیحه‌کان له‌و باره‌وه ده‌کات وه‌کو: (ما بعث الله من نبي إلا أنذر
 قومه الأَعُورَ الكَذَابَ، إنه أَعُورٌ، وإن ربكم ليس بأَعُورٌ، مکتوب بین عینه‌ی کافر)

(۱) أحمد (۲۳۱۴۴)، أبو داود (۴۳۲۰).

واته: هه موو پیغه مبه ریك ئوممه ته كه ی له ده ججال وریا كر دووه ته وه، ده ججال چاویکی کویره و پهروه ردگاری ئیوه وا نییه، ده ججال له تیوان چاوانیدا نوسراوه کافر.

ابن بطة العکبری به په حمهت بیت له کتیبی (الإبانه) دا هه مان عه قیده ی پیئشهوا أحمد دوپات ده کاته وه ده لئیت: (والدجال خارج في آخر هذه الأمة لا محالة، إحدى عينيه كانها عنبة طافية، يطأ الأرض كلها إلا مكة والمدينة ويقتله عيسى بن مريم عليه السلام بباب لد الشرقي بأرض فلسطين على قدر مسيرة ميل من الرملة).

له راستیدا ده رچوونی ده ججال پیویسته باوه پمان پیی هه بیت، چونکه له سوننه تی صحیح دا جیگیر بووه، پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم فه رموویه تی: (إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ). مسلم. (۵۸۸) واته له کۆتایی التحیة ناو نویره داوامان لیکراوه په نا به الله بگرین له چوار شت که یه کیکیان شهرو خراپه ی ده ججاله.

موسولمان پیویسته لهو فیتنه یه خو ی بیاریزیت به باوه ری ته وای به الله تعالی و به په نا گرتن پیی له فیتنه و خراپه ی ده ججال به تابه تی له ناو نویره کاندایه، پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم فه رموویه تی: (مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ

سُورَةِ الْكَهْفِ عَصِمَ مِنَ الدَّجَالِ^(۱) واته: هه ركه سيك ده ئايهت له سه ره تاي

سوره تي الكهف بخوينيت و له بهري بكات له شهري ده ججال پاريزراو ده بيت.

له فه رمووده يه كي صحيح ي تر دا هاتووه: (ذَكَرَ الدَّجَالَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْكُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعْوَرَ - وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى

عَيْنِهِ - وَإِنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ أَعْوَرَ الْعَيْنِ الْيُمْنَى، كَانَ عَيْنُهُ عِنَبَةً طَافِيَةً)^(۲).

ده ججال يه كه م جار كه ده رده چيت بانگه شه ي چاكي و چاكسازي ده كات،

پاشان بانگه شه ي بيغه مبه رايه تي ده كات، خويشي له راستيدا كافره و له نيوان

چاوه كانيدا نووسراوه (ك ف ر) هه موو ئيانداريك ده يخوينيته وه وه كو له

سه حياحي بوخاريدا هاتووه (۷۱۳۱) يه ك چاويشي كه چاوي راستيتي ده ليبي

ترييه كه و سه ر ئاو كه وتووه. مبه ستي ئه وه يه چاوي ده رپوقيوه ته ده ره وه.

ده ركه وتني ده ججال دووه م نيشانه ي گه وره يه له نيشانه كاني به رپابووني

قيامه ت، الله تعالى فه رموويه تي: (فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا) واته قيامه ت نزيكه

نيشانه كاني ده ركه وي ت.

شوينكه وتواني ده ججال زياتر له جوله كه و عه جه م^(۳) ده بيت وريژه ي ژنانيش

له شوينكه وتوانيدا رپژه يه ي به رز ده بيت، بيغه مبه ر صلى الله عليه و سلم

(۱) مسلم: (۸۰۹ و ۲۹۳۷).

(۲) البخاري (۷۴۰۷)، ومسلم (۱۶۹).

(۳) عه جه م ناوي ره گه زه بو غه يري عه ره ب به كار ديت، واته كي عه ره ب نه بيت له زماني

عه ربيدا (أعجمي) يي ده وتريت.

فەرموویەتى: (يَتَّبَعُ الدَّجَالَ مِنْ يَهُودِ أَصْبَهَانَ، سَبْعُونَ أَلْفًا عَلَيْهِمُ الطَّيْلَسَةُ)

(۱) واتە: لە جولە کە کانی ئەسفهان حەفتا هەزار کەس شوینکە وتووی دججال دەبن، تەیلەسانیان بەسەرەووە کە پۆشاکێکی سەرە تاییەت بە جولە کە.

دەبارەى مانەوەى دەججال لەسەر زەویدا پرسیار لە پینغەمبەر صلى الله عليه و سلم کرا و ئەویش فەرمووی ماوێ مانەووە کەى لەسەر زەویدا بریتیە لە: (أربعون يوماً، يوم كسنة، ويوم كشهر، ويوم كجمعة، وسائر أيامه كسائر أيامكم، قالوا: يا رسول الله! اليوم الذي كسنة تكفينا فيه صلاة يوم واحد؟!)(۲) واتە چل پۆژ لەسەر زەویدا دەمینیتهووە، پۆژێک وەکو سالتیک و پۆژێک وەکو مانگیك و پۆژێک وەکو هەفتەبەك و پۆژەکانى تر پۆژى ئاسایین.

لە کۆتاییدا فەرموویەتى: (وَأَنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَنْزِلُ فَيَقْتُلُهُ بِبَابِ لُدٍّ) واتە: داوای مانەووەى بۆ ئەو ماوێ، عیسای کورێ مەریەم علیها السلام لە ئاسمانەووە دادەبەزێت - کە ئەوێش سییەمین نیشانەى گەورەى قیامەتە - دادەبەزێت و هەردوو دەستی خستوووەتە سەر بەلى مەلائیکەتیک، لە لای منارە سپییە کەى پۆژەلاتى شارى دیمەشق، لە کاتى نوێزى بەیانیدا و لەو کاتەدا هەندى لەوانەى نوێژ دەکەن داوای لى دەکەن پيشويزيان بۆ بکات ، بەلام ئەو رازى ناییت و دەلیت قامەت بۆ ئیوہ کراوہ، عیسا علیہ و السلام کە دادەبەزێت

(۱) مسلم: (۲۹۴۴).

(۲) مسلم (۲۹۳۷)

له باب لد مه سيحي ده ججال ده كوژيٲ، ده ججال كه عيسا عليه السلام ده بينيٲ
 وه كو خويٲ ده توٲته وه، به لام عيسا عليه السلام پيش ته وه ى ته و خويٲ بمريٲ
 ده يكوژيٲ.

عيسا عليه السلام له پاش كوشتنى بوٲ ده ججال له ناو خه لكيدا ده مينيته وه و
 حوكم ده كات، له سه رده مى ته ويشدا نيشانه ى چواره مى گه وره ى رۆزى قيامت
 ده رده كه ويٲ كه بريتيه له ده رچوونى يا جوج و ما جوج . كه دوو نوممه تى كافرن و
 ژماره يان گه ليك زۆرن.

ئیمان گوفتار و کرداره، زیادو کهم ده کات

پیشه‌وا أحمد بن حنبل بنه‌مایه کی تر له بنه‌ماکانی سوننه‌ت پروون ده کاته‌وه و ده‌فه‌رمویت: (وَإِلِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ كَمَا جَاءَ فِي الْخَبَرِ: أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا).

(وَإِلِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، يَزِيدُ وَيَنْقُصُ كَمَا جَاءَ فِي الْخَبَرِ): واته: ئیمان بریتیه له گوفتار و له کرداریش، به عیباده‌ت و به کاری چاکه زیاد ده کات و به تاوان و به کاری خراپه کهم ده کات، وه‌کو له ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌تدا هاتوو.

ئیمانی شهرعی له‌لای ئه‌هلی سوننه‌ت به شیوه‌یه‌کی گشتی بریتیه له بیروباوه‌ری دل و وتی زمان و کرده‌وهی ئه‌ندامه‌کان، له‌سه‌ر ئه‌مه هه‌موو زانایان ی ئه‌هلی سوننه‌ت یه‌که ده‌نگن، ئه‌گه‌رچی له ده‌رپریندا هه‌ندی جیاوازیان له نیواندا هه‌یه:

پیشه‌وا البغوي له (شرح السنة) دا ده‌لیت: (اتفقت الصحابة، والتابعون، فمن بعدهم من علماء السنة على أن الأعمال من الإيمان... وقالوا: إن الإيمان قول، وعمل، وعقيدة)^(۱). واته: هه‌وه‌لان و تاییعیه‌کان و ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان هاتوون له زانایانی ئه‌هلی سوننه‌ت یه‌که ده‌نگ و کوکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که کرده به‌شیکه له ئیمان، فه‌رموویانه: ئیمان قه‌ول و گوفتاره، عه‌مه‌ل و کرداره، عه‌قیده‌و بیروباوه‌ره وله یه‌که‌تر جیا‌نابنه‌وه.

(۱) شرح السنة (۱/۳۹).

پیشهوا الشافعی به ره حمهت بیت فهرموویه تی: (كان الإجماع من الصحابة والتابعين من بعدهم ومن أدركناهم، يقولون: الإيمان قول وعمل ونية، لا يجزئ واحد من الثلاث إلا بالآخر (كتاب الإيمان، ابن تيمية)، ل ۱۶۶. واته: كوده نگی هاوه لان و تابعیهه كان و نه وانهی ئیمه به دیداریان گه شستین نه وه بوو که ده یانفه رموو: ئیمان گوفتاره و کرداره و نیه ته، یه کی له مانه به بی نه وانی تر درووست نییه.

پیشهوا البخاری به ره حمهت بیت فهرموویه تی: (لَقِيتُ أَكْثَرَ مِنْ أَلْفِ رَجُلٍ مِنَ الْعُلَمَاءِ بِالْأَمْصَارِ، فَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا مِنْهُمْ يَخْتَلِفُ فِي أَنَّ الدِّينَ قَوْلٌ وَعَمَلٌ) (۱) واته: زیاتر له هه زار زانای شارو شوینه کانم بینیه، یه کیکیان له وه نا کوک نه بوو که دین بریتیه له گوفتارو له کردار پیکه وه.

پیشهوا ابن عبد البر به ره حمهت بیت فهرموویه تی: (أجمع أهل الفقه والحديث أن الإيمان قول وعمل، ولا عمل إلا بنية، والإيمان عندهم يزيد بالطاعة وينقص بالمعصية، والطاعات كلها عندهم إيمان) التمهيد، (۹/۲۳۸) واته زانایانی فیهو فهرمووده یه کده ننگن و نا کوکی له نیوانیاندا نییه که ئیمان گوفتاره و کرداره، کرداریش وه رگیرا و نییه نه گهر نیه تی دلی له گه لدا نه بیت، ئیمانیش به تاعهت و چاکه زیاد ده کات و به تاوان و خراپه کهم ده کات، تاعهت و عبادته کانیش هه مووی به لایانه وه ئیمان بوو.

(۱) شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالکائی (۱/۱۹۵).

شیخ الإسلام ابن تيمية بهر حمهت بیت فرموویه تی: (أجمع السلف أن الإيمان قول وعمل، يزيد وينقص، ومعنى ذلك أنه قول القلب وعمل القلب، ثم قول اللسان وعمل الجوارح، فأما قول القلب: فهو التصديق الجازم بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الآخر، ويدخل فيه الإيمان بكل ما جاء به الرسول صلى الله عليه وسلم (مجموع الفتاوى)، (۷/۶۷۲) واته: زانایانی سه له فیه کده ننگن له سهر نه وهی ئیمان قهول و عمه له زیاد و که میش ده کات، له قهول مه به ستیان قهولی دل و کرده وهی دلّه، ئینجا قهولی زمان و کرده وهی نه ندامه کان. قهولی دل بریتیه له باوه رهینانی پته و به الله و مه لائیکه ته کان و نه و کتیبانه ی الله دایه زاندووه و باوه ر به پیغه مبه ران و به رۆژی دواپی، ئیمان و باوه ریش به هه موو نه وهی پیغه مبه ر صلى الله عليه و سلم فرموویه تی به شیکه له ئیمان.

البربهاری^(۱) به ره حمهت بیت فرموویه تی: (الإيمان قول وعمل، وعمل وقول، ونية وإصابة، يزيد وينقص، يزيد ما شاء الله، وينقص حتى لا يبقى منه شيء)^(۲) ئیمان قهول و کرده وهیه، کرده وهه و قهوله، نیهت و پیکانه، زیاد و کهم ده کات، زیاد ده کات نه وهنده ی الله ویستی له سهر بیت، که میش ده کات تا کو هیچی لی نامینیت.

(۱) ناوی أبو محمد الحسن بن علي بن خلف البربهاري یه، سهری حه نبه لی مه زه به کان بووه له سهرده می خویدا، له ۳۲۹ ک وه فاتی کردووه، بۆ ژیانامه یکه ی پروانه: سیر أعلام النبلاء: (۱۹/۱۵).

(۲) شرح السنة: ۵۲.

ابنُ ابي زيد القيرواني به رحمت بيت دهليت: (الإيمان قولٌ باللسان، وإخلاصٌ بالقلب، وعملٌ بالجوارح، يزيدُ بزيادةِ الأعمالِ، وينقصُ بنقصِها، فيكونُ فيها النقصُ وبها الزيادةُ، ولا يكملُ قولُ الإيمانِ إلا بالعملِ، ولا قولٌ وعملٌ إلا بنيةً، ولا قولٌ وعملٌ ونيةٌ إلا بموافقةِ السنَّةِ^(۱)). ثمهش هه مان وتهی زانایانی پیشینانه که تامازهمان بو کرد.

(ابنُ بطَّة العکبری) به رحمت بيت: (إنَّ أهلَ الإِثباتِ مِن أهلِ السنَّةِ يُجمعونَ على الإقرارِ بالتوحيدِ وبالرسالةِ بأنَّ الإيمانَ قولٌ وعملٌ ونيةٌ)^(۲) ثم زانا که ورهیهی تهلی سوننه تیش به هه مان شیوه جهختی له سهر تهوه کردووه تهوه که ئیمان گوفتاره و کرداره و نیازی دله و ثم شتانه لهیه کتر جودا نابنه وه.

ابنُ تیمیَّة به رحمت بيت فهرموویه تی: (إنَّ من قال من السلف: الإيمانُ قولٌ وعملٌ، أراد قولَ القلبِ واللسانِ، وعملَ القلبِ والجوارحِ)^(۳) واته: زانایانی سه لهف تهوانه ی که فهرموویانه ئیمان قهول و عهمله، مه بهستیان قهولی دل و زمانه، کرده وهی دل و نه دامه کانه.

مه بهست له زیاد کردن و کهم کردنی ئیمان ته وهیه خه لکی به پیی زور و کهمی کرده وه عبادته کانیان و به نیه تی دله کانیان له یه کتر باشر ده بن، بو نموونه

(۱) عقيدة السلف - مقدمة ابن أبي زيد القيرواني لكتابه الرسالة: ۶۰.

(۲) الإبانة الكبرى، (۲/۵۵۷).

(۳) مجموع الفتاوى، (۷/۱۷۱).

که سیک نه‌گه‌ر کاریکی چاکه‌ی کرد وه‌کو سه‌ده‌قه و زیکر و جیهاد کردن ئیمانی به‌وه زیاد ده‌کات.

نه‌گه‌ر یش خراپه‌و تاوانیکی نه‌نجامدا وه‌کو خو‌به‌زلزاین و دزی وه‌ه‌رکاریکی خراپه‌ی تر به‌وه ئیمانی که‌م ده‌کات.

تاقمی مورجیئه‌کان له‌م مه‌سه‌له‌دا پرایان جیاوازه‌و و له‌گه‌ل ئه‌هلی سوننه‌تا ناکوکن، ئه‌وان ده‌لین: ئیمان نه‌قه‌وله و نه‌عه‌مه‌له، زیاد و که‌میش ناکات، ئیمان به‌پی تیگه‌یشتنی ئه‌وان ته‌نها له‌دل‌دایه. گروپیکیش له‌مورجیئه‌ پرایان وایه ئیمان ته‌نها له‌زماندایه.

مورجیئه‌کان ده‌بنه‌ چهند تاقم وکومه‌لیکه‌وه:

۱- تاقمی جه‌همیه‌کان: ئه‌وان ده‌لین ئیمان ته‌نها زانین و ناسینه، واته که‌سیک ته‌نها به‌دل الله بناسیت ئیتر ئه‌و به‌سیه‌تی و که‌سه ئیمانداره، کوفریش ئه‌وه‌یه ئه‌و که‌سه به‌دلی الله نه‌ناسیت، واته ئیماندار له‌لای جه‌همی کوری سه‌فوان که‌سیکه به‌دل په‌روه‌ردگاری خو‌ی ناسیبیت و کافریش که‌سیکه به‌دلی په‌وره‌دگاری نه‌ناسیبیت، به‌و تیگه‌یشتنه‌ی جه‌هم بیت فیرعه‌ونیش ئیمانداره، چونکه الله تعالی له‌قورئاندا فه‌رموویه‌تی: (وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا^ج فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ) النمل. ۱۴: بویه له‌پیناسه‌ی ئیماندا که‌س نییه له‌جه‌م خراپتر و ناشیرنتر پیناسه‌ی کردبیت.

۲- تاقمی الکرامیه: ئه‌مانه شوینکه‌وتووی محمد بن کرام ن، دلین: ئیمان ئه‌وه‌یه که‌سیک به‌زمانی بلیت ئیماندارم، یان به‌زمانی بلیت (لا إله إلا الله)، ئیتر

با له دلیشه‌وه بی باوهر بیت، سه‌یریش ئەو‌یه که له هه‌مان کاتدا ده‌لین: ئە‌گەر به‌دلی باوهری به‌وه نه‌بیت که به‌زمانی ده‌لیت ئەوه به هه‌میشه‌یی له دۆزه‌خدا ده‌مینته‌وه.

۳- کۆمه‌لی ماتریدیة و أشاعرة: ئە‌مانه‌ش له بنچینه‌دا له عه‌قیده‌که‌یاندا به‌شیکن له تاقمی مورجیئه، ئە‌وان ده‌لین ئیان تصدیق و باوهره‌ینانه به‌دل وکرده‌وه به‌شیک نییه له ئیان، هه‌مان ئەم بیروباوهره وه‌کو قه‌ولیک له أبو حنیفة ش ده‌گێرنه‌وه که ئە‌ویش باوهری وا بووه ئیان ئە‌و‌یه که له ناو دلدا جیگیر ده‌بیت، به‌ده‌ر له وتنی زمان، به‌هۆی ئەم بۆ‌چوونه‌وه ابن تیمیة پێی وایه که ئە‌وه جوریکه له پشتگیرکردن و هاو‌را‌بوون له گه‌ل پیره‌وه‌که‌ی الجهم بن صفوان دا.^(۱)

۴- مرجئة الفقهاء: ئەم کۆمه‌له‌ش هه‌ر به‌به‌شیک له تاقمی مورجیة ده‌ژمێردریت، ده‌لین ئیان دوو شته: باوهره به‌دل وتنه به‌ زمان، به‌لام عیبادت و

(۱) پرسیار مامۆستا چی ده‌باره‌ی سنه‌ که‌ی عبدالله‌ی کوری ئیام ئە‌حمه‌دو ئە‌وه‌ی تیدا ده‌یلی ده‌باره‌ی ابو حنیفه .؟،

وه‌لام: بۆ مه‌سه‌له‌ی ته‌کفیر له‌گه‌ل ته‌کفیر کردنی أبو حنیفة و عبدالله و غه‌یری عبدالله له‌و ته‌کفیر کردنه‌دا نه‌یانپیکاره، عبدالله پراسته أبو حنیفة‌ی ته‌کفیر کردووه به‌لام زانا گه‌وره‌کانی سه‌له‌ف و أحمد‌ی باوکی عبدالله یش ئە‌ویان ته‌کفیر نه‌کردووه، به‌لام هه‌ندی کیشه‌ی له عه‌قیده‌دا هه‌یه به‌لی وایه به‌تایبه‌تی له پیناسه‌ی ئیاندا ناگاته ئە‌وه‌ی ته‌کفیر بکریت، به‌لام مه‌رجیش نییه هه‌رچی ده‌باره‌ی أبو حنیفة ئە‌وتریت هه‌مووی پراست بیت ووردبوونه‌وو لیکۆلینه‌وه له‌م جوهره پراسانه‌دا پێ‌یسته،

کرده‌وه‌کان به‌شیک نین له ئیمان، که ئەمەش قەولیکی تره و له أبو حنیفة ده‌گیردیته‌وه‌و زۆربه‌ی شوینکه‌وتوو و قوتاییه‌کانی له‌سه‌ر ئەوه‌ن.

ئەم چوار به‌شە‌ی زانایان ئاماژە‌یان پێ ده‌که‌ن، هه‌موویان ده‌لێن کرده‌وه به‌شیک نییه له ئیمان و ئیمانیش یه‌ك شته و زیاد و که‌م ناکات، گو‌مان و شوبه‌ه‌که‌شیان له‌وه‌دایه که ده‌لێن ئیمان راستییه‌کی ئاویتیه‌ه و ناکریت دابه‌ش بپیت، واته‌ یان هه‌یه و یان نییه، ئەوه‌ش وته‌یه‌کی هه‌له‌ی بی مه‌عنایه، بۆ نموونه‌ مرو‌فیش راستیه‌کی ئاویتیه‌ه، ئایا ئە‌گه‌ر که‌سێک ئە‌ندامی‌کی له‌ده‌ستدا درووسته‌ بو‌تریت هه‌موو مرو‌فکه‌ بوونی نه‌ما؟

به‌لام ئە‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماوه‌ری زانایان و سێ پیشه‌وا گه‌وره‌کانی ئیسلام شافیعی و مالیک و ئە‌حمه‌د به‌ ره‌حمه‌ت بن، ده‌لێن ئیمان قه‌ول و عه‌مه‌له، قه‌ولی دڵ و قه‌ولی زمان، کرده‌وه‌ی دڵ و کرده‌وه‌ی ئە‌ندامه‌کان، زیاد و که‌م ده‌کات و به‌هیزی و لاوازی به‌خۆیه‌وه‌ ده‌بینیت .به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئە‌و بیروباوه‌ره گه‌لێک زۆره ، بۆ نموونه:

- (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ . الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ . أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ^ج لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ) الأنفال . ۲-۴ ئە‌م ئایه‌ته وه‌ك ئاشکرایه ئە‌و کرده‌وانه‌ی وه‌کو نو‌یزو زه‌کات به‌ به‌شیک له ئیمان داناوه و ترسی دل‌یشی به به‌شیک له ئیمان داناوه که

تہ وہ کردہ وہی دلہ - (فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) النساء . ۶۵ : تہم
 ئایہ تہ گہراندہ وہی بو حوکمی پیغہ مبر صلی اللہ علیہ و سلم بہہ شیک لہ ئیان
 داناوہ .

(إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
 وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ) الحجرات . ۱۵ : لہم ئایہ تہ دا
 جیہاد کہ کردہ وہی و عیبادہ تہ بہ بہ شیک لہ ئیان دانراوہ و لہ ئیان جیانہ کراوہ تہ وہ .
 - پیغہ مبر صلی اللہ علیہ و سلم فہرموویہ تی : (الإيمان بضع وسبعون شعبةً
 ، أعلاها قول لا إله إلا الله ، وأدناها إماطة الأذى عن الطريق) (۱) و لہ کتیبی
 تریشدا ریوایہ ت کراوہ . وہک دہردہ کہویت بہ ئاشکرا ئیان کراوہ تہ زیاتر لہ حہفتا
 بہ شہوہ کہ بہرترنیان وتنی لا إله إلا الله یہ و نزمترینیان لاپردنی ریگای
 خہ لکی کہ دہبیتہ مایہی ئازاریان، ہہموو تہو لہ بہ ئیان دانراوہ .

(أَمْرُكُمْ بِأَرْبَعٍ، وَأَنْهَاكُمْ عَنْ أَرْبَعٍ: الْإِيمَانِ بِاللَّهِ شَهَادَةَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
 وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَأَنْ تُؤَدُّوا إِلَى اللَّهِ خُمْسَ مَا غَنِمْتُمْ، وَأَنْهَاكُمْ عَنِ
 الدُّبَاءِ، وَالْحَنْتَمِ وَالنَّقِيرِ، وَالْمُزَقَّتِ) (۲) لہم فہرموودہ شدا بہہمان شیوہ ئیان بہ
 عہمہل تہ فسیر کراوہ .

(۱) مسلم (۳۵) البخاری لہ الأدب المفرد بہ ژمارہ (۵۹۸) گیراوتیبیہ وہ .

(۲) البخاری (۳۵۱۰) واللفظ لہ، و مسلم (۱۷) .

موعتہ زیلہ و خہوار یج له پیناسہ ی ئیاندا ہمان پیناسہ ی ئہلی سوننت و
 جہماعہ تیان ہہیہ، دہلین ئیان قہولہ بہ زمان و کردہ وہیہ بہ دل و بہ ئہندامہ کان،
 بہ لام جیاوازییہ کی گہورہ یان له گہل ئہلی سوننتدا ئہ وہیہ کہ ئہلی سوننت
 دہلین ئیان زیاد و کم دہ کات و لاواز و بہ ہیز دہ بیت، ئہوان دہلین نہ خیر ئیان
 بہ ئہنجامدانی تاوانی گہورہ له نیو دہ چیت و کہسہ کہ له بازنہ ی ئیان
 دہردہ چیت، چونکہ ئہوان دہلین ئیان بہش بہش ناییت و یہک راستیہ.

ہندی له زانایان بہرگری له مورجیئہ ی فوقہا دہ کەن و دہلین ئہوان
 جیاوازن له تاقمہ کانی تر و ناکوکی ئہوان له گہل ئہلی سوننتدا ناکوکیہ کی
 روا لہ تیہ و ئہ گہر له مہزہ بہ کہ یان وردیبتہ وہ دہ بینیت جیاوازییہ کی ئہوتویان
 له گہل ئہلی سوننتدا نیہ . چونکہ ئہوان دہلین کردہ وہ عیبادہ تہ کان ئہ گہر چی
 بہ شیک نیہ له ئیان بہ لام دہ بیت بکریت، بہ ہمان شیوہ دوورکہ وتنہ وہ له حہرام
 و قہدہ غہ کراوہ کان ئہویش ہہر دہ بیت موسولمان ئہنجامی بدات و له حہرامہ کان
 بہ دوور بیت، کیشہ یان ئہ وہیہ کہ عیبادہ تہ کان ناوانین ئیان.

بہ لام بہ ہہر حال مورجیئہ ی فوقہا پیرہ وہ کہ یان ئہ گہر لادانی لهوانی تریش
 کہ متر بیت، یان خیلافہ کہ یان له گہل ئہلی سوننتدا خیلافیکی له فزیش بیت
 وہ کو دہوتریت، بہ لام دوا جار ہیچ نہ بیت لهو مہسہ لہدا له ئہلی سوننت
 جیادہ بنہ وہو ناییت مہزہ بہ کہ یان بہ راست بزانیت، یان پوزشی بو بہینریتہ وہ .
 بہ لکو ئہوانہ ی کہ تہ حقیقیان لہم مہسہ لہ کردوہ دہلین نہ خیر خیلافہ کہ له فزی
 نیہ و جہوہری و سہرہ کیہ، چونکہ:

۱- جومهورى ئەھلى سوننەت لە لەفزو پرواڵەت، لە واتا و ناوەرۆكدا لەسەر كىتاب و سوننەتن، بەلام مورجىئەى فوقەھا لە واتا و ناوەرۆكدا بەو شىۋەن و لە رالەت و دەرپرېندا جىاوازن .موسولمانىش دەبىت ئەدەبى لە گەل دەقە كاندا ھەبىت و بەرواڵەت و بە ناوەرۆك لىيان لانەدات.

۲- لە راستىدا (مرجئة الفقهاء) بەو كارەيان دەرگايان لەسەر پشت بو مورجىئە پەتتەھە كان كردهوو رىيان بو خوشرىدن، كاتىك كە وتيان ەمەل بە شىك نىيە لە ئىيان ھەرچى مورجىئەى تەواو وجەھمىيە كان ھەيە بەو بوچوونە شادبوون و پشتىيان پىي بەست.

۳- ئەوان دەرگايان بو ھەرچى فاسق و كەسى خراپەكار ھەيە كردهوو و بەھانەيان پىدان كە بلىن ئىمە عارەق خوړ و خراپەكارىن و ئىيانىشان بەھىزەو و ەكو ھەر ئىياندارىكى ترىن، بەلكو بەپىي بوچوونە نامۆكەى مورجىئە كان بىت ئىيان كەسىكى عارەق خوړ و ئىيانى أبو بكر و عمر اللە لىيان رازى بىت جىاوازى نىيە، چونكە بەلاى ئەوانەوو ئىيان ھەر ئىيانە، يان ھەيە، يان نىيە.

۴- مورجىئەى فوقەھا دەلین درووست نىيە بلىن من (إن شاء اللہ) ئىياندارم، دەبىت بلىن ئىياندارم بى ئەوھى بلىن (إن شاء اللہ)، ئەمەى كە لە كىتتەھە كانى ەقىددا بە مەسەلەى (الإستثناء فى الإیمان) دەرپرېنى لى دەكرىت، چونكە بەلاى ئەوانەوو و بەھەھانەى ئەوان، نايىت گومانەت لە ئىيانى خوړت ھەبىت.

بەلام ئەھلى سوننەت لەم مەسەلەدا شىكردەنەو ەبان ھەيە، دەلین لەلايەكەوو ئەبىت وابلین و لەلايەكەوو نايىت، ئەگەر مەبەستى ئەو كەسە گومان بىت لە

ئەسلى ئىمانە كەيدا، ئەوۋە درووست نىيە بلىت (إن شاء الله) ئىماندارم . بەلام ئەگەر مەبەستى ئەوۋە بىت ئىمان خۆى چەندىن بەشە و بۆى ھەيە ئەو كەسە لە بەشيك لە بەشە كانى ئىمانە كەيدا لاوازى پرووى تىكر دىت لەو حالەتەدا درووستە بلىت إن شاء الله ئىماندارم، لە ھەندى حالەتى تریشدا درووستە (استثناء) لە ئىماندا بكرىت . زانايان دەلین ئەمە يە كىكە لە بەروبومە كانى جياوازى لە نيوان ئەھلى سوننەت و مورجىئەى فوقەھادا.

نوڤژنه‌کەر له بازنه‌ی ئیسلامدا نییه

پیشه‌وا أحمد بن حنبل بنه‌مایه‌کی تر له بنه‌ماکانی سوننه‌ت پروون ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموڤت: (وَمَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ فَقَدْ كَفَرَ وَلَيْسَ مِنَ الْأَعْمَالِ شَيْءٌ تَرَكَهُ كُفْرًا إِلَّا الصَّلَاةَ، مَنْ تَرَكَهَا فَهُوَ كَافِرٌ، وَقَدْ أَحَلَّ اللَّهُ قِتْلَهُ).

(وَمَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ فَقَدْ كَفَرَ) ئاشکرایه‌که پیشه‌وا أحمد نوڤژنه‌کەری به‌کافر زانیوه‌به‌بئێ کارکردن به‌و شیکردنه‌وه‌ی که هه‌ندی‌ک له زانیان ده‌یکه‌ن که جیاوازیان کردووه‌له‌نیوان ئه‌وه‌ی نوڤژنه‌کەر نکۆلی له‌فه‌رزبوونی بکات یان به‌ته‌مه‌لی نه‌یکات و باوه‌ری به‌فه‌رزبوونی هه‌بیت، ئه‌و یه‌کسه‌ر فه‌رموویه‌تی هه‌رکه‌سێک نوڤژنه‌کەر بکات ئیتر له‌بازنه‌ی ئیسلام ده‌چیته‌ده‌ره‌وه‌.

هۆکاری ئه‌وه‌ی که پیشه‌وا أحمد به‌کافردانی نوڤژنه‌کەری کردووه‌ته‌بنچینه‌یه‌ک له‌بنچینه‌کانی ئه‌هلی سوننه‌ت ئه‌وه‌یه‌فه‌رمووده‌یه‌کی صحیح ی زۆر هاتووه‌که‌ئو‌هوکمه‌به‌سه‌ر نوڤژنه‌کەردا ده‌دات، جگه‌له‌چه‌ندین ئایه‌تیش که‌رواله‌ته‌کانیان یان ئه‌و‌هوکمه‌ی که‌لییان وه‌رده‌گیردیت ده‌رباره‌ی نوڤژنه‌کەر هه‌مان‌هوکمه‌، بۆ‌نموونه‌:

- (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَآتُوا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ) التوبة: ۱۱.

واته‌برایه‌تی ئیسلام له‌سه‌ر نوڤژنه‌کردن پاره‌ستاوه‌که‌سێک نوڤژنه‌کات برای دینیت نییه‌، ئه‌وه‌ش‌هوکمه‌به‌ده‌رچوونی نوڤژنه‌کەر له‌ئیسلام.

- (فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ) التوبة: ۵. ئەمەش

هەمان حوکمی ئایەتی پێشتری لێ وەرده گیردیت.

- پێغه مبهەر صلی اللہ علیہ و سلم فەرموویەتی: (بَيْنَ الرَّجْلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكَفْرِ

تَرْكُ الصَّلَاةِ) مسلم: (۸۲). واتە لە نێوان كەسێك و كافر بوونی یان موشريك بوونیدا

ئەو هەیه كە واز لە نوێژ كردن بهێنیت.

- پێغه مبهەر صلی اللہ علیہ و سلم فەرموویەتی: (العهدُ الذي بيننا وبينهم الصلاة،

فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ) (۱) واتای فەرمووده كە پوونه كە په یانی نێوان موسولمانان و

بیاوهران نوێژه ههركهسێك واز لە نوێژ بهێنیت ئەو په یانە ی شكادوو.

- عبد الله بن شقيق العقيلي فەرموویەتی: (كان أصحاب محمد صلى الله عليه

وسلم لا يرون شيئا من الأعمال تركه كفر غير الصلاة) (۲) واتە: هاو ه لانی پێغه مبهەر

صلی اللہ علیہ و سلم نه کردنی ههچ کرده وهیه کیان به کوفر نه ده زانی جگه له نوێژ

نه بیت، واتە ههركهسێك نوێژی نه کردایه به موسولمانیان نه ده زانی.

پیشهوا البغوي له کتیبی شرح السنه (۱/۱۷۹) دا فەرموویەتی: زانایان

جیاوازیان له نێواندا ههیه سه بارهت به حوکمی نوێژنه کەر، زۆریك له زانایان و له

هاو ه لانیش به راشکاوی نوێژنه کهریان به کافر زانیوه، به لام هه ندی زانای تریش

نوێژنه کهریان له حاله تیکدا به کافر زانیوه ئەگەر نکۆلی لێ بکات و (جحود) ی

(۱) الترمذي (۲۶۲۱)، والنسائي (۴۶۳)، وابن ماجه (۱۰۷۹)، وأحمد (۲۲۹۸۷).

(۲) الترمذي (۲۶۲۴).

فهرزبوونی بکات، نه گینا نه گهر باوه‌ری به‌فهرزبوونی هه‌بیت و له‌ته‌مه‌لی نه‌یکات نه‌وه‌پی کافر نابیت، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له‌و کاته‌ی ئیسلام حوکمی کردووه نویتنه‌کهر به‌ته‌مه‌لیش نویتنی نه‌کردبیت حوکمی زور قورسی له‌سه‌ر ده‌رکراوه له‌لایه‌ن زانایانه‌وه که نه‌گهر به‌رده‌وام بوایه له‌سه‌ر نه‌کردنی حوکمه‌که‌ی - نه‌گهر ته‌نها له‌رووی نه‌زه‌ریشه‌وه بوایه - ده‌گه‌شته‌ کوشتن.

به‌لام به‌هه‌ر حال نکولی له‌وه‌ناکریت نه‌مه‌سه‌له‌مه‌سه‌له‌یه‌کی خیلافیه‌له‌ نیوان زانایاندا و له‌سه‌ر ئاستی که‌سانی وه‌کو شافیعی و نه‌حمه‌د قسه‌وباس و مشتومری زانستی له‌سه‌ر کراوه.

پوخته‌ی خیلافه‌که‌ش نه‌وه‌یه‌که‌هه‌ندی له‌گه‌وره‌زانایانی ئیسلام فه‌رموویانه نه‌گهر نه‌وه‌که‌سه‌ی نویتنی ته‌رک کردووه باوه‌ری به‌واجب بوونی هه‌بیت و بلیت من شایانی سزام له‌سه‌ر نه‌مه‌نویتنه‌کردنه‌م، به‌لام من له‌به‌ر ته‌مه‌لی نایکه‌م، له‌و حاله‌ته‌دا پی کافر نابیت، به‌لام پیشه‌وا أحمد بن حنبل به‌ره‌حمه‌ت وه‌کو لیره‌دا له‌ قسه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌ویت له‌و حاله‌ته‌شدا نویتنه‌که‌ری هه‌ر به‌کافر داناوه، هه‌روه‌ها وا ده‌رده‌که‌ویت کۆده‌نگی هاوه‌لانیس له‌سه‌ر نه‌وه‌یه‌وه‌کو له‌کتیبی (تعظیم قدر الصلاة)‌ی المروزی دا هاتووه.

شایانی باسیشه‌که‌ زوریک له‌زانایانی (متأخرین) له‌ته‌هلی مه‌زاهیه‌کان نویتنه‌که‌ریان به‌کافر نه‌زانیه‌نه‌گهر به‌هوکاری ته‌مه‌لی نه‌یکات و کوفره‌که‌یان به‌ کوفری بچووک داناوه، به‌لام - وه‌کو هه‌ندی له‌زانایان فه‌رموویانه - کاتیک که‌له‌و مه‌سه‌له‌ده‌کۆلیته‌وه‌و ده‌چیته‌سه‌ر به‌لگه‌کانی کیتاب و سوننه‌ت ده‌بینی بوچوونی

یه که کم که جیاوازی نه کردوو له هۆکاری نوژنه‌کردنه که و به‌ره‌هایی نوژنه‌کهری له بازنه‌ی ئیسلام دهرکردوو به‌هیزتره و الله اعلم ئەوه‌یان راستتره و زیاتر له‌گه‌ل به‌لگه‌کانی کیتاب و سوننه‌تدا دیته‌وه و پیشه‌وا أحمد یش ئەو بۆچوونه‌ی هه‌لبژاردوو. (۱)

ئه‌گه‌رچی نکۆلی له‌وه ناکریت که ئەو خیلافه له‌نیوان زانایاندا له‌سه‌ر ئەو باسه بوونی هه‌یه و واجبی دادگهری له‌گواستنه‌وه‌ی بیروبۆچوونه‌کاندا ده‌یسه‌پینیت که باسی ئەو بۆچوونه‌ش بکه‌م، ، به‌لام من وه‌کو خۆم ئەو خیلافه به‌خیلافیکی موعته‌به‌ر نازانم وشافیعی وه‌موو ئەوانه‌ی که تارک الصلاة یان ته‌کفیر نه‌کردوو

---

(۱) بارک الله فیکم هیچ به‌لگه‌یه‌که‌مان نیه له‌سه‌ر ئەوه‌ی کوفری تارک الصلاة له‌و جوړه کوفریه که له‌بازنه‌ی اسلام پێی دهرناچیت .

به‌نمونه‌ده‌زانین کوفری قاتل له‌و جوړه کوفریه به‌به‌لگه‌ی ناوه‌پینانی قاتل به‌برای بروادار له‌قورئاندا و ئەمه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که قاتل کافر نیه چونکه‌ته‌نها برواداران برای یه‌کترن . به‌لام کوانی به‌لگه له‌سه‌ر ئەوه‌ی کوفری تارک الصلاة له‌م جوړه کوفریه هیچ عیله‌تیک‌ی نیه.

وه‌لام/منیش هه‌ر وا تیکه‌یشتووم و باوه‌رم به‌و بۆچوونه هه‌یه که نوژنه‌کهر به‌هه‌ر هۆکاریک نوژنه‌کات هه‌ر له‌ئیسلام پێی دهره‌چیت و له‌نوسینه‌که‌شدا هه‌ر ئەوه‌م پشتگیری کردوو و به‌راسته‌م زانیوه که ئیمام أحمد به‌راستی زانیوه..به‌لام خیلافه که بمانه‌ویت و نه‌مانه‌ویت هه‌یه و که‌سانی وه‌کو شافیعی رای جیاوازیان هه‌یه له‌و باره‌وه وه‌ندی به‌لگه‌شی له‌سه‌ر ده‌هیننه‌وه، من عاده‌تم وایه له‌نوسیندا هه‌موو بۆچوونه‌کان عه‌رز ده‌که‌م و هیچی ناشارمه‌وه، ، به‌لام وه‌کو خۆم به‌یه‌قین و به‌قه‌ناعه‌ته‌وه له‌گه‌ل قسه‌که‌ی ئیمام أحمد م به‌ره‌حمه‌ت بیت چونکه به‌لگه‌کانی له‌قورئان و سوننه‌تیشدا زۆر راشکاوو به‌هیزن.

ئەگەر بە تەمەلی نەیکات بە هەلە دەزانم و دەلیم راستیان نەپیکاوێ چونکە بەلگەکان بە ئایەت و فەرموودەکاندا لەو باره‌وه‌ی روون و ئاشکران کە نوێژنە کەر لە بازنە‌ی ئیسلام دەر دەرچیت بە دەر لە وه‌ی بە جحود یان تەمەلی نەیکردوو. (۱)

(۱) کاک دکتۆر ئیستا بابەتی تە کفیری ئەو کەسە؛ کەوا تە کفیری (تارک الصلاة) ناکات لە لایەنی کۆمەلەیه‌ک موسلمانەوه، دەلین: مادام تۆ کەسیک بە لاوه کافر نییه کە (تارک الصلاة) تە کفیر ناکات، کەواتە ئیوه کافر و موشریکن وه‌لا کە پامه.

دەلین: کوا ئیامی احمد شافعی کافر کردوو؟!

دەلین: هەر بۆ خۆی هەموو کتیبیک بیتی کە ئەو خەلکە‌ی ئەو سەر دەر مە پیی موبتە لا بوونه، وه‌ئیلا کتیب هەموو درۆیه غەیری قورئان و فەر موودە.

مەبەستم بە کورتی: لە سە لەف مامەلە یان لە گەل کەسیک تارک الصلاة وه‌ک یه‌ک بووه لە گەل کەسیک بلیت قورئان مەخلوقه؟

لە بەر خەلکانیک قاعیده‌ی ئەم بابەتی قورئان مەخلوقه‌ دیننە وه‌ کەوا کوفره‌ کە‌ی هاتوو بە لام وه‌ک تارک الصلاة بە روونی نە هاتوو.

وه‌لام/ تارک الصلاة بە جحود بی‌ت وه‌ تەمەلی جیاوازیان نییه و ئایەت و فەر موودەکان لەو باره‌وه‌ روونه و ئاشکرایه، بۆچوونی ئەو زانایانەش کە دەلین ئەگەر بە تەمەلی نەیکات کافر بۆچوونیک‌ی بی‌ بەلگه‌ و ناپه‌سه‌نده، بەلام من خیلافه‌ کە نه‌قل ده‌کم، شافعیش نه‌ک بە کافر‌ی نازانم بەلکو بە پیشه‌وایه‌کی گه‌وره‌ی ئیسلامی ده‌زانم بەلام لە بەر ئەوه‌ی معصوم نییه و مرۆقه‌ و هەلە ده‌کات، مەسه‌له‌ی تە کفیر نه‌کردنی بۆ تارک الصلاة ئیجتیهادی کردوو و نەپیکاو... ناگونجیت و بی‌ ئەده‌بیه‌ به‌ران به‌ر زاناکان بلین کتیبه‌کانیان بی‌ سوودن و بتن و ده‌پرستری، ئەوه‌ قسه‌یه‌کی نابه‌جییه، بەلکه‌ ده‌بی‌ت بلین کتیبی هەموو زانایه‌ک لە رۆشنایی کیتاب و سوننه‌تدا وه‌رده‌گیریت و ر‌ه‌تده‌ کریت‌ه‌وه، زاناکان قسه‌یان تاکو بەلگه‌ی کیتاب و سوننه‌تی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت وه‌رناگیریت و خۆیان بۆ خۆیان بەلگه‌ نین، (کلام العلماء یستدل لها ولا یستدل بها) بارک الله‌ فیک.

أبو بكر و عمر و عثمان الله لییان رازی بیت چاکترینی ئەم ئوممه‌ته‌ن له پاش پیغه‌مبەر صلی الله علیه و سلم

پیشه‌وا أحمد بن حنبل له روونکردنه‌وه‌ی بنه‌مایه‌کی تر له بنه‌ماکانی ئەهلی سوننه‌تدا، عه‌قیده‌ی ئەهلی سوننه‌ت ده‌باره‌ی هاوه‌لان باس ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: (وَخَيْرٌ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ، ثُمَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، ثُمَّ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ نَقَدُمُ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَةَ كَمَا قَدَّمَهُمْ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَمْ يَخْتَلِفُوا فِي ذَلِكَ) مه‌سه‌له‌ی پیش خستنی ئەو سی هاوه‌له‌ به‌ریزه له‌سه‌ر هه‌موو هاوه‌لانی تر له‌لای ئەهلی سوننه‌ت مه‌سه‌له‌یه‌کی پراوه‌یه و پیغه‌مبەر صلی الله علیه و سلم خۆی ئەو بنه‌مایه‌یه‌ی دامه‌زراندوو و أبو بکر الله لیی رازی بیت چاکترین که‌سه‌و باشت‌رینی ئەم ئوممه‌ته‌یه له‌ دوای پیغه‌مبەر صلی الله علیه و سلم.

به‌لام هه‌ندی له‌ زانایان ده‌لین له‌ به‌ر ئەوه‌ی له‌ کۆتایی دنیادا عیسی علیه السلام داده‌به‌زیت و ئەویش ده‌بیته‌یه‌کیك له‌ ئوممه‌تی پیغه‌مبەر صلی الله علیه و سلم له‌و حاله‌ته‌دا ده‌بیت بو‌تریت چاکترین که‌س له‌ ئوممه‌تی ئیسلام له‌ پاش رسول الله صلی الله علیه و سلم عیسی کوری مه‌ریه‌مه‌ علیهما السلام و به‌دوای ئەودا ئەبو‌به‌کره‌ الله لیی رازی بیت.

که‌واته‌ چۆن هاوه‌لانی پیغه‌مبەر صلی الله علیه و سلم ئەو سی هاوه‌له‌یان پیشخسته‌ سه‌ر هه‌موو هاوه‌لانی الله لییان رازی بیت، به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌بیت ئیمه‌ش ئەو کاره‌ بکه‌ین.

له دواى ته‌وه پیشه‌وا فه‌رموویه‌تی: (ثُمَّ بَعْدَ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَةِ أَصْحَابُ الشُّورَى
 الْخَمْسَةِ: عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَطَلْحَةُ، وَالزُّبَيْرُ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ، وَسَعْدٌ،
 كُلُّهُمْ يَصْلُحُ لِلْخِلَافَةِ، وَكُلُّهُمْ إِمَامٌ)، واته دواى پیش‌خستنی أبو بکر و عمر و عثمان
 الله لییان رازی بیټ، ئینجا ته‌وانه‌ی پییان ده‌وتریت أصحاب الشوری پیش
 ده‌خه‌ین که یه‌که‌میان عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ و ئینجا طَلْحَةُ، وَالزُّبَيْرُ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ
 عَوْفٍ، وَسَعْدٌ، الله له هه‌موویان رازی بیټ، هه‌موو ته‌وانه‌ش وه‌کو پیشه‌وا أحمد
 ده‌فه‌رمویت شیوا بوون بو وه‌رگرتنی خیلافه‌ت وهه‌موو یه‌کیک له‌وانه‌ پیشه‌وا یه‌که‌ له
 پیشه‌وا یانی ئیسلام و موسولیانان.

پاشان فه‌رمووی: (وَنَذَهَبُ فِي ذَلِكَ إِلَى حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ: "كُنَّا نَعُدُّ وَرَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيًّا وَأَصْحَابَهُ مُتَوَافِرُونَ أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرُ ثُمَّ عَثْمَانُ ثُمَّ
 نَسَكْتُ")^(۱). واته: له‌م بنه‌مایه‌دا پشت به‌و فه‌رمووده‌ی ابن عمر ده‌به‌ستین که
 فه‌رموویه‌تی له‌و کاته‌ی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم له‌ ژیاندا بوو ده‌مانوت أبو
 بکر و عمر و عثمان و ئیتر بی‌ ده‌نگ ده‌بووین و ناوی که‌سی ترمان له‌ گه‌ل ته‌و سی
 که‌سه نه‌ده‌برد.

له‌ پاش ئاماژه‌ کردن بو ناوی ته‌و سی هاوه‌له‌ و هینانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌که‌ی ابن
 عمر الله لیی رازی بیټ له‌و باره‌وه ئینجا فه‌رمووی: (ثُمَّ مِنْ بَعْدِ أَصْحَابِ الشُّورَى
 أَهْلُ بَدْرٍ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، ثُمَّ أَهْلُ بَدْرٍ مِنَ الْأَنْصَارِ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

(۱) البخاري (۳۶۵۵)، أحمد (۲/۱۴).

الله علیه و سلم عَلَى قَدْرِ الْهَجْرَةِ وَالسَّابِقَةِ، أَوْلًا فَأَوْلًا،) واته له پاش نه و سئ
 هاوه له به‌ریزه ئینجا نه‌هلی شورامان به باشتین ده‌زانی که یه که‌میان عه‌لی بوو الله
 لئی رازی بیټ، وه کو ابن تیمیة فهرموویه تی به‌ره‌حمه‌ت بیټ (یثلثون بعثمان ویربعون
 بعلي) ^(۱) واته عثمان یان ده‌کرده سییه‌م له دواى أبو بکر و عمر و عه‌لییان ده‌کرده
 چوارهم الله له هه‌موویان رازی بیټ.

سه‌له‌ف هه‌ندئ جیاوازی له نیوانیاندا بووه سه‌باره‌ت به پیش‌خستنی عثمان
 له‌سه‌ر علي، به‌لام نه‌وه له پرووی فه‌زیله‌ت و چاکه‌وه بووه نه‌ک له پرووی
 خیلافه‌ته‌وه، له‌مه‌سه‌له‌ی شیاوی بو خیلافه‌ت هه‌موویان عثمان یان پیش علي
 خستوه الله لییان رازی بیټ، به‌لکو زوربه‌یان و جومهوریان له فه‌زیله‌ت و
 چاکیشدا هه‌ر عثمان یان پیش‌خستوه.

ئینجا هه‌رکئ عه‌لی پیش عثمان خستبیت به ضال و به گومرایان زانیوه، وه‌کو
 ابن تیمیة فهرموویه تی: (وقال أيوبُ السَّخْتِيَانِيُّ: من لم يُقَدِّمِ عُثْمَانَ عَلَى عَلِيٍّ فَقَدْ
 أْزَى بِالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ. وَهَكَذَا قَالَ أَحْمَدُ وَالِدَارِقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُمَا: أَنَّهُمْ اتَّفَقُوا
 عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ) ^(۲) واته هه‌رکئ عه‌لی پیش عثمان بخات نه‌وه سووکایه تی به
 راوبوچوونی موهاجیرین کردوه.

(۱) الفتاوى (۳/۱۵۳).

(۲) منهاج السنة، (۸/۲۲۵).

ئەتوانىن بلىين ئوممەتى ئىسلام تەننەت زۆرىك لە تاقمە كانى كەلام و گروپە
 لادەرە كانىش يەك دەنگ بوونە لەسەر چوار خەلىفە كە بەو تەرتىبەى كە ھەيە، واتە:
 أبو بكر ئىنجا عمر ئىنجا عثمان ئىنجا علي الله له ھەموويان پازى بىت.
 پيشهوا النووي دەلىت: : (اتَّفَقَ أَهْلُ السُّنَّةِ عَلَى أَنَّ أَفْضَلَهُمْ أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرُ،
 وَقَالَ جُمْهُورُهُمْ: ثُمَّ عُثْمَانُ، ثُمَّ عَلِيٌّ) (۱) واتە ئەھلى سوننەت يەك دەنگ بوونە
 لەسەر پيشخستن و بەچاكتەر زانىنى أبو بكر و ئىنجا عمر و زۆربەيان وتوويانە
 عثمان ئىنجا علي.

پيشهوا ابن تيمية فەرموويەتى: (أَمَّا تَفْضِيلُ أَبِي بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرَ عَلَى عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ
 فَهَذَا مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ بَيْنَ أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ الْمَشْهُورِينَ بِالْإِمَامَةِ فِي الْعِلْمِ وَالدِّينِ مِنَ
 الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ وَتَابِعِيهِمْ، وَهُوَ مَذْهَبُ مَالِكٍ وَأَهْلِ الْمَدِينَةِ، وَاللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ وَأَهْلِ
 مِصْرَ، وَالْأَوْزَاعِيِّ وَأَهْلِ الشَّامِ، وَسُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، وَأَبِي حَنِيفَةَ، وَحَمَّادِ بْنِ زَيْدٍ، وَحَمَّادِ
 بْنِ سَلَمَةَ وَأَمْثَالِهِمْ مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ، وَهُوَ مَذْهَبُ الشَّافِعِيِّ، وَأَحْمَدَ، وَإِسْحَاقَ، وَأَبِي
 عُبَيْدٍ، وَغَيْرِ هَؤُلَاءِ مِنَ الْأُمَّةِ) منھاج السنه، (۲۲۵/۸). واتە پيشخستنى ئەو چوار
 ھاوئە بەو تەرتىبە ئەو یە كدەنگى زاناىانى لەسەرە.

ئەمەش ناوى ھەندى لە زاناىانى ئىسلامە بە پىي بەدواداچوونى ھەندى لە
 ئەھلى عىلم لەم بارەوہ كە ھەموويان دەلىن كۆدەنگى ئوممەت لەسەر ئەوہ
 خىلافەت پاش پىغەمبەر صلى الله عليه و سلم بو أبو بكر و عمر و عثمان و علي يە

(۱) شرح مسلم، (۱۴۸/۱۵).

الله لیان رازی بیت به و شیوازه ی که هه یه وهه موویان ئەم واتایه دوو پات ده که نه وه:

۱- أبو حنیفة: (نُقِرُّ بِأَنَّ أَفْضَلَ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ، ثُمَّ عُمَرُ، ثُمَّ عَثْمَانُ، ثُمَّ عَلِيٌّ، رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ؛ لِقَوْلِهِ تَعَالَى: وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ * أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ * فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ [الواقعة: ۱۰-۱۲]، وَكُلُّ مَنْ كَانَ أَسْبَقَ فَهُوَ أَفْضَلُ، وَيُحِبُّهُمْ كُلُّ مُؤْمِنٍ تَقِيٍّ، وَيُبْغِضُهُمْ كُلُّ مُنَافِقٍ شَقِيٍّ) (۱).

۲- الشَّافِعِيُّ: (أَفْضَلُ النَّاسِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ، ثُمَّ عَثْمَانُ، ثُمَّ عَلِيٌّ، رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ) (۲)

۳- عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ: (سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: أَمَّا التَّفْضِيلُ فَأَقُولُ: أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ، ثُمَّ عَثْمَانُ، ثُمَّ عَلِيٌّ) (۳)

۴- المُرْزِيُّ: (يُقَالُ بِفَضْلِ خَلِيفَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ؛ فَهُوَ أَفْضَلُ الْخَلْقِ وَأَخِيرُهُمْ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَتُنْتَبِى بَعْدَهُ بِالْفَارُوقِ، وَهُوَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَهِيَ وَزِيرًا رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَضَجِيعَاهُ فِي قَبْرِهِ، وَجَلِيسَاهُ فِي الْجَنَّةِ، وَتُنْتَلَى بِذِي النُّورَيْنِ عَثْمَانَ

(۱) شرح وصية الإمام أبي حنيفة للبارتني (ص ۱۴۳).

(۲) مناقب الشافعي للبيهقي، (۱/۴۳۳).

(۳) السنة، (۲/۵۷۳).

بن عَفَّانَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، ثُمَّ بَدِي الْفَضْلِ وَالتَّقَى عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ، ثُمَّ الْبَاقِينَ مِنَ الْعَشْرَةِ الَّذِينَ أَوْجَبَ لَهُمْ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجَنَّةَ، وَنَخِلِصُ لِكُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ مِنَ الْمَحَبَّةِ بِقَدْرِ الَّذِي أَوْجَبَ لَهُمْ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ التَّفْضِيلِ، ثُمَّ لِسَائِرِ أَصْحَابِهِ مِنْ بَعْدِهِمْ، رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ^(١).

٥- حَرَّبَ الْكُرْمَانِيُّ: (خَيْرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ، وَخَيْرُهُمْ بَعْدَ أَبِي بَكْرٍ عُمَرُ، وَخَيْرُهُمْ بَعْدَ عُمَرَ عُثْمَانُ. وَقَالَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ وَأَهْلِ السُّنَّةِ: وَخَيْرُهُمْ بَعْدَ عُثْمَانَ عَلِيٌّ. وَوَقَفَ قَوْمٌ عَلَى عُثْمَانَ، وَهُمْ خُلَفَاءُ رَاشِدُونَ مَهْدِيُونَ)^(٢)

٦- أَبُو الْحَسَنِ الْأَشْعَرِيُّ كَاتِبُكَ بَاسِي عَهْقِيدِهِ سَهْلُهُ فِي كَرْدُووه دَه لَيْتِ: وَيُقَدِّمُونَ أَبَا بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرَ، ثُمَّ عُثْمَانَ، ثُمَّ عَلِيًّا، رِضْوَانُ اللهِ عَلَيْهِمْ، وَيَقْرُونَ أَنَّهُمُ الْخُلَفَاءُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ، أَفْضَلُ النَّاسِ كُلِّهِمْ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ^(٣)

٧- ابْنُ أَبِي زَيْدٍ الْقَيْرَوَانِيُّ: (أَفْضَلُ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ، ثُمَّ عُثْمَانُ، ثُمَّ عَلِيٌّ)^(٤)

(١) شرح السنة، (ص ٨٥).

(٢) إجماع السلف في الاعتقاد، (ص ٧٠).

(٣) مقالات الإسلاميين، (٢٢٨/١).

(٤) الجامع في السنن والآداب والمغازي والتاريخ، (ص ١١٥).

٨- أبو عمرو الداني: (أفضل الأربعة: أبو بكر ثم عمر ثم عثمان ثم علي رحمة الله عليهم أجمعين) (١)

٩- عياض: (المشهور عن مالك وسفيان، وكافة أئمة الحديث والفقهاء، وكثير من المتكلمين: ترتيب الأربعة في الفضل حسب ترتيبهم في الخلافة) (٢)

١٠- يحيى العمراني: (مراتب الخلافة في الصحابة رضي الله عنهم كما وقعت: أبو بكر ثم عمر ثم عثمان ثم علي رضي الله عنهم... وأن مراتبهم في الفضل كمراتبهم في الخلافة) (٣)

١١- عبد الغني المقدسي: (نعتقد أن خير هذه الأمة وأفضلها بعد رسول الله صلى الله عليه وسلم صاحبه الأخص، وأخوه في الإسلام، ورفيقه في الهجرة والغار: أبو بكر الصديق، وزيره في حياته، وخليفته بعد وفاته، عبد الله بن عثمان عتيق بن أبي قحافة، ثم بعده الفاروق أبو حفص عمر بن الخطاب، الذي أعز الله به، وأظهر الدين. ثم بعده ذو النورين أبو عبد الله عثمان بن عفان، الذي جمع القرآن، وأظهر العدل والإحسان، ثم ابن عم رسول الله صلى الله عليه وسلم وختنه علي بن أبي طالب، رضوان الله عليهم، فهؤلاء الخلفاء الراشدون والأئمة المهديون) (٤)

(١) الرسالة الوافية، (ص ٢٣٩).

(٢) إكمال المعلم، (٧/٣٨٢).

(٣) الانتصار في الرد على المعتزلة القدرية الأشرار، (١/١٠١).

(٤) الاقتصاد في الاعتقاد، (ص ١٩٨).

١٢- ابن الصّلاح: (أفضّلهم على الإطلاق: أبو بكرٍ ثمّ عمرُ، ثمّ إنّ جمهور السّلفِ على تقديمِ عثمانَ على عليٍّ) (١)

١٣- ابنُ تيميّة: (أمّا جمهورُ النّاسِ ففضّلوا عثمانَ، وعليه استقرّ أمرُ أهلِ السّنةِ، وهو مذهبُ أهلِ الحديثِ ومشايعِ الزّهديّ والتّصوّفِ وأئمّةِ الفقهاءِ؛ كالشافعيِّ وأصحابه، وأحمدَ وأصحابه، وأبي حنيفةَ وأصحابه، وإحدى الروايتين عن مالكٍ وعليها أصحابه... وهو أيضاً مذهبُ جَاهيرِ أهلِ الكلامِ: الكراميّةُ والكلاّبيّةُ والأشعريّةُ والمعتزلةُ. وقال أيوبُ السّخيتانيُّ: من لم يقدّم عثمانَ على عليٍّ فقد أزرى بالمهاجرينَ والأنصارِ. وهكّذا قال أحمدُ والدارقطنيُّ وغيرهما: أنّهم اتّفقوا على تقديمِ عثمانَ) (٢)

١٤- ابنُ كثيرٍ: (هذا رأيُ المهاجرينَ والأنصارِ. حينَ جعلَ عمرَ الأمرَ من بعده شورى بينَ سِتّةٍ، فأنحصَرَ في عثمانَ وعليٍّ، واجتهدَ فيها عبدُ الرّحمنِ بنُ عوفٍ ثلاثةَ أيّامٍ بلياليها، حتّى سألَ النّساءَ في خُدورهنَّ، والصّبيانَ في المكاتبِ، فلم يَرهم يعدِلونَ بعثمانَ أحدًا، فقدمه على عليٍّ، وولّاهُ الأمرَ قبْلَه؛ ولهذا قال الدارقطنيُّ: من قدّمَ عليًّا على عثمانَ فقد أزرى بالمهاجرينَ والأنصارِ. وصدّقَ رضيَ اللهُ عنه) (٣)

(١) مقدمة ابن الصّلاح، (ص: ٤٠١).

(٢) منهاج السنّة، (٢٢٥/٨).

(٣) اختصار علوم الحديث، (ص: ١٨٣).

هروهها فموبهتی: (أَفْضَلُ الصَّحَابَةِ، بَلْ أَفْضَلُ الْخَلْقِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ: أَبُو بَكْرٍ... ثُمَّ مِنْ بَعْدِهِ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ثُمَّ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ ثُمَّ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) (۱)

۱۵- ابن أبي العز: (تَرْتِيبُ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ فِي الْفَضْلِ كَتَرْتِيبِهِمْ فِي الْخِلَافَةِ) (۲)

۱۶- قال ابن حجر: (قَدْ سَبَقَ بَيَانُ الْإِخْتِلَافِ فِي أَيِّ الرَّجُلَيْنِ أَفْضَلُ بَعْدَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ: عُثْمَانُ أَوْ عَلِيٌّ؟ وَأَنَّ الْإِجْمَاعَ انْعَقَدَ بِأَخْرَجَةِ بَيْنَ أَهْلِ السُّنَّةِ أَنَّ تَرْتِيبَهُمْ فِي الْفَضْلِ كَتَرْتِيبِهِمْ فِي الْخِلَافَةِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ) (۳).

ئهمه ی که له سهروه زانایان ئاماژه یان پی کردوو کودهنگ و کۆک بوونی ئوممه تی ئیسلامه له سه ره خه لیفه {اشیده کان یه ک به دوا ی یه کدا به و شیوه وکس نا کۆک نه بووه له م مه سه له دا جگه له رافیزه نه بیت، رای ئه وانیش بو ئیمه ی ئه هلی سوننه ت ئاورپی لی نادریته وه چونکه به راشکاوی پیچه وانه ی قورئان و سوننه ت و سیره ی پیغمبه ر صلی الله علیه و سلم و هاوه لانه الله لیان رازی بیت.

ئوه ی پیشهوا أحمد له م به شه ی بنه ماکاندا باسی کردوو ئه وه یه: له پله ی یه که مدا سی هاوه له که ی داناوه: أبو بکر و عمر و عثمان. له دوا ی ئه وان ئه وه ی ده مینیته وه له ده هاوه له مژده پیدراوه کان به به شه شتی باس کردوو. له دوا ی ئه وان

(۱) شرح الطحاویة، (۲/۷۲۷).

(۲) فتح الباری، (۷/۳۴).

(۳) فتح الباری، (۷/۳۴).

ئه‌هلی به‌دهر له موهاجیرین و ئه‌هلی به‌در له ئه‌نسه‌ره‌کان و ئینجا هاوه‌لانی تر الله له هه‌موویان رازی بی‌ت.

ئه‌هلی سوننه‌ت یه‌ك ده‌نگن كه هاوه‌لان خه‌لكی‌کی تاییه‌تن و پله‌و پایه‌ی به‌رزیان له هاوه‌لئیتی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یانه‌وه صلی الله علیه و سلم وه‌رگرتوووه و ئه‌وان به‌خته‌وه‌رتیرین که‌سانیکن به‌شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم و هه‌روه‌ها یه‌ك ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قسه‌ نه‌کریت ده‌رباره‌ی ئه‌و فیتنه‌و شه‌په‌ی که‌ له نیوانیاندا درووست بووه و ده‌بی‌ت له‌و باره‌وه‌ بی‌ ده‌نگ بین.

هه‌روه‌ها له قسه‌کانی ئیام ئه‌حمه‌د به‌ په‌حمه‌ت بی‌ت ئه‌وه وه‌رده‌گیریت که هاوه‌لئیتی به‌ دانیشتنی ساتیک‌کی که‌می ئه‌و که‌سه به‌ ئیمان‌دارییه‌وه له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه و سلم درووست ده‌بی‌ت و دادمه‌زریت.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش وه‌رده‌گیریت له قسه‌کانی که‌ کام له هاوه‌لان که‌مترین پله‌و پایه‌ی هه‌بی‌ت به‌راورد به‌وانی تر، به‌و حاله‌شه‌وه هه‌ر پله‌و پایه‌ی به‌رزه‌و له‌وانه‌ی دوای خۆیان باشتره له‌ تابعین ئه‌گه‌ر هه‌رچه‌ند کاری چاکه‌شی زۆر ئه‌نجام دا‌بی‌ت ئه‌و تابعیه‌ی. چونکه شه‌ره‌ف و پله‌و پایه‌ی به‌رزی هاوه‌لئیتی هه‌یچ شه‌ره‌ف و پله‌و پایه‌و پی‌گه‌یه‌کی تری پیناگات، له‌وانه‌شه هه‌ندی‌ك له‌ تابعین هه‌بن له‌ رووی زانسته‌وه له‌ مت‌آخیرین ی هاوه‌لان زان‌اتر بن، به‌لام ئه‌وه پله‌یان بو‌ ئاستی ئه‌وان هه‌رگیز به‌رز ناکاته‌وه.

پیشه‌وا أحمد دوای ئه‌وه‌ی ئه‌و بنه‌مایانه‌ی وه‌کو عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌رباره‌ی هاوه‌لان و خه‌لیفه‌کان به‌تاییه‌ت خسته‌پروو، ئینجا

فهرموویه‌تی: (تَمَّ أَفْضَلَ النَّاسِ بَعْدَ هَؤُلَاءِ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، الْقُرْنُ الَّذِي بُعِثَ فِيهِمْ.) مه‌به‌ستی له ده هاوئه‌له‌كان و ئه‌وانه‌یه كه ئاماده‌ی جه‌نگی به‌در و الحدیبیة بوون.

پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم فهرموویه‌تی: (لا تَسُبُّوا أَصْحَابِي؛ فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا، مَا بَلَغَ مَدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ) ^(۱) واته: جنیو وسو‌کایه‌تی به هاوئه‌لانم مه‌که‌ن، چونکه ئه‌گه‌ر به ئه‌ندازه‌ی کیوی ئو‌حود زی‌ر به‌خشن به‌خیرو یاداشتی مشتیک له‌وه‌ی هاوئه‌لانم ده‌یبه‌خشن ناگه‌ن. چونکه ئه‌وان پیشکه‌وتن و پشتگیری و هاوئه‌لیتی پیغه‌مبه‌ریان کرد صلی الله علیه و سلم بویه‌ه‌رگیز که‌س به‌فه‌زل و پله‌و پایه‌و پیگه‌ی ئه‌واندا ناگات.

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: (وَكُلُّ مَنْ صَحِبَهُ سَنَةً أَوْ شَهْرًا أَوْ يَوْمًا أَوْ سَاعَةً، أَوْ رَأَى فَهُوَ مِنْ أَصْحَابِهِ، لَهُ مِنْ الصُّحْبَةِ عَلَى قَدْرِ مَا صَحِبَهُ، وَكَانَتْ سَابِقَتُهُ مَعَهُ، وَسَمِعَ مِنْهُ، وَنَظَرَ إِلَيْهِ نَظْرَةً) واته هه‌رکه‌سیک جگه له‌وانه‌ی پیشت‌ر ئاماژه‌ی بو‌کردن، هه‌ر که‌سیکی تر ئه‌گه‌ر هاوئه‌لیتی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم ی کردییت بو‌ماوه‌ی شه‌ش مانگ، یان یان مانگیک یان پوژیک یان بو‌ساتیک و ماوه‌یه‌کی زور که‌م، هه‌موو ئه‌وانه‌هاوئه‌لی ئه‌ون و پله‌و پایه‌ی هاوئه‌لیتیان به‌ده‌ست هیناوه، به‌پیی ماوه‌ی هاوئه‌لیتی و گو‌یگر‌تینان بو‌فهرموودکانی و ته‌ماشاکردن‌یان بو‌پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم.

(۱) البخاري (۳۶۷۳).

ئەمانە ئەگەرچی پلەو پایەیان لەوانە ی سەرەتا باسی کردن کە مەترە، بەلام تەنھا
 بەوہی کە ھاوہلی پیغەمبەر بوونە صلی اللہ علیہ و سلم پلەو پایەو سەرفرازی دنیا
 و دواپۆزیان بە دەست ھیناوە. ئەمەش واتای ئەوہیە کە فەرموویەتی: (فَأَدْنَاهُمْ
 صُحْبَةً هُوَ أَفْضَلُ مِنَ الْقَرْنِ الَّذِينَ لَمْ يَرَوْهُ، وَلَوْ لَقُوا اللَّهَ بِجَمِيعِ الْأَعْمَالِ، كَانَ هَؤُلَاءِ
 الَّذِينَ صَحِبُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَأَوْهُ وَسَمِعُوا مِنْهُ، وَمَنْ رَأَهُ بِعَيْنِهِ وَأَمَّنَ
 بِهِ وَلَوْ سَاعَةً، أَفْضَلُ لِصُحْبَتِهِ مِنَ التَّابِعِينَ، وَلَوْ عَمِلُوا كُلَّ أَعْمَالِ الْخَيْرِ.)

گوپرایه‌لی بو پیشه‌وايان و ئه میری باوه‌رداران

پیشه‌وا أحمد بن حنبل بنه‌مایه‌کی تر له بنه‌ماکانی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌خاته‌پروو و ده‌لیت:

(وَالسَّمْعُ وَالطَّاعَةُ لِلْأئِمَّةِ وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الْبَرِّ وَالْفَاجِرِ، وَمَنْ وَلِيَ الْخِلَافَةَ، وَاجْتَمَعَ النَّاسُ عَلَيْهِ، وَرَضُوا بِهِ، وَمَنْ عَلَيْهِمُ بِالسَّيْفِ حَتَّى صَارَ خَلِيفَةً، وَسُمِّيَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ). واته‌یه‌کیک له عه‌قیده‌و بیروباوه‌ره‌کانی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت و بنجینه‌کانی دینه‌که‌یان ئه‌وه‌یه گوپرایه‌لی بو وه‌لی ئه‌مر و پیشه‌واکانیان بکه‌ن، چاکه‌کاربن یا خراپه‌کاربن ناییت له فه‌رمانیان ده‌ریجن مادام ئه‌وان وه‌لی ئه‌مری موسولمانان و مه‌رجه‌کانی ئه‌و به‌رپرسیاریتیه‌یان تیدایه .

مه‌به‌ستیان له‌و که‌سه‌یه که ده‌نگی خه‌لکی له‌سه‌ر کو ده‌بیته که بیته ئه‌میری باوه‌رداران و خه‌لیفه‌ی موسولمانان، ئیتر با خراپه‌شی لی بوه‌شیته‌وه‌ ریگه‌پیدراو نییه خه‌لکی لی هه‌لگه‌پینه‌وه و لایبده‌ن. ئه‌م قسه‌ی پیشه‌وا أحمد وه‌کو هه‌ندیك له زانایان ده‌لین پی ده‌چیت په‌ددانه‌وه بیته بو خه‌واربجه‌کان که هه‌لگه‌پانه‌وه سه‌ر حوکمی هاوه‌لانداه‌و بیانوانه‌ی که هه‌یانبوو.

جیگیربوونی پرسی خه‌لیفه و وه‌لی ئه‌مری موسولمانان به‌سی ریگه درووست ده‌بیت:

۱- له ریگه‌ی هه‌لبژاردنه‌وه له لایه‌ن ئه‌وانه‌ی که (أهل الحل والعقد) یان پیی ده‌وتریت وه‌کو زانا و خه‌لکی دیندار و پیاوماقول و خه‌لکی تایبه‌ت، ئه‌گر به‌و شیوه هه‌لبژاردیت ده‌بیته خه‌لیفه‌ی موسولمانان.

به‌لام ئه‌م هه‌لبژاردنه‌ی لیره‌دا باس ده‌کریت له دوور و نزیکه‌وه په‌یوه‌ندی به هه‌لبژاردنی ئه‌م پوژگاره‌وه نییه وه‌هرکییش به‌راوردی ئه‌مه‌و ئه‌وه پییکه‌وه بکات ئه‌وه له هه‌له‌کردن و نه‌پیکانی راستیدا پوچووه و وه‌کو ئه‌وه‌یه به‌راوردی خو‌ل و زی‌ری پییکه‌وه کردبیت، چونکه:

أ - هه‌لبژاردنی ئه‌و کاته ئه‌هلی حهل و عه‌قد ئه‌نجامیان ده‌دا که هه‌موویان خه‌لکانیک بوون زانا و دانا، دیندار و به‌غیره‌ت له‌سه‌ر ئیسلام، خو‌یان به‌خاوه‌نی دین ده‌زانی، به‌لام هه‌لبژاردنی ئیستا وه‌کو ئه‌سلی پروسه‌که دانا و نادان و موسولمان و ناموسولمان و چاکه‌کار و خراپه‌کار هه‌ر هه‌مووی به‌بی هیچ جیاوازییه‌ک به‌شدار ده‌بن.

ب - هه‌لبژاردنی ئه‌و کاته که له کتیه‌کانی شهرع و عه‌قیده‌دا باس کراوه له ئه‌نجامیدا که‌سیک ده‌بوو به‌خه‌لیفه یان به‌ئهمیری بپروادارن که یه‌که‌م ئه‌رکی ئه‌وه بوو حوکمی الله تعالی به‌ریا بکات و میلله‌ت به‌شهریعت بیات به‌ریوه، به‌لام هه‌لبژاردنی ئیستا که‌سیک یان که‌سانیککی لی به‌ره‌م دیت که به‌حوکمی گه‌ل نه‌ک حوکمی الله ده‌بیت کاروباریان به‌ریوه‌بیه‌ن، واته له جیاتی (إِنْ الْحُكْمُ

إِلَّا لِلَّهِ) دەئەبیت ئەو کەسەى ھەلەبژۆردریت بەلین بدات و بلیت: (إن الحكم إلا للشعب) دەبیت سویندیش بخوات لەسەر ئەوہى کە حوکمی میللەت نەك حوکمی شەریعت جیبەجی بکات.

ج - ھەلبژاردنی ئیستا بە پێچەوانەى ھەلبژاردنی ئەو کاتە سەرى لە پەرلەمانیکەوہ دەردەچیت حوکمی شەریعت و ئایەتى قورئان وفەرموودەکانى پێغەمبەر صلی اللہ علیہ و سلم دەخریتە دەنگدانەوہ، ئەگەر دەنگی ھینا - کە ناشیھینیت - ئەوا ئیشى پێ دەکریت ئەویش بە دەستکاری و بە ھەموارکردن و بە گونجاندنەوہ، ئەگەر دەنگیشى نەھینا کەواتە حوکمی اللہ وشەریعتى ئیسلام نەیتوانى دەنگى زۆرینە بەدەست بەینیت و پەك دەخریت! ئەوانەشى باوہریان پێتەتى لە پەرلەمان و خۆیان فریوداوەو چوونەتە ئەو جیگەى، جگە لە دەست بەرزکردنەوہیەك کە ھیچ حیسابىكى بۆ ناکریت رینگەچارەو مافیكى تریان نییە.

۲- رینگەى دووہم ئەوہیە خەلیفەى پيشوو پاسپاردە بۆ ئەوہى دواى خۆى بکات و بەو شیوہ ئەو کەسە دەبیتە خەلیفە و وەلى ئەمرى موسولمانان. نموونەى ئەوہش پاسپاردە کردنى أبوبکر الصديق بوو بۆ عمر بن الخطاب اللہ لیان پازى بیت.

۳- رینگەى سییەم ئەوہیە خاوەن ھیز و دەسەلاتدارىك بە زەبرى ھیز بچیتە سەر حوکم و بارودۆخەکان بخاتە ژیر پکىفى خۆیەوہ بەو شیوہش ئەو کەسە دەبیتە خەلیفەى موسولمانان و بە شەریعت حوکمی خەلکى بکات.

به لام بیگومان نه و فرمانرہ‌وایهی که أحمد لهم به‌شهی بنه‌ماکانی ئوسولئ
سوننه‌تدا باسی ده‌کات و بوی هه‌یه به ریگه‌یه‌ک له و ریگایانه‌ی سهره‌وه ده‌سه‌لات
وه‌برگریت، که‌سیکه باوه‌ری ته‌واوی به دینی ئیسلام هه‌یه و به‌لکو پاریزه‌ری
عه‌قیده و شه‌ریعه‌ته‌که‌شیتئ، له سیفه‌ته‌کانیشئ ئه‌وه‌یه بو نوئز و بو جیهاد
وبه‌رگری کردن له ئیسلام و بو هه‌موو به‌رزه‌وه‌ندییه‌کی ئیسلام و موسولمانان و بو
هه‌موو کارئیکی خیر که ئیسلام فرمانئ پی کردیت به‌خوی پیشیان ده‌که‌وئت،
یان یه‌کیک له جیگه‌ی خوی ده‌نیریت و کاره‌کان له و میانه‌دا ئاسان ده‌کات، نه‌و
وه‌لی ئه‌مره ئه‌حمه‌د باسی ده‌کات که پیوسته‌ گوپراه‌لی بگریت له ده‌قه‌کانئ
قورئان و سوننه‌تدا هه‌ندی پیناسه و کۆت و تایه‌تمه‌ندی خوی هه‌یه له‌وانه:

یه‌که‌م: له قورئانی پیرۆزدا زۆر ئایه‌ت له‌و باره‌وه هاتوو بو نمونه‌ الله تعالی
فهرموویه‌تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ
مِنْكُمْ ^ط فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ^ج ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) النساء. ۵۶:

زانایان ده‌فهرموون: الله تعالی بویه وشه‌ی (وَأَطِيعُوا) ی بو پیغه‌مبه‌ر صلی الله
علیه وسلم دووباره کرده‌وه بو (وَأُولِي الْأَمْرِ) دووباره‌ی نه‌کرده‌وه چونکه‌ فه‌رزه
له‌سه‌رمان به‌سه‌ربه‌خویی و تایه‌ت گوپراه‌لی پیغه‌مبه‌ر بین صلی الله علیه و سلم
هاوشیوه‌ی گوپراه‌لی کردنی الله تعالی، به‌لام گوپراه‌لی کردنی وه‌لی ئه‌مر و
فهرمانرہ‌واکان مه‌سه‌له‌یه‌کی په‌یوه‌سته به گوپراه‌لی کردنی ئه‌وان بو قورئان و

سوننهت، نه گهر لهو بازنه یه ده رچوون و سنووری قورئان و سوننه تیان شکاند ئیتر ناییت گوپرایه لی بکرین .

شیخ الإسلام ابن تیمیة به پرهمهت بیت فهرموویه تی: (إِنَّهُمْ أَيْ أَهْلَ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ لَا يُجَوِّزُونَ طَاعَةَ الْإِمَامِ فِي كُلِّ مَا يَأْمُرُ بِهِ، بَلْ لَا يُوجِبُونَ طَاعَتَهُ إِلَّا فِي مَا تَسَوَّغُ طَاعَتَهُ فِيهِ فِي الشَّرِيعَةِ، فَلَا يُجَوِّزُونَ طَاعَتَهُ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ إِمَامًا عَادِلًا، فَإِذَا أَمَرَهُمْ بِطَاعَةِ اللَّهِ أَطَاعُوهُ، مِثْلُ أَنْ يَأْمُرَهُمْ بِإِقَامَةِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالصَّدَقِ، وَالْعَدْلِ، وَالْحَجِّ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَهَمَّ فِي الْحَقِيقَةِ إِنَّمَا أَطَاعُوا اللَّهَ، وَالْكَافِرَ وَالْفَاسِقَ إِذَا أَمَرَ بِمَا هُوَ طَاعَةٌ لِلَّهِ لَمْ تَحْرُمَ طَاعَةَ اللَّهِ، وَلَا يَسْقُطُ وُجُوبُهَا لِأَجْلِ أَمْرِ ذَلِكَ الْفَاسِقِ بِهَا، كَمَا أَنَّهُ إِذَا تَكَلَّمَ بِحَقٍّ لَمْ يَجْزِ تَكْذِيبُهُ، وَلَا يَسْقُطُ وُجُوبُ اتِّبَاعِ الْحَقِّ لِكَوْنِهِ قَدْ قَالَهُ فَاسِقٌ. فَأَهْلُ السُّنَّةِ لَا يُطِيعُونَ وُلَاةَ الْأُمُورِ مُطْلَقًا، إِنَّهُمْ يُطِيعُونَهُمْ فِي ضَمَنِ طَاعَةِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ^(۱) پوخته ی واتای قسه کانی ابن تیمیة نه وه یه: نه هلی سوننهت و جهماعهت گوپرایه لی هه موو فهرمانیکی وه لی نه مر نابن، به لکو له چوارچیوه ی شه ریه تدا گوپرایه لی فهرمانه کانی ده کهن، نه گهر به گوپره ی شه ریه تی ئیسلام فهرمانیان پی بکات گوپرایه لی ده کهن، چونکه نه هلی سوننهت به ره های گوپرایه ل نین بو فهرمانره واکان به لکو نه و مه سه له به ستراوه به ریگردنی نه وان له سه ر شه رعی ئیسلام .

(۱) منهاج السنة النبویة، (۳/۳۸۷).

مه‌سه‌له‌ی گوپراه‌لی کردنی وه‌لی نه‌مری موسولمان پاش جیبه‌جیوونی
مه‌رجه‌کانی که‌وا مه‌رجداره و به‌ستراوه‌ته‌وه به‌گوپراه‌لی نه‌وان بو شهرع هه‌موو
زانایانی ئیسلام له‌سه‌ری کوکن، بو نمونه‌ پروانه و ته‌کانی نه‌م پیشه‌واو زانایانه
به‌ره‌حمه‌ت بن :

الشَّافِعِيُّ لَهُ رَاسِپَارِدَه بَه‌نَاوَبَانْگَه‌کَه‌یْدَا (وَالسَّمْعُ وَالطَّاعَةُ لِأُولِي الْأَمْرِ مَا دَامُوا
يُصَلُّونَ، وَالْوَلَاةُ لَا يُخْرَجُ عَلَيْهِمُ بِالسَّيْفِ، وَالْخِلَافَةُ فِي قَرِيْشٍ) (١)
الْمُزْنِيُّ: (الطَّاعَةُ لِأُولِي الْأَمْرِ فِيمَا كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَرْضِيًّا، وَاجْتِنَابُ مَا
كَانَ عِنْدَ اللَّهِ مُسْخَطًا، وَتَرْكُ الْخُرُوجِ عِنْدَ تَعْدِيهِمْ وَجَوْرِهِمْ، وَالتَّوْبَةُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ
وَجَلَّ كَمَا يَعْطِفُ بِهِمْ عَلَى رَعِيَّتِهِمْ) (٢)

حَرْبُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ الْكُرْمَانِيُّ: (الانْقِيَادُ لِمَنْ وَّلَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَمْرًا، لَا تَنْزِعُ
يَدَكَ مِنْ طَاعَتِهِ، وَلَا تَخْرُجَ عَلَيْهِ بِسَيْفِكَ، حَتَّى يَجْعَلَ اللَّهُ لَكَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا، وَأَنْ
لَا تَخْرُجَ عَلَى السُّلْطَانِ، وَتَسْمَعُ وَتَطِيعُ، لَا تَنْكُثُ بَيْعَتَهُ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَهُوَ مُبْتَدِعٌ
مُخَالِفٌ، مُفَارِقٌ لِلْجَمَاعَةِ، وَإِنْ أَمَرَكَ السُّلْطَانُ بِأَمْرٍ هُوَ لِلَّهِ مَعْصِيَّةٌ، فَلَيْسَ لَكَ أَنْ
تُطِيعَهُ الْبَتَّةَ، وَلَيْسَ لَكَ أَنْ تَخْرُجَ عَلَيْهِ، وَلَا تَمْنَعَهُ حَقَّةً) (٣).

(١) پروانه: اعتقاد الشافعي، هكاري (ص: ١٦).

(٢) پروانه: شرح السن (ص: ٨٤).

(٣) پروانه: إجماع السلف في الاعتقاد، (ص: ٤٦-٤٨).

الطحاوي: (لا نرى الخروج على أئمتنا وولاة أمورنا وإن جاروا، ولا ندعو عليهم ولا ننزع يدًا من طاعتهم، ونرى طاعتهم من طاعة الله عز وجل فريضة ما لم يأمروا بمعصية، وندعو لهم بالصلاح والمعافاة)^(١).

البربهاري: (والسمع والطاعة للأئمة فيما يحب الله ويرضى، ومن ولي الخلافة بإجماع الناس عليه ورضاهم به فهو أمير المؤمنين، ولا يحل لأحد أن يبيت ليلة ولا يرى أن عليه إمامًا، برًا كان أو فاجرًا)^(٢).

الآجري: (باب في السمع والطاعة لمن ولي أمر المسلمين والصبر عليهم وإن جاروا، وترك الخروج عليهم ما أقاموا الصلاة)^(٣).

ابن أبي زمنين: (السمع والطاعة لولاة الأمر أمر واجب، ومهما قصرُوا في ذاتهم فلم يبلغوا الواجب عليهم، غير أنهم يدعون إلى الحق، ويؤمرون به، ويدلون عليه، فعليهم ما حملوا، وعلى رعاياهم ما حملوا من السمع والطاعة لهم)^(٤).

الأصبهاني: (من السنة السمع والطاعة لولاة الأمر أبرارًا كانوا أو فجارًا، والصلاة خلفهم في الجمعات والأعياد، والجهاد معهم والدعاء لهم بالصلاح)^(٥).

(١) برواه: متن الطحاوية، (ص: ٦٨).

(٢) برواه: شرح السنة، (ص: ٥٦).

(٣) برواه: الشريعة، (٣٧٣/١).

(٤) : أصول السنة، (ص: ٢٧٦).

(٥) برواه: الحجة في بيان المحجة، (٥٧٢/٢).

عِيَاضٌ: (لا خِلَافَ فِي وُجُوبِ طَاعَةِ الْأَمْرَاءِ فِيهَا لَا يُخَالَفُ أَمْرَ اللَّهِ، وَمَا لَمْ يَأْمُرْ بِمَعْصِيَةٍ) (١).

جمال الدين العزوني: (طاعة الأئمة واجبة، وهي فرض عين من فروض الشرع؛ لأن الإمام إذا لم يكن مطاعاً يؤدي ذلك إلى: إخلال نظام الدين والدنيا من الفساد ما لا يحصى، وكذا طاعة السلاطين والأمراء والولاة واجبة؛ لقوله تعالى: (أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ) إلا فيما يأْمُرُونَ مِنَ الْمَعَاصِي فحَيْثُ لَا إِثْمَ عَلَى الْآبِي... (٢).

ابن قدامة: (من السنة: السمع والطاعة لأئمة المسلمين وأمرأ المؤمنين برهم وفاجرهم، ما لم يأْمُرُوا بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ؛ فإنه لا طاعة لأحد في معصية الله.) (٣)
 مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ (وَأَرَى وَجُوبَ السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ لِأئمة المسلمين، برهم وفاجرهم، ما لم يأْمُرُوا بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ) (٤)

دووم :فهرموودهى زؤريش له سوننه تدا ههيه جهخت له سهر تهوه ده كاتهوه
 كه گوپرايهلى فهمانزهوايان بهنده به گوپرايهلى بوونى تهوان به قورئان و
 سوننه تهوه، نه گهر وا نه بوون درووست نيبه به قسهيان بكریت، لهوانه :

(١) پروانه: إكمال المعلم، ٦/٢٤٠

(٢) پروانه: أصول الدين، (ص: ٢٨١-٢٨٣).

(٣) پروانه: لمعة الاعتقاد، (ص: ٤٠).

(٤) پروانه: الدرر السنية، (١/٣٣).

(السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ، مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ) ^(۱) گوپرایه‌لی وه‌لی ئه‌مر واجبه له‌سه‌ر كه‌سی موسولمان، به‌مه‌رجیک گوپرایه‌لی كرده‌كه‌ی له‌سه‌ریچیکردندا نه‌بی‌ت، چونكه له‌و حاله‌ته‌دا درووست نییه گوپرایه‌لییان بکه‌ن.

(اسمعوا وأطيعوا وإن استعمل عليكم عبد حبشي كأن رأسه زبيبة ما أقام فيكم كتاب الله) ^(۲) له‌م فه‌رموده و له‌فه‌رموده‌کانی تریش كه‌گوپرایه‌لی ئه‌وان به‌ره‌هایی هاتووه‌هه‌موو به‌ستراوته‌وه‌به‌وه‌ی به‌قورئان كار بکه‌ن ئینجا گوپرایه‌لییان واجب ده‌بی‌ت.

زانایان له‌کتیبه‌کانی‌اندا زۆر به‌وردی و به‌تیروته‌سه‌ل ئه‌م مه‌سه‌له‌یان شیکردوووه‌ته‌وه، له‌وانه‌باسی گرنگی ئه‌نجامدانی قسه‌ی حه‌قیان کردوووه‌له‌رووی فه‌رمانه‌وه‌ای سته‌مکاردا ئه‌گه‌ر وتنی ئه‌و حه‌قه‌بیته‌مایه‌ی کوژرانی حه‌قه‌بیژه‌كه‌ش و به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش له‌چه‌ندین فه‌رموده‌ی صحیح دا هاتوووه‌بو. نمونه: (أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ أَوْ أَمِيرٍ جَائِرٍ) ^(۳)

هه‌روه‌ها زانایان یه‌ك ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر خه‌لیفه‌و ئه‌میری پرواداران فه‌رمانه‌وه‌ای موسولمانان به‌كار و واجبه‌کانی خۆی هه‌لبسی‌ت له‌فه‌رمان كردن به‌وه‌ی له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوووه‌و حوكم كردن پێیان، ئه‌وا درووست نییه

(۱) البخاري (۲۹۵۵)، ومسلم (۱۸۳۹).

(۲) البخاري (۶۹۳)

(۳) صحيح الترغيب: (۲۳۰۵).

كەس لە قسەیان دەربچیت با فسق و خراپەشی هەبیت، بەلام وەكو پیشتریش ئاماژەمان بوو كرد زانایان گوێپرایەلی ئەوانیان بە کارکردن و حوکم کردن بە شەریعت بەستوووە، ئەگەرنا درووست نییە بو هیچ موسولمانیک گوێپرایەلیان بێت.

بەلكو لە هەندئى حالەتدا ئەگەر موسولمانان توانا و دەسەلاتى لادانیا هەبیت، دەبیت لای بدەن و كەسى باشتەر بخەنە جیگەكەى، لەوانە:

ئەگەر كوفر و هەلگەپرانەوهى لە ئىسلام هەبیت یان رێگە بدات بە بلاوبوونەوهى لەو حالەتەدا ئەگەر توانایان هەبیت دەبیت لای بدەن و بیگۆرن، بەلگەى ئەوهش لە سوننەتدا:

(بايعنا رسول الله ﷺ على السمع والطاعة في العسر واليسر، والمنشط والمكره، وعلى أثرة علينا، وعلى أن لا ننازع الأمر أهله إلا أن تروا كفراً بواحاً عندكم من الله تعالى فيه برهان، وعلى أن نقول بالحق أينما كنا، لا نخاف في الله لومة لائم) (۱) لەم فەرموودەدا بەیعتدان و گوێپرایەلی فەرمانپەرەوا لە هەموو حالەتەکاندا واجب کراوە مەگەر لە حالەتیکدا کوفریکی ئاشکرای هەبیت .

هەرۆهە ئەگەر پیشه‌واو فەرمانپەرەواى موسولمانان نوێژ نەکات، یان فەرمان بە خەلکی نەکات نوێژ بکەن، دەبیت لەو حالەتەشدا لابدریت و بەلگەى ئەوهش فەرموودەى: (خِيَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تَحِبُّونَهُمْ وَيَحِبُّونَكُمْ وَتُصَلُّونَ عَلَيْهِمْ وَيُصَلُّونَ

(۱) متفق عليه.

عَلَيْكُمْ وَشَرَارُ أُمَّتِكُمْ الَّذِينَ تَبْغُضُونَهُمْ وَيَبْغُضُونَكُمْ وَتَلْعَنُونَهُمْ وَيَلْعَنُونَكُمْ قُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تُنَابِذُهُمْ ؟ قَالَ : لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ إِلَّا مَنْ وَلِيَ عَلَيْهِ وَالِ فَرَاهُ يَأْتِي شَيْئًا مِنْ مَعْصِيَةِ اللَّهِ فَلْيَكْرِهُ مَا يَأْتِي مِنْ مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا يَنْزِعَنَّ يَدًا مِنْ طَاعَةٍ (۱) واته: چاکترینی پیشه‌واو فه‌رمان‌ره‌واکانتان ئه‌وانه‌ن خوْشیان ده‌وین و خوْشتان دوین و ره‌حمه‌تتان بوْ ده‌نیرن و ره‌حمه‌تیان بوْ ده‌نیرن ، خراپترینیشیان ئه‌وانه‌ن که رقتان لییانه و رقیان لییانه ونه‌فره‌تیان لی ده‌که‌ن و نه‌فره‌تتان لی ده‌که‌ن، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم فه‌رموویه‌تی مادام نوپژ ده‌که‌ن و فه‌رمان به‌خه‌لکی ده‌که‌ن نوپژه‌کانیان بکه‌ن له‌گه‌لیاندا مه‌جه‌نگن.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر وازیان له‌حوکم کردن به‌شهرعی ئیسلام و به‌قورئان و به‌سوننه‌ت هینا و به‌یاسای تری ناکوک له‌گه‌ل ئیسلامدا حوکمیان کرد له‌و حاله‌ته‌شدا مافی گوپراه‌لییان به‌سه‌ر موسولمانانه‌وه‌ نامینیت، ئه‌و ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌ی سه‌ره‌وه‌ ئاماژه‌یان بوْ کرا هه‌مووی به‌لگه‌یه بوْ ئه‌م مه‌سه‌له و هه‌روه‌ها بوْ نمونه فه‌رمووده‌ی: (إِنَّ أُمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ مُجَدَّعٌ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا مَا قَادَكُمْ بَكْتَابِ اللَّهِ) (۲) واته: ئه‌گه‌ر کویله‌یه‌کی ره‌شی حه‌به‌شیتان به‌سه‌ره‌وه کرا به‌ده‌سه‌لاتدار، گوپراه‌لی بکه‌ن به‌مه‌رجیک به‌پی قورئان کاروبارتان بیات به‌رپوه .ئهمه‌ش یه‌کیکه له‌به‌لگه‌کان.

(۱) مسلم: (۱۸۵۵).

(۲) ابن ماجه: (۲۳۲۸).

زانایان فہرموویانہ لاپردنی دہسہ لاتداری کافر لہ حالہ تیکدایہ دہسہ لات و توانای لاپردن بوونی ہہ بیت، تہ گہرنا درووست نیہ تہ و کارہ بکریت، چونکہ زیانی زوری دہ بیت بو موسولمانان و تہ وانہش کہ حوکم بہ شہریعت ناکن ہہر دہمینہوہ، بہ لام موسولمان تہ گہر بتوانیت باشترہ تہ و جیگای کہ حوکمی ئیسلامی تیدا جیبہ جی ناکریت بہ جی بہیلت و ہیجرت بکات بو جیگہ یہ کی باشتر لہ و جیگہ ی خوی تہ گہر ہہ بیت.

پیشہ‌وا أحمد دوای تہوہ فہرموویہ تی: (وَالْغَزْوُ مَاضٍ مَعَ الْأَمِيرِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ الْبَرِّ وَالْفَاجِرِ لَا يُتْرَكُ) واتہ: غہزا کردن لہ گہل ہہموو تہ میریکی چاکہ کار و خراپہ کاردا درووستہ و بہر دہوامہ تا رۆژی قیامت .

ہۆکاری باس کردنی تہم مہسہلہ تہوہ یہ خلیفہ یان بہرپرسی یہ کہمی موسولمانان خوی سہر کردایہ تی غہزاکان دہکات، بو یہ زانایان فہرموویانہ حہج و جیہاد تاکو رۆژی قیامت لہ پشت خلیفہ و فہرمانرہوا و سہر کردہ موسولمانہ کانہوہ تہ کریت تہ گہر خراپہ کاریش بن ، مادام موسولمانن و بہ قورئان حوکم دہ کہن.

ئینجا فہرموویہ تی: (وَقِسْمَةُ الْفَيْءِ وَإِقَامَةُ الْحُدُودِ إِلَى الْأَيَّامِ مَاضٍ لَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَطْعَنَ عَلَيْهِمْ، وَلَا يُنَازِعَهُمْ، وَدَفْعُ الصَّدَقَاتِ إِلَيْهِمْ جَائِزَةٌ نَافِذَةٌ، مَنْ دَفَعَهَا إِلَيْهِمْ أَجْزَأَتْ عَنْهُ، بَرًّا كَانَ أَوْ فَاجِرًا .) واتہ دابہش کردنی تہو مال و سہرہ تہ ی بہ بی شہر لہ بیباوہر انہوہ دہست دہ کہویت و ہہرہوا مالی گشتی و غہ نیمت و دہستکہو تہ کانیش، بہ ہہمان شیوہ جیبہ جی کردنی سزا

شهرعییه کانیش هر تاییه‌ته به و وهلی ئه‌مر و فه‌رمانزوه‌ایانه، ئه‌وانیش پیوسته به و شیوهی الله له قورئاندا فه‌رمانی کردووه و پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم له سوننه‌تدا روونیکردووه‌ته‌وه دابه‌شی بکه‌ن به‌سه‌ر شایسته‌کاندا.

هه‌روه‌ها زه‌کات و سه‌ده‌قه و پاره‌ی تریش هر ده‌دریته‌ ئه‌وان بوّ ئه‌وه‌ی به پیی شهریه‌تی ئیسلام به‌سه‌ر موسولماناندا به دادگه‌ری دابه‌شی بکه‌ن.

پوخته‌ی ئه‌م باسه‌ش ئه‌ویه که وهلی ئه‌مره‌کان پیوسته گوپراه‌لی بکرین و حه‌رامه موسولمانان له قسه‌یان ده‌ریچن و لییان هه‌لگه‌رینه‌وه تا ئه‌و کاته‌ی شهریه‌تی ئیسلام جیبه‌جی بکه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر وا نه‌بوون و فه‌رمانیان به خراپه کرد له‌و حاله‌ته‌دا گوپراه‌لی کردنیان درووست نییه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌گه‌ر هه‌لگه‌رانه‌وه لییان و پراوه‌ستان له دژیان بوو به مایه‌ی فیتنه و کوشتار و زیانی زور، له‌و حاله‌ته‌دا ئه‌و کاره‌ش حه‌رام ده‌بیته و ئه‌وه‌نده به‌سه موسولمان له خوین و له کرده‌وه خراپه‌کانیان به‌ری بیته و حاشایان لی بکات و ورپی لییان بیته و ئه‌گه‌ر پیی کرا هیجره‌تیش بکات بوّ جیگه‌یه‌کی باشتر له‌و جیگه‌ی که حوکمی شهریه‌تی تیدا جیبه‌جی ناکریت و ریز له کیتاب و سوننه‌ت ناگیردیت.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (وَصَلَاةُ الْجُمُعَةِ خَلْفَهُ وَخَلْفَ مَنْ وَّلَاهُ، جَائِزَةٌ بَاقِيَةٌ تَامَةٌ رَكْعَتَيْنِ، مَنْ أَعَادَهَا فَهُوَ مُبْتَدِعٌ تَارِكٌ لِلْأَثَارِ، مُخَالَفٌ لِلسُّنَّةِ، لَيْسَ لَهُ مِنْ فَضْلِ الْجُمُعَةِ شَيْءٌ؛ إِذَا لَمْ يَرَ الصَّلَاةَ خَلْفَ الْأَئِمَّةِ مَنْ كَانُوا بِرِهِمْ وَفَاجِرِهِمْ .

فَالسُّنَّةُ: بِأَنْ يُصَلِّيَ مَعَهُمْ رَكْعَتَيْنِ، وَيَدِينَنَّ بِأَنَّهَا تَامَةٌ، لَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ مِنْ ذَلِكَ شَكٌّ) واته: نوپزی جومعه له پشت خه‌لیفه‌ی موسولمانان یان ئه‌و کهسه‌ی

ئەو دەستنیسانی دەکات درووسته وراسته و به دوو رکات دەکریت، هەرکی نوژی جومعه دووباره بکاته‌وه واته نوژ کردن له پشتیان‌وه به به‌تال بزائیت، ئەوه موبته‌دیعەو به سوننهت کاری نه‌کردوو و له فەزل و پاداشتی جومعه خۆی بی به‌ش کردوو، چونکه نوژ له پشتیان‌وه درووسته چاکه‌کار بن یان تاوانبار و خراپه‌کار، سوننهت وایه نوژیان له‌گه‌لدا بکات و دل به‌گومان نه‌بیت لیان.

وه‌ك ده‌رده‌كه‌ویت ئەو پیشه‌وا و پیشوژانه‌ی که ناییت ته‌رکی جومعه‌و جه‌ماعه‌ت بکریت له پشتیان‌وه ئەوانه‌ن که موسولمان و له بازنه‌ی ئیسلام ده‌رنه‌چوونه، واته کیشه‌ی بیروباوه‌ر و عه‌قیده‌یان نییه و ته‌نها هه‌ندی هه‌له‌و بیدعه‌یان هه‌یه که له ئیسلام ده‌ریان ناکات.

تیبینی: سه‌رکرده‌کانی ئەم سه‌رده‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که له بنچینه‌وه قبولیان نییه ئەو نازناوه ئیسلامیان‌یه‌ی لی بنریت وه‌کو ئەمیری پرواداران و خه‌لیفه‌ی موسولمانان و نازناوی هاوشیوه، زۆربه‌یان فه‌رمان به‌ نوژ ناکه‌ن وحه‌ج ناکه‌ن، به‌لکو خۆیشیان نه‌ نوژ ده‌که‌ن و نه‌ شه‌ریعه‌تیشه‌ته‌واو جیبه‌جی ده‌که‌ن، به‌لکو به‌هۆی کارکردن به‌ سیستمی دیموکراسی و لیبرالی له زۆربه‌ی سه‌رزه‌ویدا سه‌رکرده‌و سه‌رۆکه‌کانی جیهانی ئیسلامیش هیچ جیاوازیه‌ك ناییت بکه‌ن له نیوان بی باوه‌ر و موسولماندا، یان ئە‌گه‌ر جیاوازی بکریت به‌وه ده‌کریت پێگری له موسولمانه‌که ده‌کریت دینه‌که‌ی وه‌کو ئەوه‌ی له کیتاب و سوننه‌تدا هاتوو هه‌نجام بدات وه‌ندی جار به‌ به‌هانه‌ی جو‌راوجۆره‌ پێگریشی لی ده‌کریت و

تازاریش ده‌دریت، به‌پیچه‌وانه‌ی که‌سه بی باوهره‌که‌وه که‌هه‌مو کاریکی به‌راورد به‌موسولمانه‌که‌بو ئاسان ده‌کریت.

واته پیشه‌وا أحمد له‌و ته‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌یدا باسی خه‌لیفه‌یه‌ک، یان وه‌لی ئەمریک ده‌کات موسولمانه و کار به‌شهریعت ده‌کات و حوکم به‌قورئان و سوننه‌ت ده‌کات له‌مه‌ی‌اندا کیشه‌ی نییه، به‌لام له‌و لاشه‌وه‌هه‌ندی گونا و تاوان، یان فیسق و فجور یشی هه‌بی‌ت، یان بیدعه‌یه‌کی هه‌بی‌ت بیدعه‌کی نه‌گاته ئاستی کوفر و ده‌رچوون له‌ئیسلام، خویشی بو نوژو بو‌غه‌زاکردن پیشی موسولمانان بکه‌وی‌ت و حوکمیش به‌شهریعت بکات و پیشنوژی نوژه‌کان و نوژی جومعه که‌ده‌کات واجبه‌موسولمانان نوژ له‌پشتیه‌وه‌نوژ بکه‌ن.

ئینجا پیشه‌وا أحمد بن حنبل فه‌رموویه‌تی: (وَمَنْ خَرَجَ عَلَى إِمَامٍ مِنْ أُمَّةٍ الْمُسْلِمِينَ وَقَدْ كَانَ النَّاسُ اجْتَمَعُوا عَلَيْهِ وَأَقْرَبُوا لَهُ بِالْخِلَافَةِ، بِأَيِّ وَجْهِ كَانَ، بِالرِّضَا أَوْ بِالْعَلْبَةِ - فَقَدْ شَقَّ هَذَا الْخَارِجُ عَصَا الْمُسْلِمِينَ، وَخَالَفَ الْأَنْبَاءَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَإِنْ مَاتَ الْخَارِجُ عَلَيْهِ مَاتَ مِثَّةً جَاهِلِيَّةً) واته هه‌رکی له‌خه‌لیفه و سه‌رؤکیک که‌به‌و شیوه‌بی‌ت باسان کرد، چی جووری یه‌که‌م بی‌ت و به‌هه‌لبژاردنی ئەه‌لی‌هه‌ل و عه‌قد بو‌وبی‌ته‌خه‌لیفه و وه‌لی ئەمر، یان به‌زه‌بری چه‌ک و به‌هیز ده‌سه‌لاتی وه‌رگرتی‌ت به‌لام کار به‌شهریعت بکات، هه‌رکی له‌دزی ئەوانه‌هه‌لگه‌رپه‌ته‌وه و ده‌رچی‌ت ئەوه‌که‌سیکی گه‌ه‌شی‌وینه و ریزی موسولمانانی تیکداوه و پیچه‌اونه‌ی بنه‌ماکانی سوننه‌ته و به‌و شیوه‌ش بمری‌ت له‌سه‌ر جاهیلیه‌ت مردووه.

له کۆتایی ئەم بەشەدا پیشه‌وا أحمد ده‌لێت: (وَلَا يَحِلُّ قِتَالُ السُّلْطَانِ وَلَا
 الْخُرُوجُ عَلَيْهِ لِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَهُوَ مُبْتَدِعٌ عَلَى غَيْرِ السُّنَّةِ
 وَالطَّرِيقِ). واته: درووست نییه موسولمانان له ده‌سه‌لاتداران هه‌لگه‌پێنه‌وه و له
 فه‌رمانیان ده‌ریچن مادام به‌شه‌ریعه‌تی ئیسلام کار ده‌که‌ن و نوێژ ده‌که‌ن، درووست
 نییه جه‌نگیان له‌گه‌ڵ بکریت مه‌گه‌ر کوفری ئاشکرایان لێ وه‌دی بکریت و به
 ئاشکرا پیچه‌وانه‌ی دینی ئیسلام نه‌نجام بده‌ن، له‌و حاله‌ته‌دا ده‌توانن لێیان
 هه‌لگه‌پێنه‌وه و له‌دژیان بوه‌ستن، به‌لام به‌مه‌رجیک توانای ئەو کاره‌یان هه‌بی‌ت،
 ته‌گه‌رنا ده‌بی‌ت ئارام بگرن و نکۆلی له‌ خراپه و فساد و بی باوه‌ری ئەو سه‌رکرده‌و
 سه‌رۆکانه بکه‌ن ته‌گه‌ر به‌دلێشیان بووه، ته‌گه‌ر توانای ته‌واویان نه‌بی‌ت بو
 لاپردنیان موسولمانان تووشی فیتنه و ناخۆشی بی سوود نه‌که‌ن.

شهرکردن له دژی دز وریگره‌کان

پیشه‌وا أحمد بن حنبل به‌رهمهت بیت بنه‌مایه‌کی تر له بنه‌ماکانی نه‌هلی سوننهت وجه‌ماعهت ده‌خاته‌پروو و ده‌فه‌رمویت: (وَقِتَالُ اللَّصُوصِ وَالْخَوَارِجِ جَائِزٌ إِذَا عَرَضُوا لِلرَّجُلِ فِي نَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَلَهُ أَنْ يِقَاتِلَ عَنْ نَفْسِهِ وَمَالِهِ، وَيَدْفَعُ عَنْهَا بِكُلِّ مَا يَقْدِرُ، وَلَيْسَ لَهُ إِذَا فَارَقُوهُ أَوْ تَرَكَوهُ أَنْ يَطْلُبَهُمْ، وَلَا يَتَّبِعَ آثَارَهُمْ، لَيْسَ لِأَحَدٍ إِلَّا الْإِمَامَ أَوْ وِلَاةَ الْمُسْلِمِينَ، إِنَّمَا لَهُ أَنْ يَدْفَعَ عَنْ نَفْسِهِ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ، وَيَنْوِي بِجَهْدِهِ أَنْ لَا يَقْتُلَ أَحَدًا، فَإِنْ مَاتَ عَلَى يَدَيْهِ فِي دَفْعِهِ عَنْ نَفْسِهِ فِي الْمَعْرَكَةِ فَأَبْعَدَ اللَّهُ الْمَقْتُولَ، وَإِنْ قُتِلَ هَذَا فِي تِلْكَ الْحَالِ وَهُوَ يَدْفَعُ عَنْ نَفْسِهِ وَمَالِهِ، رَجَوْتُ لَهُ الشَّهَادَةَ، كَمَا جَاءَ فِي الْأَحَادِيثِ وَجَمِيعِ الْأَثَارِ فِي هَذَا إِنَّمَا أَمْرٌ بِقِتَالِهِ، وَلَمْ يُؤْمَرْ بِقِتَالِهِ وَلَا اتِّبَاعِهِ، وَلَا يُجْهَزُ عَلَيْهِ إِنْ صُرِعَ أَوْ كَانَ جَرِيحًا، وَإِنْ أَخَذَهُ أُسِيرًا فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَقْتُلَهُ، وَلَا يُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَلَكِنْ يَرْفَعُ أَمْرَهُ إِلَى مَنْ وِلَاةَ اللَّهِ، فَيَحْكُمُ فِيهِ).

(وَقِتَالُ اللَّصُوصِ وَالْخَوَارِجِ جَائِزٌ إِذَا عَرَضُوا لِلرَّجُلِ فِي نَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَلَهُ أَنْ يِقَاتِلَ عَنْ نَفْسِهِ وَمَالِهِ، وَيَدْفَعُ عَنْهَا بِكُلِّ مَا يَقْدِرُ،) واته به‌گژدراچوون و شهرکردن له دژی دز و یاخیواندا درووسته، نه‌گه‌ر بچنه‌سه‌ر که‌سیک و مال و ژییانی بخه‌ته ژیر مه‌ترسییه‌وه، نه‌و که‌سه‌ی که‌دزو جه‌رده‌ده‌چنه‌سه‌ری، مافی خو‌یه‌تی که‌ به‌رگری له خو‌ی و مال و سامانی بکات و به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک که‌ له‌توانایدا هه‌بیت بو‌ی هه‌یه‌به‌رگری بکات و پاریزگاری له خو‌ی و له مال و خیزانی خو‌ی بکات.

وَلَيْسَ لَهُ إِذَا فَارَقُوهُ أَوْ تَرَكَوهُ أَنْ يَطْلُبَهُمْ، وَلَا يَتَّبِعَ آثَارَهُمْ، لَيْسَ لِأَحَدٍ إِلَّا الْإِمَامَ
 أَوْ وِلَاةَ الْمُسْلِمِينَ، إِنَّمَا لَهُ أَنْ يَدْفَعَ عَن نَفْسِهِ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ، وَيَنْوِي بِجَهْدِهِ أَنْ لَا
 يَقْتُلَ أَحَدًا، فَإِنْ مَاتَ عَلَى يَدَيْهِ فِي دَفْعِهِ عَن نَفْسِهِ فِي الْمَعْرَكَةِ فَأَبْعَدَ اللَّهُ الْمَقْتُولَ،
 وَإِنْ قُتِلَ هَذَا فِي تِلْكَ الْحَالِ وَهُوَ يَدْفَعُ عَن نَفْسِهِ وَمَالِهِ، رَجَوْتُ لَهُ الشَّهَادَةَ، كَمَا جَاءَ
 فِي الْأَحَادِيثِ وَجَمِيعِ الْأَثَارِ فِي هَذَا إِنَّمَا أَمْرٌ بِقِتَالِهِ، وَلَمْ يُؤْمَرْ بِقِتَالِهِ وَلَا اتِّبَاعِهِ، وَلَا
 يُجْهَزُ عَلَيْهِ إِنْ صُرِعَ أَوْ كَانَ جَرِيحًا، وَإِنْ أَخَذَهُ أُسِيرًا فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَقْتُلَهُ، وَلَا يَقِيمَ
 عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَلَكِنْ يَرْفَعُ أَمْرَهُ إِلَى مَنْ وِلَاةَ اللَّهِ، فَيَحْكُمُ فِيهِ.

دز وههروه‌ها ریگر وجه‌رده نه‌وانه‌ن که ده‌ستدریژی ده‌که‌نه سه‌ر مال و مولک و
 ژیا‌نی خه‌ل‌کی‌دا، نه‌وانه‌ش وا ده‌رده‌که‌وی‌ت موسولمانن مه‌گه‌ر هه‌لوه‌شینه‌ره‌وبه‌کی
 ئیان و ئیسلامیان تیدا بیت، یان شیرک و کوفریکیان هه‌بیت، نه‌گینا له‌به‌ر دزیبه‌که‌ی
 کافر نابیت، به‌لام نه‌گه‌ر چه‌کیان به‌کارهینا وله‌گه‌ل دزی ورا‌پورتدا خه‌ل‌کیشیان
 تۆقاند و ده‌ستیان بو کوشتن و برین برد، نه‌و کات پیویسته جه‌نگیان له‌گه‌ل‌دا
 بکریت، الله عزوجل باسی حالی نه‌و جوړه‌که‌سانه‌ی له‌قورئاندا بو کردوین که
 فه‌رموبه‌تی: (إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
 أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ
 الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ) المائدة: ۳۳.

زانایان فه‌رموبیانه نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی ده‌ستدریژی ده‌کریته سه‌ر مال و حالی،
 تا‌کو پیی بکریت به‌کوته‌ک و به‌دار به‌رگری له‌خوی بکات، نابیت راسته‌وخۆ په‌نا بو

چەك وسلاح ببات، ئەگەر ئەو سوودى نەبوو، ئىنجا بە چەقۇ پيش ئەوہى پەنا بو شمشير ببات، يان زمانى ئەم سەردەمە بلين پەنا بو دەمانچە وتفەنگ و ئەو جوړە ئامرازانە ببات، جا ئەگەر دەست دريژى ئەو دەست دريژكارانە بەمەبەستى كوشتنى بيت يان بەمەبەستى دزىنى مالى بيت، يان دەستدريژيكر دنە سەر ئەندامانى خيزانى بيت بەهەر حال ئەوانە هەر حيسابى (لصوص) و دز و جەردەيان بو دەكرىت و ئەویش مافى خويەتى بەرگرى لە خوى بكات.

ئىنجا دەليت: (وَإِيَسَ لَهُ إِذَا فَارَقُوهُ أَوْ تَرَكَهُ أَنْ يَطْلُبَهُمْ، وَلَا يَتَّبِعَ آثَارَهُمْ، لَيْسَ لِأَحَدٍ إِلَّا الْإِمَامَ أَوْ وِلَاةَ الْمُسْلِمِينَ، إِنَّمَا لَهُ أَنْ يَدْفَعَ عَن نَفْسِهِ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ)، واتە: ئەگەر دزەكان و ئەوانەى هاتبوونە سەرى هەلھاتن و وازيان لىي هينا، بوى نىيە بەدواياندا پروات و شوپيان بکەويت، ئەو کارە تەنھا مافى پيشهواو کاربەدەست و والىيە موسولمانەکانە، بەلام بوى هەيە لەو کاتەى کە دپنەسەرى بەرگرى لەخوى بكات.

لە کاتى بەرگرى کردنى ئەو کەسەش لە خوى، دەبيت نىەتى ئەو نەبيت کەس بکوژيت، ئەگەر خويشى لەو حالەتەدا کوژرا ئوميدى شەهيدى بو دەكرىت، هەموو ئەو فەرموودانەش لەم بارەو هاتوون مافى ئەوہى بەو کەسە داوہ کە بجەنگيت بو بەرگرىکردن لە خوى نەك بکوژيت، ئەگەر دز و ريگرە کەش بريندار بوو بوى نىيە بجيته سەرى و بيكوژيت، بەلكو دەبيت وازى لىي بهينيت، ئەگەریش بەدیلی کەوتە بەردەستى بوى نىيە بيكوژيت. ئەم مەسەلە لەلایەن زانایانەوہ بە (دفع الصائل) دەرپرینی لىي دەكرىت.

هه‌موو ئه‌مانه‌ی که له‌سه‌روهه باسکران به‌لگه‌یان له‌سوئنه‌تی راست و درووستدا هه‌یه، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم فه‌رموو‌یه‌تی: (مَنْ قَتَلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ . وَمَنْ قَتَلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ . وَمَنْ قَتَلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ، وَمَنْ قَتَلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ)^(۱) واته: ئه‌و که‌سه‌ی له‌ پیناو ماله‌ که‌یدا بکوژریت شه‌هیده، ئه‌و که‌سه‌ی له‌ پیناو دینه‌ که‌یدا بکوژریت شه‌هیده، هه‌رکێ له‌ پیناو به‌رگریکردن له‌ خویدا بکوژریت شه‌هیده، هه‌رکێ له‌ پیناو خیزان و که‌سوکاره‌ که‌یدا بکوژریت شه‌هیده.

هه‌روه‌ها فه‌رموو‌یه‌تی: (من قاتل دون ماله، فقتل فهو شهيد، ومن قاتل دون دمه، فهو شهيد، ومن قاتل دون اهله، فهو شهيد)^(۲) واته: هه‌رکێ له‌ پیناو ماله‌ که‌یدا بجه‌نگی ئه‌وه شه‌هیده، هه‌رکێ له‌ کاتی به‌رگریکردندا له‌ خوی بکوژریت شه‌هیده، هه‌رکێ له‌ پیناو به‌رگریکردن له‌ که‌سوکاروخانه‌واده‌ که‌ی بکوژریت شه‌هیده.

له‌ صحیح ی موسلیمدا هاتوو: (جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال: يا رسول الله، أرأيت إن جاء رجل يريد أخذ مالي؟ قال: فلا تعطه مالک قال: أرأيت إن قاتلني؟ قال: قاتله قال: أرأيت إن قتلني؟ قال: فأنت شهيد،

(۱) سنن الترمذي: (۱۴۲۱).

(۲) صحیح النسائي: (۴۱۰۵).

قال: أَرَأَيْتَ إِنْ قَتَلْتَهُ؟ قَالَ: هُوَ فِي النَّارِ. (۱) واته: كه سيك پرسياى له پيغهمبه ر كرد صلى الله عليه و سلم و وتى: ئەگەر پياويك ويستى ماله كه م لى زهوت بكات چى بكه م؟ پيغهمبه ر صلى الله عليه و سلم پيى فەرموو: مالى خوۆتى پى مه ده! وتى ئەگەر كوشتى؟ فەرموو: له و حاله تەدا تو شه هيدى، وتى ئەگەر من ئەوم كوشت، فەرموو ئەو له دۆزه خدایه.

له كوۆتايى ئەم به شه دا پيشه‌وا أحمد فەرموويه تى: (وَإِنْ أَخَذَهُ أُسِيرًا فَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَقْتُلَهُ، وَلَا يُقِيمَ عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَلَكِنْ يَرْفَعُ أَمْرَهُ إِلَى مَنْ وَّلَاهُ اللَّهُ، فَيَحْكُمُ فِيهِ). واته ئەگەر ئەو دزهى به ديلي كه وته ژير دهست بوى نيبه بيكوژيت يان سزاي دهست بريني له سه ر جييه جى بكات، به لكو راده ستى ده سه لاتى موسولئانى ده كات بو ئەوهى حوكمى الله تعالى له سه رى جييه جى بكه ن.

شایه‌تی چوونه به‌هه‌شت ودۆزخ بۆ که‌س له

ئه‌هلی قیبله مه‌ده له‌سه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک کردوویه‌تی

پیشه‌وا أحمد بن حنبل له به‌شیک‌ی تری کتیبی (أصول السنه) دا فه‌رموویه‌تی: (وَلَا نَشْهَدُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ بِعَمَلٍ يَعْمَلُهُ بِجَنَّةٍ وَلَا نَارٍ نَرْجُو لِلصَّالِحِ وَنَخَافُ عَلَيْهِ، وَنَخَافُ عَلَى الْمُسِيِّءِ الْمَذْنِبِ، وَنَرْجُو لَهُ رَحْمَةَ اللَّهِ .

وَمَنْ لَقِيَ اللَّهَ بِذَنْبٍ يَجِبُ لَهُ بِهِ النَّارُ تَائِبًا غَيْرَ مُصِرٍّ عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ، وَيَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ، وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ، وَمَنْ لَقِيَهُ وَقَدْ أُقِيمَ عَلَيْهِ حَدٌّ ذَلِكَ الذَّنْبِ فِي الدُّنْيَا، فَهُوَ كَفَّارَتُهُ، كَمَا جَاءَ فِي الْخَبَرِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَنْ لَقِيَهُ مُصِرًّا غَيْرَ تَائِبٍ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي قَدْ اسْتَوْجَبَ بِهَا الْعُقُوبَةَ فَأَمَرَهُ إِلَى اللَّهِ، إِنْ شَاءَ عَذِّبَهُ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ، وَمِنْ لَقِيَهُ وَهُوَ كَافِرٌ عَذِّبَهُ وَلَمْ يَغْفِرْ لَهُ) (وَلَا نَشْهَدُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ بِعَمَلٍ يَعْمَلُهُ بِجَنَّةٍ وَلَا نَارٍ نَرْجُو لِلصَّالِحِ وَنَخَافُ عَلَيْهِ، وَنَخَافُ عَلَى الْمُسِيِّءِ الْمَذْنِبِ، وَنَرْجُو لَهُ رَحْمَةَ اللَّهِ).

عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت ئه‌وه‌یه، به‌ دنیایی و به‌شیوه‌یه‌کی کۆتایی شایه‌تی به‌هه‌شت یان دۆزخ بۆ هه‌یچ که‌سێک ناده‌ن. ئه‌و فه‌رموودانه‌ش که‌ هه‌ره‌شه‌ی چوونه‌ دۆزه‌خی له‌ که‌سانیک‌ی دیاری کراو تیدایه، یان به‌لینی چوونه‌ به‌هه‌شتی به‌ که‌سانیک‌ داوه، ده‌لێین الله به‌ حال‌ی ئه‌وان زاناره‌ و بپریار و چاره‌نووسی ئه‌وان له‌لای به‌روه‌ردگاریانه.

بِوَ نَمُونَهُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَرَمُوهُ تِي: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَيَّ النَّارَ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ).^(۱) واته: الله عزوجل جهسته‌ی ئه‌و که سه‌ی له دۆزخ حه‌رام کردوو که بلیت لا إله إلا الله و مه‌به‌ستی ره‌زامه‌ندی الله بیت.

ئیس‌تا هه‌رکی ببینن ده‌لیت (لا إله إلا الله) ناتوانن شایه‌تی چوونه به‌هه‌شتی بو بده‌ین، چونکه ئیمه‌ نازانین حال‌ی چۆنه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی راستگۆیی و ئیخلاص مه‌سه‌له‌یه‌که له‌ناو دلی مرقفه‌کاندایه‌.

یان فه‌رمووده‌ی رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر)^(۲) واته: که‌سیک ناچیته به‌هه‌شته‌وه که به‌ ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک له‌ خۆباییبوونی تیدا هه‌بیت. یان فه‌رمووده‌ی: (لا يدخل الجنة قتات)^(۳) واته: ئه‌و که سه‌ی خه‌ریکی قسه‌هینان و قسه‌بردن بیت ناچیته به‌هه‌شته‌وه. نالیین ئه‌وانه ناچنه‌وه به‌هه‌شته‌وه و به‌هه‌شتیان لی قه‌ده‌غه‌یه، چونکه ئیمه‌ نازانین دلی ئه‌وان چی تیدا، به‌لام ئه‌هلی سوننه‌ت ده‌لین: ئه‌و جووره که‌سانه‌ی که ئه‌و ده‌قانه‌یان له‌سه‌ر هاتوو، که‌سانیک‌ی تاوانبارن، چاره‌نووسی ئه‌وان لای په‌روه‌ردگارینه، بیه‌ویت سزایان ده‌دات و بیه‌ویت لیان خۆش ده‌بیت.

(۱) البخاري: (۴۲۵).

(۲) مسلم: (۹۱).

(۳) البخاري: (۶۰۵۶).

ئەوانەشی که بەلینی پاداشت و لیخۆشبوونیان لە دەقەکاندا بۆ هاتوو، بەهەمان شێوە دەلێن چارەنووسی ئەوان لەلای پەرەردگاریانە، بیهوێت بەسۆزو میهرەبانی خۆی دەیانخاتە بەهەشت، یان بیهوێت لەسەر کردارە خراپەکانیان سزایان دەدات و خۆیشی زانایە و بە شیوازی ئەو سزایە ی که دەیاندا.

ئەمە یە واتای ئەو یە که ئەهلی سوننەت شایەتی بۆ که سی دیاری کراو، وەکو ئەو ی بلیی فلانە که س (بە دیاریکردنی ناو) دەچیتە بەهەشت یان دۆزەخ، بەلکو دەلێن الله زاناترە بە حالی ئەوان.

بەلام هەرکی پیغەمبەر صلی الله علیه و سلم شایەتی چوونە بەهەشتی بۆ داییت ئیمەش شایەتی بۆ دەهین، وەکو دە هاوڵە مژدەپیداوکان بە بەهەشت که بریتین لە: (أبو بکر، عمر، عثمان، علي، الزبير بن العوام، سعد بن ابی وقاص، عبدالرحمن بن عوف، أبو عبيدة بن الجراح، طلحة بن عبیدالله، سعید بن زید) جگە لەمانەش هەرکی تر لەلایەن پیغەمبەرەو صلی الله علیه و سلم شایەتی بۆ درا ییت ئیمەش شایەتی بۆ دەهین، بۆ نموونە: حسن و حسین، ثابت بن قیس، عکاشة بن حصن، عبدالله بن سلام، عمار بن یاسر، وزۆر هاوڵی تریش که پیغەمبەر صلی الله علیه و سلم شایەتی چوونە بەهەشتی بۆ داو.

هەر وەها هەرکی الله تعالی و پیغەمبەر صلی الله علیه و سلم شایەتی چوونە ناو دۆزەخی بۆ داو ئیمەش هەمان شایەتیان بۆ دەهین، بۆ نموونە: أبو لهب که لە ئایەتی قورئاندا باسی هاتوو: ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ مسد: ۳.

یه کیک له زانایان نمونه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئەم باسه ده‌هینیته‌وه‌و ده‌لێت: ئە‌گەر گوێبان له مروفتیک بیت وشه‌یه‌کی کوفر به‌ده‌میدا بیت، پێویسته له‌وه دلنیا بین ئەم که‌سه له‌سه‌ر خۆیه‌تی و عه‌قلی له‌سه‌ریا‌یه‌تی؟ ئایا ناته‌واو و سه‌رخۆش نییه، ئینجا دلنیا ده‌بینه‌وه بزانه تیکه‌لبوون و خراب حالێ بوون له‌مه‌سه‌له‌که‌دا نییه، ئایا زۆری لێ نه‌کراوه و به‌زۆر وله ژێر هه‌ره‌شه‌دا ئەو کوفره‌ی پێ نه‌کراوه، پێویسته پیش ئەوه‌ی حوکم به‌هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی ئەو که‌سه له ئیسلام بدریت له‌و مه‌سه‌لانه‌ حالێ بین. پوخته‌ی ئەم باسه ئەوه‌یه که ئەهلی سوننه‌ت شایه‌تی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ بۆ که‌سی (معین) و دیاریکراو ناده‌ن، ته‌نها بۆ ئەوانه نه‌بیت که ده‌قه‌کان دیارییان کردووه، هه‌رکه‌سیکیش هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌یه‌ک له هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌کانی ئیسلام ئەنجام بدات که مه‌رجه‌کانی له ئیسلام ده‌رجوونی تیدا بیت و پێگرتیک له رێگه‌ره‌کانی ئەو حوکمه بوونی نه‌بیت، به‌وه ده‌بیته ئەهلی دۆزه‌خ وله بازنه‌ی ئیسلام ده‌رده‌چیت. سه‌باره‌ت به‌ته‌کفیرکردنی که‌سی (معین) دیاریکراو، هه‌ندی له ئەهلی عیلم، به‌مه‌به‌ستی پێکخستنی ئەو بابه‌ته له‌رووی زانستییه‌وه، کۆمه‌له‌ بنچینه‌یه‌کیان له قورئان و سوننه‌ت و قسه‌ی زانایاندا هه‌لینجاوه، له‌وانه:

۱- ته‌کفیرکردنی به‌ناح‌ق حه‌رامه و بیانوویه‌که بۆی هه‌یه سه‌ر له کوشتنی به‌ناح‌قه‌وه ده‌ر بکات، پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم فه‌رموویه‌تی: (أَيُّمَا رَجُلٍ قَالَ لِأَخِيهِ: يَا كَافِرٌ، فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا؛ إِنْ كَانَ كَمَا قَالَ، وَإِلَّا رَجَعَتْ عَلَيْهِ) (۱) هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِأَخِيهِ: يَا كَافِرٌ فَهُوَ كَقَتْلِهِ، وَ لَعْنُ

المُؤْمِنِ كَقَتْلِهِ) ^(۱) واته: هه‌ر كه سِيك به برا كه‌ی بَلَيْت كافر وه كو ئه وه‌یه كوشتیبتی، به له‌عنت كردنی ئیبا‌نداریش وه كو كوشتنی وایه.

۲- پبویسته زور به وردی له مه‌سه‌له‌ی ته‌كفیر كردنی (معین) پروانریت ومامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بكریت و به‌بی لیکۆلینه‌وه‌و دلنیا‌بوون نابیت مه‌سه‌له‌یه‌کی وا گه‌وره بپردیته‌وه و كه‌سِيك له‌سه‌ر بنه‌مای گومان ته‌كفیر بكریت، الله تعالی فه‌رموویه‌تی:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِيبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ) الحجرات: ۶.

شیخ محمد بن عبد الوهاب فه‌رموویه‌تی: (لا نُكْفِّرُ مَنْ لَا نَعْرِفُ مِنْهُ الْكُفْرَ؛ سَبَبِ نَاقِضِ ذِكْرٍ عَنْهُ وَنَحْنُ لَمْ نَتَحَقَّقْهُ). واته: كه‌سِيك كوفری لی نه‌بینراییت و نه‌بیستراییت، ته‌نها به‌گی‌رانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ لئی كه‌ هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌یه‌کی ئیسلامی ئه‌نجام داوه تاكو دلنیا‌نه‌بین و له‌ مه‌سه‌له‌كه‌ نه‌كۆلینه‌وه‌ به‌كافری دانانه‌ین.

۳- هه‌روه‌ها ده‌بیته‌ له‌وه‌ش بکۆلرینه‌وه‌ كه‌ ئه‌و كوفره‌ی ئه‌و كه‌سه‌ دیاریکراوه ئه‌نجامی داوه له‌و جۆره‌یه‌ كه‌ زانایان به‌ كوفریان داناییت له‌ پڕۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا، بۆ نموونه ته‌كفیر كردن به‌ تاوان درووست نییه، یان به‌ ئه‌نجامدانی شتیك له‌ هه‌ندیك حاله‌تدا كوفر بیته‌ و له‌ هه‌ندیك حاله‌تی تردا كوفر نه‌بیته، بۆ ئه‌وه‌ی بزانیته‌ ئه‌و كوفره له‌ کام به‌شه‌دا پۆلین ده‌كریت. بنچینه‌ی (مَنْ لَمْ يُكْفِّرِ الْكَافِرَ فَهُوَ كَافِرٌ) یش قاعیده‌یه‌کی شه‌رعییه‌ و پراسته‌ و به‌لگه‌ی كیتاب و سوننه‌ت و قسه‌ی زانایانی له‌سه‌ره‌، النووی فه‌رموویه‌تی: (مَنْ لَمْ يُكْفِّرْ مَنْ دَانَ بِغَيْرِ الْإِسْلَامِ كَالنَّصَارَى، أَوْ شَكَّ فِي تَكْفِيرِهِمْ، أَوْ صَحَّحَ مَذْهَبَهُمْ، فَهُوَ كَافِرٌ، وَإِنْ أَظْهَرَ مَعَ ذَلِكَ

(۱) صحیح الجامع (۶۰۴۷).

الإِسْلَامَ وَاعْتَفَدَهُ) به لَام بیگومان بُوْ ئەو حاله تانه یه که الله تعالی و پیغه مبه ره که ی صلی الله علیه و سلم که سیکیان به کافر دانا بیت و که سیك ئەوه ره تبکاته وه، ئەوه ره تکر دنه وه یه بُوْ قورئان و بُوْ سوننه ت، واته ئەو بنچینه یه بُوْ حاله تیکه کوفریکی پروون و ئاشکرا هه بیت و که سیك نکۆلی لی بکات، بُوْ نموونه الله تعالی له قورئاندا جوله که و گاوره کانی به کافر دانا وه که سیك بلیت من ئەوان به کافر نازانم و به برای خۆمیان ده زانم، ئەم که سه حوکم وقسه ی الله ی ره تکر دو وه ته وه که سیکی گومانی له ده رچوونی له ئیسلام هه بیت ئەویش وه کو ئەوه، به لَام بُوْ هه موو حاله تیک ئەم حوکمه جیبه جی ناکریت وزانایان شیکردنه وه و پروونکردنه وه ی زۆریان له سه ر ئەو بنچینه هه یه.

۴- ته کفیری (معین) پیویستی به جیبه جیکردنی مه رجه کانه و پروانندنه وه و نه هیشتنی ریگره کانه، هه ندی جار مانع و ریگر هه یه له وه ی که سیك ته کفیر بکریت با کوفریشی لی بیستریت بُوْ نموونه له ژیر هه ره شه ی کوشتندا ئەو قسه ی پی کراییت، یان هۆشی به خۆی نه بیت و شتی له وجۆره.

۵- کوفر کردن گالته و سوعبه تی تیدا نییه، ئەگەر که سیك کوفر به گالته و بُوْ خۆشی بکات، یان بلیت مه به ستم ئەوه نه بوو له کاتیکدا به راشکاویش ئەو کاره ی کردبیت، ئەوه نابیته ریگر و مانع له ته کفیر کردنی، چونکه الله تعالی له قورئاندا فه رموویه تی: (وَلَیْنِ سَأَلْتَهُمْ لَیْقُولَنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآیَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ * لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِیْمَانِكُمْ إِنْ نَعُفَ عَنْ طَایِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَایِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِیْنَ) التوبه: ۶۵، ۶۶.

۶- ئەگەر که سیك هه لوه شینه ره وه ی ئیسلامی به شیویه کی کرده یی تیدا هه بوو، ناقیزیك له نه واقیزی ئیسلامی تیدا هه بوو، شایه تمان و نوێژ و عیباده ته کان

سوودیان نییه بۆی و ئەو کاره‌ساته‌ی له عه‌قیده‌که‌یدا بۆ چاره‌سه‌ر ناکه‌ن و ئەنجامدانی ئەو هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه له بازنه‌ی ئیسلام ده‌ری ده‌کات. الله عزوجل فه‌رموویه‌تی: (وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ) الزمر: ۶۵.

۷- ئە‌گه‌ر له پ‌ۆشنای به‌ل‌گه‌ی قورئان و فه‌رمووده‌و سوننه‌تدا ناکۆکی هه‌بوو له‌سه‌ر ته‌کفیر کردن و نه‌کردنی که‌سیک و کوفره‌که‌ی پ‌وون و ئاشکرا نه‌بوو و به‌پ‌یی بنه‌ماکانی قورئان و سوننه‌ت بواری قسه‌کردن له‌مه‌سه‌له‌که‌دا هه‌بوو، ئەو که‌سه دیاریکراوه نابیت ته‌کفیر بک‌ریت و ده‌بیت زیاتر له‌حالی بکۆل‌رته‌وه، چونکه‌ ته‌کفیر کردنی که‌سیک وه‌کو له‌ فه‌رمووده‌ی صحیح دا هاتوو وه‌کو کوشتنی وایه‌.

۸- ته‌کفیر کردنی معین و که‌سیکی دیاریکراو، ئە‌گه‌ر پ‌وون و ئاشکرا نه‌بیت، له‌توانای که‌سانی زانا و به‌توانایه‌ که‌ له‌ تیگه‌یشتنی قورئان و سوننه‌تدا پ‌یگه‌یشتبن، نه‌ک که‌سانی که‌م شاره‌زا و پ‌ینه‌گه‌یشتوو و جیگیر نه‌بوو له‌ زانسته‌ شه‌رعییه ئیسلامیه‌کاندا که‌ ئە‌هلییه‌تی قسه‌کردن به‌ به‌ل‌گه‌ی قورئان و سوننتی پ‌ی به‌خشیت، شاره‌زا بوونی ته‌واو له‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بی و له‌ ئوسوله‌کان و له‌ ته‌فسیر و له‌ کتیبه‌کانی عه‌قیده و له‌ به‌ره‌م و کتیبه‌کانی سه‌له‌ف و ئە‌وانه‌ی له‌سه‌ر ر‌یازی ئە‌وان بوونه له‌ عه‌قیده‌و شه‌ریعه‌تدا هه‌ندیکه‌ له‌و ئامرازانه‌ی پ‌یویسته‌ بۆ ئە‌وانه‌ی له‌ مه‌سه‌له‌ مه‌زنه‌کانی ئیسلامدا قسه‌ ئە‌که‌ن، په‌له‌ کردن له‌ ته‌کفیر کردن به‌بی د‌لیابوون و به‌بی وردبونه‌وه له‌ جیبه‌جی بوونی مه‌ره‌جه‌کان و نه‌مانی ر‌یگه‌کان

وتە كفىر كىردنى پيشهوايانى ئىسلام و چجای عهوامه كان ئەوه نیشانهى زانست نىیه به لكو نیشانهى جههل و دین لاوازییه!

۹- ههركى موسولمان بوونى به یه قین و به بى هیچ گومانىك چه سپا و جیگیر بوو، ئیتر له ئىسلام ناچیتته دهروه به هه لوه شیننهروه وهیهك یان كوفرىكى روون و ئاشكراو دیار نه بیئت، ناکرىت به گومان و قسه و بوچوونىكى نه چه سپا و به بى لىكولینه وه په له بكرىت له ته كفىر كىردنى كهسى دیارىكراودا.

شیخ الإسلام ابن تیمیة فهرموویه تی: (ولیس لأحدٍ أن یُکفّرَ أحدًا من المسلمینَ وإن أخطأَ وغلطَ، حتی تُقامَ علیه الحجّةُ، وتُبیینَ له المحجّةُ، ومَن ثَبَتَ إسلامُه بیقینٍ لم یزلْ ذلكَ عنه بالشکِّ، بل لا یزولُ إلا بعدَ إقامةِ الحجّةِ وإزالةِ الشُّبهةِ)^(۱). واته كهس بوى نییه موسولمانىك ته كفىر بكات با هه له شی هه بیئت، تاكو ئیقامه حوججهى له سه ر ئە كرىت و به لگه كانى بو روون ده كرىته وه، چونكه كه سىك موسولمان بوونى به یه قین جیگیر بوو بیئت به گومانىك له بازنهى ئىسلام ناچیتته دهروه، به لكو پىویسته سه ره تا ئەو گومانهى كه هه یه تی بو لا بیریئت و ئینجا ئەو حوكمهى به سه ردا بدریئت. به لام ئەمه بو حاله تىك نییه كوفرى كه سه كه وه كو رۆزى روناك روون و ئاشكرا بیئت و پىویستی به هیچ وردبوونه وهو لىكولینه وهیهك نه بیئت له بهر ئەوهى ئایهت و فهرموده ده ربارهى به روونى و به دیارى كراوى هاتیبت. بو نمونه كه سىك حوكمى الله له قورئادا و پیغه مبه ره كهى له سوننه تدا

(۱) مجموع الفتاوى " (۱۲/۶۶۶).

رەتدە كاتەوۋە بە دوا كەوتنى دەزائىت، يان ياساكانى ئەم سەردەمە لە شەرىعەتى ئىسلام بە پېشكەوتوتتۇر و بە گونجاوتر دەزائىت بۇ ئەم سەردەمە، يان كەسنىك كە عەقلى تەواۋە و لەژىر ھەرەشەدا نىيە و بە ويست و ئىرادەى خۇى جنىۋ بە اللە و بە پېغەمبەرە كەى دەدات و سووكايەتى بە قورئان و بە فەرموودە دەكات، ئەو ھىچ لىكۆلىنەو ھەى كى پېويست نىيە و ھەر كەسنىك كەمترىن شارەزايى لە ئىسلامدا ھەبىت حوكمى ئەو دەزائىت و نابىت گومانىش لە دەرچوونى لە ئىسلام بكرىت، چونكە دەقى قورئان و فەرموودەى لەسەرە و بە موسولمان دانانى كەسانى لەو جۆرە رەتكر دنەو ھەى بۇ ئايەت و فەرموودە.

بۇيە ۋە كو پېشتىرىش ئاماژەمان پېكرد: ئەم بنچىنانەى كە باس كران دەر بارەى تەكفىرى كەسى ديارىكراۋ، بۇ حالەتتىك نىيە كەوا كەسە كە بە ئاشكرا و بەروونى سنورە كانى بېروباۋەر لە قورئان و سوننەتدا بەزىئىت و لەو شتانەى كە زانايان پېى دەللىن (معلوم من الدين بالضرورة) واتە ۋەكو رۆژى روناك ديارە و كەس نىيە نەيزائىت بچىت ئەو شتانە ئەنجام بدات و سەرەراى ئەو ھەش بوترىت با ئىقامە حوججەى لەسەر بكرىت، كەس نىيە نەزائىت سووكايەتى و جنىۋ دان بە اللە عزوجل و بە پېغەمبەر صلى الله عليه و سلم كوفرە ، يان كارى لەو جۆرە ئەو حالەتە ناچىتە ژىر ئەو بنچىنانەى كە باس كران لەبەر ئەو ھەى مەسەلە ھەى كى مەعلومە و ناشارىتەو ھە.

لە الدرر السنية دا دەللىت: (لكنَّ الشَّخْصَ المَعِينَ إِذَا قالَ ذلكَ ما يُوجِبُ الكُفْرَ فَإِنَّه لا يُحَكَّمُ بِكُفْرِهِ حَتى تَقومَ عَلَيْهِ الحُجَّةُ الَّتى يَكْفُرُ تارِكُها، وهذا في المَسائِلِ

الْحَفِيَّةِ الَّتِي قَدْ يَخْفَى دَلِيلُهَا عَلَى بَعْضِ النَّاسِ،... وَأَمَّا مَا يَقَعُ مِنْهُمْ فِي الْمَسَائِلِ
الظَّاهِرَةِ الْجَلِيَّةِ، أَوْ مَا يُعَلِّمُ مِنَ الدِّينِ بِالضَّرُورَةِ، فَهَذَا لَا يُتَوَقَّفُ فِي كُفْرِ قَائِلِهِ (۱)

هه ره که سیکیش له باز نهی ئیسلام ده رچوو ته ماشا کردن به ده رچوو له ئیسلام
حوکمیکه شه رعییه و نابیته موسولمان خوئی لی بدزیتته وه یان پینه و په پروئی بو بکات،
به لام مه رجیش نییه نه و حوکمه ئیعلان بکات و به هه موان بلیت حوکمی نه و که سه
دیاریکراوه نه وه یه، به سه که له لای خوئی و له ناخی دلیدا به و حوکمه بزانیته و به
زاهیر و به باتن حوکمی الله تعالی له قورئاندا و پیغه مبه ر صلی الله علیه سلم له
سوننه تدا قبول بکات و بیخاته سه سه رو سه رچاوی و پیی رازی بیته، وه کو الله
فه رموویه تی: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ^ط وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا)
الاحزاب: ۳۶.

به لام له بهر نه وهی نه مپرو له سه ره زه ویدا ده سه لات و حکومه تیک نییه به هه موو
قورئان و سوننه ت کاربکات و ده وله ته که ی له هه موو پرویه که وه به و دوو سه رچاوه
واته به شه رعیته ئیسلام به رپوه بیریته، بویه سزاو حوکمی ده رچوونی که سی
دیاریکراوه له ئیسلامدا لای به نده کان نییه له خو یانه وه جیبه جیسی بکه ن، به لکو
له لای الله تعالی خو یه تی و له پروژی قیامه تدا - نه گه ر نه و که سه ته توبه نه کات و
نه گه ریتته وه باز نهی ئیسلام - به هه میشه یی ده یخاته دوزه خه وه.

(۱) الدرر السنیه" (۱۰/۴۳۳).

په جم کردن بو ژنیکی خاوهن میرد یان پیاویکی ژندار حه قه

پیشه‌وا أحمد بن حنبل له دریژه‌ی پروونکردنه‌وه‌ی بنه‌ماکانی ئه‌هلی سوننه‌تدا ده‌فه‌رمویت: (وَالرَّجْمُ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَا وَقَدْ أَحْصَنَ إِذَا اعْتَرَفَ أَوْ قَامَتْ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ، وَقَدْ رَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رَجَمَتِ الْأُمَّةُ الرَّاشِدُونَ).

الرجم: مه‌به‌ست له به‌ردباران کردنه تاکو مردن.

المحصن: پیاوی (محصن) مه‌به‌ست له پیاویکی ئازاده ماره‌ی ژنی به شیوه‌یه‌کی شهرعی درووست برییت و چوویتته لای و سه‌رجیی له‌گه‌لدا کردییت، بو ئافره‌تیش به‌همان شیوه ئافره‌تیکی ئازاده و ماره‌ی برییت و میردی له نیکاحیکی راست و درووستدا هاتییته لای و سه‌رجیی له‌گه‌لدا کردییت به‌و پیناسه ئیتر پییان ده‌وتریت محصن، به‌ته‌نهما ماره برینیش نه پیاو و نه ژن نابنه (محصن) به‌لکو ده‌بیته گواستنه‌وه‌ی تیدا بیته، مه‌رجیش نیبه ئه‌و ژن و پیاوه له ژیانی هاوسه‌ریدا پیکه‌وه به‌رده‌وام بن تاکو ئه‌و سیفه‌ته وه‌ربگرن، به‌لکو ئافره‌تی ته‌لاقدار و ئه‌وه‌ی که میرده‌که‌ی مردووه، یان پیاویک ژنی ته‌لاق داییت یان ژنی مردییت هه‌موو ئه‌وانه حیسابی (محصن) یان بو ده‌کریته. جا ئه‌گه‌ر (محصن) ی پیاو یان ژن زینا و داوین پیسی ئه‌نجام بدهن سزایان له ئیسلامدا په‌جم و به‌رده‌باران کردنه تاکو ده‌مرن.

به‌لگه‌کانی په‌جم کردن له شهرعدا زورن، له‌وانه: (خُذُوا عَنِّي خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهَنَّ سَبِيلًا، الْبِكْرُ بِالْبِكْرِ؛ جَلْدُ مِائَةٍ، وَ نَفْيُ سَنَةٍ، وَ الثَّيْبُ بِالثَّيْبِ، جَلْدُ

مائة و الرَّجْمُ) (۱) واته له منه وه فیر بن و دینه که تان له منه وه وه ربگرن، چونکه الله تعالی ریگه یه کی بوئه وانهی که زینیان کردووه داناوه، کوپو کچ که پیشتر هاوسه رگیریان نه کردوه ئه گهر زینا بکهن سه د جه لده یان لی دهریت و بو دهره وهی شوینی نیشتنه جیبوونی خویمان بو ماوهی سائیک شاربه دهر ده کرین، ئه و ژن و پیاوهش که له ژیانی هاوسه رگیریان یان پیشتر ژیانی هاوسه ریبان پیکه وه ناوه ئه گهر زینا بکهن سه د جه لده یان لی دهریت و دوا ی ئه وهش په جم و به ردباران دکرین.

به لگه ی تریش زوره له سه ر مه شروعییه تی په جم کردن له وانه:

- (لا یحل دم امر مسلم إلا بإحدى ثلاث، الزنى، والنفس بالنفس، والتارك لدينه المفارق للجماعة) (۲) له م فه رموده یه دا خوینی زیناکاری محصن جه لال کراوه وه کو سزایه کی شه رعی.

به لگه ی تریش له سه ر ئه وهی رسول الله صلی الله علیه وسلم و خه لیفه کانی دوا ی خو ی په جمی ئه و جو ره که سانه یان کردووه زورن و له هه ردوو صحیح ی بوخاری و موسلیمدا گه یشتوونه ته ئاستی متواتر، له وانه:

(قالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَهُوَ جَالِسٌ عَلَى مَنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ، وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ، فَكَانَ مَا

(۱) مسلم: (۱۶۹۰).

(۲) مسلم (۱۶۷۶).

أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ، قَرَأْنَاهَا وَوَعَيْنَاهَا وَعَقَلْنَاهَا، فَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَجَمْنَا بَعْدَهُ، فَأَخْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: مَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَيَضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةٍ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، وَإِنَّ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَى إِذَا أَحْصَنَ مِنَ الرَّجَالِ وَالنِّسَاءِ، إِذَا قَامَتِ الْبَيْتَةُ، أَوْ كَانَ الْحَبْلُ، أَوْ الْإِعْتِرَافُ. (۱) عمر الله لیبی رازی بیټ له‌م فەرمووده سه‌حیحه‌دا فەرموویه‌تی له‌وانه‌یه که‌سایتیک له‌ داهاتوودا نکۆلی له‌ په‌جم کردن بکه‌ن، فەرموویه‌تی په‌جم کردن له‌ قورئاندا بووه له‌سه‌ر ژنان و پیاوانی زیناکار، به‌مه‌جیک به‌لگه‌ هه‌بیټ یان دوو گیانی له‌ ئافره‌ته‌که‌ی دهریکه‌وئیت یان ئیعتیراف به‌ تاوانه‌که‌یان بکه‌ن.

هه‌روه‌ها علی بن ابی طالب الله لیبی رازی بیټ ئافره‌ته‌تیک له‌ پوژی هه‌نیندا په‌جم کرد و فەرمووی (قد رجمتها بسنة رسول الله صلى الله عليه و سلم) (۲) هه‌روه‌ها فەرمووده‌که‌ی (ماعز) له‌ بوخاریدا کاتیک چوار جار شایه‌تی له‌سه‌ر خویدا که‌ زینای کردووه، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم فەرمانی کرد و په‌جم کرا. البخاری: (۶۸۱۵) مسلم: (۱۶۹۱) (۱۶). هه‌روه‌ها ئه‌و ئافره‌ته‌ی که‌ به‌ (الغامدية) ناسرا ئه‌ویش له‌ لایه‌ن پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم فەرمانی په‌جم کردنی دهرچوو. مسلم: (۱۶۹۵). هه‌روه‌ها ئه‌و ژن و پیاوه‌ جوله‌که‌ی که‌ دانیان به‌ زیناکردنه‌که‌یان‌دانا په‌جم کران وه‌کو له‌ سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتووه‌.

(۱) البخاری: (۷۳۲۳) صحیح مسلم: (۱۶۹۱).

(۲) البخاری: (۶۸۱۲).

هه ندی له تاقمه گومراکانی وه کو خه وارایج، ره جمی زانی محصن یان ره تکر دووه ته وه و وتوو یانه ئیمه ته نها به وه کار ده که یین که له قورئاندا هاتووه و ره جمیش له قورئاندا نه هاتووه، له راستیشدا حوکمی رجم له قورئانیشدا هاتووه به و شیوهی که له فه رموود که ی عومه ردا هاتووه الله لئی رازی بیت به لام له فزه که ی که له سوپه تی الأحزاب دا بووه: (الشیخ والشیخة إذا زنيا فارجموها البتة نکالا من الله والله عزیز حکیم) نه سخ بووه و حوکمه که ی هه ر ماوه، هه روه ها له سوننه تیشدا به شیوهی که ی راست و دروست و به صحیح ی هاتووه، بوئه و ثافره ته ی که چوار شایه ت له سه ر زینا که ی هه بیت یان خوئی دان به کاره که ییدا بنیت و تا کاتی جیبه جیکردنی سزاکه له سه ر دانپیدانانه که ی بمینیته وه و په شیمان نه بیته وه.

به لام بو جیبه جی کردنی سزای رجم ته گه ر به ئیعتیراف و دانپیدانانی بکه ره کان نه بیت، پیویسته چوار شایه ت شایه تی بدهن و بلین به چاوی خویمان کرداری زینا که مان بینوه، ته گه ر سی که س شایه تی بدهن و چواره میان نه بیت ته و سی که سه به تومه تی بوختان کردن جه لده یان لی ده دریت .

بو جیبه جیکردنی سزای رجم زانایان فه رموویانه پیویستی به جیبه جیبوونی سی

مه رجه:

یه که م: الشهادة: واته شایه تیدان له لایه ن چوار که سه وه زینا کردنه که یان به چاوی خویمان بینیت، وه کو الله تعالی فه رموویه تی: (وَأَلَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفُلْحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ) النساء: ۱۵. هه روه ها له سوننه تیشدا به لگه ی شایه تیدان له سه ر زینا هاتووه، بو نمونه ته وه ی که له سه حیحی موسلیمدا

هاتووہ کاتیک ئەو پیاوہی بە پینغەمبەری وت صلی اللہ علیہ و سلم ئەگەر پیاویک لەگەڵ خیزانە کەى خۆمدا ببینم مۆلەتى بدم تاكو چوار شایەتى لەسەر ئەگرم فەرمووی بەلێ.

دووهم: الإقرار: واتە دانپیدانانی بکەری زیناکە، وەکو لە فەرموودەکاندا هاتووہ، بۆ نمونە ئیقراری ئەو کەسەى ناوی (ماعز) بوو، ھەر وەھا ئەو ئافرەتەى کە زینای کرد و بە (الغامدیة) دەناسرا . (۱)

(۱) پرسیار/ دەستە کانت خۆشبیّت کاک دکتۆر، بەلام لێرەدا دەمەوێت لەبارەى بابەتى چوار شاھید بیرسەم، لەم سەردەمەى ئیستاماندا جەنابت دەزانیت تەکنەلۆژیای زۆر پێشکەوتووہ، ئایا ئەگەر هاتوو یەک شاھد لەرێگەى گرتەى فیدیویى شاھیدی دا کە پیاویک یان ژنیکی زینای کردوہ، پێویست بە سێ کەسیتر دەکات بۆ چەسپاندنی ئەم بابەتە؟

وہلام/ سوپاس بۆ ئەو پرسیارەى جەنابت لەوانەى بە بۆ زۆر لە خوینەران پرسیارێکی بە سوود بیّت، لە راستیدا ئەم مەسەلە زانایانى ئەم سەردەمە قەسەیان تیدا کردووہ بەو ئیعتیارەى مەسەلەى کە سەردەمیانو (طارئ) ە، جا لەبەر ئەوہى سزای زیناکارى (محصن) سزایەکی زۆر قورسە و بە کەمترین گومان ئیتر جیبەجی ناکریت وپەک دەخریت، ھەر وەھا بە پێى بنەمای درء الشبھات یش کە لە فەرموودەکانەوہ سەرچاوە دەگریت و لە لایەکی تریشەوہ لەبەر ئەوہى کامیرا ئەگەر بە ریزەى کەمیش بیّت بواری دەستکاری و فیل و شێواندنی تیدا ھەبە و بۆیە زانایانى ئەم سەردەمە بە ھیچ شێوہى ک بە دروستیان نەزانىوہ کامیرا جیگای شایەتەکان بگریتەوہ، ئینجا شەرعیەت مەبەستى بووہ ئەو مەرجە زۆر قورسە بۆ ئەو سزای زۆر قورسە دابنیت و لە میژووی ئیسلامدا بە دەگمەن ئەو مەرجە جیبەجی بووہ کە چوار کەس کرداری زیناکە وەکو میل بچیتە ناو کلدانەوہ (مثل الميل في المکحَلَة) ببینن و ئەو سزایە لە درێژایی سەدەکاندا کەمترین جار جیبەجی کراوہ، ھەر ئەوئەندەى تیدا ھەبە ھەندیک لە زانایان باسى ئەوہیان کردووہ ئەگەر مەسەلەى زیناکە وەکو کەسیک بوو لە دادگا دەکریت

هه‌ندی له زانایان و له مه‌زاهیبه ئیسلامیه کان له رۆشنایی به‌لگه‌کاندا
 فه‌رموو یانه ده‌بیت چوار جار ئیعتیراف بکات له‌سه‌ر زیناکه‌ی خۆی نه‌ک یه‌ک جار،
 هه‌روه‌ها ده‌بیت دانپێدانانه‌که به‌شیکراوه‌یی و به‌باسکردنی ورده‌کاری کاره‌که بیت،
 چونکه‌ حوکمیکی قورسی له‌سه‌ر جیبه‌جی ده‌بیت و پێویسته‌ هه‌موو شتیک رپوون
 ببیته‌وه.

سییه‌م: القرائن: واته‌ به‌لگه‌ی تر بۆ نموونه‌ سکپرپوونی ئافره‌ته‌که‌ که‌ زینای
 کردووه، ئه‌وه به‌لگه‌و قهرینه‌یه له‌سه‌ر زینا، به‌لام زانایان له‌م باره‌وه قسه‌یان هه‌یه و
 مه‌رج نییه هه‌موو دوو گیانییه‌ک مه‌عنای زینا کردن بیت به‌هۆی ئه‌گه‌ری (وطء
 الشبهه) و (الإکراه) و شیکردنه‌وه‌ی ئه‌و بابه‌ته له‌کتیبه‌کانی فیه‌دها هاتووه.

هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌ زانایان ده‌لین (لعان) یش ده‌بیته‌ قهرینه‌یه‌ک له‌سه‌ر زینا
 کردن، بۆ نموونه‌ پیاوه‌که‌ لیعانی کرد و ئافره‌ته‌که‌ی نکۆلی کرد له‌وه‌ی لیعان بکات
 ئه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ زینای کردووه، به‌لام ئه‌م مه‌سه‌له‌ش به‌هه‌مان شیوه
 جینگه‌ی خیلافه له‌ نیوان زانایاندا قسه‌و شیکردنه‌وه‌ی زۆری تیدا‌یه. مه‌سه‌له‌ی
 (اللعان) به‌شیکراوه‌یی له‌کتیبه‌کانی فیه‌دها باس کراوه و ئیره‌ جینگه‌ی
 شیکردنه‌وه‌ی نییه.

دادوهر وه‌کو قهرینه‌یه‌ک ناپاراسته‌وخۆ سوودی لی بینیت وله‌گه‌ل شایه‌ته‌وبه‌لگه‌کانی تردا
 ته‌عزیزی رپووداوه‌که‌ی پێ بکات والله اعلم بالصواب

دریژه‌ی ئەم باسه بۆ که سێک بیه‌وێت به ورده کاری و به‌لگه‌کانه‌وه بیزانیت له کتێبه‌کانی ته‌فسیر به تابه‌ت له ته‌فسیری سوپه‌تی (النور) و هه‌روه‌ها له کتێبه‌کانی فه‌رمووده‌دا له باب‌ه‌ته‌کانی (الحدود و الاعتصام بالکتاب و السنه) و له کتێبه‌کانی الفقه دا له بابی (النکاح) دا باس کراون.^(۱)

(۱) پرسیار / مامۆستا گیان حوکمی که سێک چیه نکۆلی له په‌جم بکات و که‌سه‌که‌ش زانا بی‌واته‌عه‌وام نه‌بی؟

وه‌لام/ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوارج و معتزله نکۆلییان له ره‌جمی زانی کردووه و ئینکاریین کردووه بۆیه زانایان له کتێبی عه‌قیده‌دا باسیان کردووه، جا زانایان له‌م باره‌وه دوو بۆچونیان هه‌یه ئه‌وه‌نده‌ی من بیزانم، ئه‌لێن ئه‌گه‌ر که‌سه‌که‌ ئه‌هلی عیلم بی‌ت و شاره‌زایی هه‌بی‌ت ده‌بی‌ت تی‌بگه‌یه‌نریت و بۆی پروون بکریته‌وه که ئه‌مه به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت و ئیجماعی له‌سه‌ره و ناییت موسوڵان ئینکاری مه‌سه‌له‌یه‌کی وا بکات، ئه‌گینا مه‌ترسی هه‌لگه‌پانه‌وه‌ی له‌دین و ده‌رچوونی له ئیسلام لی ده‌کریت، به‌لکو هه‌ر به‌راشکاوی ده‌لێن ئه‌گه‌ر دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆی پروون کرایه و ئه‌و هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر ئینکارکردنی ره‌جم به‌وه له ئیسلام هه‌لده‌گه‌رپه‌ته‌وه، ئه‌مه بۆچوونی یه‌که‌م... به‌لام هه‌ندێ زانای تر هه‌یه ده‌لێن ئه‌گه‌رچی حوکمی ره‌جم کردن به‌لگه‌ی زۆری له‌سه‌ره و حه‌قه، مه‌علوم بوونی ناگاته ئه‌وه‌ی پێی بو‌تریت (معلوم من‌الدین بالضروره) وه‌کو نوێژ و پۆژوو و وه‌کو حه‌رامی عاره‌ق و رپیا وزینا و ئه‌و جو‌ره‌شتانه، مه‌عقول نییه که سێک حوکمی ئه‌و شتانه نه‌زانیت و بۆیه معلومه له‌دیندا و دیاره و ئاشکرا به‌لام مه‌سه‌له‌ی په‌جم و توویانه وانیه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر که سێک ئینکاری بکات پێی له ئیسلام هه‌لناگه‌رپه‌ته‌وه به‌لام پێی ده‌وتریت گو‌مراه و وێل و نه‌زان و ئه‌گه‌ر له‌و جو‌ره‌بۆچوون و لادانانه به‌رده‌وام بی‌ت مه‌ترسی ده‌رچوونی له ئیسلام لی ده‌کریت... من شاره‌زای ئەم دوو بۆچوونه‌م ده‌باره‌ی حوکمی ئینکارکردنی په‌جم والله أعلم.

له ئەگەرى ئەو ەى رەخنە بگىرئەت يان تىبىنى ئەو ە بگىرئەت بۇچى پيشهوا أحمد له كىتەبىكى وەها تايەت به عەقیدە، باسى حوكمى دز و رىگر و رەجم كرنى زىناكارى كروو ە كه ئەم باسانە دەچنە بوارى فىقەهەو، له كاتىكدا باسى ناوو سىفەتەكانى الله عزوجل ى نە كروو ە كه بەشىكى گرنگە له كروكى عەقیدە، شىخ عبدالله بن جبرىن بەرەحمەت بىت دەلئەت ھۆكارى بۇ ئەو ە دەگەرئەتەو ە كه پيشهوا أحمد لەسەرەتای ئەم كىتەبەدا جەختى لەسەر دەستگرتن بە عەقیدەى كىتاب و سوننەت كروو ەتەو ە و ئەو ەش حوكمىكى گشتىیە و باسەكانى ئىمان و ئەسائوسىفات و باسى ھاوشىو ەى لەخۆ دەگرئەت، وەكو ئەو ەى ئەم كىتەبەى بۇ مەسەلە ديار و پروونەكان تەرخان كردبىت كه زیاتر دەچىتە چوارچىو ەى كردهو ەكانەو ە و رەنگە ھۆكارىكى تریش ئەو ە بىت ئەم جۆرە مەسەلانە لەسەردەمى ئەودا باو بوو ە قسەى لەسەر بگىرئەت و لەبەر ھۆكارى تايەت ئەو كاتە كىشەو گرتى لەلای خەلكى درووست كروو ە، بۆیە ئەویش بەتايەت و له كىتەبىكى عەقیدەدا باسى لى كروو ە.

نیفاق و سووکایه تی کردن به هاوه لانی

پیشهوا أحمد بن حنبل سه بارهت بهم بنه ما له بنه ماکانی ئه هلی سوننهت وجه ماعت فهرموویه تی:

(وَمَنْ انْتَقَصَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، أَوْ أَبْغَضَهُ بِحَدَثٍ كَانَ مِنْهُ ، أَوْ ذَكَرَ مَسَاوِيَهُ كَانَ مُبْتَدِعًا ، حَتَّى يَتَرَحَّمَ عَلَيْهِمْ جَمِيعًا ، وَيَكُونَ قَلْبُهُ لَهُمْ سَلِيًّا).

واته هه ركه سيك سووكايه تی به يه كيك له هاوه لانی پیغه مبه رمان علیه الصلاة و السلام بکات، یان رقی لیبان بیت به هوی پرووداویکه وه که ئه نجامی داوه، یان به خراپه باسیان بکات ئه وه که سیکی موبته دیعه و له ئه هلی سوننهت نییه، تا کو نه گه پیتته وه سه ر جاده ی حه ق و ره حمهت بو ئه و هاوه له ئازیزانه نه نیریت و دل و سینهی به رانبه ریان ساف و سه لامهت نه بیت.

قسه وتن و به کهم ته ماشا کردن و رخنه گرتن له دهره وه ی سنووری پیزو به گه وره دانانی ئه وان، ئه وه پیشه ی ئه هلی بیده ع و مونا فیکانه و نیشانه یه کیشه له نیشانه کانی مونا فیق بوون، له و سیفه ته ش پزگاری ناییت تا کو ره حمه تیان بو نه نیریت و دلی پاک و بیگه رد نه بیت به رانبه ریان، بویه أبو جعفر الطحاوی له کتیبه به ناوبانگه که یدا له و باره وه قسه ی جوانی کردووه و فهرموویه تی: (ونحب أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم ولا نفرط في حب أحد منهم، ولا نتبرأ من أحد منهم، ونبغض من يبغضهم، وبغير الخير يذكرهم، ولا نذكرهم إلا بخير، وحبهم:

دين، وایمان، وإحسان، وبغضهم: کفر، ونفاق، وطغیان) واته ئیمه ئەوانمان
خۆشدهوئیت و رقمان له هەر کهسیکه رقی لیان بیت و خۆشهویستی ئەوان به دین و
ئیمان و چاکه دهزانین و رق لیبوونیشیان به کوفر و نینفاق دهزانین.

هاوهلان چاکترین نهوهن له هه موو میژووی ئیسلامدا و تا کو پوژی قیامه تیش
ئهو هاوکیشه هەر وا ده مینیتتهوه، پله و پایه و پیگه یه کیان هه یه که پیگه و پله و پایه ی
که سی تریان پی ناگات، ئەوان یه که مین کۆمه ل بوون که باوه ریان به الله و به دینی
ئیسلام و به پیغه مبه ره که ی صلی الله علیه و سلم هینا، ئەوان هه لگر و گه یه نه ری
وه حی و سوننه ت بوون، به هه ول و به جیهادی ئەوان دینی ئیسلام بلا بوویه وه.

له قورئان و له فەرموده ی صحیح دا به لگه ی گه لیک زور له سه ر فه زل و پیگه ی
به ریزی هاوه لان هاتوو ه الله له هه موویان و له یه ک به یه کیان رازی بیت، له وانه:

-ئایه تی: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي

سَاعَةِ الْعُسْرَةِ) التوبة: ۱۱۷.

-ئایه تی: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ)
الحشر: ۱۰.

- (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي

قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا) الفتح: ۱۸.

- (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ) التوبة: ١٠٠.

- (وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ) الحجرات: ٧.

- الله عزوجل فرمويه تى: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) الفتح: ٢٩. لهم نايه ته دا وزور نايه تى تريس كه هه نديكيان باس كرد، الله عزوجل ستايشى هاوه لان ده كات وده فه رمويت نه وانه توند و به هيزن له دزى بيباوه ران و له نيوان خو ياندا به رهم و به سوزن، هه روه ها ستايشى عيباده ته كانيان ده كات و نه وه مان بو باس ده كات كه نيشانه و روناكى عيباده ت له نيوجه وانياندا دياره و له كوتايى وسف و ستايشيكي زور فه رمويه تى: (يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ

الْكَفَّارَ) که نه‌وه‌ی لئی وهرده‌گیریت هه‌رکی پقی له هاوه‌لان بیت و بوغزی به‌رانبه‌ریان هه‌بیت نه‌وه موسولمان نییه.

- له فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر یشدا صلی الله علیه و سلم چه‌ندی فهرمووده هاتوو له‌ده‌دا هه‌ندیکیان ده‌خه‌ینه‌روو، له‌وانه:

- (لا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، لا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا، مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ، وَلَا نَصِيفَهُ) (۱) نه‌گه‌ر هه‌ر که‌سیک له‌غه‌یری هاوه‌لان الله لئیان رازی بیت به‌نه‌دازه‌ی شاخیک زی‌ر به‌خشیت له‌بیناو الله عزوجل ناگاته‌گوئیلک به‌لکو نیو نه‌وه‌ندی به‌خشینی نه‌وان.

- (النُّجُومُ أَمَنَةٌ السَّمَاءِ، فَإِذَا ذَهَبَتِ النُّجُومُ أَتَى السَّمَاءَ مَا تُوعَدُ، وَأَنَا أَمَنَةٌ لِأَصْحَابِي فَإِذَا ذَهَبَتْ أَتَى أَصْحَابِي مَا يُوعَدُونَ، وَأَصْحَابِي أَمَنَةٌ لِأُمَّتِي فَإِذَا ذَهَبَ أَصْحَابِي أَتَى أُمَّتِي مَا يُوعَدُونَ) (۲) النووی فهرموویه‌تی: واتای فهرمووده‌که نه‌وه‌یه تاکو نه‌سته‌یره‌کان مابن ئاسمانیش ده‌میئت، تاکو منیش مابم هاوه‌لانم له‌شه‌رو فیتنه سه‌لامه‌ت ده‌بن و خه‌لکی له‌هه‌لگه‌پانه‌وه له‌دین سه‌لامه‌ت ده‌بن، تاکو هاوه‌لانیشم مابن بیده‌و پرووداو و فیتنه و ده‌رکه‌وتنی شاخی شه‌یتان و سووکایه‌تی کردن به‌مه‌دینه‌وزور کاره‌ساتی تر پروو ناده‌ن و ده‌رناکه‌ون. (۳)

(۱) البخاری: (۳۶۷۳). مسلم: (۲۵۴۱).

(۲) رواه مسلم (۲۵۳۱).

(۳) شرح مسلم: (۸۳/۱۶).

-هروهها له فہرموودہی صحیح دا ہاتووه:(يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَغْزُو فِتْنًا مِّنَ النَّاسِ فَيُقَالُ لَهُمْ: فِيكُمْ مَن رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيُفْتَحُ لَهُمْ، ثُمَّ يَغْزُو فِتْنًا مِّنَ النَّاسِ فَيُقَالُ لَهُمْ: فِيكُمْ مَن رَأَى مَن صَحِبَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيُفْتَحُ لَهُمْ، ثُمَّ يَغْزُو فِتْنًا مِّنَ النَّاسِ فَيُقَالُ لَهُمْ: هَلْ فِيكُمْ مَن رَأَى مَن صَحِبَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، فَيُفْتَحُ لَهُمْ)(۱).

ابن بطال فہرموویہ تی:(يُفْتَحُ لَهُمْ لِفَضْلِهِمْ، ثُمَّ يُفْتَحُ لِلتَّابِعِينَ لِفَضْلِهِمْ، ثُمَّ يُفْتَحُ لِتَابِعِيهِمْ لِفَضْلِهِمْ، وَأَوْجَبَ الْفَضْلَ لِثَلَاثَةِ الْقُرُونِ، وَلَمْ يَذْكُرِ الرَّابِعَ، وَلَمْ يَذْكُرْ فَضْلًا، فَالْنَّصْرُ فِيهِمْ أَقْلٌ) (۲) واتہ فہتخ بوئو سئ سہدہ دہ کریت کہ باسی سہدہی چوارہم ناکات لہ بہر فہزل و پلہ و پایہ یان.

-رسول اللہ صلی اللہ علیہ و سلم فہرموویہ تی:(قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ يَجِيءُ قَوْمٌ تَبَدَّرُ شَهَادَةُ أَحَدِهِمْ يَمِينَهُ، وَتَبَدَّرُ يَمِينُهُ شَهَادَتَهُ).
ابن ہبیرہ فہرموویہ تی:(في هذا الحديث دليل على أن خير الناس الذين صحبوا رسول الله صلى الله عليه وسلم ورأوه، ثم التابعون لهم بإحسان، كما قال عز وجل: وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) (۳) واتہ: ئەم فہرموودہ بە لگہیہ لہ سہر ئەوہی

(۱) البخاري (۲۸۹۷)، ومسلم (۲۵۳۲).

(۲) شرح صحيح البخاري: (۹۱/۵).

(۳) بروانه: الإفصاح، (۴۹/۲).

چاکترین که ساتیک ئه‌وانه‌ن که هاوړیتی پیغه‌مبه‌ریان کردووہ صلی الله علیه و سلم و ئه‌ویان بینوہ.

له پیشه‌وا أحمد بن حنبل ده‌گیرنه‌وه که فہرموویہ تی: ہہرکی جنیو و سووکایہ تی بہ ہہردوو سہرگہ‌ووہری موسولمانان ابوبکر و عمر بکات اللہ لیان رازی بیت له ئیسلام دہردہ چیت. (۱)

ئہ‌ہلی سوننہت ہہموو ہاوہ‌لانیان خویش دہویت وداوای لیخویشبوون و رہزامہندی پہرورہ‌دگاریان بو دہ‌کہن، له ہہموو کہس و لایہ‌نیکیش کہ رقی له‌وان بیت یان سووکایہ‌تیبیان پی بکات یان بہ کافریان بزائیت بہ‌رائہ تی خویان دہردہ‌پرن و حاشایان لی دہ‌کہن، ہاوکات له ہہموو ئہ‌وانہ‌ش سنووری شہرعی و ئہ‌دہب بہ‌رانہر بہ ئالوبہ‌تی پیغه‌مبہر صلی الله علیه و سلم دہ‌شکینن وړیزی پیوستیان لی ناگرن بہرین و بہوہش رازی نابن وہ کو چوون بہ جنیودان بہ سہ‌حابہ‌کان رازی نابن.

سہ‌بارہت بہو شہرو ئاشووبہی له نیوان ہاوہ‌لانیان پروویداوہ ئہ‌ہلی سوننہت زمانی خویان له قسہ کردن لہ‌سہر ئہو مہ‌سہلہ دہ‌گرن و داوای لیخویشبوون و رہزامہندی اللہ بو ہہموویان دہ‌کہن، ئینجا وہ کو شیخ الإسلام ابن تیمیہ له (العقیدۃ الواسطیة) دا فہرموویہ تی ئہو شتانہی کہ دہربارہی ہاوہ‌لان دہ‌وتریت وسہ‌بارہت بہو جہ‌نگانہی له نیوانیاندا درووست بووہ ہہمووی راست نییہ، بہ‌لکو

(۱) پروانہ: المسائل والرسائل المرویة عن الإمام أحمد فی العقیدة (۲/۳۶۳).

هه‌ندیکی هه‌ر له بنچینه‌وه راست نییه و هه‌لبه‌ستراوه، هه‌ندیکی‌شی راسته و بنه‌مایه‌کی له راستیدا هه‌یه به‌لام ده‌ستکاری کراوه و بۆی زیاد کراوه وزیده‌ره‌وی له باسکردنیدا کراوه، ئه‌وه‌شی که راسته و له نیوان هاوه‌لاندا پرویداره ئیجتیهاد بووه و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هاوه‌لان معصوم نه‌بوونه هه‌ندیکیان له ئیجتیهاده‌که‌یاندا راستییان نه‌پیکاره و هه‌له‌ بوونه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چونکه مه‌به‌ستیان حه‌ق بووه یه‌ك پاداشت وهرده‌گرن و ئه‌وانه‌شی راستییان پیکاره دوو پاداشت وهرده‌گرن.

له‌م باره‌شه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی موسولمان تووشی هه‌له و تاوان نه‌بیته و قسه‌یه‌ك نه‌کات سنووری ئه‌ده‌ب و به‌گه‌وره‌زانیی ئه‌وان نه‌به‌زینیت، پێویسته کتیبه‌کانی عه‌قیده و ئه‌هلی سوننه‌ت بخوینیته‌وه به‌تایبه‌تی له‌وانه‌ی که باسی هاوه‌لانی به‌تایبه‌ت تیدایه بۆ نمونه کتیبی (العقیده الواسطیة) ی پیشه‌وا ابن تیمیة و کتیبی (العواصم من القواصم) ابن العربی ش کتیبیکی چاکه ده‌رباره‌ی هاوه‌لان و هه‌روه‌ها (مختصر- السیره النبویة) ی شیخ محمد بن عبدالوهاب.

پیش ئه‌مانه‌ش له کتیبه سه‌ره‌کییه‌کانی عه‌قیده‌دا بنه‌مای خو‌شویستنی هاوه‌لان و حوکمی سوکایه‌تی پیکردنیان هاتوو بۆ نموون له کتیبی (الشریعة) ی الآجری و (الإبانه) ی ابن بطه و بگه‌ره له زۆربه‌ی کتیبه‌کانی عه‌قیده‌دا ئه‌و مه‌سه‌له وه‌کو بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی له بنه‌ماکانی عه‌قیده له‌لای ئه‌هلی سوننه‌ت باس کراوه.

له‌م باره‌شه‌وه ده‌بیته موسولمانی موه‌حید وریای ئه‌وانه بیته که به‌ناو ئیسلامه‌وه جارێک وه‌کو بانگخواز و جارێک وه‌کو سه‌رکرده‌ی حیزبی ویان به‌ ناوو سیفه‌تی تره‌وه سنووری ئه‌ده‌ب به‌رانبه‌ر هاوه‌له مه‌زنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر مان صلی الله علیه و

سلم ده‌به‌زینن و قسه به‌هاوه‌لان ده‌لین و به‌ناراسته‌وخۆ سووکایه‌تیان پی ده‌که‌ن، که زۆر جار ئەو کاره‌یان شفره و په‌یامی ناراسته‌وخۆیه بو لایه‌ن و که‌سانی دیاریکراو که له‌پال ئەو سووکایه‌تی کردنه‌یان به‌هاوه‌لان پاره‌و به‌رژه‌وه‌ندی حیزبی و که‌سیتی خۆیانی پی ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌ن.

زۆرن ئەوانه‌ی له‌ناو عه‌ره‌بی به‌ناو سوننه له‌ ولاته‌ عه‌ره‌بییه‌کاندا قسه به‌هاوه‌لان ده‌لین و سووکایه‌تیان پی ده‌که‌ن، یه‌کیک له‌وانه‌ی که به‌و کاره‌ناشیرینه‌ناسراوه‌عدنان‌إبراهیم و طارق‌السویدان و زۆری‌تر، هه‌روه‌ها له‌لای خۆیشان هه‌ندیک هه‌ن ماوه‌ی جاریک قسه به‌سه‌رگه‌وره‌مان معاویه و باوکی و بگه‌به‌ه‌ه‌ندیک له‌هاوه‌لان ده‌لین الله له‌یه‌که به‌یه‌کیان رازی بی‌ت، به‌و کاره‌یان ده‌یانه‌وی‌ت ده‌ستکه‌وت و ئیمتیازاتیان ده‌ست بکه‌وی‌ت و به‌وه‌ناو وشوهره‌ت بو خۆیان درووست بکه‌ن.

بۆیه موسولمانان ده‌بی‌ت وریابن و له‌سه‌ر هاوه‌لان به‌غیره‌ت بن و ئامۆژگاری خیری ئەو جووره‌که‌سانه‌بکه‌ن و تییان بگه‌یه‌نن که سه‌حابه‌کان سه‌رگه‌وره و شانازی ئیمه‌ن و خۆشه‌ویستیان به‌دین و ئیمان و عیباده‌ت ده‌زانین و سووکایه‌تی پیکردنیان به‌هیلێ سوور و به‌گومرایی ده‌زانین.

موسولمان چه‌ند ئاماده‌یه له‌باوک و دایک و که‌سوکاره‌نزیکه‌کانی خۆی به‌رگری بکات، به‌هه‌مان شیوه‌پییسته‌به‌رگری له‌هاوه‌لان بکات و خۆشه‌ویستی خۆی بو ئەوان به‌سه‌لمینی‌ت و ناوی منداله‌کانی به‌ناوی ئەوانه‌وه‌بنی‌ت.

هاوہ لان اللہ لییان رازی بیت وہ کو ابن الصلاح له المقدمة كهيدا ده لیت:
 (للصَّحَابَةِ بِأَسْرِهِمْ خَصِيصَةٌ، وَهِيَ أَنَّهُ لَا يُسْأَلُ عَنْ عَدَالَةِ أَحَدٍ مِنْهُمْ، بَلْ ذَلِكَ أَمْرٌ
 مَفْرُوعٌ مِنْهُ؛ لِكُونِهِمْ عَلَى الْإِطْلَاقِ مُعَدَّلِينَ بِنُصُوصِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَإِجْمَاعِ مَنْ
 يُعْتَدُّ بِهِ فِي الْإِجْمَاعِ مِنَ الْأُمَّةِ) (١)

واته: هاوہ لان تاييه تمه ندييه كيان هه يه كه سي تر جگه له وان نه و تاييه تمه ندييه
 نييه، نه ويش نه وه يه ده رباره ي دادگه ريبان پرسيار له كه س ناكريت، چونكه
 مه سه له ي دادگه ري و پله و پيگه ي نه وان مه سه له يه كه له قورئان و له سوننه تي
 بيغه مبه ردا صلى الله عليه و سلم براوه ته وه وئومه تيش له سه ري يه كه ده نكن.

النَّووي فہرموويه تي: (وَكُلُّهُمْ عُدُولٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، وَمَتَأَوَّلُونَ فِي حُرُوبِهِمْ
 وَغَيْرِهَا، وَلَمْ يُخْرِجْ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ أَحَدًا مِنْهُمْ عَنِ الْعَدَالَةِ... وَلِهَذَا اتَّفَقَ أَهْلُ الْحَقِّ
 وَمَنْ يُعْتَدُّ بِهِ فِي الْإِجْمَاعِ عَلَى قَبُولِ شَهَادَاتِهِمْ وَرَوَايَاتِهِمْ، وَكَمَالَ عَدَالَتِهِمْ رَضِيَ اللَّهُ
 عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ) (٢) واته هه موو هاوہ لان راستگو و دادگه رن و بو نه و شه پرانه ي كه
 كر دوويانه تاويل يان كر دووه، بو يه نه ممه تي ئيسلام له سه ر نه وه ي ريوايه ت و
 فہرمووده و شايه تيبان وه رگيراه و كوك و يه كه دنكن.

له راستيدا نه گه رچي قسه وتن به هاوہ لان و جنيودان پيبان - وه كو زانا يان ده لين
 - هه مووي يه كه ئاست نييه و له حوكمه كه يدا جياوازي هه يه، به لام به شيوه يه كي

(١) مقدمة ابن الصلاح، ٣٩٧.

(٢) شرح مسلم، (١٤٩/١٥).

گشتى سنور به زاندىن به رانبه ريان و سووکايه تى کردن به رانبه ريان بوى هه يه بيسته هه لوه شينه ره وه يه كه له هه لوه شينه ره وه كانى ئيسلام، له بهر زور هوکار له وانه:

۱- جنیودان به هاوه لان جوړیکه له په تکرده وه و به درودانانى قورئانى پيروژ، چونکه قورئانى پيروژ ئه وانى به دادگر ناساندووه و تهزکيه وستایشى کردوون، به لکو وه کو ابن تیمیة فهرموويه تى الله تعالى به شیوه يه کى په ها له وان رازى بووه و فهرموويه تى: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) التوبة: ۱۰۷. الله تعالى له كه سيك رازى ناييت تاكو نه زانيت كه هوکاره كانى په زامه ندى خوى تيدا كونه بووه ته وه.

۲- هه ركى جنیو به هاوه له تازيزه كان بدات و له شانيان كه م بکاته وه و تومه تى فيسق و کوفر بداته پاليان، له راستيدا ئه و كه سه سووکايه تى به پيغه مبه ر کردووه صلى الله عليه و سلم و تازارى جه ناييانى داوه، چونکه ئه وان له ژير چاوديرى ماموستا كه ياندا پيغه مبه ر صلى الله عليه و سلم په روه رده بوون.

أبو زُرْعَةَ فهِرْمُويِهِ تى: (إِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَنْتَقِصُ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاعْلَمْ أَنَّهُ زَنْدِيقٌ، وَذَلِكَ أَنَّ الرَّسُولَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَنَا حَقٌّ، وَالْقُرْآنَ حَقٌّ، وَإِنَّمَا أَدَّى إِلَيْنَا هَذَا الْقُرْآنَ وَالسُّنَنَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَإِنَّمَا يَرِيدُونَ أَنْ يَجْرَحُوا شُهُودَنَا لِيُبْطَلُوا الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ، وَالْجَرْحُ بِهِمْ أَوْلَى، وَهَمَّ زَنْدِيقَةٌ) (۱).

(۱) الكفاية في علم الرواية، الخطيب البغدادي (لاپه ره: ۴۹)

۳- جنیودان به سه حابه و تانه دان له دینیان تانه دانه له ئیسلام و پوچه لکردنه وه یه بۆ شه ریه ته که ی، چونکه شه ریه ته و ئیسلام به گشتی ئەوان بۆ ئیمه یان گواستوو ته وه.

۴- جنیودان و سووکایه تی کردن به هاوه لان، به گو مرا دانانی تیکرای ئوممه تی موحه ممه ده صلی الله علیه و سلم، واتای ئەوه ش ده گه یه نیت ئەم ئوممه ته به پیچه وانه ی ئەوه ی له قورئاندا باس کراون خراپترین ئوممه تن.

ابن عثیمین ده رباره ی حوکمی جنیودان به هاوه لان ده لیت ئەو کاره ده بیته سی به شه وه:

یه که م/ نجنیودان و قسه کردنه که به شیوه یه ک بیت واتای ئەوه بگه یه نیت که هه موویان یان زۆر به یان ته کفیر بکات، ئەوه ده بیته کوفر ده رچوون له ئیسلام، چونکه ئەوه به درۆدانان و نکۆلی کردنه له راستیتی قسه ی الله تعالی و پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم که ستایشی هاوه لانیان کردوو و لئیان رازی بوونه، به لکو گومان کردن له کوفری ئەو جوړه که سانه بۆ خو ی ده بیته کوفر، چونکه ئیسلام به شیوه یه کی گشتی له ریگه ی ئەوانه وه پیمان گه یشتوو.

دووهم/ ئەگه ر جنیودانه که ته کفیر کردن نه بیته بۆیان به لکو ناشیرین کردن و سووکایه تی پیکردنیان بیت، ئەوه ش زانایان دوو بۆچونیان هه یه له سه ری یه کیکان ده لیت پیی کافر ده بیته و ئەو بۆچوونه که ده لیت پیی کافر نابیت به لام ده بیته زیندان بکریت تا ئەو کاته ی واز له و کاره ی ده هی نیت.

سىيەم / ئەگەر جنىۋدانە كە بە شىۋە يەك بىت كە تانە نە بىت لە دىنە كە يان، بۆ
 نموونە بە يە كىك لە ھاۋە لان بلىت ترسنۆك بوۋە، يان چرووك بوۋە، ئەۋە تەنھا
 تەعزىر ئە كرىت واتە سزايە كى كە متر لە سزا شەرعىيە كانى زىنا و دزى و بوختان
 بە سەردا دەدرىت بۆ ئەۋەى بىتتە تەمبىيەك بۆى و فىر بىت چۆن دەربارەى ئەۋ
 كەلە پياۋانە قسە دە كات.

نیفاق و دوو پرووی

پیشه‌وای ئەهلی سوننەت أحمد بن حنبل رحمە اللہ لہ پیناسە و باسی نیفاقدان فەرموو یەتی: (وَالنَّفَاقُ هُوَ: الْكُفْرُ، أَنْ يَكْفُرَ بِاللَّهِ وَيَعْبُدَ غَيْرَهُ، وَيُظْهِرَ الْإِسْلَامَ فِي الْعَلَانِيَةِ، مِثْلَ الْمُتَنَافِقِينَ الَّذِينَ كَانُوا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).
 مونافیق ئەو کەسە یە کە دوو پرووی هەیه، پروویەکیان دیارە و وه‌کو موسولمان دەرده‌کەوێت، پروویەکی تری ئەو یە کە دیار نییە و دەیشاریتەوه کە بریتییە لەو هی کەسیکی بی باورە و پیچەاونە ی ئەو یە کە دەریدەخات، ئەمەش وه‌کو پیشه‌وا أحمد فەرموو یە تی کوفرە، چونکە حەقیقەتی حالی ئەو کەسە ئەو یە باوهری بە اللہ نییە وشەریعەتە کە ی رەتدە کاتەوه بە لام لەبەر هۆکاری جیاواز کە لە دیارترینان ترس و بەرژەوهندی و خۆل لەچاواکردنە، دەچیت موسولمانیتی خۆی بە درۆ و بەناپراستی دەرده‌خات.

بۆ نمونە ئەو مونافیقانە ی لە سەردەمی پیغەمبەردا بوون صلی اللہ علیہ و سلم وه‌کو عبداللہ بن ابی بن سلول وهاورپیکانی و تاکو ئەم رۆژگارەش هەمیشە خەلکی لەو جۆرە بوونیان هەیه کە بەزاهیر وه‌کو موسولمان دەرده‌کەون و پەنگە هاتوچۆی مزگەوتیش بکەن و رۆژوویش بگرن و بە قسە کانیشیان نەتوانیت لە گەل موسولمانی راستەقینە ی جیای بکەیتەوه لە راستیشدا باوهری بە ئیسلام نییە و بە مەبەستی جیبەجێکردنی بەرنامە ویلانی خۆی کات بەسەر دەبات و وه‌کو ئەکتەر تەمسیلی غەیری حەقیقەتی خۆی دەکات.

الله تعالی وهسفی حالی ئەو مونافیقانه ده کات و ده‌فه‌رمویت: (إِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ) البقرة: ۱۴. واته کاتیک به موسولمانان ده‌گن ده‌لین ئیمه موسولمانین و وه‌کو ئیوه باوه‌رمان به ئیسلام و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی هه‌یه و کاری بی‌ئه‌که‌ین و رقمان له بی‌باوه‌ری و له بی‌باوه‌رانه، به‌لام کاتیک ده‌چنه‌وه ناو کۆرو کۆمه‌لی خۆیان و به هاودینه‌کانی خۆیان ده‌گه‌نه‌وه بییان ده‌لین ئەو موسولمانه‌مان چاک خه‌له‌تاندووه و باوه‌ریان بی‌کردووین که ئیمه‌ش باوه‌رمان به ئیسلام هه‌یه.

نیفاق و دوو پرووی له کاتی به‌هیزبوونی ئیسلام و موسولماناندا سه‌ره‌له‌ده‌دات، چونکه لیان ده‌ترسن و به شاردنه‌وه‌ی کوفره‌که‌یان له سزا و له پروو به‌پروو بوونه‌وه‌ی ئەوان رزگاریان ده‌بی‌ت، به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌دا که ئیسلام به‌ه‌و‌ی شوینکه‌وتوووه‌کانییه‌وه که به‌بی‌هه‌لو‌یست‌ترین نه‌وه‌ی ئیسلام له هه‌موو میژوودا ده‌ژمی‌ردین له‌گه‌ل ئەوه‌ی که گۆره‌پانی سیاسه‌ت و حوکم و بواره‌کانی تردا کاریگه‌ریه‌کانی نه‌ماوه، به‌لام بو‌دریژه‌دان به‌و نه‌فامی و بی‌هه‌لو‌یستییه‌ی موسولمانان تیدا ده‌ژین و ئاگایان له خۆیان نییه، بی‌باوه‌ران و نه‌یارانی ئیسلام تا‌کو ئیستاش هه‌ر ئەو دوو پرووییه‌ته‌نجام ده‌ده‌ن و توانیومانه‌ ملیۆنه‌ها موسولمانی ساده و تینه‌گه‌شتوو له دینه‌که‌ی وا حالی بکه‌ن که عه‌لمانی و لیبرالی و بگه‌ر مارکسی و هه‌رچی خاوه‌ن پ‌یچکه‌و پ‌یازه‌لاده‌ره‌کان هه‌یه ئەوانیش هه‌ر موسولمان و بگه‌ر نه‌فامی و جه‌هلی موسولمانان به‌عه‌قیده‌که‌یان گه‌شتوووه به‌وه‌ی باوه‌ریان وایه

جوله که و نه سارا کانش هەر ده چنه بهه شته وه وبه مهش خراپترین جیل و نه وهی موسولمانان له درێژیی میژوودا ئیستا لهم سهردهمه دا بوونیان ههیه.

الله تعالی له سه ره تای سورته تی البقرة دا باسی سی جور و چینی له خه لکی کردوو:

جوری یه که م: ئیماندارن: که له چوار ئایه تی سه ره تای سورته ته که دا باسی کردوون.

جوری دووه م: کافر و بی باوه پان که له زاهیر و له باتیندا هەر کافرن و له دوو ئایه تدا باسی ئه وانى کردوو.

جوری سییه م: مونا فیک و دوو پرووه کانن که له سیانزه ئایه تدا باسی کردوون و سیفه ته کانی ئه وانى خستوو ته پروو وه کو: ئه وهی ده یانوت: (ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ
أَلْءَاخِرِ) واته ئیمهش باوه پمان به الله و به پرۆژی دوایی ههیه که ئه و قسانه یان راست نه بوو وهه ولینک بوو بو خه له تاندنی موسولمانان .

له قوررئانی پیرۆزدا له چه ندین سورته تدا باسی مونا فیکه کان کراوه، بو نموونه له سورته تی محمد صلی الله علیه و سلم کۆمه لیک له وه سفه کانی ئه وان هاتوو و ههروه ها له سورته تیکى سه ره به خۆدا که سورته تی المنافقون ه ئه وان باسکراون.

نزیکتین کۆمه ل له کۆمه لی مونا فیکان لهم سهردهمه ی خۆماندا عه لمانیه کانن، چونکه سه ره پرای ئه وهی بنه ماکانی ریبازه که یان ئیسلام و ئاینن به په هایی په تده کاته وه و به به شیک له دواکه وتن و به پاشا وهی سه ده تاریکه کانی ده ژمیریت و سه ره پرای ئه وهی که ئه مپرو ئه وان له ته واوی جیهاندا و له پرێگه ی سیاسهت و

حوکم و ئابوورى و پراگە ياندنەوہ کہ لە ھەموو ولاتیکدا بەدەستى خۆيانە و بەردەوام خەرىكى شىواندن و ناشيرين کردنى دينن و سەرقالى تىكدانى پەوشتن لە کۆمەلگاگاندا، لەگەڵ ئەوہشدا مەبەستيانە بەرانبەر موسولمانە بى ئاگا و نەفامەکان لە دینەکەى خۆيان کہ ئەمپرۆ بوونەتە زۆرينە، خۆيان وا دەربخەن کہ ئەوان موسولمانن و پريگر نين لەوہى خەلکى بچیتە مزگەوت و حەج بکەن و بەلکو پريگر نين لەوہى ناوہندەکانى فېرکردنى تەجویدی قورئان و ئەو جۆرە چالاکیانەش بکریتەوہ و ئاسانکاریشى بۆ دەکەن، بى ئاگا لەوہى ھۆکاری ھاوکاری کردنى ئەوان بۆ ئەو جۆرە چالاکی و عیبادەتانە لەبەر ئەوہیە کہ ئەوان لە عەقیدەکەیان دوور کہوتوونەتەوہ و بنەمای (ولاء و براء) یان لەبیر کردووە و ھىچ شتىک نییە ئەوان بە ھەلۆھشپنەرەوہى ئىسلامى بزائن و ئەو قورئانەش کہ دەخویننەوہ تەنھا لە روالەتى خویندەنەوہکەى تیدەگەن و لەبەرنامەو حوکمەکانى زۆر بەکەمى تیدەگەن.

ھەرۆھە لەناو سیاسەتمەداراندا - بەدەر لە ئىنتىپیان و لە گەل ھەندى جیاوازی - سىفەتى نىفاق گەلێک زۆرە، چونکە سیاسەت لەم رۆژگارەدا بە سروشتى خۆى لەسەر درۆ و دوو فاقەى دامەزراوە، سیاسىيەکان بەردەوام پىويستیان بەدرۆکردنە و بەبى درۆکردن پەنگە ئىشى يەك رۆژيان پرى نەکات، بەلام نىفاق لە ناو سیاسەتدا ناوہکەى گۆراوہ و بە زېرەکى و کارامەى دەژمىردىت و عەببەيەکى تیدا نییە.

بەداخەوہ لەناو بەشىک لە چىنىکى ترىشدا کہ وەکو مامۆستای ئابىنى و رپيشاندرى خەلکى بۆ ئىسلام خۆيان دەناسپن لەناو ئەوانىشدا سىفەتى نىفاق بە شىوہیەکى بەرچاو بوونى ھەيە و بە روالەت باسى قورئان و فەرموودەو شەرىعەت

ئەكەن و لە واقعیشدا كەسانىكى ئەلمانىن ولەناو بەرنامەى ناكۆك لەگەل ئىسلام و بەرنامەو شەرەكەيدا كار دەكەن و لە زۆر پرسدا حوكم بە غەيرى شەرەكتەى ئىسلام دەكەن.

زانايان دەلەين كوفرى نىفاق كە يەككە لە شەش جۆرى كوفرى، جۆرى زۆرە و تەنھا برىتتە نىيە لە يەك جۆر وشىواز ، لەوانە:

- ۱- ئىلحاد و باوەرپنەبوون بە اللە عزوجل.
  - ۲- بەدرۆ دانان و پەتكردنەوەى هەندىك لە حوكمەكانى اللە تعالى.
  - ۳- بەدرۆدانان و پەتكردنەوەى دىن و پەيامى پىغەمبەر صلى اللە عليه و سلم.
  - ۴- پەتكردنەوەى بەشپىك لە دىن و شەرەكتەى پىغەمبەر صلى اللە عليه و سلم.
  - ۵- بىزارى و رق لىبوونى اللە عزوجل و دىنەكەى.
  - ۶- خۆشحال بوون بە لاوازى ئىسلام و موسولمانان و خەون بىنين بە شكستخواردنى دىنى محمد صلى اللە عليه و سلم.
  - ۷- قەلس بوون و بىزاربوون بە سەركەوتنى ئىسلام و موسولمانان.
- هەندىكىش لە زانايان بە شىوئەكى تر مونافىقان پۆلەين دەكەن و دەلەين جۆرەكانى ئەوان برىتتە لە: باوەرپنەبوون بە اللە، باوەرپنەبوون بە پىغەمبەر صلى اللە عليه و سلم، رق لىبوونى اللە، رق لىبوونى پىغەمبەر صلى اللە عليه و سلم، خۆشحال بوون بە لاوازى دىنى ئىسلام، خۆشحال بوون بە لاوازى ئىسلام و موسولمانان.

ئه‌وه‌ی که زانایان به (الشُّرْكَ وَالْكُفْرُ الْأَكْبَرُ) ناویان بردووه بریتیه له‌وه‌ی که له‌گه‌ل بنچینه و بنه‌مای دیندا که ته‌وحیده و ده‌ستگرتنه به تیکرای شه‌ریعه‌ته‌وه تیکده‌گیریت و خاوه‌نه‌که‌شی له بازنه‌ی ئیسلام ده‌رده‌کات.

به‌لام ئه‌وه‌ی که به (الشُّرْكَ وَالْكُفْرُ الْأَصْغَرُ) ناویان بردووه بریتیه له‌و شتانه‌ی که ناگاته ئه‌و حاله‌ته و له‌وه بچووکرته و ته‌وحید هه‌لناوه‌شینیته‌وه و له‌و جووره‌ش نییه که له شه‌رعدا (اللمم) ی پی ده‌وتریت که گوناھی بچووکه، وه‌کو الله تعالی فه‌رمووبه‌تی: (إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا) النساء: ۳۱.

بنچینه‌که‌ش ئه‌وه‌یه هه‌رچی تاوانیک به‌به‌لگه‌ی شه‌رعی سه‌لمابیت که شیرکه به‌لام خاوه‌نه‌که‌ی له ئیسلام ده‌رناکات ئه‌وه شیرکی بچووکه، هه‌رچی تاوانیکیش به‌به‌لگه‌ی شه‌رعی سه‌لمابیت که کوفره و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خاوه‌نه‌که‌ی له ئیسلام ده‌رناچیت ئه‌وه کوفری بچووکه، وه‌کو ئه‌وه‌ی له فه‌رمووده‌کاندا هاتووه (لیس منا من فعل کذا وکذا) یان هه‌ندی جار پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و سلم لئی به‌ریبووه، یان که‌مالی ئیمانی لی لا بردووه، هه‌موو ئه‌وانه زانایان و توویانه ئه‌وه کوفری بچووکه و خاوه‌نه‌که‌ی له ئیسلام ده‌رناچیت.

هه‌ر بویه أبو عبید القاسم بن سلام: ده‌لیت (أَمَّا الْآثَارُ الْمُرَوِّياتُ بِذِكْرِ الْكُفْرِ وَالشُّرْكِ، وَوَجوبِهَا بِالْمَعاصِي، فَإِنَّ مَعْنَاهَا عِنْدَنَا لَيْسَتْ تُثْبِتُ عَلَى أَهْلِهَا كُفْرًا وَلَا

شَرِكًا يَزِيلَانِ الْإِيمَانَ عَنْ صَاحِبِهِ، إِنَّمَا وَجُوبُهَا أَنَّهَا مِنَ الْأَخْلَاقِ وَالسُّنَنِ الَّتِي عَلَيْهَا الْكُفَّارُ وَالْمُشْرِكُونَ (١)

به لَام پيشهوا أحمد بن حنبل پۆلینیکى ترى بۆ ئه و مهسه له ى كوفرى گه وره و بچوو كه هه يه و نه نجامدهرى تاوانى گه وره ى به ئياندار نه زانيوه و ته نها سيفه تى ئيسلامى بۆ جيگير كردوه و فه رمويه تى: (من أتى هذه الأربعة: الزنا، والسَّرِقَةَ، وشُرْبَ الخمر، والنَّهْبَةَ الَّتِي يرفع النَّاسُ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ إِلَيْهِ، أَوْ مِثْلَهُنَّ أَوْ فَوْقَهُنَّ؛ فَهُوَ مُسْلِمٌ، وَلَا أُسْمِيَهُ مُؤْمِنًا، وَمَنْ أَتَى دُونَ الْكِبَائِرِ نُسَمِيَهُ مُؤْمِنًا نَاقِصَ الْإِيمَانِ) (٢) واته: هه ركى ئه م چوار تاوانه نه نجام بدات: زينا و دزى و عاره ق خواردن و تاوانى له وجوره ئه و كه سه موسولمانه و ناليم ئيانداره، هه ركيش له كه بائير كه متر نه نجام بدات ئه وه ئيانداره به لَام ئيانه كه ى نوقسان و ناته واوه.

هۆكارى ئه و وته يه ى ئيام أحمد يش وه كو محمد بن نصر- المروزي ده لیت ئه وه يه: (صاحبُ هذا القولِ يقولُ: لَمَّا نَفَى عَنْهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْإِيمَانَ، نَفَيْتَهُ عَنْهُ كَمَا نَفَاهُ عَنْهُ الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالرَّسُولُ لَمْ يَنْفِهِ إِلَّا عَنِ صَاحِبِ كَبِيرَةٍ، وَإِلَّا فَالْمُؤْمِنُ الَّذِي يَفْعَلُ الصَّغِيرَةَ هِيَ مَكْفَرَةٌ عَنْهُ بِفِعْلِهِ لِلْحَسَنَاتِ وَاجْتِنَابِهِ لِلْكِبَائِرِ، لَكِنَّهُ نَاقِصُ الْإِيمَانِ عَمَّنْ اجْتَنَبَ الصَّغَائِرَ) (٣) واته: له بهر ئه وه ى پيغه مبه ر صلى الله عليه و سلم نه فى ئيانى له و جوره كه سانه كردوه واته نكولى

(١) بروانه: الإيمان، ٤٣.

(٢) بروانه: مجموع الفتاوى: (٣٥٢/٧).

(٣) بروانه: مجموع الفتاوى، ابن تيمية (٣٥٢/٧).

لى كر دووه، ئىمهش نه فى ئه كه ين ونكۆلى لى ئه كه ين، كه له راستيدا پىغه مبه ر صلى الله عليه و سلم ئىمانى تهنها له سهر ئه هلى كه بائير نه فى كر دووه و بۆ له وانه بچووكتر به كر ده وه ى چا كه ده سرتته وه.

نموونه ى شيركى بچووكتش وه كو روپامايى و رپايى كه پىغه مبه ر صلى الله عليه و سلم فه رمويه تى: (من حَلَفَ بغير الله فقد أشرك). (۱)

دانه ر پاش ئه وه ى باسى نىفاقى كر د كه كو فرى گه وره يه و خاوه نه كه ى له ميلله تى ئىسلام ده رده كات، ئىنجا هاته سه ر باس كر دنى جو رى دووه مى نىفاق كه خاوه نه كه ى له ئىسلام ده رناكات.

أحمد به ر حمه ت بيت چه ند نموونه يه ك بۆ روونكر د نه وه ى ئه م جو ره نىفاقه ده هينته وه وه ده لى ت: پىغه مبه ر صلى الله عليه و سلم فه رمويه تى: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ فَهُوَ مُنَافِقٌ، هَذَا عَلَى التَّغْلِيطِ، نَرُوِيهَا كَمَا جَاءَتْ، وَلَا نَفْسُرُهَا) مه به ستى له وه فه رموده صحيح يه كه پىغه مبه ر صلى الله عليه و سلم فه رمويه تى: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ فَهُوَ مُنَافِقٌ وَإِنْ صَامَ وَصَلَّى وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا اتَّمَنَ خَانَ) مسلم: (۵۹). واته ئه م فه رموده ى كه درؤ و ناراستى په يمان و ناپاكي به مونافيقى داناوه، ئه وه مه به ستى له نىفاقى گه وره نيه كه خاوه نه كه ى له ئىسلام ده رده كات، به لكو مه به ستى له نىفاقى بچووكته و ده فه رمويت ناوانى به نىفاق له به ر گه وره يى تاوانه كان و بۆ ترساندنه، به لام ده فه رمويت ئىمه ته فسيرى ئه و

(۱) أبو داود (۳۲۵۱)، والترمذى (۱۵۳۵) أحمد (۶۰۷۲).

فەرموودە ناکەين، زانايان فەرموویانە مەبەستى ئەو یە بە شیو یەك تەفسیری ناکەين كە بە شیو یەك لە زاھیری دەرى بکات ونالین پى كافر دەبیت، بەلام زانايان وتوویانە ئەگەر كەسێك ھەموو ئەو تاوانەى تیدا بیت بو نیفاقی گەرە رایدە كیشیت .

فەرموودەى پىغەمبەر صلى الله عليه و سلم: (لَا تَرَجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا ضَلَالًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ)^(۱). ھەر وہا : (إِذَا اتَقَى الْمُسْلِمَانِ بَسِيْفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ)^(۲) ھەر وہا : (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ)^(۳) ھەر وہا فەرموودەى : (مَنْ قَالَ لِأَخِيهِ يَا كَافِرٌ فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدَهُمَا)^(۴) و فەرموودەى : (كُفْرٌ بِاللَّهِ تَبْرُؤٌ مِنْ نَسَبٍ وَإِنْ دَقَّ)^(۵) دواى ھینانەو ھى ئەو فەرموودانە فەرموویەتى : وَنَحْوُ هَذِهِ الْأَحَادِيثِ مِمَّا قَدْ صَحَّ وَحُفِظَ، فَإِنَّا نَسَلَّمُ لَهُ، وَإِنْ لَمْ نَعْلَمْ تَفْسِيرَهَا، وَلَا نَتَكَلَّمُ فِيهَا، وَلَا نُجَادِلُ فِيهَا، وَلَا نَفْسِرُ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ إِلَّا مِثْلَ مَا جَاءَتْ، لَا نَرُدُّهَا إِلَّا بِأَحَقِّ مِنْهَا) واتە ھەموو ئەو فەرموودە راست و درووستانە كە ھەندى تاوانى بە كوفر و بە نیفاق داناو ھىمە وە كو خوى جىگىريان دەكەين و باو ھەرمان پىیانە بەلام

(۱) البخاري: العلم (۱۲۱) , ومسلم: الإيمان (۶۵).

(۲) البخاري: الإيمان (۳۱) , ومسلم: الفتن وأشرط الساعة (۲۸۸۸).

(۳) البخاري: الإيمان (۴۸) , ومسلم: الإيمان (۶۴)

(۴) البخاري: الأدب (۶۱۰۴) , ومسلم: الإيمان (۶۰).

(۵) ابن ماجه: الفرائض (۲۷۴۴) , وأحمد (۲/۲۱۵).

لېكدانه وهى بۆ خەلكى ناكهين و به پىي زاهيره كهى ده رۆين و ناشلېن
ئەنجامدەرى ئەو تاوانانە كافر نە شىۋە يەك لە ئىسلام دەربچن.

ئەھلى سوننەت سەبارەت بەم مەسەلە سېفەتى كوفرو نىفاقيان وەكو لە زاهىرى
فەرمودە كاندا ھاتوۋە جىگىر كەردوۋە بەلام و توويانە ئەمە كوفرىكى بچوۋكە و
خاۋەنە كەى لە بازىنى ئىسلام دەرنكات.

ھەر لە رۆشنايى ئايەت و فەرمودە كاندا فەرمويانە وەكو چۆن كوفرو نىفاق
گەرە و بچوۋكى ھەيە زولم و جەھل و فسق ىش بە ھەمان شىۋە دوو جۆريان ھەيە،
زولمى كوفرو و زولمى تاوان، جەھلى كوفرو جەھلى تاوان، فىسقى كوفرو فىسقى
تاوان. ھەموو ئەوانەش بەلگەى قورئان و فەرمودەيان لەسەرە.^(۱)

(۱) پىسار ۲۶/ ئايا مامۇستا ئەوانەى كە شوينى علمانى و خەيرە ئىسلام ئەكەون بۆ پارە و
مەسلەھەتى دىنيا ئايا حوزريان بۆ ھەيە يان لە دىن اچنە دەرۆ ؟
وہلام/ علمانىيەت مەعنای لادىنيە وەكو خۆيان پىناسەى دەكەن و ئىسلامىش دىنە و دىنى
ھەقە! ئىتر چۆن كەسېك موسولمان بىت ولە ھەمان كاتدا علمانىش دەبىت؟! ئەوہ
سەرگەردانىيە و درۆكردنە لە گەل خۆيدا، سەرانى علمانىيەت ھىچ كات نايشارنەوہ كە
باوہريان نە بە ئىسلام و نە بە ھىچ دىنىكى تر ھەيە و باوہريان واہە دىن پاشاۋەى سەدە
تارىكە كانە و مېشكى مرۆف دادەخات وئەيكاتە كەسېكى دواكەوتوو، ئەوانەشيان كە رايان بە و
شىۋە بەرانبەر دىن توند نىيە دەلېن دىن ئەگەر ھەشېت با مەسەلەيەكى شەخسى و لە
بازنەيەكى تەسكدا ھەبىت تايەت بە كەسەكان خۆيان و بەو شىۋەش كە علمانىيەت پىي رازى
دەين و بە ھىچ شىۋەيەك نايەت نە ھوكمى پى بكرىت و سىياسەت و ئابورى و راگەياندن و ھىچ
شېك بەكەويتە ژىر كارىگەرى و ھوكمى دىنەوہ، بۆيە ئەگەر كەسېك بلىت من موسولمانم
و بەتەماى چوونە بەھەشت بىت و لەولاشەوہ علمانى بىت يان ئىشيان بۆ بكات و پىشتىگىرى

به‌هشت و دۆزه‌خ دروست کراون

پیشه‌وا أحمد بن حنبل سه‌بارت به‌وه‌ی که ئیستا به‌هشت و دۆزه‌خیش دروست کراون و به پیچه‌وانه‌ی بیروباوه‌ری هه‌ندی له‌تاقمه‌گومراکانی وه‌کو جه‌همیه‌ی وموعته‌زیه‌کان ده‌لیت:

(وَالْجَنَّةُ وَالنَّارُ مَخْلُوقَتَانِ قَدْ خُلِقْتَا، كَمَا جَاءَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَرَأَيْتُ قَصْرًا. (وَرَأَيْتُ الْكُوْتَرَ) وَاطَّلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا) ، وَاطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ ... كَذَا وَكَذَا).

واته: به‌هشت و دۆزه‌خ له ئیستادا دروست کراون و ئینجا هه‌ندی به‌لگه‌ی له‌سه‌ر ده‌هینینه‌وه، وه‌کو فه‌رموده‌ی: (دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَرَأَيْتُ فِيهَا قَصْرًا)^(۱) هه‌روه‌ها فه‌رموده‌ی: (لَقَدْ رَأَيْتُ جَهَنَّمَ يَحْطَمُ بَعْضُهَا بَعْضًا)^(۲) واته دۆزه‌خم بینی خو‌ی خو‌ی ده‌خوارد وه‌ه‌ندیکی هه‌ندیکی تری ویران ده‌کرد .

یه‌کیکی تر له‌و فه‌رمودانه‌ی پیشه‌وا أحمد کردوویه‌تی به‌به‌لگه‌ بو ئه‌م بنه‌مایه فه‌رموده‌ی: (بَيْنَمَا أَنَا أُسِيرُ فِي الْجَنَّةِ إِذَا أَنَا بِنَهْرٍ حَافَتَاهُ قِبَابُ الدَّرِّ الْمَجُوفِ).

بیروکه و به‌نامه‌که‌یان بکات ئه‌وه له‌گه‌ل خۆیدا تووشی (تناقض) بووه، له ئیسلامیشدا شتی وا نییه ئیسلام و پیچه‌وانه‌که‌ی له‌یه‌ک کاتدا هه‌لبزیریت! یان به‌نامه‌ی ئیسلام یان به‌نامه‌ی تر و هه‌رکه‌سیکیش ئازاده چی هه‌لده‌بزییریت چونکه به‌رپرسیاریتی کاره‌که‌ی هه‌لده‌گریت و رۆژی قیامه‌ت رۆژی پاداشت و سزایه.

(۱) البخاری: (۵۲۲۶) ومسلم: (۲۳۹۴).

(۲) البخاری: (۱۲۱۲).

قُلْتُ: مَا هَذَا يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَذَا الْكُوْتَرُ الَّذِي أَعْطَاكَ رَبُّكَ، فَإِذَا طِينُهُ أَوْ طِيْبُهُ مِسْكٌ أَدْفَرٌ^(۱) واته پیغمبر صلی الله علیه و سلم به‌ناو بهه‌شتدا گه‌پراوه و روبرایکی بینوه که له قه‌راغه‌کانیدا که‌پری له مرواری درووستکراوی لی بووه وله جیبریلی پرسیه علیه السلام ده‌بارهی و ئه‌ویش فه‌رموویه‌تی ئه‌وه پرووباری که‌وسه‌ره.

هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌یه‌کی تری وه‌کو به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه هیناوه‌ته‌وه ئه‌ویش فه‌رمووده‌ی: (اطَّلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ، وَاطَّلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ)^(۲) واته: ته‌ماشای ناو بهه‌شتم کرد بینیم زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌هه‌زاران بوون، ته‌ماشای ناو دۆزه‌خیشم کرد بینیم زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌ئافره‌تان بوون. ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر هه‌بوونی بهه‌شت و درووست بوونی له‌ئیستادا.

ده‌بارهی ئه‌م فه‌رمووده‌ زانایان ده‌لین هۆکاری زۆریی ئافره‌تان له‌ناو دۆزه‌خدا ئه‌وه‌یه که له فه‌رمووه‌کاندا باس کراوه که بریتییه له‌وه‌ی قسه‌ی خراب و نابه‌جی زۆر به‌سه‌ر زاریاندا دیت و هه‌روه‌ها چاکه‌یان له‌برچاو نییه و نکۆلی له‌چاکه‌ی می‌رده‌کانیان ده‌که‌ن و له‌گه‌ل شتیک روویدا پینان ده‌لین ئیمه‌هیچ چاکه‌یه‌که‌مان له‌ئیه‌ نه‌بینوه.

(۱) البخاری: (۶۵۸۱) ومسلم: (۲۳۹۴).

(۲) البخاری: (۳۲۴۱).

بهلام له فەرموودەيەكى تر دا ھاتووہ كە ئافرەتان زۆرىنەى ئەھلى بەھەشتن،
 وہلاميش بۆ ئەوہ برىتبيہ لەوہى ئەم قسە بە شپۆەيەكى گشتى وايە، لەبەر ئەوہى
 ھەموو پياويك له بەھەشتدا ژمارەيەك حۆرى خۆى ھەيە كە حۆرىش ئافرەتە و
 لەگەل ئافرەتە ئادەمىزادە بەھەشتيە كاندا ئەوان دەبنە زۆرىنە لەو حالەتەدا.

پوختەى باسە كە ئەوہيە بەلگە لەسەر ئەوہى لە ئىستادا بەھەشت و دۆزەخ
 درووست كراون زۆرن، پيشهوا ئەحمەد ئاماژەى بۆ چەند فەرموودەيە كيان كرد و
 فەرموودەى تريش زۆرە بۆ نمونە: (العَبْدُ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى وَذَهَبَ أَصْحَابُهُ
 حَتَّى إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرَعَ نِعَالِهِمْ، أَتَاهُ مَلَكَانِ، فَأَقْعَدَاهُ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا
 الرَّجُلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، فَيَقَالُ: انْظُرْ
 إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ أَبْدَلَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ،)^(۱) كۆتايى فەرموودە كە
 دوو مەلايىكەتە كە بەو مردووہ دەلین اللہ تعالى جيگەى دۆزەخى بە جيگەيەك له
 بەھەشتدا بۆ گۆرپت و تەماشاشى دەكات ئەوہ بەلگەيە لەسەر ئەوہى لەو كاتەدا
 درووست كراون.

ھەرۆھە ئەو كەسەى كە دەمریت دۆزەخىيى بىت جيگە كەى لە دۆزەخدا پى
 پيشان دەدریت: (إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ، غُدْوَةً وَعَشِيًّا، إِمَّا النَّارَ وَإِمَّا
 الْجَنَّةَ، فَيَقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى تُبْعَثَ إِلَيْهِ.)^(۲) واتە كاتيك كەسيك له ئيو دەمریت

(۱) البخاري (۱۳۳۸)، ومسلم (۲۸۷۰).

(۲) البخاري: (۱۳۷۹). مسلم: (۲۸۶۶).

به‌یاناں و ئیواران جیگا‌ک‌ه‌ی خوی پی نیشان ده‌دهن، یان دۆزه‌خه و یان به‌ه‌شت، پیی ده‌وتریت ئه‌وه جیگا‌ک‌ه‌ته تا‌کو بوی ده‌تیر دریت.

له چه‌ندین ئایه‌تی قورئانی پیروزی‌شدا به‌لگه‌ی دروست بوونی به‌ه‌شت و دۆزه‌خ له ئیستادا هاتووه، بو نموونه: (أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ) آل عمران: ۱۳۳. (أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ) البقرة: ۲۴. هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی فیرعه‌ون و خاوخیزانه‌که‌ی فهرموویه‌تی: (النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا) غافر: ۴۶.

سه‌باره‌ت به‌ه‌ه‌میشه‌یی به‌ه‌شت و دۆزه‌خ و ته‌واو نه‌بوونیان به‌لگه‌ی زۆری له قورئان و له فهرمووده‌کاندا له‌سه‌ر هاتووه، بو نموونه: (لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿۱۱﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا) التوبة: ۲۱-۲۲. عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ئه‌وه‌یه که به‌ه‌شت و دۆزه‌خیش هه‌میشه‌یین و ته‌واو بوونیان بو نییه.

فهرمووده‌یه‌کی راشکاوانه‌تیریش هه‌یه له‌م باره‌وه که له موسنه‌دی ئه‌حمه‌دد و ابوداود و له کتیبی ترده‌هاتووه: (لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَانظَرَ فَقَالَ: يَا رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا، فَحَفَّهَا بِالْمَكَارِهِ ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَانظَرَ إِلَيْهَا فَقَالَ: يَا رَبِّ لَقَدْ خَشِيتُ إِلَّا يَدْخُلُهَا أَحَدٌ، فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ النَّارَ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَانظَرَ إِلَيْهَا فَقَالَ: يَا رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا، فَحَفَّهَا بِالشَّهَوَاتِ ثُمَّ قَالَ: اذْهَبْ فَانظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَانظَرَ إِلَيْهَا فَقَالَ: يَا رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ إِلَّا يَبْقَى أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا)

(۱) واتە اللہ تعالیٰ کاتیک بەهەشتی درووست کردوو بە جیبریلى فەرمووہ علیہ السلام پرۆ تەماشای بکە و ئەویش چووہ تەماشای کردووہ و وتووێتە سۆیند عزیزەتى تۆ هەركى هەوالى ئەو بەهەشتە ببیست دەچیتە ناوی...هتد.

تاقمى جەھمیە و موعتەزىلەکان هەندى بەلگە بۆ خۆیان دەهیننەوہ کہ بەهەشت و دۆزخ هیشتا درووست نەبوونە و دەلین ئەگەر وایت ئەوہ دەبیتە (عبث) و کارىكى بى كەلك و اللہ كارى بى كەلك ناکات، هەرۆها هەندى فەرمووہیان هیناوەتەوہ لەسەر ئەو بیروباوەرەیان بۆ نموونە فەرمووہەى: (لَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِي، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! أَقْرَى أُمَّتِكَ مِنِّي السَّلَامَ، وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةٌ التُّرْبَةُ، عَذْبَةُ الْمَاءِ، وَأَنَّهَا قِيَعَانٌ، وَأَنْ غِرَاسَهَا، (سَبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ) مەبەستیان ئەوہ بەهەشت هیشتا درووست نەبووہ بەبەلگەى ئەوہى باخ و سەوزایەکانى لەبرى ئەو تەسبیحات و عبادەتانەى کہ بەندەکان هیشتا نەیانکردووہ درووست دەکریت. ئەهلى سوننەت وەلامى ئەوانیان بە درێژى داوەتەوہ و فەرمووویانە بەهەشت خۆى درووست کراوہ بەلام تەسبیحات و عبادەتى موسولمان دەبیتە هۆکارى درووست بوونى بىنا و سەوزایى و باخەکانى. بەلام لە هەندىک لە سەلەفەوہ دەگىرنەوہ کہ وتووینانە لەپاش سەردەمانىكى گەلىك زۆر دۆزخ لەناو دەچیت و نامىنیت، هەندى فەرمووودەش بۆ ئەو

(۱) شرح العقيدة الطحاوية، ابن أبي العز: ۲/۶۱۴.

بۆچوننه یان ده که نه به لگه به لام ئەو فەرموودانه وه کو فەرمووده ناسان ده لئین (ضعیف) ن، به لام گرنگ ئەوهیه ئەو بۆچوننه ش ههیه.

سه بارهت به ابن قییم الجوزیه به ره حمهت بیت ئەو له م باره وه دوو بۆچوونی ههیه، بۆچوونی یه که می که له کتیبه کانی (حادي الأرواح) (وشفاء العلیل) دا هاتوو هه یلی به لای ئەوهیه که دۆزه خ کۆتایی دیت و کاتیکی به سه ردا دیت له نیو ده چیت، له کتیبی (الصواعق المرسله) شدا له مه سه له که ده وه ستیت و قسه ی تیدا ناکات، قه ول و بۆچوونی دووه میشی که له کتیبی (الوابل الصیب) و (طریق الهجرتین). دا هاتوو ئەوهیه که هاو بۆچوونه له گه ل زانیانی ئەهلی سونهت و ده لبت دۆزه خ هه میشه ییه و هه تاهه تاییه و ته واو ناییت.

له راستیدا باوه رپوون به به هه شت و به دۆزه خ به شیکه له باوه رپوون به رۆژی دواپی و یه کیکه له کۆله که کانی ئیانی موسولمان له دینی ئیسلامدا. عه قیده ی ئەهلی سونهت و جه ماعه تیش به و شیوهیه که له ئیستادا درووست بوونه و بوونیان ههیه، نه ک وه کو موعته زیله و جه همیه که ده لئین الله له رۆژی قیامه تدا به هه شت و دۆزه خ درووست ده کات و ئیستا درووست نه کراون.

ئینجا فەرموویه تی: (فَمَنْ زَعَمَ أَنَّهَا لَمْ تُخْلَقْ، فَهُوَ مُكذَّبٌ بِالْقُرْآنِ وَأَحَادِيثِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا أَحْسَبُهُ يُؤْمِنُ بِالْجَنَّةِ وَالنَّارِ). واته: هه رکیش بلیت به هه شت و دۆزه خ درووست نه کراون ئەو که سه باوه ری به قورئان و فەرمووده کانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم نییه و به راستی نه زانیون، به لکو

فهرموویه‌تی باوهر ناکه‌م که‌سینک‌ و‌ا بلیت له بنچینه‌دا باوهری به به‌هشت و دوزه‌خیش هه‌بیت.

یه‌کینک له لادانه‌گه‌وره‌کانی جه‌همی کوری سه‌فوان ئه‌وه‌یه که ده‌یوت به‌هشت و دوزه‌خ هه‌ردوکیان هه‌تا هه‌تایی نین و له‌نیو ده‌چن ، له‌به‌ر ئه‌وه‌و له‌به‌ر کومه‌لیکی تر له بیروراکانی که یه‌کینکیان ئه‌وه‌بوو که دیوت الله بوونیک‌ی ره‌های هه‌یه و نه له‌ناوو نه له ده‌روه‌ی جیهاندا نییه و وه‌کو ئه‌وه‌بوو بلیت بوونیک‌ی راسته‌قینه‌ی نییه و نکولیشی له هه‌موو ناوو سیفه‌ته‌کانی الله تعالی ده‌کرد و ئییانی ته‌نها به مه‌عرفه و ناسینی دل پیناسه ده‌کرد و که به‌و پیناسه بیت فیرعه‌ونیش ئییانداره وه‌روه‌ها به‌عه‌قیده‌ی جه‌بر ده‌ناسرا که هه‌موو کرداره‌کانی مروقی ده‌دایه پال الله تعالی و ده‌یوت به‌نده‌خوی هیچ رؤل و کاریگه‌رییه‌کی نییه له‌سه‌ر ئه‌فعاله‌کانی خوی و جگه له‌وانه‌ش وه‌کو ئاماژه‌مان یی کرد باوهری به‌له‌نیوچوونی به‌هشت و دوزه‌خ هه‌بوو، هه‌ر بویه زیاد له پینج سه‌د زانای ئه‌هلی سوننه‌ت جه‌همیان ته‌کفیریان کردوه.

هه‌رکی له ئه‌هلی قبیله به موه‌حیدی بمریت نوژی له‌سه‌ر ده‌کریت و داوای لیخوشبوونی بو ده‌کریت

پیشه‌وا أحمد بن حنبل له خستنه‌رووی کوتا بنه‌ما له‌م کومه‌له بنه‌مایانه‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت که لی‌رده‌دا باسی کردووه فه‌رموو‌یه‌تی: (وَمَنْ مَاتَ مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ مُوحَّدًا يُصَلِّي عَلَيْهِ، وَيُسْتَغْفَرُ لَهُ وَلَا يُحَجَّبُ عَنْهُ إِلَّا سِتْغْفَارًا، وَلَا تُتْرَكُ الصَّلَاةُ عَلَيْهِ لِذَنْبٍ أَذْنَبَهُ صَغِيرًا كَانَ أَوْ كَبِيرًا، أَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى).

مه‌به‌ستی پیشه‌وا أحمد له ئه‌هلی قبیله که‌سانیکه که موه‌حید بن و روو له قبیله بکه‌ن بو نوژی‌کردن، وه‌کو له فه‌رموو‌ده‌دا هاتوو‌ه: (مَنْ صَلَّى صَلَاتِنَا، وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا، وَأَكَلَ ذَيْبِحَتَنَا، فَذَاكُمُ الْمَسْلُومُ لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ، وَذِمَّةُ رَسُولِهِ، فَلَا تُخْفَرُوا اللَّهَ فِي ذِمَّتِهِ)^(۱) واته: هه‌رکی نوژی ئیمه‌ی کرد و رووی له قبیله‌مان کرد و سه‌رپراوو قوربانی ئیمه‌ی خوارد ئه‌وه موسولمانه...هتد.

مه‌به‌ستی پیشه‌وا احمد هه‌ر ئه‌وه نییه روو له قبیله بکات و نوژی موسولمانان بکات و ئیتر ئه‌وه موسولمانیکی ته‌واو بی‌ت، له‌وانه‌یه که‌سیک نوژی‌ش بکات و پوژوویش بگری‌ت و چه‌جیش بکات و خیره‌و چاکه‌یش بکات و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا موسولمان نه‌بی‌ت! له‌به‌ر ئه‌وه‌ی یه‌کیک له هه‌لوه‌شینه‌روه‌کانی ئیسلامی تیدا بی‌ت، چون ده‌ستنوژی و نوژی و پوژوو بو نمونه به‌ه‌ندیک کردار به‌تال ده‌بنه‌وه،

(۱) البخاری: (۳۹۱).

ئىسلامىش بەھەمان شېۋە ھەندىك كىدار ھەيە كە زانايان بە (نواقض الشهادتين) دەر بىرىنى لى دە كەن ھەلدە ۋە شىتتە ۋە.

بەلكو دە بىت كەسە كە كە نوئىزى لەسەر بىرىت ۋە داۋاى لىخوشبوونى بۆ بىرىت مۇھىد بىت ۋە لە ھەموو جۆرە شىركىك بەرى بىت ۋە بەدوور بىت، جا كەسىك ئە ۋە ھالى بىت ۋە لە سەر تە ۋە ھىد ۋە ھەقىدە ى پاك ۋە پاراۋ بىت، كاتىك دەمرىت نوئىزى لەسەر دە كىرىت با تاۋانبارىش بىت ۋە گوناھ ۋە تاۋانى ئەنجامدا بىت، ھەر نوئىزى لەسەر دە كىرىت.

بەلام ئە ۋە ى باس كرا بە ۋە مەنا نىيە ئەنجامدانى ھىچ تاۋانىك كوفر نە بىت ۋە ھىچ تاۋانىك نە بىت مەرووف لە ئىسلام دەرىكات، ۋا نىيە، رافە كارى العقىدە الطحاوية لەم بارە ۋە فەرموۋىە تى: (ولهذا امتنع كثير من الأئمة عن إطلاق القول بأن لا تكفر أحدا بذنب، بل يقال لا تكفرهم بكل ذنب كما يفعل الخوارج...) (۱) ۋاتە ئەھلى سوننەت نالین كەس بە تاۋان تە كفىر ناكەين، بەلكو دەلین كەس بە ھەموو تاۋانىك تە كفىر ناكەين، چونكە خەۋارىجە كان خەلكى بەھەموو تاۋانىك تە كفىر ئە كەن.

بە ۋاتايە كى پروونتر ۋە تە كە ى پيشهوا أحمد مەناى ئە ۋە ىە: ھەركى لە ئەھلى قىبلە بە مۇھىدى بىرىت، شاھە تى تە ۋە ھىد بۆ اللە بدات ۋە شاھە تى پىغەمبەرايە تى بۆ محمد صلى الله عليه و سلم بدات ۋە ھىچ ھەلۋە شىنەرە ۋە ىەك

(۱) پروانە: شرح العقيدة الطحاوية، ابن أبي العز، ۳۱۷.

لهه لوه شینه ره وه کانی ئیسلام نه نجام نه دات و مافه کانی ته و حید بدات و کرده وه ی چاکی هه بیته، نه وه موسولمانه و مافی موسولمانیتی هه یه.

بۆ نه وه ی که سیک نه وه وه سفه ی به سه ردا جیبه جی بیت و بیته موسولمانیک به و شیوه ی که پیشه‌وا أحمد باسی ده کات، پیوسته ملکه چ بیت بۆ مافه کانی ته و حید و له هه لوه شینه ره وه کانی دوور بکه ویتته وه، چونکه نه گهر بۆ غیری الله تعالی سه رپرین و قوربانی بکات ده بیته موشریک، نه گهر جنیو به الله تعالی پیغه مبه ره که ی بدات کافر ده بیته، نه گهر نکولی له هر مه سه له یه ک بکات له وانه ی که زانایان به (معلوم من الدین بالضرورة) ده رپرینی لی ده که ن له بازنه ی ئیسلام ده رده چیت.

زۆر شت هه یه ته و حید هه لده وه شینه یته وه موسولمانان ئاگیان لی نیه، به کورتی هه رکه سیک له نه هلی ئیسلام له سه ر ته و حید بمریته و نه زانرا بیته که هه لوه شینه ره وه یه که له وانه ی ئیسلام و ته و حید هه لده وه شینه وه نه نجامی دایته، نه وه موسولمانه و دروست نیه نوژی له سه ر نه کریته، ته نانه ت نه گهر هه ندی تاوانیشی نه نجام دایته هه ر ده بیته نوژی له سه ر ده کریته، وه کو الله تعالی فه رموویه تی: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهٖ ^ط إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ) التوبة: ۸۴. ئایه ته که هوکاری نوژنه کردنی له سه ر نه وه که سانه بۆ کوفره که یان گه راندووه ته وه. نه م ئایه ته ش دوا ی نه وه دابه زی که پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم نوژی له سه ر جه نازه ی عبدالله بن ابي بن سلول ی سه ری مونا فیقان نه نجامدا.

که واته هەر موسولمانیک که ئەنجامدەری گوناھەکانى وەکو غەیبەت و گوناھى لەو شیۆه بیټ، یان کەبائیر و تاوانە گەورەکانى ئەنجام دا بیټ، مادام موهحید بیټ نوژی لهسەر دکریت و داواى لیخۆشبوونى بۆ دەکریت.

بەلام له پیغەمبەر صلی الله علیه و سلم جیگیر بووه که نوژی لهسەر هەندى له ئەنجامدەرانى تاوانە گەورەکان نەکردوو وەکو قاتل و ئەو کەسەى که دەستى دەچیتە خۆى و خۆى دەکوژیت و هەروەها نوژی لهسەر قەرزاریش نەکردوو و فەرموویەتى من نوژی لهسەر ناکەم بەلام ئیوه نوژی لهسەر بکەن.

نوژی لهسەر موسولمان دەکریت ئەگەر کوفر و شیرک و جەهل و ستەمى گەورەى نەکرد بیټ، با گوناھى بچووک و تاوانى گەورەشى ئەنجام دا بیټ، تاوانى کەبیرە واتە هەموو تاوانیک که حەددیى شەرعى وەکو سزا لهسەر بیټ وەکو دزی و داوین پیسى، یان هەرهشەى سزای له رۆژى قیامت لهسەر هات بیټ، یان پیغەمبەر صلی الله علیه و سلم لى بهریبوو بیټ، وەکو بهریبوونى لهوانەى لهکاتى مردنى کەسیکیاندا دەنگ بەرز دەکەن وەو دەقیژینن و هاوار دەکەن، یان ئەو ئافرەتەى که بەهۆى مردنى کەسیکەو سەرى دەتاشیت یان جل له بەرى خۆیدا دەدریت.

ابن تیمیة فەرموویەتى: سەلەف و پيشهوايان يەك دەنگ بوونە لهسەر ئەو هەندى له تاوانبارانى موهحیدەکان له ئەهلى قبیلە دەبیټ بچنە دۆزەخەو و دواى لى دەردەچن، بەلام ئەو قەولەى که دەلیټ ئەهلى تەوحید بهیچ شیۆه یەك ناچنە

دۆزه خه وه ئه وه نه مانزانويه قهولى كه سيك بيت له ئه هلى عيلم. (۱) له جيگه ى
 تریشدا له مجموع الفتاوى ئه و واتاى دووپات كردووه ته وه و فهرموويه تى: ئه م
 بوچوون و تيگه يشتنه ش هاوه لان و سه له ف و پيشه و ايانى له سه ر بووه كه و توويانه
 به يه قين هه نديك له تاوانبارانى ئه هلى ته و حيد ده چنه دۆزه خه وه و هه نديكيشيان
 الله تعالى لبيان خوش ده بيت و ناچنه دۆزه خه وه.

به مه ش پيشه و احمد بن حنبل كوتايى به و بنه مايانه ى ئه هلى سوننه ت ده هينيت
 كه له م ناميلكه يه دا خستويه تى روو صلى الله وسلم و بارك على محمد و على آله
 و صحبه و سلم تسليبا كثيرا .

---

(۱) پروانه: مجموع الفتاوى: (۷/۵۰۱).

کۆتایى

سوپاس و ستایشى زۆر و بى پايان بۆ الله عزوجل، که به میهره بانى خوی
 بواریدام و یارمه تیدام بۆ تهواو کردنى ئەم کتیبه، که بریتیه له شهرحیكى كورت و
 بوخت بۆ مه تنى (أصول السنه) ى پيشهوا أحمد بن حنبل بهرهمهت بیت، که بۆ
 ئەنجامدانى له کۆمه لیک له زانا هاوچه رخه کان سودمه ند بوومه وجگه له
 شهرحه کانى ئەوانیش بۆ زۆر کتیب و سهراچاوه ى تر گهراومه تهوه.
 وصل اللهم وسلم على سيدنا وقره أعیننا، معلمنا وهادینا، محمد وعلى آله
 وصحبه الطيبين الطاهرين، ومن اقتفى أثرهم وسار على نهجهم إلى يوم الدين.
 والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات.

إحسان برهان الدين

۲۶ ذو القعدة ۱۴۴۴/۱۵ حزيران/۲۰۲۳

سليمانى- گرین سیتی

پوخته يه ك

دەربارەى فیرقە و تاقمە لادەرەكان

پروونکردنە وەه یەك دەربارەى ئەم پاشكۆیە

ئەم وتارانەى لەم پاشكۆیەدا ھاتوون، بریتین لە كۆمەلە بابەتیک كە لە تۆرە كۆمەلایەتیە كانداییشتر بۆلاو كراونە تەو و لە یەك كاتدا نە نووسراون، خالی ھاوبەشى ئیوانیان ئەو یە بە گشتى باس لە فیرقە و تاقمە لادەرەكانى مێژووى ئیسلامى دەكات كە لە سەردەمى سەلەف و دواى ئەواندا سەریان ھەلدا و خالە سەرەكییەكانى بیروباوەر و عەقیدەكەیان و جیاوازییان لە گەل عەقیدەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت دەخاتە روو.

لە باسە كاندایە ھەولمداو سەرەتا پیناسە یەك بۆ ئەو كۆمەلە و تاقمانە بكەم و ئینجا دیارترین بنچینە و بنەماكانى بیروباوەریان بخەمە روو و ھەندى جاریش ھەلوئىستى زانایانى ئەھلى سوننەتەم لە سەر ئەو تاقمانە و بیروبوچوونەكانیان باس كەردوو.

ھۆكارى جیگیر كەردنى ئەم وتارە نووسراوانە پەيوەندى بە ھیزی ئەم بابەتانە یە بە ناوەرپۆكى ئەم شەرحەى بۆ كۆتیبەكەى پيشهوا أحمد بن حنبل لێردا كەردوو مانە، كە لە راستیدا ئەم وتارانە ئاویتە یەكە لە كۆكردنەو ەى قسە و نووسین و فەتواى ئەھلى عیلم دەربارەى ئەو تاقمانە، ھاوكات لە گەل ھەبوونى پەھەندىكى تووژینەو ەى و بەستنەو ەى بابەتە تووژیبەكان بە واقیعى ئەمرو كە بریتیبە لە خویندەو ەو تیگەیشن و پەراویزی خووم لە سەر ئەو بابەتانە.

له ناو شەرحى كتيبه كه ى پيشهوا أحمد بن حنبل بهرەحمەت بيت ناوى
كۆمه لىك له فيرقه و تاغمه كان هاتوو، وه كو مرچئة و جهمية و معتزلة و معطلة و
جبرية و أشاعرة و تاغمى تر، بويه به باش زانرا ئەم پاشكو وه كو بهرچاروونى له بهر
دهستى خوينه راندا بيت.

مورجیئه کان

مورجیئه فیرقه و تاقمیکه له تاقمه گومراکانی ئیسلام که له‌سه‌ر الصراط المستقیم لایانداوه، بویه پییان و تراوه مورجیئه چونکه له مه‌سه‌له‌ی ئیانداه قول پیش ده‌خه‌ن و کردار دوا ده‌خه‌ن! مورجیئه‌ش وه‌کوئه شاعیره و خه‌واریح جوریان زوره، به‌لام ناودارترین فیرقه‌کانیان دوو جورن:

یه‌که‌م / مرجئة الفقهاء : ئەم جوره پییان وایه که ئیمان بریتییه له داننان وشایه‌تمان هینان به زمان و باوهر هینان به دل، به‌لای ئه‌وانیشه‌وه ئیمان نه‌زیاد ده‌کات و نه‌که‌م، أبو جعفر الطحاوی له‌و مه‌سه‌له‌دا تووشی هه‌له‌ی مورجیئه بووه له‌عه‌قیده‌دا که ده‌لیت: (والإيمان هو الإقرار باللسان والتصديق بالجنان، وجميع ما صح عن رسول الله صلى الله عليه وسلم من الشرع والبيان كله حق، والإيمان واحد، وأهله في أصله سواء، والتفاضل بينهم بالخشية والتقوى ومخالفة الهوى، ملازمة الأولى). هه‌روه‌ها ئه‌بو‌حه‌نیفه و هه‌مادی کوری سوله‌یانی ماموستای و ئه‌و مورجیئانه‌ی کوفه که شوینیان که‌وتن له‌وه‌ی که کرده‌وه‌یان له ئیمان جیا کرده‌وه، له‌م جوره مورجیئانه ده‌ژمیردین.

دووهم / مرجئه المتكلمين: ئەمانه بریتین له جه‌همیه‌کان و ئه‌وانه‌ش که له‌سه‌ر ریازیانن له ئه‌شاعیره و ماتوریدییه‌کان، الفضیل بن عیاض ده‌رباره‌یان ده‌لیت: " أهل الإرجاء - إرجاء الفقهاء - يقولون : الإيمان قول بلا عمل، وتقول الجهمية: الإيمان المعرفة بلا قول ولا عمل، ويقول أهل السنة: الإيمان المعرفة والقول والعمل

" (تهذيب الآثار الطبري ۱۸۲/۲). واته: مورجیته‌ی فوکه‌ها ده‌لین ئیمان گوفتاره به بی کردار ، جه‌همیه‌کان ده‌لین ئیمان ته‌نہا زاینه به‌بی گوفتار و به‌بی کردار، به‌لام ئەهلی سوننه‌ت ئەلین: ئیمان زاین و گوفتار و کرداره پیکه‌وه.

سه‌له‌ف زۆر له‌ دژی مورجیته‌کان توند بوونه و رایان له‌ ئەواندا گه‌لیک خراب بووه ، سه‌عیدی کوری جوبه‌یر ده‌لێت: " المرجئة مثل الصابئين " واته مورجیته‌ وه‌کو ساییه‌کانن، هه‌روه‌ها پیشه‌وا زوه‌ری ده‌یفه‌رموو: " ما ابتدعت فی الإسلام بدعة‌ ه‌ی اضر علی أهله‌ من هذه - یعنی الإرجاء - ". واته له‌ ئیسلامدا ه‌یچ بیدعه‌یه‌ک دانه‌هێنراوه‌ زیانی زۆتر بیت له‌ زیانی مورجیته‌کان له‌سه‌ر موسولمانان. ابن بطة‌ ده‌لێت: (أما المرجئة فعلى دين الملوك). واته مورجیته‌ له‌سه‌ر دینی پاشاکانن ئەوان چۆنیان بویت وایان بۆ ده‌که‌ن. النضر ابن شميل ده‌لێت: (الإرجاء دين يوافق أهواء الملوك) واته دینی مورجیته‌ به‌دلی پاشا و سه‌رۆکه‌کانه‌، به‌گشتی سه‌له‌ف و ئەوانه‌ی دوا‌ی ئەوانیش له‌ ئەهلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت توند بوونه له‌سه‌ر مورجیته‌ وه‌ه‌جریان کردوون و قسه‌یان له‌گه‌لیان نه‌کردوو.

به‌لام مورجیته‌ش وه‌کو تاقمه‌کانی تر جو‌ریان زۆره‌ وه‌موویان له‌ مه‌سه‌له‌ی لادان له‌ مه‌نه‌جی ئەهلی سوننه‌تدا به‌ یه‌ک ئاست و شیواز نین، هه‌ندیکیان هه‌ن که‌ باوه‌ریان وایه‌ ئیمان ته‌نہا وتنی شایه‌تمان و ته‌واو، هه‌یانه‌ ده‌لین نه‌خیر جگه‌ له‌ وتنی شایه‌تمان ئەبیت که‌سه‌که‌ له‌ دلێشه‌وه‌ باوه‌ری هه‌بیت، توندپه‌وه‌کانیان به‌ دووری مه‌گره‌ فیرعه‌ون و ئەبوجه‌ه‌لیش به‌ ئیباردار بزانه‌ وه‌کو محمد صالح المنجد ده‌لێت، ئەوه‌شی که‌ مورجیته‌یه‌کی توندپه‌و نییه‌ بۆی هه‌یه‌ ته‌نہا ئەبوه‌ کر الله‌ لیلی رازی بیت بخاته‌ هه‌له‌وه‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی شه‌رکردنی له‌گه‌ل ئەوانه‌ی که‌ زه‌کاتیان نه‌ده‌دا.

نیشانەکانى مورجیئە کە پىی دە ناسرینەو

۱- بە پىچەوانەى ئەهلى سوننەتەو، مورجیئە عیبادەت و کردەو بە مەرج نازانن بۆ راست و درووستى ئیان، واتە کەسە کە بە بى عەمەل دە گونجیت ئیاندار بىت. گرنگ ئەو یە ئیان لە دلدا بوونى هەبىت! واتە ئیان لە لای مورجیئە باوهرى دلە و قەولى زمانە و تەواو، کردەوش هەبىت باشە ئە گینا عەمەل بە لایانەو (شرط کمال) ى پى دەوترىت نەك (شرط صحة)! نەبوونى کارىگەرى خراپى لەسەر ئیانە کە نییە!

۲- لە مەسەلەى تە کفیریشدا بە پىچەوانەى ئەهلى سوننەتەو، مرؤف تەنھا بە کوفرى دللى کافر دەبىت نەك بە کوفرى زمان و کردەو. بۆیە ئە گەر کەسێك لە دلدا ئیانى هەبىت و بە زاهیر و کردەو کانى کوفرى لى ببینىت ئەو مەرج نییە کافر بىت تا خوئى نەلئىت من لە دلشەو هەر بى پروام! هەر وها ئەو ی کە هیچ کردەو یە کى نەبىت بە لای مورجیئە کانهو کافر نابىت ئە گەر لە ناو دلدا ئیان هەبىت.

۳- مورجیئە هەمیشە بەو ناسراون کە بەرگرى لە ستەمکاران و تاغوتان دە کەن و پاساویان بۆ دەهیننەو و بەرگریان لى دە کەن و پاساو بۆ کردەو خراپە کانیان دەهیننەو و خوئانی لى کەر دە کەن، سەرۆك و پادشاکان هەرچەند لە دینیش دوور بن ئەوان هەر هانى خەلکى ئەدەن لە قسەیان دەر نەچن و گوێرایە لیان بکەن. بۆیە سە لە ف پىیان وتوون لەسەر ئایینی پادشاکانن.

۴- کافر بہ کافر نازانن با ہرچہ ندیش بہ کردہ وہیان وابن، چونکہ تہ لّین گرنگ
 ئیانی ناو دلّہ و کئی دلّیت تہم کہ سہی کہ بہ زمانی کوفر دہ کات یان جنیو بہ اللہ
 و بہ پیغہ مہر صلی اللہ علیہ و سلم دہ دات لہ دلّوہ ئیماندار نییہ، بویہ بہ دہ گمہن
 مورجیئہ یہ ک ہہ بیت ہیچ کافر یّک بہ کافر بزائیت، جاری وا ہہ یہ لہوہش زیاتر تہو
 کہ سہی کہ دزایہ تی ئیسلامیش دہ کات تہوان بہ و ہلی تہمرو بہ سہر کردہی
 موسولمانی دہ زانن کہ واجبی سہر شانیتی گو پرایہ لی بیت، بویہ دہ سہ لاتداران
 ہہ میسہ حہ زیان پیانہ و لہ در یژی میژوودا ریژی زوریان لی گرتوون.

۵- دہ لّین: الإیمان لا یزید ولا ینقص: واتہ ئیمان لہ دلّدایہ و جیگیرہ، یان ہہ یہ
 و یان نییہ! نہ زیاد دہ کات و نہ کہم دہ کات، تہوہش لہ کاتیکدایہ ئایہت و
 فہرموودہ یہ کی زور ہہ یہ لہ سہر تہوہی ئیمان بہ کردہ وہی باش زیاد دہ کات و بہ
 کردہ وہی خراب کہم دہ کات، البغوي بہ رہ حمہت بیت دہ لّیت: "انفقت الصحابة،
 والتابعون، فمن بعدهم من علماء السنة، على أن الأعمال من الإيمان" ہہروہا
 فہرموویانہ: "إن الإيمان قول وعمل وعقيدة، يزيد بالطاعة وينقص بالمعصية، على
 ما نطق به القرآن في الزيادة، وجاء في الحديث بالنقصان". [شرح السنة: ۱/۳۸].

۶- لہ نیشانہ کانی تری مورجیئہ کان تہوہیہ کہ ہہ میسہ تہ ہلی سوننہت و
 جہماعہت بہ خہ وار یج و ہسف دہ کہن.

۷- مورجیئہ ی فوقہا باوہریان وایہ موسولمان بوی نییہ (استثناء) لہ باوہریدا
 بکات، واتہ بوی نییہ بلی من إن شاء اللہ ئیماندارم، بہ لکو دہ بیت بلیت من
 ئیماندارم.

۸- ھەندىكىشىيان ھەيە دەلین مروف خۆی کردەوہ کانى خۆی درووست دەکات و اللہ تعالیٰ لە رۆژى قیامەتدا نابىریت.

مورجیئە ھاوشیوہى خەوارىج ئەگەرچى لەم سەردەمە تاقم و کۆمەلێک نییە بە فەرمى ھەموو بیروباوہرەکانیانى ھەلگرتبیت و وەکو مورجیئەکانى سەردەمانى دیرین بیت، بەلام زۆرێک لە کەسایەتى و کۆمەل و تاقم ھەن لە سەرانسەرى جیھانى ئىسلامیدا بەشیکی دیاریان لە بیروباوہر و نیشانەکانى مورجیئەیان لە خۆياندا بەرجەستە کردووە و بانگەشەى بۆ دەکەن، بەلکو ھەندى جار لە مورجیئەکانى جارانیس توندتر و بى شەرمتر لادانەکانیان دەخەنە روو و بانگەوازی بۆ دەکەن.

بەلام ئەوئەندەى من بزائم لە ئىستادا نە مورجیئە و نە خەوارىج کۆمەلێک نییە لە سەدا سەد بۆچوونەکانى ئەو دوو تاقمەیان لە خۆياندا بەرجەستە کردبیت و ھەمووی جیئەجى بکەن، ئەگەرچى رێژەىک لە سىفەت و نیشانە و خەسلەتەکانیان لە کەسایەتى و کۆمەل و تاقمى دیارىکراودا ھەيە لەم سەردەمەدا و جارى وا ھەيە وەکو ئەوان و جارى واش ھەيە لەوان زیاتر جیئەجى دەکەن.

جه همیه کان

جه همیه کان فیرقه‌یه کی ترن له و فیرقه و تاقمانه‌ی که له ئیسلام لایانداوه و به به‌شیکی دیاری مورجیئه ده‌ژمیردرین، ئەم تاقمه سەر به جهمی کوری سه‌فوانن که له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دووه‌می کوچیدا له خوراسان سه‌ری هه‌لدا و شاره‌زایی له فه‌رمووده‌دا نه‌بوو، به‌لکو زۆر سه‌رقالی مه‌نتیق و عیلمی که لام بوو و هه‌ر له‌و ریگه‌شه‌وه له ئایه‌ته‌کانی قورئان و سیفه‌ته‌کانی الله تعالی تیده‌گه‌شت.

جه هم یه‌که‌م که‌س بوو له ئیسلامدا بلّیت قورئان مه‌خلوقه و سیفه‌ته‌کانی الله ی هه‌مووی ته‌ئویل کرد و په‌کخست و له واتا‌کانی خو‌یان لایدان، جه‌هم ئە‌گه‌ر چی هه‌ندی له میژوونوسان به‌که‌سیکی شاره‌زا و خاوه‌ن ئە‌مر به‌مه‌عروف و نه‌هی له مونکه‌ر حیساییان کردووه، به‌لام له‌رووی عه‌قیده‌و بیروباوه‌په‌وه که‌سیکی سه‌رلیشیواو بووه‌و به‌رده‌وام خه‌ریکی مشت و مپ و موجاده‌له و بلا‌وکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌په‌کانی خو‌ی بووه، سه‌ره‌تا بیروبو‌چوونه‌کانی جه‌هم له (ترمذ) بلا‌بوویه‌وه به‌لام دواتر به‌شیوه‌یه‌کی به‌رفراوان له‌ناو خه‌لکیدا ته‌شه‌نه‌ی کرد، هه‌ر بو‌یه زانیانی سه‌له‌ف به‌توندی به‌ربه‌رچی بیروکه‌کانیان ده‌دایه‌وه و وریاییان له‌باره‌یه‌وه ده‌دا به‌خه‌لکی، پیشه‌وا (أحمد بن حنبل) به‌په‌حمه‌ت ده‌ربه‌اره‌ی فه‌رموویه‌تی:

"وكذلك الجهم وشيعته دعوا الناس إلى التشابه من القرآن والحديث فضلوا وأضلوا بكلامهم بشراً كثيراً، فكان مما بلغنا من أمر الجهم عدو الله أنه كان من أهل خراسان من أهل ترمذ، وكان صاحب خصومات وكلام" (الرد على الزنادقة

والجهمية) (ص ۲۳). واتە: جەھەم و ھاوۋەلانى خەلکيان بۆ ئايەت و فەرموودە لیکچووۋەکانى بانگ دەکرد و ئىتر گومرا بوون و خەلکىكى زۆرىشيان لە گەل خۆياندا گومرا کرد و ئەو شەمان پى گەشت کە جەھەمى دوژمنى اللە خەلکى خوراسان بوو لە ناوچەى ترمذ و بەناکۆكى و تىوۋەگلان بە عىلمى کەلامەوۋە ناسراوۋە.

جەھەمى كوپى سەفوان لە سالى ۱۳۰ يان ۱۳۲ ى كوچى لە لايەن (سەلم بن احوز) لە شارى (مرو) كوژرا. جومهورى زانايان لە سەر ئەو نەو نەو كە كوژرانى جەھەم بە ھۆكارىكى دىنى بوو، واتە بە ھۆى لادانەکانى لە عەقىدەى ئىسلامى كوژراو، شايانى باسە جەھەم ھاوپى و تەلەبەى جەعدى كوپى دىرھەم بوو و لە پاش كوژرانى جەعد لە سەر دەستى (خالد بن يزيد القسرى) جەھەم لە سەر پىبازى مامۇستاكەى ھەر بەردەوام بوو، تا دوا جار ئەو ىش كوژرا.

بەلام لە ھاوچەرخەکاندا شىخ (جمال الدين القاسمى) دەئىت: كوژرانى جەھەم لەبەر ھۆكارى دىنى نەبوو، بەلكو ھۆكارەكەى سياسى بوو، چونكە سەرەپراى ئەو ى كە لە عەقىدەى ئىسلامى لايدا بوو، بەلام ئەو بۆچوونەکانى خۆى بەراست دەزانى و مەبەستى دزايەتى ئىسلام نەبوو، قاسمى دەئىت كوژرانى جەھەم بە ھۆى وەستانى بوو لە پرووى حوكمى بەنى ئومەييە و ئەو لەبەر بىرورپكانى شايانى كوشتن نەبوو. پىزانە: كتیبى (تارىخ الجهمية والمعتزلة) ۱۴-۱۸.

نیشانه‌کانی تا قمی جه همیه‌کان

١- هه‌موو ئایه‌ت و سیفاتیک‌ی الله ته‌ئویل ده‌کهن و جیگیر کردنی ده‌ست و ده‌م و چاو ته‌نانه‌ت قسه‌کردنیشیان بو الله به‌کاریک‌ی نه‌شیاو ده‌زانن و ده‌لین که‌لامی الله له‌ناو نه‌فسی خۆیدایه‌و ئەمه‌ش دوا جار سه‌ری له‌وه‌ده‌رکرد وتیان قورئانیش مه‌خلوقه‌ و ئاخاوتنیکی ده‌روونی الله خۆیه‌تی!

٢- نکۆلییان له‌سیفه‌ته‌ئه‌زه‌لییه‌کانی الله تعالی کرد وه‌کو (القدرة و الإرادة والعلم)، بۆیه‌ده‌یانوت الله خاوه‌ن توانا نییه‌به‌سیفه‌تی قودره‌ت و توانا به‌لکو هه‌ر زاتیتی و زاتیک‌ی ئەزه‌لییه‌به‌لام ئەو سیفه‌تانه‌ئه‌زه‌لی نین و ئەگه‌ر ئەو سیفه‌تانه‌ش ئەزه‌لی بن له‌گه‌ل زاتی الله ئەوا ده‌بیته‌ریخۆشکه‌ر بو مه‌سه‌له‌یه‌ک که‌پیان ده‌وت (تعدد القدماء).

٣- باوه‌ریان وایه‌که‌مرؤف به‌خۆی هیچ توانایه‌کی نییه‌و به‌لکو ناچار و مه‌جبوره‌ئه‌و کردارانه‌ی که‌تییدا درووست کراوه‌ئه‌نجامی بدات بۆیه‌پیانیش ده‌وترا (الجبرية) و ئەم مه‌سه‌له‌ش ورده‌کاری و شیکردنه‌وه‌ی زۆری تیدایه‌.

٤- ده‌یانوت ئیان ته‌نها له‌دلدايه‌و له‌گه‌ل هه‌بوونی ئیاندا هیچ تاوانیک‌ته‌نانه‌ت کوفریش به‌روالته‌ت و قسه‌ی ئەو خاوه‌ن ئیان‌ه‌وه‌بینریت هیچ زیانیک‌نییه‌، بۆیه‌به‌شیک له‌مورجیئه‌ش ده‌ژمێدرین.

٥- باوه‌ریان وایه‌که‌الله له‌هه‌موو جیگه‌یه‌کدا بوونی هه‌یه‌و جه‌هم خۆی ده‌رباره‌ی الله وتوویه‌تی: (هو هذا الهواء مع كل شيء وفي كل شيء ولا يخلو منه

شیء). واته الله ئه و بایه یه و له گه ل هه موو شتیکدایه و له ناو هه موو شتیکدایه و شتیش نییه به دهر بیت له و زاته! بهم شیوهش نکۆلییان له وه ده کرد الله له سه ر عه رش بیت و وشه ی (استوی) یان له ئایه تی (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) [طه: ۵]، ته ئویل ده کرد به استولی!

۶- باوه‌ریان وابوو که به هه شت و دۆزه خ هه میسه یی نین و له ناو ده چن! سه باره ت به ئه و ئایه تانه ی که ئامازه بو هه تا هه تای به هه شت و دۆزه خ ده کات ده لئین ئه وه بو موباله غه و تیگه یاندنی خه لکه که کاتی مانه وه یان زور زوره به لام هه میسه یی و هه تا هه تای نییه و هه ندی به لگه یان له و باره وه ده هیئایه وه.

۷- بئگومان له ئه نجامی نکۆلی کردنیان له ئایه ته کانی ناوو سیفه ته کانی الله تعالی نکۆلییان له بینیشی کرد له پۆژی قیامه تدا و ئه م عه قیده یان دواتر موعته زیله به رگریان لیکرد له خویاندا به رجه سته یان کرد و بلاویان کرده وه.

جه همیه کان بو هه موو بو چوونه کانی خویان له مه سه له ی نکۆلی کردن له ئه سائوسیفات و مه سه له ی جه بر و ناچاری مرۆقه کان و له ناو چوونی به هه شت و دۆزه خدا به دوورودریژی به لگه ی قورئان و عه قل و عیلمی که لام ده هیئنه وه ، له به رانه ردا زوریک له زانایانی ئیسلام وه کو ئه حمده ی کوری حه نبه ل و پیشه وا بوخاری و زوری تر له زانا گه وره کان به رپه رچی ئه وانیان داوه ته وه و یه که به یه کی گومانه کانی ئه وانیان به ئایه ت و فه رموو ده و عه قل هه لوه شان دووه ته وه.

له دوا ی کوژرانی جه هم بیروباوه‌ری جه همیه کان کز و لاواز بوو، به لام به ته واوی کۆتایی پی نه هات و هه ندیک له بیروباوه‌ره کانیان له ناو تا قمی

موعته زيله دا پهنكى دايه وه وه كو خه لقى قورئان و هه نديك له بوچونه كانى تريان
دهر باره ى سيفات.

به كورتى: جه همييه كان بنچينه ى هه موو گومرايى و لادان و شيواندنيك بوون له
ئيسلامدا و پيشه نكيش بوون بو گومراكانى دواى خويان، چونكه فيرقه يه كى
كه لامى به توانا بوون له مشت ومپر و سه رلى شيواندن و گومان درووست كردندا

موعته زیله

له نیوان دوینی و نه مرؤدا

موعته زیله کان:

موعته زیله فیرقه یه کن له وانه ی که پیان دهوتریت (الفرق الکلامیه) دامه زرنه ی (واصل بن عطاء) ه، که به هوی بیروپراکانی له بازنه ی وانه کانی حسه نی به سری جیابوویه وه و ئیعیتزالی دهرسه کانی کرد، موعته زیله به تیگه یشتیان له ئیسلام خاوه ن پینج بنه مای سه ره کی خویانن و له جیگه ی تر به شیکراوه یی باسه ان کردوون.

موعته زیله به وه ناسراون که دهقه کانی قورئان و نهو برهش که له فهرمووده کان باوه رپان پییه تی دهخه نه ژیر هه ژموونی عه قل و تیگه یشتنی خویانه وه، به ناوبانگترین نهو تاقمانه ن که عه قلیان پیش نه قل خست و زالیان کرد به سه ر دهقه کانی شه رعدا، له وه شدا شیواندن و ته ئویلی واتاکان گوره ترین ئامراز و هؤکاری دهستیان بوو بو به جیهینانی نهو مه به سته، بو نمونه نهو میزانه ی که له قورئان و له سوننه تدا به راشکاوی باسکراوه نکۆلیان لی کرد و وتیان مه به ست لهو ترازووه دادگه ری پهروه ردگاره نهک به راسته وه ته رازوویهک دانرا بیت بو کیشانه ی کرده وه ی مرؤفه کان، به هه مان شیوه پردی صراط و سزای ناوگور و سیحر و هه موو نه وانه و چه ندین شتی تری جیگیر له کیتاب و سوننه تیان له واتاکانی خویان لایانبرد و نکۆلیان لی کرد.

ئەمەش دیارترین بنەماو نیشانەکانی موعتەزیلەن کە پێیان جیادەبنەو لە
فیرقەکانی تر:

۱- موعتەزیلە عەقیدەو بیروباوەڕیان لە سەر پینج بنەما بونیات نراو:

* التوحید: مەبەستیان پێی تەوھیدی اللہ یە و نکۆلی کردنە لە ھاوبەش و
ھاوشیوہیە بۆی و دەلین: اللہ نہ (جوھر) و نہ (عرض) لە زات و حەقیقەتیدا و نہ
پانە نہ درژە نہ تامی ھەیە نہ رەنگ و بۆنی ھەیە و نہ بە ساردی و نہ بە گەرمی
وہسف ناگریت و وہسفی سەلبی لەو شیوہ زۆر دەکەن بە خیلافی ئەھلی سوننەتەو
کە درژە بەو سیفەتە نہ شیاوانە نادەن و دەلین ھیچ سیفەتیکی نہ شیاوی نییە
نە گۆنجیت لە گەل مەزنی و پەرورداگریتی خۆیدا.

* العدل: مەبەستیان پێی پێوانە و دیاریکردنی حوکمەکانی اللہ یە بە پێی
دادگەری و حیکمەت، بەو پێشەش نکۆلییان لەوہ کرد اللہ تعالی کردەوہی
بەندەکانی درووست کردبیت، بەلکو بەندەکان خۆیان ئەگەر خیر بیت و ئەگەر شەر
بیت، دروستکەری کردەوہکانی خۆیان.

* المنزلة بين المنزلتين: لەم بنەمایە مەبەستیان پێی کەسی فاسق ە، کە پێیان وایە
فاسق لە دونیادا نہ ئیاندار ەو نہ کافریشە، بەلکو لەو ئیانەدایە، ئەگەر تەوبە
بکات دەگەریتەوہ ناو خانەیی ئیان، ئەگەریش بەو حالەوہ بمیرت بە ھەمیشەیی لە
ئاگرادا دەمینیتەوہ.

* الوعد والوعید: مه به‌ستیان له‌م بنه‌مایه ئه‌وه‌یه ئه‌وانه‌ی تاوانی گه‌وره‌یان
ئه‌نجام داوه له‌ رۆژی قیامه‌تا سوود له‌ شه‌فاعه‌ت وه‌رناگرن و به‌هه‌تا هه‌تایی له
دۆزه‌خدا ده‌مینه‌وه.

* الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر: ئەم بنه‌ما هه‌لوێستی موخته‌زیله له
ئه‌نجامده‌ری تاوانه‌ گه‌وره‌کان پروون ده‌کاته‌وه، ئیتر ئایا ده‌سه‌لاتدار بن یان خه‌لکی
ئاسایی، ئه‌وان یه‌ك ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌مر به‌مه‌عروف و نه‌هی له‌مونکه‌ر
واجبه‌ به‌ زمان و به‌ ده‌ست و به‌ شمشیر، جه‌نگیش له‌ دژی هه‌ر ده‌سه‌لاتدارێکی
سته‌مکاردا به‌ واجب ده‌زانن ئه‌گه‌ر فاسق بن و مه‌رج نییه‌ کافر بن ئه‌و کاته
جه‌نگیان له‌ دژ بکریت و خه‌لکی هه‌لسنه‌وه له‌ دژیان.

۲- هه‌روه‌ها باوه‌ریان وایه‌ نه‌ له‌ دونیا و نه‌ له‌ قیامه‌تا، که هه‌رگیز الله به‌ چاو
نابینریت، ده‌لین چونکه‌ ئه‌گه‌ر بینیمان بۆی جیگیر کرد واته‌ جیگه‌ و ئاراسته‌مان
بۆی دیاری کردوو و الله یش جیگه‌ی و ئاراسته‌و جیهه‌تی نییه‌، ئایه‌تی (وَجُودٌ
يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ . إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ) یشیان ته‌ئویل کرد و وتیان (ناظره) به‌ واتای
(منتظره) هاتوو له‌ ئایه‌ته‌که‌دا!

۳- ده‌لین قورئان که‌لامی الله نییه‌ وه‌کو قسه‌ کردییتی، به‌لکو قسه‌که‌ی درووست
کردوو و قورئان مه‌خلوقه‌! ئه‌و ئایه‌ته‌ی قورئانیشه‌ که‌ به‌راشکاوی الله تعالی
فه‌رموو به‌تی: {وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا} [النساء: ۱۶۴] ده‌لین: الله به‌ شیوه‌یه‌ك

قسه ى له گەل موسى کرد که قسه که ى له و داره دا دروست کرد که موسى له لايدا بوو!

۴- نکۆلى ده کهن له وهى الله تعالى له سه ر عه شى به رزى خوى بيت و ئايه تى (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) ته ئويل ده کهن و ده لىن مه به ست له وشه ى (استوى) (استولى) يه!

۵- نکۆلى له شه فاعه تى پيغه مبه ر صلى الله عليه و سلم ده کهن بو تاوانبارانى ئومه ته که ى له رۆژى قياممه تدا.

۶- ههروه ها نکۆليان کردوو له وهى شتيك هه بيت به ناوى که راماتى ئه وليا، ده لىن ئه گه ر که رامات هه بيت تيکه لى له نيوان وه لى و پيغه مبه ردا دروست ده بيت. ئه مانه ى باسم کرد ديارترين بيروباوه ر و نيشانه كانى موعته زيله ن و بيروباوه رى تريشان هه يه که هه لقولاوى ئه مانه ن له سه ره وه ئاماژه يان پيکرا،

موعته زيله له م سه ره ده مه دا به گورو تينيكي تازوه گه راونه ته وه گوره پانى ئيسلامى و زياتر له ناو حيزبه ئيسلاميه كان ، ههروه ها له سه ر ئاستى که سايه تى و نووسه ر و رۆشنير و مامۆستاي زانکو و بانگخوازاندا بوونيان هه يه ، عه لمانيه كانيش به گشتى پيشوازيه كى گه رم له و بيرکردنه وه ده کهن و ريز له هه لگرانى ئه و بيروباوره ده کهن!

به لام ئه مانيش وه كو مورجيئه و خه واريج هه موو بيروکه و عه قيده كانيان له جه ماعه تيكي ديارىکراودا به ته واوى ره نگی نه داوه ته وه ، به لکو به ريزه يه و

كەمىكىش جوانكارى و گۆرانكارى بۆ دەكەن وەكو خۆل لە چاوكردنى خەلكى بۆ
ئەوہى قبول بكرىت..

سەبارەت بە كوردستانى خۆمان، بە ھەمان شىوہ لەناو حىزبە ئىسلامىيە كاندا
بيروبوچوونە كانى موعتەزىلە پەنگدانەوہو پشتگىرى زۆرى لى دەكرىت و لەسەر
ئاستى سەركردايەتى و كەسە ديارە كانياندا بەرگرى لە بىرۆكە كانيان دەكرىت، بەلام
بەھۆى ئەوہى ئاستى زانستى شەرعى ئەو سەركردانەى لەناو حىزبە
ئىسلامىيە كاندا پشتگىرى لە بىرۆكەى موعتەزىلە دەكەن زۆر لاوازە، بۆيە زياتر
پاشكۆيى موعتەزىلە عەرەبە ھاوچەرخە كانيان پىوہ ديارە .

جياوازی عه قیدهى موعته زیله له عه قیدهى ئه هلی

سوننه ت

(سه ره تاكان):

له راستیدا موعته زیله كان هیچ گوما نیکى تیدا نییه که تیگه یشتنیان بو ئیسلام تیگه یشتنیکى نامۆیه و بنه ماکانیشیان له مهر عه قیدهو بیروباوه پردا بنه ماگه لیکى جياواز و نامۆن و هه لقولایى تیگه یشتنى فه یله سووفه کانی یۆنان و فه یله سووفه ئه ژمارکراوه کائن له سه ره ئیسلام.

موعته زیله تا قمیکن له و تا قمانه ی که له کیتاب و سوننه ت لایانداوه و رپه وه که یان له سه ره بنه ماى په تکر دنه وه ی زوریک له سوننه ت و تیگه یشتنى خویان بو قورئان دامه زران دووه، موعته زیله به وه ناسراون که شوینکه وتووی ئه قلن و به تپرامان و تیگه یشتنى خویان بو ده قه کان له دین تیده گن و ههر به و شیوه ش ده یکه ن به کردار!

هۆکاری ناوانیان به موعته زیله چه ند بو چوونیکى له سه ره، یه کیک له وانه ئه وه یه که موعته زیله در یژه پیده ری رپگای ئه وانه ن که بی لایه نییان هه لبارد له شه ری نیوان عه لى و مو عاوبه الله لئیان رازی بیت، به لام به ناوبانگترینى ئه و بو چوونانه ئه وه یه که دامه زرینه ری تا قمه که (واصل بن عطاء) پاش درووست بوونى کیشه و ناکوکی له نیوان خوی و (الحسن البصرى) دا بازنه که ی ناوبراوی له مزگه وتی

بەسەرە بە جېھېشت و خۆى لىيان جياكردهوو و بازنهيه كى ترى سەر بە خۆى دامەز راند.

موعتەز يله بە كۆمە لىك بىروباوهرى فەلسەفى و وقەناعەتى نامۆ و عەقىدەى جياواز لە عەقىدەى ئەهلى سوننەت جيا دەبنەو، پىناسى سەرە كى ئەوان لە مەزھە بە كە ياندا ئەو يە بە ئەقل و تىگە يشتنى كە سىتى خۆيان دىندارى دە كەن و ئەقلىان پەسەند دە كەنە سەر روالەتى دەقە كانى قورئان و ھەر و ھەا ئەو برە فەرموودەش كە باوهرىان پىيەتى، چونكە باوهرىان بە فەرموودە لە بنچىنەو س نووردار و مەرجدارە بە ھۆى ھەلو يستى خراپيان دەربارەى زۆرىك لە ھاوہ لان اللہ لىيان رازى يىت، ھەر و ھەا لە بەر ھەندى ھۆكارى تر كە پەيوەندى بە پىرپوہ نامۆكەيان ھەيە لە تىگە يشتنى ئىسلام لە پۆشنايى عەقل و پەسەند كرنىشى بەسەر نەقلا!

موعتەز يله بەو ناوہى خۆيان رازى بوون و نكۆلىيان لى نەدە كەرد، ئەگەر چى پىيان خۆشتر بوو پىيان بوتريت (أهل التوحيد والعدل) وەكو ئامازەيەك بۆ ئەو دوو بنەمايەى بىروباوهرىان، يان بە (العدلية)، بەلام لەلاى ئەھلى سوننەت زياتر بە (المعتلة) ناسراون لە بەر ئەوہى سىفاتى اللہ پەك دەخەن و نكۆلى لى دەكەن، ھەندى جار يىش بە (الجهمية) دەناسر ين لە بەر ئەوہى لەمەسەلەى سىفاتدا درىژە پىدەرى رىبازى جەھمىە كانى شو ينكە و تووى جەھمى كورى سەفوانن.

موعتەز يله بەلاى ئەھلى سوننەتەوہ تا قمىكى گومران و لە مەنھەجى قورئان و سوننەت لايان داوہ و كەسى موعتەز يلىش ئەو كەسەيە كە باوهرى بە پىنج

بنه‌ماکانی ئەوان هەبیت کە لە ئەهلی سوننەت پێی جیا دەبنه‌وه، بەلام وه‌کو أبو الحسن الخياط له‌ کتیبی (الإلتصار) دا ده‌لێت: کەسی موعته‌زیلی تا نکۆلی له‌ سیفاتەکانی په‌روه‌ردگار نه‌کات با باوه‌ری به‌ بنه‌ماکانی تریشیان هەبیت پێی ناوتریت موعته‌زیلی.

له‌ راستیدا موعته‌زیله‌ له‌ خۆیان‌وه‌ به‌بی هۆکار درووست نه‌بوون، به‌لکو کۆمه‌لێک هۆکار و پالنه‌ر له‌ دواى سه‌ره‌ه‌لدانیانه‌وه‌ هه‌بوو، له‌وانه‌:

- ئەو فیتنه‌ی کە له‌ نێوان هاوه‌لانداندا الله‌ لێیان رازی درووست بوو له‌ پاش کوزرانی عوسمان الله‌ لێی رازی بێت.

- درووست بوونی هه‌ندی تاقم وه‌کو خه‌واربج و شیعه و تاقمی تر.

- دزه‌کردنی زۆر کلتور و بیروکه‌ و هزری میلله‌تانی تر بو ناو فیکری ئیسلامی له‌ ئەنجامی موسولمان بوونی کەسانیکى زۆر له‌ غه‌یری عه‌ره‌ب.

گه‌وره‌ترین جیاوازی له‌ نێوان ئەهلی سوننەت و موعته‌زیله‌دا ئەوه‌یه‌ کە سه‌رچاوه‌ی وه‌رگرتنی ئیسلام له‌ لای ئەهلی سوننەت ته‌نها قورئان و سوننەته‌ و ئیجماعی ئوممه‌تیش له‌ سه‌ر بنه‌مای کتیب و سوننەت ئیعتیباری خۆی هه‌یه‌، به‌لام موعته‌زیله‌ شوینکەوتووێ ئەقل و تیگه‌یشتنی کەسی خۆیانن، به‌وه‌ قله‌یان زۆرێکیان له‌ واتاکانی قورئان ره‌تکرده‌وه‌و ته‌ئویلیان کرد و سه‌باره‌ت به‌ سوننەتیش پێژه‌یه‌کی زۆر که‌میان قبوله‌ له‌ به‌ر هه‌ندی هۆکار که‌ دواتر إن شاء الله‌ پرونیان ده‌که‌ینه‌وه‌.

به كورتى موعته زيله عه قلیان كرد به دهسه لاتدار به سه ر نه قله وه واته به سه ر دهقه كانى قورئان و سوننه ته وه له و به شه ى كه باوه ريان پى بو، هم موو حوكمه كانى ئىسلاميشيان خسته ژیر ركیفى تیگه یشتن و هزرى خویانه وه، هه ر بویه دوا جار زوریکیان له بنه ما جیگیره كانى ئىسلام په تکرده وه و عه قلیان لى بوو به جوړه په روه ردگار يك كه ده يانپه رست و ملكه چى فه رمانه كانى ده بوون.

جیاوازی عه‌قیده‌ی موعته‌زیله له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت

(سه‌رچاوه‌کانی وه‌رگرتن):

له راستیدا جیاوازییه‌کانی عه‌قیده‌ی موعته‌زیله له گه‌ل ئه‌هلی سوننه‌تدا له رووی چه‌ندی‌تی و بپه‌وه‌ه گه‌لێک زۆرن، له رووی ناوه‌پۆک و چۆنیتیشه‌وه بریتین له پرسی گه‌وره‌و هه‌ستیار، سه‌ره‌کترین ئه‌و جیاوازییانه‌ خۆی له‌وه‌دا ده‌بیتیه‌وه که موعته‌زیله سه‌رچاوه‌ی وه‌رگرتنیان له سه‌رچاوه‌ی وه‌رگرتنی ئه‌هلی سوننه‌ت جیاوازه، موعته‌زیله عه‌قیده‌یان له کیتاب و سوننه‌ت وه‌رناگرن! به‌لکو له زانستی که‌لام و مه‌نتیق و فه‌لسه‌فه وه‌ریده‌گرن و هه‌ر ئه‌وانه‌ش ده‌که‌نه پپه‌هر بۆ تیگه‌یشتن له تیکرای ئیسلام.

باسه‌کانی عه‌قیده له‌لای موعته‌زیله له ژیر ناوی (علم الکلام) دا ده‌خوینریت و پیشکه‌ش ده‌کریت، ئه‌مه‌ش له کاتیکدایه که ئه‌و زانسته کۆمه‌له باسیکی فه‌لسه‌فیه و کراوته پپه‌هر و زال کراوته سه‌ر باسه‌کانی بیروباوه‌ر له ئیسلامدا، مه‌گه‌ر بۆ مشت و مپ و خۆل له چاوکردن نه‌بیت ئه‌گینا موعته‌زیله‌کان ئایه‌ت و فه‌رمووده ناکه‌نه به‌لگه، ئه‌گه‌ر بشیکه‌ن ئه‌بیت به‌فلته‌ری عه‌قل و تیگه‌یشتن و میزاجی خۆیاندا تپیه‌پریت، چونکه مه‌علومه ئه‌وان له کوی عه‌قل و نه‌قل تیکگی‌یران عه‌قل پیش نه‌قل ده‌خه‌ن! به‌لکو هه‌ندی بنه‌مای زانستی که‌لام و مه‌نتیق و بنه‌مای فه‌لسه‌فی ده‌که‌نه پپه‌هری تیگه‌یشتن له دین و له نیویشیاندا ئایه‌ته‌کانی قورئان، واته تیگه‌یشتنیان بۆ ئایه‌ته‌کانی قورئان به‌پپی ئه‌و بنه‌مایانه‌یه که ئاماژه‌مان بۆ کرد،

به لام ئەهلی سوننهت عه قیده که یان راسته و خو له کیتاب و سوننهت وهرده گرن و له
 رۆشنایی تیگه یشتنی زانایانی سه له فدا بو ده قه کانی ئەو دوو سه رچاوه یه دینداری
 ده کهن و له ده قه کان تیده گهن.

الله تعالی فهرموو یه تی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)
 الحجرات: ۱. واته: ئەه ی ئەوانه ی باوه پرتان به الله و به پیغه مبه ره که ی هیناوه صلی
 الله علیه و سلم! له شه ریه تی دینه که تاندا هیچ کاریک ئەنجام مه دهن و بریاری
 هیچ شتیکی مه دهن به بی گه پرانه وه بو الله و بو پیغه مبه ره که ی صلی الله علیه و سلم
 بو ئەوه ی نه که ونه ناو بیدعه و ئەقلی خو تان پیشی ئایهت و فهرموو ده مه خهن نه به
 قیاس و به راورد کردن و نه به چه زو بو چوونی که سیستی خو تان.

مه نه ه جی ئەهلی سوننهت ئەوه یه له ئاستی ده قه کاندا ده وستن و تییاننا په ریئن و
 ره تیاننا که نه وه، به لام ئەهلی بیده ع و له سه روویشیان وه مو عته زیله کان، ته نانته
 مه سه له ی قیاس ئەهلی سوننهت یه که ده نگن که قیاس له پرسه کانی عه قیده دا ناییت
 و درووست نییه.

سه رچاوه سه ره کیه کانی وه رگرتن له لای ئەهلی سوننهت بریتین له کیتاب و
 سوننهت و ئیجماع، هه روه ها سه رچاوه ی لاوه کیش هه یه که بریتین له فیره تی ساغ
 و نه شیویندراو و عه قل به لام له رۆشنایی کیتاب و سوننهت دا.

مو عته زیله - هاوکات تا قمه کانی تریش وه کو جه همیه و ئەشاعیره و ماتریدییه -
 وه کو (ابن القيم) له کتیبی (الصواعق المرسله) دا ده گیریته وه، تیگه یشتیان بو

عەقیدە و بۆ دەقەکانی قورئان و سوننەت بە گشتی لە ژێر ئەم چوار بنەما ناکوکەدا یە (ابن القیم) بە چوار بنەما تاغوتییەکان ناویان دەبات و بریتین لە:

۱ - ئەوان دەلێن: وتەى الله و پیغەمبەرە کەى صلى الله عليه و سلم بەلگەى لەفزی و وتەیین، خۆیان لە خۆیاندا نابنە زانستیکی بەسوود و نابنە مایەى درووستبوونی یەقین و دلنیایی تەواو!

۲ - ئەوان باوەریان وایە: هەرچی ئایەتە کاتی سیفات هەیه هەمووی مەجازە و خواستنه و بۆ نمونەیه، نەك بەراستەقینە مەبەست لەو شتانه بێت که لە ئایەت و فەرموودەکاندا لەوبارەوه هاتوون بەتایبەتی ئەوێ بە (الصفات الخبرية) ناسراون.

۳ - هەرچی ئەو فەرموودانەى لە پیغەمبەرەوه بێیان گەشتووہ صلى الله عليه و سلم و، لەرێگەى کەسانى متمانە پیکراو و دادگەرەوه وەرمانگرتوون، هەمووی ناگاتە ئاستى راستى و دلنیایی، بەلکو دوا جار تیکرایان چیگەى گومانن.

۴ - ئەوان پێیان وایە: هەر کاتیک عەقل و دەقەکانی قورئان تیکگیران، ئەوا بەبێ دوو دلێ عەقل پێشی دەق دەخریت.

جیاوازی عه‌قیده‌ی موعته‌زیه له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت

(نکۆلی کردنیان له سیفه‌ته‌کانی الله تعالی):

موعته‌زیه ناوه‌کانی الله تعالی جیگیر ده‌که‌ن و نکۆلی لی ناکه‌ن، به‌لام جیگیر کردنه‌که‌شیان به‌هه‌مان شیوه‌ی به‌شه‌کانی تری عه‌قیده‌که‌یان به‌ شیوه‌یه‌کی بیدعی و نامۆیه و جیاوازه له جیگیر کردنی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ته:

- سه‌ره‌تا هه‌موو ناوه‌کانی الله تعالی جیگیر ناکه‌ن، بۆ نموونه: ئه‌و ناوه‌ی له‌پریگه‌ی فه‌رمووده‌ی ئاحاده‌وه هاتبیت باوه‌ریان پی نییه، با له هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌کی باوه‌ر پیکراوی فه‌رمووده‌شدا هاتبیت!

- ئینجا بۆ نموونه که ناوی (العلیم و القدیر و السميع و البصیر) جیگیر ده‌که‌ن و ده‌لین باوه‌ریان پییه‌تی، له راستیدا باوه‌ریان ته‌نها به‌ناوه‌کانه به‌بی سیفه‌ته‌کان! واته: باوه‌ریان به‌ه‌لیمه به‌لام به‌بی سیفه‌تی عیلم، قه‌دیر به‌بی سیفه‌تی قودره‌ت و ئیتر به‌و شیوه، چونکه ده‌لین ئه‌و سیفه‌تانه زیاده‌یه له‌سه‌ر زاتی الله و وه‌کو ده‌لین ده‌بیته هۆکار بۆ (تعدد القدمات)!

- هه‌روه‌ها ناوه‌کانی الله به‌لای موعته‌زیه‌وه ته‌وقیفی نیین! واته ئه‌توانریت ناوی تر جگه له‌وه‌ی له قورئان و له سوننه‌تدا هاتووه بۆ الله دابتاشریت، له‌وه باره‌شه‌وه (أبو علي الجبائی) که یه‌کیکه له سه‌رانیان، پۆچوونی زۆری هه‌یه و وتوویه‌تی هه‌ر ناویك به‌به‌لگه‌ی عه‌قل ئاسایی بیت به‌الله بوتریت که‌واته ئه‌توانریت بدریته پالی!

- هه‌روه‌ها له گومراییه‌کانی تریان وه‌کو زانایان فه‌رموویانه‌ئه‌وه‌یه ، ده‌لین‌ئه‌و ناوانه‌ی الله مه‌خلوق و دروست کراون، واته‌ ده‌لین: سه‌ره‌تا الله بووه‌و ناوی نه‌بووه! تا بوونه‌وه‌ری دروست کردوو و ئینجا‌ئه‌وان‌ئه‌و ناوانه‌یان لئی ناوه!

به‌کورتی - وه‌کو توپژه‌ریک‌ده‌لئت - بیروباوه‌ری موخته‌زیله له مه‌سه‌له‌ی ناوه‌کانی الله تعالی دا، ئه‌گه‌رچی له ناپه‌سه‌ندی و گومراییدا ناگاته‌ ئاستی‌ئه‌وانه‌ی پیشی‌خویان، به‌لام‌زوریشی له‌وان‌جیاواز نییه!

به‌لام‌ئه‌هلی‌سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت هه‌موو ناوه‌کانی الله تعالی که له‌قورئان و سه‌حیحی‌سوننه‌تدا هاتوو‌ه‌بۆی‌جیگیر ده‌که‌ن، له‌گه‌ل‌ئه‌و سیفه‌ت و شوینه‌واره‌ش که‌ئه‌و ناوه‌ئامازه‌ی‌بۆ ده‌کات، باوه‌ریان به‌وه‌هه‌یه‌ئه‌وانه‌ ناوی‌الله‌ن و هاواریان بی‌ده‌کریت وه‌کو‌خۆی‌فه‌رموویه‌تی: { وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } [الأعراف: ۱۸۰].

سه‌باره‌ت به‌سیفه‌ته‌کانی‌الله‌تعالی، موخته‌زیله‌کان هه‌لۆیست و بیروباوه‌ریان له‌گه‌ل‌هه‌موو زانایانی سه‌له‌فدا جیاوازه و به‌به‌هانه‌ی‌پاراو‌پراگرتن و به‌مه‌زن‌زانینی‌الله‌تعالی‌سیفه‌ته‌کانی‌په‌روه‌ردگاریان په‌ک‌خست و ته‌عتیل و ته‌ئویل‌کرد و له‌سه‌ر‌حه‌قیقه‌ته‌کانی‌خویان‌لایان‌برد‌ته‌نها له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی‌له‌گه‌ل‌به‌لگه‌کانی‌عه‌قلی‌ئه‌وان و ئه‌و فه‌یله‌سووفانه‌ی‌ئه‌وان‌شوینکه‌وتووایان‌یه‌کناگر‌نه‌وه!

(القاضي عبدالجبار) که‌یه‌کیکه‌له‌سه‌رانی‌ئیعتیزال‌ده‌لئت: (إذا ورد في القرآن آيات تقتضي بظواهرها التشبيه، وجب تأويلها لأن الألفاظ معرضة للاحتمال ودليل العقل بعيد عن الاحتمال). واته: ئه‌گه‌ر له‌هه‌ندی‌له‌ئایه‌ته‌کانی‌قورئاندا

بهروالته واتای ته شیهو لیکچواندن هات، لهو حاله ته دا پئویسته ته ئویل بکرین وله واتا رواالته تیبه کانیا لابدترین، چونکه وشه کانی قورئان نه گهر و گومان هه لده گرن، به لام به لگهی عه قل دووره له نه گهر و گومانه وه، وه کو دهرده که ویت به لگهی عه قلی له زاهیری قورئان به لاهه به هیتره!

بویه زوربه ی موخته زیله کان نکولی له هه موو سیفه ته کانی الله تعالی ده که ن جگه له چوار سیفه ت نه بیت که بریتین له: (الوجود ، الحیاة ، القدرة ، العلم) واته: بوون وژیان و توانا وزانست، ته نانه ت سیفه تی قسه کردنیش بو الله جیگیر ناکه ن! هه موو موخته زیله کانیش له سه ر نه بیروباوه رهن هه ر له ره تکرده وه ی سیفاتدا له شوینکه وتوووه کونه کانی (واصل بن العطاء) تاکو ده گاته: (أبو الهذیل العلاف) که رچوو بوو له وته و باسی فه یله سووفه کانی یوناندا و سیفه ته کانی الله ی بو دوو جوړ پو لین کرد که ناوی لی ده نیت: (صفات أفعال و صفات ذات)، به لام دوا جار هه موویان یه کده نگن له سه ر نه وه ی ته نها نه و چوار سیفه ته بو الله جیگیر ده که ن که سیفاتی (ذات) ی پی ده لین و تیکرایی سیفه ته کانی تری الله ره تده که نه وه.

موخته زیله له مه سه له ی سیفاتدا شوینی عه قل و هه واو ئاره زووی خو یان که وتبوون و به ئایه ته موتاشاییهاته کانه وه خه ریک بوون و زاهیری قورئان و سوننه تیان به گشتی له به رژه وه ندی نه قل و تیگه یشتتی که سیتی خو یاندا ره ت ده کرده وه.

موعته زیله له مهسه له ی سیفاتدا مه نهج و ریباژیکی نامۆیان ره چاو کردوو که هه لقولای تیگه یشتنی فه یله سووفه کانی یۆنان و فه یله سووفه به ناو موسولمانه کان بووه، مه نهجه که یان نهک ههر پیچه وانه ی سه رله بهری ریبازی هاوه لان و زانایانی سه له ف و پیشینانی ئەم ئوممه ته یه، به لکو به ئاشکرا له گه ل مه نهجه ی خودی قورئانیشدا تیکده گیریت، چونکه چۆن ده کریت الله سیفاتیکه ی زۆر بو خوی له قورئاندا جیگیر بکات و دوایی هیچ له و سیفه تانه واتا نه به خشن و ته ئویل بکرین و به ک بخرین! ههر ئەو مه نهجه نامۆ و گومراییه ش بوو موعته زیله ی گه یانده ریپه وی تعطیل و نکۆلی کردن له سیفه ته کانی الله تعالی.

ئینجا چونکه به لگه ی عه قل به لای موعته زیله وه به لگه یه کی سه لینه ر و حاشا هه لنه گره! بویه عه قل و بوچوونی کورت و ته سکی خۆیانان پیشی روا له تی قورئان و سوننه ت خست و دوا جار عه قله که یان سه ری له بی عه قلیه وه ده رکرد! چونکه ریگه یان به خۆیان دا عه قلی مرویکی پر له که م و کورتی بکه ن به خاوه ن ده سه لات و دادوهر به سه ر ده قه کانه وه!

موعته زیله له پاساوی ره تکرده وه ی سیفه ته کانی الله تعالی ده لێن ئەو سیفه تانه (عرض)ن، (مه به ستی موعته زیله له وشه ی العرض وه کو القاضی عبدالجبار ده لیت بریتیه له: ره نگ و تام و بۆن و گهرمی و ساردی و ئازار و ده نگ، یان وه کو الرازی ده لیت: بریتیه له شتیک پیوستی به جیگه یه ک بیت بجیته ناوییه وه) درووستیش نییه الله به هیچ سیفه تیکه ی زیاد له ذاتی خوی وه سف بکریت، ئەوه ش له کاتیکدایه که هیچ زانایه ک له ئەهلی سوننه ت وشه ی (عرض) ی بو الله

به کارنه هیناوه ، به لکو ناوو سیفه ته کانی الله یان وه کو ئه وه ی له قورئاندا هاتوو به و شیوه ی که شایسته ی پهروه ردگار ه بوی جیگیر کردوو.

له دهره نجامی ریره وی گوپرای موعته زیله و نکۆلی کردیان له سیفاته کانی الله تعالی، که له راستیدا ئه وانیش ئه و بیدعه گه وره یان له سیفاته له (الجعد بن درهم) و (جهم بن صفوان) وه رگرتبوو، هه موویشیان وا دهرده که ویت له فه یله سووفه یونانییه کانه وه وه ریان گرتوو وه کو ئه فلوتین، به و عه قیده ناکو که یان له گه ل عه قیده ی ئیسلامدا دهرگیان له سه ر پشت بو دووبه ره کی و ناکوکی له ئوممه تی ئیسلام کرده وه و بیانویه کیان دا به دهستی دوژمنانی ئیسلامه وه به تاییه تی رۆژه لاتناسه کان که هیرش بکه نه سه ر عه قیده و بیروباوه ری ئیسلام و موسولمانان و به و بونه شه وه تاکو ئیسته ش موعته زیله هه میشه له لایهن نه یارانئ ئیسلام و به تاییه ت عه لمانییه کان زور به چاوی ریزو گه وره ییه وه ته ماشای ده کرین! ته نانه ت هه رچی ئه وانه ش که به ناو ئیسلامه وه له ئیسلام لاینداوه و له سه ر ئیسلام حیساب ده کرین هه موویان به فیکری موعته زیله سه رسامن و گومراییه کانیان به حقه و راستی ده زانن!

به لام ئه هلی سوننه ت به پیچه وانه ی موعته زیله وه، باوه ریان به هه موو ئه و ناووسیفه تانه ی پهروه ردگار هه یه که له له ئایه ت و فه رموده سه حیحه کاند هاتوو و به و شیوه ی که لایق بیت به زاتی الله بوی جیگیر ده که ن به بی چوئیتی دیار بکردن و به بی په کخستنی مه عناکانی و به بی ته ئویل و گورینی و اتا کانیان باوه ریان پینی هه یه.

جیاوازی عه‌قیده‌ی موخته‌زیه له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت

(پیناسه‌یان بۆ قورئان):

جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ی تری موخته‌زیه‌کان ئه‌وه‌یه ئه‌وان پیناسه‌و عه‌قیدیان سه‌باره‌ت به‌ قورئانی پیروژ جیاوازی بنچینه‌یی تیدا‌یه له‌ گه‌ل پیناسه‌و عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت بۆ قورئانی پیروژ و ئه‌وه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ و هۆکارانه‌ی ئه‌وان شایسته‌ی نازناوی تا‌قمی گومرا بوونه‌.

عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت سه‌باره‌ت به‌ قورئانی پیروژ ئه‌وه‌یه که له‌ خودی قورئان و سوننه‌تدا ئاماژه‌ی پروون و ئاشکرای پیکراوه، که الله تعالی خۆی قورئانی وه‌سف کردووه به‌وه‌ی که قسه‌و کهلامی خۆیه‌تی: (وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلغَهُ مَأْمَنَهُ) التوبة: ۶. وه‌کو ده‌بینین الله سیفه‌تی کهلامی بۆ خۆی جینگیر کردووه، قورئان کهلامی الله یه‌هم به‌ له‌فزو وشه‌کانی، ههم به‌ ناوه‌پۆک و واتا‌کانی، جیبریل علیه‌السلام به‌ زمانیکی عه‌ره‌بی پاراو دا‌یبه‌زاندووه‌ته‌ سه‌ر دلی پیغه‌مبه‌رماندا صلی الله علیه و سلم.

قورئان به‌ پیی روداوه‌کان به‌ش به‌ش دا‌به‌زیوه، له‌لای الله تعالی هاتووه و هه‌ر بۆلای خۆیشی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ته‌ له‌ قورئاندا وه‌کو زانا‌یان ده‌فه‌رموون.

به‌لام موخته‌زیه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیفاته‌کانی الله تعالی جگه‌ له‌ چوار سیفه‌تی نه‌بیته‌ ده‌نه‌وه و له‌په‌رینه‌ی ته‌ئویل و گۆرینی روا‌له‌ته‌که‌یه‌وه ته‌عتیلی ده‌که‌ن -

که سیفه‌تی قسه‌کردنیش به هه‌ندی بیانوی فه‌لسه‌فی به هه‌مان شیوه‌ره‌ت ده‌که‌نه‌وه - بۆیه باوه‌ریان وایه قورئان که‌لامی الله نییه و به‌لکوئه‌ویش درووست کراویکی خۆیه‌تی وه‌کو درووستکراوه‌کانی تر!

له‌م باره‌وه زانایانی موخته‌زیله هه‌موویان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قورئان مه‌خلوقه و که‌لام و قسه‌ی الله نییه! ته‌نها بۆ نموونه:

القاضي عبدالجبار که شیخی موخته‌زیله بووه له‌سه‌رده‌می خۆیدا له (المغني في أبواب التوحيد والعدل) (۲۰۸ / ۷) ده‌لّیت: (فصل : في وصف القرآن وسائر كلام الله تعالى بأنه مخلوق وما يتصل بذلك) : قد بيّنّا فيما تقدم أن كلامه تعالى محدث ..... وإذا ثبت ذلك وجب أن يجري مجرى سائر أفعاله ، وإذا كانت توصف بأنها مخلوقة ؛ فكذلك القول في القرآن ..... والقرآن بهذه الصفة ، فيجب أن يوصف بأنه مخلوق) وه‌کو دياره چه‌ندین جار به‌راشکاو‌ی ده‌لّیت قورئان مه‌خلوقه و وه‌کو وتم هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌م عه‌قیده گومرا‌ییه‌ن که دووره له‌عه‌قیده‌ی قورئان و سو‌ننه‌ته‌وه.

موخته‌زیله قه‌ناعه‌تی ته‌واویان به‌و عه‌قیده لاری و ترسناکه‌ی خۆیان هه‌بوو و شه‌ری مان و نه‌مانیان له‌سه‌ری ده‌کرد، قه‌ناعه‌ت کردنی خه‌لیفه (المأمون) یش به‌و بیروکه‌یه سه‌ره‌تا و وه‌رچه‌رخانیکی گه‌وره بوو بۆ به‌هیزکردن و سه‌پاندنی ئه‌و بیروباوه‌ره ، چونکه ئه‌و بپاریدا به‌زۆر زانایان وقازییه‌کانی سه‌رده‌می خۆی ناچار بکات باوه‌ر به‌و عه‌قیده به‌ینن، ته‌نانه‌ت چه‌ندین زانایان له‌سه‌ر باوه‌رپنه‌هینان به‌و

عه‌قیده‌یه کوژران، وه‌کو: (نعیم بن حماد و البویطی و أحمد بن نصر- الخزاعی و

محمد بن نوح) وه‌کو یه‌کینک له‌زاناهاوچه‌رخه‌کان ده‌گیپریتته‌وه!

له‌به‌رانبه‌ردا ئه‌هلی سوننه‌ت له‌و سه‌رده‌مه‌و تائه‌و کاته‌ی موعته‌زیله‌ قه‌واره‌و
بوونیان هه‌بوو به‌رگریه‌کی توندیان له‌وه‌کرد که‌قورئان قسه‌و که‌لامی الله‌یه‌و
مه‌خلوق نییه‌، ناخوشی و زیندانی و ئه‌شکه‌نجه‌ی زوریشیان له‌و پیناوه‌دا تووش
بوو، چونکه‌ موعته‌زیله‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لآت و حوکم بوون، به‌تایبه‌تی پیشه‌وا‌ی ئه‌هلی
سوننه‌ت أحمد بن حنبل به‌ره‌حمه‌ت بیّت.

(ابن قیم الجوزیة) رحمه‌الله له‌ پینج سه‌د زاناوه‌ حوکمی کوفری هه‌رکه‌سیکی
گیپراوه‌ته‌وه‌ که‌ باوه‌ری وایت قورئان مه‌خلوقه‌و که‌لامی الله‌ نییه‌.

ترسناکی باوه‌رپوون به‌وه‌ی که‌ قورئان مه‌خلوقه‌ وه‌کو (عثمان الخمیس) له‌
زانیانه‌وه‌ پوختی کردووه‌ته‌وه‌ و لییان ده‌گیپریتته‌وه‌، خو‌ی که‌ چه‌ند خالی‌کدا
ده‌بینیتته‌وه‌:

۱ - ئه‌و وته‌یه‌، واته‌ که‌سیک باوه‌ری وایت قورئان مه‌خلوقه‌و که‌لامی الله‌ نییه‌،
به‌درؤخستنه‌وه‌ی الله‌ ی تیدایه‌، چونکه‌ الله‌ خو‌ی فه‌رموویه‌تی: (أَلَا لَهُ الْخُلُقُ
وَالْأَمْرُ) الأعراف: ۵۴. واته‌ الله‌ جیاوازی کردووه‌ له‌ نیوان درووستکردن و
فه‌رماندا، فه‌رمانه‌کانی به‌ قسه‌کردن و به‌ که‌لامی خو‌ی ده‌بیّت نه‌ک به‌ درووست
کردن.

۲- الله فہرمویہ تی: (إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ)

واته الله تعالى به قهولی خوی خهلق درووست ده کات، بۆیه ئه گهر قهول خوی مه خلوق و درووستکراو بوایه درووستکراوی تری پی درووست نه ده کرد، چونکه مه خلوق توانای خهلق کردنی نییه (المخلوق لا یخلق) و (الخالق لا یخلق).

حالقیش درووست ناکریت

۳- که لامی الله سیفه تیکه له سیفه ته کانی، بۆیه ئیمه له دوعا کانماندا وه کو پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم فیری کردوین ده ئین: (أعوذ بالله بکلمات الله التامات) ئه گهر وشه کانی الله مه خلوق بوونایه چۆن فه رمانمان پیده کرا په نایان پیبگرین. واته کلمات الله لیره سیفه تیکه الله یه و ئیمه په نای پی ده گرین، نه ک درووستکراوی ئه و بیت!

۴- ئینجا ئه گهر وتمان که لامی الله مه خلوقه و سیفه ت نییه، ئه وه ده رگایه کی زور تر سناک له عه قیده دا ده کریته وه که ئه و کاته ده وتریت (سمع و بصر و قدرة) و هه موو سیفه ته کانی تری الله تعالی مه خلوق و درووستکراون و به و شیوه یه ش له سه ر ئه و عه قیده گو مراهی ئه وان باوه رت به په روه ر دگاریک ده بیت که هیچ سیفاتیکه نییه! به لکو وه کو ئه وه یه له بنچینه وه باوه رت پی نه بیت، چونکه مه گهر عه دم و نه بوون سیفه تی نه بیت و بی سیفه ت بیت! گو مراهیش نییه له مه گه وره تر.

۵- زانایان فه رمویانه باوه ر بوون به وه ی قورئان مه خلوقه، به تالکردنه وه یه بۆ فه رمانه کان و قه ده غه کراوه کان! چونکه که الله تعالی فه رمویه تی: (وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) البقرة: ۴۳. یان (وَلَا تَقْرَبُوا الزَّنَا) الإسراء: ۳۲. زور جیاوازه

له‌وهی بلیت الله نوێژ بکه‌ن و پۆژوو بگرنی درووست کردوو! یان خه‌لقى
قه‌ده‌غه‌کردنی زینای کردوو!

زانایانی ئەه‌لی سوننه‌ت هه‌ر له‌و کاته‌وه که هه‌سه‌نی به‌سری هه‌لسا
به‌ده‌رکردنی (واصل بن عطاء) له‌ بازنه‌ی ده‌سه‌کانی، له‌و سه‌رده‌مه‌وه که پیشه‌وا
ئه‌حمه‌د سزاو ئەشکه‌نجه‌ی زۆری له‌ میحنه‌تی خه‌لقى قورئاندا تووش بوو، هه‌ر
له‌و ده‌مه‌ی پیشه‌وایان و زانایان هه‌لسان به‌ نووسینی سه‌دان کتیب بو
هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌کانی موعته‌زیله و له‌نیویشیاندا گومرای خه‌لقى
قورئان، تا ده‌گاته‌هه‌وله‌مه‌زنه‌کانی (ابن تیمیه و ابن القیم) بو‌به‌رگری کردن له
مه‌نه‌جی ئەه‌لی سوننه‌ت که به‌شیکی زۆری نووسینه‌کانیان بو‌به‌رچه‌ردانه‌وه‌ی
موعته‌زیله‌ته‌رخان کرد و به‌هه‌مان شیوه‌زانایانی دوا‌ی ئەوانیش، هه‌موو ئەمانه
به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئەه‌لی سوننه‌ت هه‌ر زوو ده‌رکیان به‌ ترسناکی عه‌قیده‌ی
گومرای موعته‌زیله‌کان کردوو و به‌رگریان له‌ قورئان و سوننه‌ت هه‌ر به‌ قورئان و
سوننه‌ت کردوو و په‌ددی نه‌یاره‌کانیان پی داوه‌ته‌وه.

موعته زیله هاوچه رخه کان

تاقمی موعته زیله ئە گەر چی وه کو فیرقه‌یه کی ئیسلامی لادهر له قۆناغئیکی زهمه‌نی دیاریکراودا سه‌ریان هه‌لدا و وه کو قه‌واره ته‌واو بوون، به‌لام وه کو هزر و کاریگه‌ری فیکری و پیره‌و ، به‌ شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان هه‌ر مانه‌وه ، له‌وانه‌شه - به‌بۆچوونی خۆم - ئەوان زۆرتین گاریگه‌ری سه‌لییان پاش نه‌مانیان له‌سه‌ر موسولمانان به‌جی هیشتیبت ، به‌هۆی ژماره‌یه‌کی زۆر له گومان و ته‌مومژ نانه‌وه سه‌بارت به‌ پر سه‌کانی قه‌ده‌ر و کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان و مه‌سه‌له‌ی ئەساوسیفات و پشت به‌ستنی ره‌ها به‌ عه‌قل ، هاوکات په‌تکر دنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌و تیگه‌یشتنی سه‌له‌ف بۆ ده‌قه‌شه‌رعییه‌کان .

تاكو ئەم رۆژگاره‌ی خۆمان پێبازی موعته‌زیله‌کان پاكیشان و کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاوی هه‌یه له‌سه‌ر هه‌ندی كه‌سایه‌تی و لایه‌نی ئیسلامی ، به‌لام به‌ بی ئەوه‌ی دان به‌ ناوی موعته‌زیله‌ بنین به‌ پاشکاو، ئەوه‌ش به‌ هۆی ئەو ناوبانگه‌ خراپه‌یه‌ له‌ میژوودا وه‌ کو فیرقه‌یه‌کی لاری و گومرا به‌ ده‌ستیان هینا، بۆیه وه‌ کو خۆل له‌ چاوکردن و چه‌واشه‌ کاری خۆیانیان وه‌ کو په‌وتیکی عه‌قلی نیشاندا.

ئەگەر بمانه‌ویت لایه‌نیک دیاری بکه‌ین وه‌ کو میرات هه‌لگه‌ری موعته‌زیله‌کان له‌م سه‌رده‌مه‌دا ، ئەوا پێویسته قوتابخانه‌ی عه‌قلانی دیاری بکه‌ین ، که‌سه‌ره‌تا له‌سه‌ر ده‌ستی (جمال الدین الأفغانی) و (محمد عبده) په‌ره‌ی سه‌ند و گه‌شه‌ی کرد ، دواتر تاكو ئیستاش به‌رده‌وامییان هه‌یه له‌ ژبیر ناوونیشانی جوراوجۆر، وه‌کو:

۳- به ره‌وا بینینی خوّه‌لقورتان له باسه غه‌بیه‌کان و ته‌ئویل کردنیان به‌و شیوه‌ی که به باشی ده‌زانن.

۳- به گومان ته‌ماشاگردنی فه‌رمووده‌کان و سوننه‌ت به گشتی، ئیتر به ره‌تکر نه‌وه‌ی بیت به شیوه‌یه‌کی گشتی، یان په‌تکردنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌ی ئاحاد، واته: ته‌نها وه‌رگرتنی متواتر.

۴- شه‌یدا بوون به بلاوکردنه‌وه‌ی گومان و قسه‌ی سه‌یرو بی سه‌رو به‌ر ده‌بارهی شه‌ریعه‌تی ئیسلام.

۵- هه‌روه‌ها هه‌ردوو لایان هاو‌به‌شن له به‌رزکردنه‌وه‌ی دروشمی لیئورده‌بی ئایینی و ئازادی بیرو‌پراکه جیگای زۆر شتی دژ به ئیسلامی تیدا ده‌بیته‌وه.

موعته‌زیله تازه‌کان هه‌میشه به ئەهلی سوننه‌ت ده‌لین: ئوصولی، یان توند‌په‌وه‌کان و وزۆر ستایشی قوتابخانه‌ی موعته‌زیله ده‌که‌ن: وه‌کو زه‌مه‌خشه‌ری و هاوشیوه‌کانی، ئیستاش به‌شیوه‌یه‌کی گشتی چه‌ند بیرو‌باوه‌ریکی موعته‌زیله هاوچه‌رخه‌کان ده‌خه‌ینه‌پروو:

* نه‌هیشتنی بیرو‌باوه‌ری (الولاء والبراء) له‌پینگه‌ی بانگه‌شه‌کردن بو‌یه‌کگرتنی ئایینه‌کان و نزیک‌بوونه‌وه‌له‌گه‌ل شیعه‌وشتی له‌شیوه.

* سه‌پینه‌وه‌ی جیهاد به‌ته‌واوته‌ی و گو‌پینی به‌دفاع و به‌رگریکردن ئەویش له کاتی پیوستیدا.

* نكۆلى كردن له زۆرىك له سزا شه رعیه كان به تايبه تی ره جمی زانی و حه ددی هه لگه پانه وه له ئیسلام ، چونكه ئه وه تیکده گیرئ له گه ل ئازادی بیروباوهر و پرا ده بریندا .

* ریگه دان به تیکه لاوی ژنان و پیاوان به شیوه یه کی زۆر به رفراوان و گومان درووست کردن سه باره ت به شه رعیه تی سه پۆشی ئافره ت و پریگه دان به ته وقه کردنی پیاو له گه ل ژنی نامه حرم و حه لال کردنی چهنه جۆریك له جۆره کانی سوو وشتی تر .

* ره تکرده وه ی فهرمووده ی ئاحاد له بواری عه قیده یان لای هه ندیکشیانه وه به ره های .

* نكۆلى كردن له هه ندئ له موعجیزه کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ، ههروه ها کهراماتی ئه ولیا وشتی تر .

قوتابخانه ی عه قلانی یان موعته زیله تازه کان ، له سه ره تای سه ده ی بیسته وه به گه رمی کارده کهن و به ره میان هه یه ، ئه مه ش ناوی هه ندیکه له ناو داره کانیا ن ، به لام هه موویان وه کو یه ک نین سه باره ت به پریژه ی کاریگه ری بوونیا ن به و پیره وه ، به لکو جیاوازیان هه یه له پرووی زۆری وکه میه وه : (جمال الدین الأفغانی ومحمد عبده ، أحمد خان الهندي وأحمد أمين، زهدی جار الله، زکی نجیب محمود ، معروف الدوالیبي ، محمد البهي ، حسن الترابی ، سلیم العوا ، طارق السویدان ، عمرو خالد ، محمود شلتوت ، محمود ابو ریه ، طه حسین ، عبد الرحمن الکواکبی ، محمد حسین هیکل نووسه ری کتیبی (حیاة محمد) ، أحمد زکی أبو شادی ، توفیق

الحکیم، محمد فرید وجدی، أبو زید الدمنهوری، فرج فوده، رشاد خلیفة، أحمد صبحی منصور، عبد الله عنان، مصطفى محمود، مصطفى کمال المهدوی، معمر القذافی، روجیه جارودی، محمد عمارة، مصطفى المراغی، حسن حنفی، نصر حامد أبی زید، هشام جعیط (زوری تریش).

پر سیاریک ده مینینه وه بیکه یین: ئایا موخته زیله ی هاوچه رخ له کوردستان بوونیان هه یه؟ به لئی بی گو مان بوونیان هه یه، به ئاسانی ده توانین له پو شنایی ئه وه ی باس مان کرد بیانناسین، ئه وان چالاکن بو بلاو کردنه وه ی ئه و په وته له بیر کردنه وه له پریگه ی نووسین و کار کردنیان له ناو هه ندی له حیزبه ئیسلامیه کان وه ههروه ها وه کو چالاکان له پریکخر اوی نا حکومیه کان و هه ندیکی تریان وه کو ماموستا له زانکۆکان، هه ندیکیش له وانه به پراشکاوی له سه ر شاشه ی ته له فزیون و له پوژنامه و گو قار و توپری جالجالوکه یی بیرو باوه ری خو یان ده خه نه پوو و به رگری لئ ده که ن ولومه ی موسولمانان ده که ن سه بارت به باوه ر هه بوونیان به هه ندی باس و خواست که ئه وان به دواکه وتنی ده زانن، به لام ئه وان له ژیر ناوونیشانی بیروکه ی ئیعتیزالدا کار ناکه ن له وانه شه ئه و پر سه په تکه ته وه، له نیشانه دیاره کانیا ن ئه وه یه زور به بیرى عملانییه ت کاریگه رن و به رده وام په خنه له مه نهه جی سه له ف ده گرن و له پرووی زانستی شه رعیه وه هیچیان پی نییه و به قسه ی زل و درووشمی بی ناوه پوړک و ناراست خه لکی و تاییه تی گه نجان فریو ده ده ن، بو زیاتر شاره زا بوون له مانه ی باس مان ده کرد، پروانه:

- مذاهب فكرية معاصرة، محمد قطب.
- تاريخ الفلسفة الحديثة، يوسف كرم.
- درء تعارض العقل والنقل، ابن تيمية بتحقيق د. محمد رشاد سالم.
- المعتزلة بين القديم والحديث لمحمد العبدى وطارق عبد الحليم
والعصريون لمحمد حسين رحمه الله.
- والفكر الإسلامى المعاصر لغازى التوبة.
- غزو من الداخل لجمال سلطان.
- مقال "المدرسة العقلية الحديثة وصلتها بالقديمة" للشيخ ناصر العقل.
- كتاب دعوة جمال الدين الأفغانى فى ميزان الإسلام لمصطفى غزال.
- كتاب العصريون معتزلة اليوم لىوسف كمال
- حوار هادئ مع الغزالى. سلمان العودة
- العصرانيون و مزاعم التجديد - محمد حامد الناصر.
- موقف المدرسة العقلية من السنة النبوية - الأمين الصادق الأمين
- مفهوم تجديد الدين - بسطامى سعيد
- مفهوم التجديد بين السنة النبوية وبين أدعاء التجديد المعاصرين - د.محمود الطحان
- العصرانية فى حياتنا الاجتماعية - د.عبدالرحمن الزينى.
- العصرانية قنطرة العلمانية - سليمان الخراشى

ماتوريديه كان

ماتوريديه كان تاقمىكن له تاقم و فيرقه ئىسلاميه كان كه به داهينانى هەندى بیدعه له بواری عەقیدەدا له مەنەجى ئەهلى سوننەت و جەماعەت لایاندا، ئەو تاقمە سەر بە (أبو منصور الماتريدي) ن كه يەككىك بووه له و زانایانەى له دژى بیدعه و بنەما فيكريبه كانى موعتەزىلە و جەهمىيە كان وەستاووتەوه، بەلام دواچار خۆشى كه وتوووتە كۆمەلپكى تر له لادان له مەنەجى ئەهلى سوننەت.

ئەبو مەنسورى ماتوريدى له بابەتە كانى عەقیدەدا لەسەر مەزھەب و تىگەيشتنى ئەبو حەنەفە بووه و كۆمەلپكى كتيب و نووسىنى له دژى موعتەزىلە و بابەتە كانى ترى عەقیدە هەيه به تىگەيشتنى خۆى كه مەبەستى بووه بەرگرى بكات له بىروباوهرى ئىسلامى له دژى موبتەدعە كان و له و سەرۆبەندەدا خۆشى تووشى هەله و لادان بووه، بۆيه خۆى و ئەوانەش كه شويىكەوتووى ئەون به فيرقەيەك دادەنرین له و تاقم و فيرقانەى كه له مەنەج لایانداوه، بەلام به شپۆهيه كى گشتى ته كفير نەكراون و ئەوانيش يەك جۆر نين و به پىي گەورەيى و ئەندازەى بیدعه كەيان له ريبازى ئەهلى سوننەت دوور دەكەونهوه،

ئەوانەى كه لپكۆلپنەوهيان له مپژووى ئەم كۆمەله كردووه دەلپن ئەوان به چوار قۆناغدا تپپهريون:

۱- قۆناغى دامەزراندن: ئەم قۆناغە له سەر دەستى ئەبو مەنسور خۆى بەرپۆهچووه كه يەككىك بووه له سەرانی قوتابخانەى عەقلى و شارەزایى زۆرى له

گېرانهوهى فەرموودەو شوینەوارەکانى سوننەت نەبوو، بەلام بە توندى چوو تە گزى موعتەزىلە و ھەندى تاقىمى كەلامى تردا و بەرپەرچى داونەتەو، ئەبو مەنسورى ماتورىدى لە سالى ۳۳۳ ى كۆچى وەفاتی کردوو.

۲- قوناغى پیکهینان: ئەم قوناغە لەسەر دەستى قوتابى و شوینکەوتوانى ماتوردى بەرپۆچوو و لەم قوناغەدا ئىتر ماتوردیدى بوو بە مەزھەبىكى كەلامى و شوینکەوتوانى زۆرى پەيدا کرد و سەرەتا لە سەمەرقەند بوون و كۆششيان دەکرد بىرۆچوونەکانى مامۇستا كەيان بىلابەكەنەو و كىتیبى زۆريان نووسى و ئەبو حەنەفەش وەكو پيشهوا و پيشەنگ بوو بۆيان، لە دیارترین كەسایەتییەکانى ئەم قوناغى ماتورىدى: أبو القاسم إسحاق بن محمد بن إسماعيل الحكيم السمرقندي وأبو محمد عبد الكريم بن موسى بن عيسى البزدوي .

۳- قوناغى نووسىنى كىتیب و بنەماديارىکردنى مەزھەبەكە: لەم قوناغەدا كىتیبى زۆرتريان نووسى و بەلگەکانى مەزھەبەكەى خۆيانيان كۆکردەو، لە دیارترین كەسایەتییەکانى ئەم قوناغە: أبو المعين النسفي ، ونجم الدين عمر النسفي ..

۴- قوناغى تەشەنە سەندن و بىلابوونەو: ئەمە گرنگترین قوناغەکانى مېژوو ماتورىدىيەکانە، چونكە تیدا بە ھۆى پشتگىرىکردنى سولتانە عوسمانییەکان بۆ ئەم عەقىدەو بىرۆباوەرە مەزھەبى ماتورىدى بە زۆرىك لە ولات و ناوچەکانى ئەو سەردەمەدا تەشەنەى کرد و لە ھىندستان و صین و بەنگلادش و لە ناو تورکەکان و لە ولاتانى عەرەبدا بىلابوویەو، لە دیارترین زاناکانى ئەو سەردەمەيان الكمال بن الھام بوو.

بنه‌ما و نیشانه‌کانی مه‌زهه‌بی ماتوردیی:

یه‌که‌م: ماتوریدییه‌کان دینیان کرد به دوو به‌شه‌وه، عقلیات و سمعیات! که
 نه‌مه‌ش بیدعه‌یه‌کی ناشکرا بوو نه‌نجامی‌اندا، ده‌یانوت: عه‌قلیات که مه‌ستیان پیی
 بابه‌ته‌کانی عه‌قیده و ته‌وحید و نه‌و پرسانه‌ی په‌یوه‌ندی به‌نه‌سمائو سیفات و
 بیروباوه‌روه‌ه‌یه، به‌عه‌قل ده‌توانریت لئی تیبگه‌یت و نه‌قلیش له‌و مه‌سه‌له‌دا
 تابعی نه‌قله! بو‌یه‌ زاهیری قورئان و سوننه‌ت و ئیجماعی هاوه‌لان له‌و جو‌ره‌ باسانه
 له‌لای ماتوریدییه‌کان ناییت به‌به‌لگه، به‌لگه‌ عه‌قله و عه‌قل مه‌سه‌له‌کان یه‌کلا
 ده‌کاته‌وه!

دووه‌م: ماتوریدییه‌کان هه‌شت سیفه‌تیاں له‌ سیفه‌ته‌کانی الله‌ تعالی‌ جیگیر کرد:
 (الحیة، القدرة، العلم، الإرادة، السمع، البصر، الکلام، التکوین). جگه‌ له‌وانه
 هه‌موو سیفه‌ته‌کانی تریان وه‌کو سیفه‌ته‌ خه‌به‌رییه‌کان ته‌ئویل کرد و له‌ سه‌ر
 رواله‌ته‌که‌ی لایاندا!

سییه‌م: نه‌گه‌رچی نه‌وان دانیان به‌وه‌دا ناوه‌که‌که‌لامی‌ الله‌ حه‌قیقه‌ته‌ و نه‌نجامی
 داوه، به‌لام مه‌به‌ستیان که‌لامی‌ نه‌فسییه‌که‌ الله‌ تعالی‌ له‌ نه‌فسی‌ خویدا کردوو‌یه‌تی
 و به‌نده‌کان ناتوانن گویان لئی بیت، نه‌وه‌ش که‌ ده‌بیستریت له‌که‌لامی‌ الله‌ نه‌وه
 بریتییه‌ له‌ سیفه‌تیکی‌ نه‌فسی‌ قه‌دیمه‌ نه‌ک حه‌قیقه‌تی‌ قسه‌کردن و که‌لام! به‌و پییه‌ش
 هیچ ریگریک‌ نییه‌ له‌ لای نه‌وان که‌ قورئان مه‌خلوق بیت و له‌وه‌شدا چوونه‌وه‌ سه‌ر
 مه‌زهه‌بی موخته‌زیله!

چوارهم: ده‌لین ئیمان باوه‌ره‌ینانه به‌دل و نوتق کرده به زمان! نه زیاد ده‌کات و نه کم ده‌کات، ناشبیت بلیی من ئیماندارم ان شاء الله، ئیسلام و ئیمانیش به‌لای ئه‌وانه‌وه یه‌ک واتایه و جیاوازی نییه، واته کرده‌وه‌یان له ئه‌سلی ئیمان ده‌رکرد و جیایان کرده‌وه، به‌وه‌ش چوونه‌وه سه‌ر مه‌زه‌به‌بی مورجیئه.

پینجه‌م: هه‌موو ئایه‌ت و فه‌رمووده‌کان که (قطعی الثبوت) ن و ئه‌گه‌ر به‌پی عه‌قل و تیگه‌یشتنی ئه‌وان (قطعی الدلالة) ش بن واته ئاماژه‌که‌یان پروون بی‌ت و جیگای گومان نه‌بی‌ت کاری پی ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر ئاماژه‌که‌ی پروون نه‌بی‌ت به‌پی عه‌قل و تیگه‌یشتنی ئه‌وان با جیگیر و (قطعی الثبوت) یش بی‌ت کاری پی نا‌کریت و ته‌ئویل ده‌کریت. هه‌ندی جاریش ته‌ئویل نا‌که‌ن به‌لام (تفویض) ده‌که‌ن و بو زانینی واتا‌که‌ی ئه‌لین نازانین واتای چیه‌ الله زاناره.

شه‌شه‌م: فه‌رمووده‌ی ئاحاد با له بوخاری و موسلیمیشدا بی‌ت یان سه‌نه‌دی صحیح بی‌ت، له‌لای ماتوریدییه‌کان جیگای گومانه و ئیشی پی نا‌کریت به‌تایبه‌تی له مه‌سه‌له‌ی عه‌قیده‌دا.

حه‌وته‌م: بنه‌مایه‌کی تریان هه‌یه پی ده‌وتریت (التحسين و التقبیح) بالعقل واته: عه‌قل بو خووی له جوانی و ناشیرینی شته‌کان تیده‌گات، ئه‌مه‌ش سه‌ری له کومه‌لێک برسی فه‌لسه‌فی و عه‌قلی جیاوازو ئالۆزه‌وه ده‌رکرد.

هه‌شته‌م: له مه‌سه‌له‌ی مه‌جازدا له قورئان و فه‌رمووده و زماندا زیده‌په‌ویان هه‌یه و به‌وه‌هانه‌وه زور له رواله‌تی قورئانیا‌ن له‌پریگه‌ی ته‌ئویله‌وه په‌تکرده‌وه و واتای تریان بو دیاری کرد.

تۆیه‌م: ناوه‌کانی الله یان جیگیر کرد و له‌وه‌شدا هاو‌پرای ئه‌هلی سوننه‌ت بوون، به‌لام چه‌ندین ناوی تریان بۆ الله زیاد کرد وه‌کو (الصانع و القديم و الذات) و به‌وه‌ش دیسان له‌ئه‌هلی سوننه‌ت جیا‌بوونه‌وه.

ده‌یه‌م: له‌بهر ئه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی سمعیات له‌لای ئه‌وان کیتاب و سوننه‌ته به‌ پیچه‌اونه‌ی عقلیات، بۆیه له‌ پرسگه‌لیکی وه‌کو: (أحوال البرزخ، وأمور الآخرة من: الحشر، والنشر، والمیزان، والصراط، والشفاعة، والجنة، والنار) هاو‌پرای ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت بوون.

یانزه‌یه‌م: باوه‌ریان به‌بینینی الله هه‌یه له‌ پۆژی قیامه‌تدا، به‌لام نکۆلی له‌ جیگه‌و ئاراسته‌ ده‌که‌ن بۆی، به‌وه‌ش له‌ گه‌ل خۆیاندا که‌وتنه‌ تناقض و هه‌لوێستی دژواره‌وه. دوانزه‌یه‌م: له‌ مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ریشدا به‌هه‌مان شیوه‌ موافه‌قه‌ی ئه‌هلی سوننه‌تیا‌ن کرد و باوه‌ریان وایه که‌ هه‌رچی له‌ گه‌ردووندا پروو ده‌دات به‌ ویست و مه‌شیئه‌تی الله پروو ده‌دات و کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان هه‌مووی درووستکراوی الله یه‌ به‌لام به‌نده‌کان له‌وه‌ی که‌ داوایان لیکراوه سه‌رپشکن ئه‌نجامی بده‌ن یان نه‌یده‌ن.

جگه‌ له‌وه‌ش له‌ مه‌سه‌له‌ی هه‌لوێستی موسولمان له‌ هاوه‌لاندا هاو‌بو‌چوون بوون له‌ گه‌ل ئه‌هلی سوننه‌ت وه‌کو ته‌رتیبی خه‌لیفه‌کان و ئه‌وه‌ی که‌ پروویداوه له‌ نیا‌ندا ئیجتیه‌ادیك بووه و پێویسته ئیمه‌ قسه‌ی تیدا نه‌که‌ین و وتوویشیا‌نه تانه‌دان له‌ هاوه‌لان یان کوفره یان بیدعه‌یه یان فیسقه.

له‌ راستیدا مه‌زه‌به‌ی ماتوریدی له‌ گه‌ل ئه‌شاعیره‌دا جیا‌وازییه‌کی ئه‌وتۆیا‌ن نییه‌، جگه‌ له‌ هه‌ندیك مه‌سه‌له‌ی که‌م نه‌بیت وه‌کو هه‌ندیك له‌ لیکۆله‌ره‌وان ده‌لین و له‌

ينه ماكاناندا يه كده گرنه وه، هه نديك جياوازيه كانى ئەشاعيره و ماتوريدييه به په نجا مه سه له ده گه يه نن. به لكو له گه ل موعته زيله شدا كه زور سه رقالي به رپه چدانه وه يان بوون به هه مان شيوه خالي هاوبه شيان هه يه.

له م سه رده مه شدا عه قيده و بيروبوچوونى ماتوريدييه له زور جيگه ي جيهاندا به ربلاوه و ئيشى پى ده كريت به تاييه تى له لاي ئەوانه ي كه له سه ر مه زه به ي ئەبو حه نيفه ن له فيقه دا زور جار له عه قيده شدا له سه ر تيگه يشتنى ماتوريدييه كانن و جه ماعه تى (طالبان) يش له ئەفغانستان په پره وى له و مه زه به و بوچوونه ده كه ن.

قه‌ده‌رییه‌کان

قه‌ده‌رییه‌کان ئەوانەن کە نکوۆلی لە قه‌ده‌ری الله تعالی ده‌کەن، ده‌لین الله عزوجل کرده‌وی به‌نده‌کانی خۆی درووست نه‌کردوو، به‌لکو خۆیان کرده‌وه‌کانی خۆیان درووست ده‌کەن، هه‌روه‌ها یه‌کیکی تر له‌ بیروبوچوونه‌ ناکوکه‌کانیان له‌گه‌ڵ عه‌قیده‌دا ئەوه‌یه‌ ده‌لین کە الله زانستی به‌ شته‌کان نییه‌ پێش‌پوودانی.

میژووی سه‌ره‌ه‌ل‌دانی قه‌ده‌رییه‌کان بو‌ کۆتایی سه‌رده‌می هاوه‌لان ده‌گه‌ریته‌وه‌ دوا‌ی ته‌واو بوونی سه‌رده‌می خوله‌فای راشیدین، بۆیه‌ هه‌ر یه‌ک له‌ هاوه‌لان عبدالله بن عمر و جابر بن عبدالله و‌أبی هریره‌ و ابن عباس و‌أنس بن مالك و عبدالله بن أبي أوفی و عقبه‌ بن عامر الجهني و هاوچه‌رخه‌کانیان الله لئیان رازی بیته‌ له‌ وته‌و بیروباوه‌ری ئەوان به‌ری بوون و نکوۆلیان لێ کرد، هه‌روه‌ها پاسپارده‌شیان کرد بو‌ دوا‌ی خۆیان که‌وا که‌س سه‌لامیان لێ نه‌کات و نوێژ له‌سه‌ر مردوو‌ه‌کانیان نه‌کات.

بیدعه‌ی قه‌ده‌ریه‌که‌مین جار له‌ که‌سه‌یکه‌وه‌ بیسترا به‌ناوی سنسویه (یان سوسن) بن یونس الأسواری، که‌ نه‌سپانی بوو موسوڵمان بوو، دواتریش جارێکی تر هه‌لگه‌پرایه‌وه‌ و بوو به‌ نه‌سپانی، له‌ویشه‌وه‌ (معبد الجهني) ئەو بیدعه‌یه‌ی وه‌رگرت و له‌سه‌ر ده‌ستی الحجاج بن یوسف له‌ ساڵی ۸۰ی کۆچی کوژرا. له‌ مه‌عبه‌دیشه‌وه‌ (غیلان‌الدمشقي) بیدعه‌ی قه‌ده‌ری وه‌رگرت و بلاوی کرده‌وه‌و به‌ فه‌رمانی خه‌لیفه‌ی موسوڵمانان هشام بن عبدالملك کوژرا.

زانایانی سه له ف زور توند بوونه بهرانبهر قه ده ریه کان و تهنانهت ته کفیری
 نه وانه یان کردووه ه نکوئیان له زانستی الله تعالی کردووه پیش پروودانی شته کان،
 وه کو عبدالله بن أحمد بن حنبل به ره حمهت بیت ده لیت: سمعت أبي - رحمه الله
 - وسأله علي بن الجهم عن قال بالقدر يكون كافرًا؟ قال: "إذا جحد العلم، إذا
 قال: إن الله عز وجل لم يكن عالمًا حتى خلق علمًا فعلم، فجحد علم الله عز وجل،
 فهو كافر"؛ (السنة لعبدالله بن أحمد، رقم: ۸۳۵).

قه ده ریه کان له ناو خویناندا ده بن به بیست به شه وه، له وانه:

(الواصلية، والعمرية، والهدلية، والنظامية، والمردارية، والمعمرية، والثامية،
 والجاحظية، والخياطية، والشحامية، وأصحاب صالح قبة، والمريسية، والكعبية،
 والجبائية، والبهشيمية) (الفرق بين الفرق لعبدالقاهر البغدادي ص ۴۴)
 هه مووشیان له ریگای حق و له مه نهج و عه قیده ته هلی سوننهت که
 مه نهجی قورئان و فهرمووده کانه لایانداوه، ، ته مه ش چه ند نموونه یه که له
 بیروباوه ری تا قمه کانیان:

۱- الأحمرية: ده لین ته واوی دادگه ری ته وه یه که الله واز له بنده کان ی بهینیت
 خویمان چی ته که ن بیکه ن.

۲- الثنوية: ته مانه ده لین هه موو خیریک الله دروستی کردووه و هه موو شه ر و
 خراپه یه کیش دروستکراوی شه یتانه.

۳- المعتزلة: که به مه سه له ی خه لقی قورئان و زور بیروباوه ری تر ناسراون.

۶- الشيطانية: ئەمانە پېيان وابو اللہ تعالیٰ مرؤفەکانى درووست کردووه بەلام شەیتانى درووست نە کردووه.

۵- الشريكية: ئەمانە دەیانوت: خراپەکان قەزاو قەدەرە جگە لە شیرک نەبیت.

۶- الراوندية: ئەمانە باوەرپیان وابو هەموو کتیبیک کە اللہ تعالیٰ دايبەزاندووه، کارى پى دە کریت با مەنسوخیش بیت.

۷- البترية: ئەمانە دەیانوت اللہ تعالیٰ تەوبەى تاوانباران وەرناگریت.

۸- النظامية: ئەمانە شوینکە وتووى إبراهيم النظام بوون دەیانوت هەركى بلیت اللہ شتە (شىء)ە، ئەو کافرە.

تاقمى قەدەرەببەکان بە دوو نیشانەى سەرەكى و ديار جیادەبنەو و دەناسرین:
یە کەم: دەلین هەموو پرووداوەکان دوور لە وىستى اللہ تعالیٰ پروو دەدەن و پەرورەدگاریش بەو پروودا و شتانە نازانیت تا پروو نەدەن.

دووم: دەلین مرؤف یان بەندە خووى لە کردەووەکانى خووى بەرپرسە کە لە ژيانیدا پروو دەدات و تەنها خووى هۆکارى یە کەمى درووست بوونیانە.

باسى ئەم فیرقە یە لە هەموو کتیبەکانى سە لە فدا هاتوو کە دەربارەى عەقیدە نووسراوە و لە زانایانى متأخرین یش، شیخ الإسلام ابن تیمیة و ابن القيم لە کتیبەکانیاندا زۆر باسیان دەکەن، بۆ نموونە کتیبى: (الصواعق المرسله على الجهمية والمعطله) ى ابن القيم کە باسى ئەوان و فیرقەکانى تر دەکات.

جه‌برییه‌کان

جه‌همیه‌کان فیرقه‌و تاقمیکن له تاومه‌گو‌م‌پ‌راکان که له ئیسلام لایانداوه، بوخته‌ی بیروباوه‌پ‌ریان ئه‌وه‌یه که مرؤف هه‌لبژاردنی جووری کرده‌وه‌کانی به ده‌ستی خوئی نییه و له هه‌موویدا ناچاره و توانای ب‌پ‌پ‌اردانی نییه و مه‌جبوره.

یه‌که‌مین که‌س که ئه‌م بیروکه‌ی لی بیسترا (جعد بن درهم) بو، دوای ئه‌ویش له‌پ‌ریگه‌ی (جهم بن صفوان) هوه که قوتابی ئه‌و بوو بلاوی کرده‌وه.

هۆکاری ناوانیان به جه‌بری یان مجبره‌ ئه‌وه‌بوو وه‌کو الشهرستانی ده‌لیت:

(سَمِي الْجَبْرِيَّةَ بِذَلِكَ لِأَنَّهُمْ يَقُولُونَ: إِنَّ الْعَبْدَ مُجْبَرٌ عَلَى أَعْمَالِهِ، وَلَا اخْتِيَارَ لَهُ، وَأَنَّ الْفَاعِلَ الْحَقِيقِي هُوَ اللَّهُ تَعَالَى، وَأَنَّ اللَّهَ سَبْحَانَهُ أَجْبَرَ الْعِبَادَ عَلَى الْإِيمَانِ أَوْ الْكُفْرِ؛ (الملل والنحل للشهرستاني ج ۱ ص ۸۷). واته: له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌و ناوه‌یان لی نراوه چونکه ده‌لین به‌نده ناچاره له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌کانی و ه‌یچ هه‌لبژاردنیکی نییه، به‌لکو بکه‌ری راسته‌قینه‌الله تعالی یه که هه‌ر خوئی ئه‌وانی ناچار ییمان و کوفر کردوه.

جه‌برییه‌کان ده‌لین ه‌یچ که‌سیک له‌پ‌استیدا توانای ئه‌نجامدانی ه‌یچ کرده‌وه‌یه‌کی نییه و الله خوئی خاوه‌نی هه‌موو کرده‌وه‌یه‌که، ئه‌وه‌ش که ده‌وتریت فلانه که‌س ئه‌و کاره‌ی ئه‌نجامدا ئه‌وه قسه‌یه‌کی مه‌جازیه و وا نییه، وه‌کو چۆن ده‌وتریت خور ئاوا بوو، ده‌ستاره‌که خولایه‌وه، روبراره‌که‌پ‌یی کرد، خویشی له‌پ‌استیدا ئه‌و بی‌گیانانه

توانای نه پیکردن و سورانه وه و ئاوابوونيان نيه، به لکو نه وهى نه و کارانه نه نجام نه دات پهروه ردگاره.

درووست بوونی جه بریه کان کاردانه وه یه ک بوو بو تا قمی قه ده ره بیه کان، چونکه به پیچه وانه ی جه بریه کانه وه ده یانوت به نده کان خو یان کرده وه کانى خو یان درووست ده کهن و الله تعالى پی نازانیت تا پروو نه دات، بویه نه مان به پیچه وانه وه وتیان نه خیر به نده کان خاوه نی هیچ توانایه ک نین له سه ر نه نجامدانی هیچ کرده وه یه ک و نه وه شی که نه یکه ن به ده ستی خو یان نیه و الله ناچارى کردوون بیکه ن.

جه بریه کان کومه لیک نیشانه و بنه ماى تایه تیان هه یه به تا قمه که ی خو یانه وه که پی جیا ده بنه وه له تا قمه کانى تر، له وانه:

۱- یه که م بنه میان نه وه یه که به نده خاوه ن کرده وه ی خو ی نیه و هه رچی چاکه یه ک یان خراپه یه ک بکات به ده ستی خو ی نیه به لکو ناچاره بیکات و مه جبوره نه نجامی بدات، نه وان ده لئین: به نده کان وه کو گه لای داریکن با بیه ویت به کاملا بیانبات ده یانبات. بویه هه رچیش که ده دریتته پال مرؤف و بی گیانه کان هه مووی له پرووی مه جازیه وه یه نه گینا بکه ری راسته قینه الله یه نه ک نه و مرؤف و بی گیانانه.

۲- جه بریه نکولییان له سیفه ته کانى الله تعالى کرد و نه وه ش سه ری له بیدعه یه کی تری گه وره وه ده رکرد که مه سه له ی خه لقی قورئان بوو، چونکه نه وان نکولی نه وه یان کرد هیچ سیفه تیکی الله تعالى قه دیم بیت و که لامیش یه کیکه له

سيفه ته كانى الله تعالى بويه نكۆلييان لىي كرد و وتيان قورئان له لايه ن الله دروست كراوه نهك وتهى خۆى بىت و به قسه كردن ئەنجامى داىت.

۳- باوهريان وابوو كه الله تعالى هيچ سيفه تىكى زيادى نبيه له سهر زاتى، بويه نكۆلييان له سيفه ته ئەزه ليهه كانى الله تعالى كرد و وتيان نابىت الله له چەند به شىك پىكها تىت و ئەوهيان به شىك دانا.

۴- نكۆلييان له ههر سيفه تىك له سيفه ته كانى الله تعالى كرد كه مرؤفه كان ههيان بىت وه كو بينين و بىستن و وتيان ئەوه لىچواندى الله يه به به نده كانى خۆى.

۵- باوهريان وايه به ههشت و دۆزهخ كۆتاييان پى دىت و تهواو دهبن له پاش ئەوهى كه ئەو ماوهى ديارى كراوه بۆيان له لاي الله تعالى تهواو ده بىت، به ههشت و دۆزه خيش كۆتاييان پى دىت.

۶- ئيان له لاي جه برييه جه هميه كان ته نها ناسين و مه عرفه يه، بويه ههركى به دلى الله ى ناسى ئىتر با به زمانى كوفريش بكات زيانى بوى نيه.

۷- نكۆلى ده كه ن له وهى الله تعالى له سهر عهرش بىت به لكو ده لىن الله تعالى له هه موو شوئى تىكه و له رۆزى قيامه تيشدا الله تعالى نابىرئت.

جه برييه كان بهو بىروباوه رهى كه هه يانه ده ربارهى ئەوهى كه مرؤف مه جبور و ناچاره له سهر ئەنجامدانى كرده وه كانى خۆى، بهو عه قيدهو باوه رهيان هه موو شه ريعه ته كانيان هه لوه شانده وهو باوه رهيان پى نه ما، چونكه ئەگەر مرؤف ناچار بىت له سهر ئەنجامدانى كرده وه كانى كه واته هيچ سوودىك بۆ ره وانه كردنى پىغه مبه ران و هه ولى چاكسازان نامىت.

به و اتا بیت مرؤف موسولمان بیت يان بی باوهر، چاکه کار بیت يان خراپه کار، عیبادهت بکات يان تاوان ئەنجام بدات، له هیچ له وانهدا بریار به دهستی خوئی نییه! ئەوهش راسته و خو له گەل عه قیده ی قورئان و سوننهت و سه له فی چاکدا ناکۆکه چونکه راسته الله تعالی کرده وهی بهنده کانی درووست کردووه، به لام ئازادی بریار دانیسی بو خو یان به جیهیشتووه ئایا ئیسلام يان کوفر هه لده بژیرن، چاکه يان خراپه ئەنجام ئەدهن.

جه برییه کان بو بیدعه که يان کۆمه لیک گومان یان خسته روو له ئایته کانی قورئانی پیروژ به لام ئەهلی سوننهت یه که به یه که ئەو گومانانه یان وه لام دایه وه و هه لوه شانده وه.

ئەشاعیرە

پیناسە و بنەماکانی بیروباوەریان

بنەماو مەرجه کانی ئەشعەری بوون:

پێرەوی ئەشاعیرە کۆمەڵە بنەماو بنچینەیه کی تایبەت بە خۆی هەیه، بەلام سێ لەو بنەمایانە بە بنەمای سەرەکی دەژمێردرین که له ئەهلی سوننەت پێی جیا دەبنەوه و بهو هۆیه‌ش‌ه‌وه بووه، که ئەوان بوون بە تاقمیکی لادەر و، ئەگەرچی خۆیان دان بەو پراستیەدا نائین، بەلام چەندین خالی هاوبەشی یان لەگەڵ موعتەزێلە و جەهیمیه و پیش ئەوانیش لەگەڵ فەلاسیفەدا هەیه.

زانایان دەڵین: هەر که سیك ئەو سێ بنچینەو مەرجانە ی پیکه‌وه تیدا مەوجود بیت، ئەوه ئەشعەرییه کی ته‌واوه، ئەگەر بۆ نمونە تەنها دانەیه کیانی تیدا بیت، که‌واته به‌شیکێ له ئەشعەرییه تیدا یه، ئەمانەش بنەماکان:

١- پیشخستنی عقل لەسەر نەقل: سەرانی ئەشعەرییهت وه کو فخرالدین الرازي و أبو المعالي الجويني وابن فورك و هه‌موو ئەوانی تر، ئەم بنەمایە بە بنەمایە کی سەرەکی و مەزنی مەزەه‌به‌که‌یان دەزانن. بۆ نمونە قال الله و قال الرسول له‌لای ئەوان - وه‌کو زانایه‌ك ده‌لێت - تەنها خۆی به‌س نییه بۆ ئەوه‌ی وره‌بگیریت، به‌لكو ده‌بیت به‌فلته‌ری عه‌قلیاندا تپه‌ر بیت و له‌وی مه‌عناکه‌ی دیاری بکریت، جا ئەگەر قایلکه‌ر بوو باشه، ئەگینا ئەو کیشه له‌لای ئەشاعیرە دوو حەلی هەیه، یه‌که‌م ئەگەر ده‌قه‌که‌ فەرمووده بیت له‌ رێگه‌ی تانه‌دان له‌ سه‌نه‌ده‌که‌ی ئەگەر

ثاحاد بیّت چاره‌سه‌ی ده‌کهن، چونکه ئەوان فەرمووده‌ی ثاحاد له عه‌قیده‌دا وەرناگرن با له بوخاری و موسلم یشدا بیّت، ئەگەر به‌وه چاره‌سه‌ر نه‌بوو، بۆ نموونه ئایه‌ت بوو، ئەوه ته‌ئویلی ده‌کهن و مه‌عنایه‌کی تری جیاواز له زاهیری بۆ داده‌نین، بۆ نموونه: (وَجَاءَ رَبُّكَ) ده‌لّین، ئەوه مه‌به‌ستی هاتنی راسته‌قینه نییه، به‌لّکو مه‌به‌ستی (وجاء أمر ربك) ه، واته الله خۆی نه‌هاتوو فەرمانه‌که‌ی هاتوو، ئیتر به‌و شیوه زۆربه‌ی زۆری ئەو ئایه‌تانه‌ی له‌گه‌ڵ عه‌قلیاندا رێکنه‌که‌وئیت، به سووک و ئاسان ته‌ئویلی ده‌کهن، بۆیه زۆر جار ده‌بینین پ‌واله‌تی ئایه‌ته‌که‌ واتایه‌کی هه‌یه و له لای ئەوان واتایه‌کی تری هه‌یه.

۲- دابه‌شکردنی نه‌قل بۆ متواتر و ثاحاد: بنچینه‌و بنه‌مای دووه‌می سه‌ره‌کی ئەشاعیره بریتیه له‌وه‌ی هه‌رچی فەرمووده‌و فەرمووده‌ی قودسیش هه‌یه، ده‌یانکه‌ن به‌ دوو به‌شه‌وه، متواتر که ژماره‌یه‌کی که‌مه له فەرمووده‌کان و له پرسه‌کانی عه‌قیده‌دا وه‌کو به‌لّگه‌قه‌بولی ده‌کهن، به‌شی دووه‌میش پ‌یی ده‌لّین ثاحاد، که ئەمه‌یان زۆرت‌رینی فەرمووده‌کانه و هه‌رچه‌ند سه‌حیح بیّت و با له بوخاری و موسلمدا بیّت، له بواری عه‌قیده‌دا هه‌ر وهریناگرن و ره‌تیده‌که‌نه‌وه، ته‌نها له باسه‌کانی فیه‌وه‌غیری عه‌قیده‌دا وهریده‌گرن. به‌لام له مه‌سه‌له‌کانی بیروباوه‌رو عه‌قیده‌دا عه‌قل ده‌خه‌نه پ‌یش فەرمووده‌ی ثاحاده‌وه.

۳- پ‌یوسته‌هه‌رچی نه‌قل هه‌یه (واته ده‌قه‌کانی کیتاب سوننه‌ت) ته‌ئویل بکریّت، تا‌کو له‌گه‌ڵ عه‌قلدا یه‌ک ده‌گره‌نه‌وه: واته ئەوه‌ش که متواتر بوو و وهریناگرن، یان هه‌ر ئایه‌ت و فەرمووده‌به‌کی تر که له‌گه‌ڵ عه‌قل و تیگه‌یشتنی

ئەواندا رېڭكە كەوئەت، بەم بنەمايەى سىيەمەيان چارەسەرى دەكەن. بەم شىۋەش
بنچىنەى يەكەم و دووهميان لە خزمەتى ئەم بنچىنەى سىيەمەدايە.

بۇ نمونە: اللہ تعالیٰ فەرموويەتى: (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) طە: ۵. ئەوان
بەزمانى حال دەلئىن: نابیئ! ھەرچەند اللہ فەرموويەتى: (اسْتَوَى) بەلام خۆى
مەعناكى (استولى) يە و نابیئ روالهتى ئەو ئايەتە ھەربگرین.

ئەشاعیرە بەم سى بنەما نامۆيە و بنەماى تریشیان ھەيە، كە لە باسەكانى
داھاتوودا إن شاء اللہ باسیان دەكەين، مەودايەكى گەورەيان لە نیوان خۆيان و
عەقیدەى سەلەفدا درووست كرد و بە ھۆى تعصب و دەمارگیرى بۇ مەزھەبەكەيان
و، ھەرۋەھا بەھۆى ئەوھى لە زۆر لە سەدەكاندا دەسەلاتیان بەدەستەوہ بوو
وتوانیوانە زۆرئىك لە زانا و ناوداران لە رېڭگەى پیدانى بەرپۆھەردنى قوتابخانە و
دار الحدیث و ئەو شوئىنانەى بەدەستیانەوہ بووہ، بۇ لای خۆيان پرایان بکیشن و
خۆیشیان لە گەل رۆژگاردا لە بنەما و بنچىنە نامۆكانیان لە گەل عەقیدەى ئەھلى
سوننەتدا رۆ بچن و دوورتر بکەوتەوہ.

ئایا ئەشاعیره شوینکه وتووی ئەبولحه‌سه‌نی ئەشعهرین؟

ئەمە برسپاریکه زانیی وه لآمه‌که‌ی زۆر گرنکه، ئایا ئەشاعیره که به نازناوه‌که‌یان بیټ سهر به ئەبولحه‌سه‌نی ئەشعهرین، له حه‌قیقه‌تدا شوینکه‌وتووی ئەون؟ ئەگه‌ر له بنچینه‌و بنه‌ماکانی مه‌زه‌به‌که‌یاندا ره‌چاوی عه‌قیده و تیگه‌یشتنی ئەبولحه‌سه‌نیان کردیټ، ئەوه‌راسته‌ئەوان شوینکه‌وتووی ئەون، ئەگه‌رنا، له‌روه‌زانستییه‌که‌وه شوینکه‌وتووی ئەو نین، با ئەو ناوه‌ش له‌خۆیان بنین.

گرنکه بزانیی أبو الحسن الأشعري که له‌سهر بۆچوونی په‌سه‌ند له‌ده‌وره‌به‌ری سالی ۳۲۴ی کۆچی وه‌فاتی کردوه، چل سال له‌سهر پیره‌وی موعته‌زیله‌کان بووه و، له‌گه‌ل سهرگه‌وره‌ی موعته‌زیله‌کاندا که أبو علي الجبائي بووه له‌یه‌ك ماآدا ژیاون، له‌دوای ئەوه‌ه‌قیقه‌تی گومرایی موعته‌زیله‌کانی بۆ ده‌رکه‌وتوووه و له‌سهر مینه‌ره‌وه‌وه‌کو ابن الندیم له‌کتیبی (الفهرست ل ۲۲۵) دا ده‌لیټ، أبو الحسن الأشعري وتوویه‌تی: خه‌لکینه، ئەوه‌ی ده‌مناسیټ ده‌مناسیټ، ئەوه‌شی نامناسیټ خۆمی پێ ده‌ناسینم، من فلانی کوری فلانم، قه‌ناعه‌تم وا بوو که قورئان مه‌خلوقه‌ و الله به‌چاو ناینریت و وامده‌زانی کرده‌وه خراپه‌کانم خۆم دروستی ده‌که‌م، به‌لام من له‌و بیروباوه‌رانه‌ته‌وبه‌ده‌که‌م و به‌رپه‌رچی موعته‌زیله‌ده‌ده‌مه‌وه‌وله‌دوای ئەوه‌ده‌ستی کرد به‌به‌رپه‌رچدانه‌وه‌وه‌ه‌له‌لآینی په‌رده‌له‌سهر بیروبوچوونه‌کانیان. ئەمه‌ش جگه‌ له‌ ابن الندیم زۆریک له‌زانایان و میژوونووسانی تر باسیان کردوه.

دواى ئەو ەبۆ ماو ەيەك ئەبولحەسەنى ئەشعەرى چو ەتە سەر راو بوچوون
 وەقیدەى (عبد الله بن سعيد بن كلاب)، كە ئىيام ئەحمەد زۆر توند بو ە لە دژى
 ئەو كەسە بە ەۆى عەقیدە كەيە ە، ەكو لە كئیبى " سير أعلام النبلاء "
 (۳۸۰/۱۴) دا ەاتو ە. بەلكو ابن تيمية لە كئیبى (في درء تعارض العقل والنقل)
 (۶/۲) دا دەگىرئەتە ە ئىيام ئەحمەد زۆر بەرانبەر الحارث المحاسبى ش توند بو ە
 تەنھا لەبەر ئەو ەى لە ابن كلاب نزيك بو و لەسەر مەزھەبى ئەو بو ە لە
 عەقیدە داە: ئەمەش بە قۇناغى دو ەمى فيكرو عەقیدەى ئەبولحەسەن دادەنرئت كە
 لە ەندئ مەسەلە لەسەر مەزھەبى ئەھلى سوننە بو ە لە ەندئكى تردا
 يىچە وانەيان بو ە، بەلام بە شى ەيەكى گشتى مەزھەبىكى جياواز بو ە لە مەزھەبى
 ئەھلى سوننەت و جەماعەت.

ئەو ەى كە ەيە ەەر ئەو ەندەيە بەراورد بە قۇناغى يە كەمى مو ەتەزىلە بوونى،
 ئەبولحەسەنى ئەشعەرى ئەم قۇناغى جوړئك بو ە لە نزيك بوونە ەى لە عەقیدەى
 سەلەف ئەگەرچى تەواو لە بازنەى ەيدايە تدا نەبو ە. بۆيە لەم قۇناغە دا
 ئەبولحەسەنى ئەشعەرى راستە لەسەر فيكرو و بيروبا ەرى ئيعتيزال نەماو ەتە ە،
 بەلام نە بەتەواو یش بو مەنھەجى ئەھلى سوننەت نە گەراو ەتە ە، چۆن بليى لە
 عەقیدە دا لە نيوان ەيدايەت و گو مړايدا بو ە.

ليروشە ە خيلاف لە نيوان زانايان و ميژوونووساندا درووست بو ە، ەندئك
 پييان وايە أبو الحسن الأشعري تاكو مردنى، لەسەر ئەو عەقیدەيە ماو ەتە ە و
 لەراستيدا ئەشاعيرە كانى دواى خو ى و ئەم پوژگارەش لەسەر عەقیدەى ئەشعەرىن

لهو قوناغهدا، هه‌ندیکیش وه‌کو ابن کتیری موفه‌سیری قورئان وزانای تر، پیمان وایه أبو الحسن له‌دوای نه‌و قوناغه، ئینجا به‌ته‌واوی خوئی له‌و بیروباوهره موخالیفانه‌ی ابن کلاب یش پاک کردووه‌ته‌وه‌و گه‌پراوه‌ته‌وه‌و سه‌ر مه‌زه‌به‌بی نه‌هلی سوننه‌ت و چووه‌ته‌ سه‌ر مه‌زه‌ب و تیگه‌یشتن و عه‌قیده‌ی نه‌حمه‌دی کوری حه‌نبه‌ل، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌وه‌ نووسینیتی بو کتیبی (الموجز) و (مقالات الإسلامیین) و (الإبانه فی أصول الدیانه) که‌دوا کیتابه‌کانه‌له‌ ژیانیدا نووسیوتی و تییدا له‌ زۆربه‌ی مه‌سه‌له‌کاندا، عه‌قیده‌ی سه‌له‌فی بریارداوه‌و له‌سه‌ری جیگر بووه‌.

با لیره‌دا هه‌ندیک له‌ بیروباوهره‌و عه‌قیده‌ی أبو الحسن الأشعري بخه‌ینه‌پروو، که‌ له‌و کتیبانه‌ وه‌ریده‌گرین له‌ کو‌تا قوناغ و کو‌تایی ته‌مه‌نیدا نووسیوتی، بزاینن نه‌شاعیره‌ی سه‌رده‌مه‌کانی دوای خوئی له‌سه‌ر عه‌قیده‌ی نه‌ون، یان نه‌خیر، پیچه‌وانه‌ی نه‌و عه‌قیده‌ن:

۱- نه‌بولحه‌سه‌نی نه‌شعه‌ری له‌ کتیبی (الإبانه فی أصول الدیانه) دا ده‌لیت: الله تعالی له‌سه‌ر عه‌رشی خوویه‌تی و ئینجا نه‌م ئایه‌ته‌ی هیناوه‌ته‌وه‌: (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى) الله تعالی دوو ده‌ستی هه‌یه‌ به‌بی دیاریکردنی که‌یف و چوئیتی نه‌و ده‌سته، نه‌م ئایه‌ته‌شی هیناوه‌ته‌وه‌: (خَلَقْتُ بِيَدَيَّ) هه‌روه‌ها ئایه‌تی (بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ) هه‌روه‌ها وتوویه‌تی الله چاوی هه‌یه‌ به‌بی دیاریکردنی چوئیتی: (تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا) ئینجا ده‌لیت الله وه‌جه‌ی هه‌یه‌: (وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) دوای نه‌وه‌ باسی عه‌قیده‌ی خوئی ده‌کات له‌وه‌ی که‌ ئیمان قه‌وله‌و عه‌مه‌له‌، زیادو که‌م ده‌کات، هه‌روه‌ها به‌راشکاوی وتوویه‌تی عه‌قیده‌م وایه‌ وه‌کو له‌

فهرموده‌داهاتووہ کہ اللہ بُو ناسمانی دونیا داده‌به‌زیت و ده‌فهرمویت: کی داوی لیخوشبوون ده‌کات لئی خوش بم؟ ئینجا باسی باوہری به‌فهرمووده‌کانی رسول اللہ ده‌کات

وہر وہا بہ وەرگرتنی له‌قورئان و له‌فهرمووده و ئەم ئایه‌تہ ده‌هینیتہ‌وہ: (فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ) داوی ئەوہ باسی باوہرو عه‌قیده‌ی خو‌ی ده‌کات له‌شوینکه‌وتنی سه‌له‌ف و ده‌لئت نابیت هیچ بیدعه‌یه‌ک له‌دیندا ئەنجام بدریت و ده‌لئت ئیمه‌له‌سه‌ر مه‌زه‌ب و پربازی سه‌له‌فین هه‌رچیان وتووہ ئیمه‌ش ئەوہ ده‌لئین.

۲ - أبو الحسن الأشعري له‌کتیبی (رسالة إلى الثغر بباب الأبواب) دا‌هه‌موو سیفه‌کانی اللہ عزوجل جیگیر ده‌کات و وه‌کو خو‌ی و به‌بی گورپینی واتا‌کانی باوہری پییه‌تی و ده‌لئت: (وأجمعوا على إثبات حياة الله عز وجل لم يزل بها حيا وعلما لم يزل به عالما وقدرة لم يزل بها قادرا وكلاما لم يزل به متكلمًا وإرادة لم يزل بها مریدا وسمعا وبصرا لم يزل به سميعا بصيرا). له‌داوی ئەوہش ده‌لئت: (وأجمعوا على أنه عز وجل يسمع ويرى وأن له تعالى يدين مبسوطتين وأن الأرض جميعا قبضته يوم القيامة والسموات مطويات بيمينه من غير أن يكون جوارحا وأن يديه تعالى غير نعمته، وقد دل على ذلك تشریفه لآدم عليه السلام حيث خلقه بيده وتقريره لإبليس على الاستكبار عن السجود مع ما شرفه به بقوله (مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِيَدَيَّ) واته به‌دیاری کراوی ده‌لئت ده‌ست حه‌قیقه‌تی شایسته‌ی به‌اللہ هه‌یه و مه‌عنای نیعمه‌ت نییه و جگه‌له‌هینانه‌وه‌ی به‌لگه‌ی ئایه‌ته‌کان

به لگه‌ی نه‌وه ده‌هینیت‌ه‌وه که الله فه‌رموویه‌تی ئاده‌مم به ده‌ستی خوّم درووست کردووه و سه‌رکونه‌ی ئیبلیسی کردوه له‌سه‌ر خو‌به‌زلزانیی نه‌و و سه‌جده‌ نه‌بردنی بو‌ نه‌و که‌سه‌ی الله به‌ده‌ستی خو‌ی درووستی کردووه.

ئینجا ده‌لّیت: (وأجمعوا علی أنه عز وجل یجیء یوم القیامة والملك صفا لعرش الأمم وحسابها وعقابها وثوابها فیغفر لمن یشاء من المذنبین ویعذب منهم من یشاء). لیره‌شدا وه‌کو به‌راشکاوی دیاره‌ سیفه‌تی هاتن بو‌ الله تعالی جیگیر ده‌کات و باوه‌ری پییه‌تی و ئایه‌ته‌کان به‌بی ته‌ئویل کردن و گۆرینی و اتا‌کانی وه‌کو به‌ لگه‌ ده‌هینیت‌ه‌وه، که نه‌مه‌ خالیکی داب‌ران و جیاوازی سه‌ره‌کیه‌ له‌گه‌ل سه‌رانی نه‌شاعیره‌ی دوا‌ی خو‌یدا.

دوا‌ی نه‌وه به‌ روونی و به‌راشکاوی، به‌رزی الله و (استواء)ی الله له‌سه‌ر عهرشی خو‌ی جیگیر ده‌کات و به‌ (استولی) و هیچ و اتایه‌کی تر ته‌ئویلی ناکات و ده‌لّیت: (وأنه تعالی فوق سمواته علی عرشه دون أرضه وقد دل علی ذلك بقوله ﴿عَٰمِنْتُمْ مِّنْ فِی السَّمَآءِ أَنْ یَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فِإِذَا هِیَ تَمُورٌ﴾ وقال (إِلَیْهِ یَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّیِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ یَرْفَعُهُ) وقال (الرَّحْمَنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوَى) و لیس استواؤه علی العرش استیلاء کما قال أهل القدر لأنه عز وجل لم یزل مستولیا علی کل شیء). واته خو‌ی له‌ قه‌ولی قه‌ده‌ریه‌کان به‌ری ده‌کات که و توویانه (استوی) به‌ مه‌عنای (استولی) دیت و ده‌لّیت و انبیه و هر به‌حه‌قیقه‌ت ئیستوا‌ی کردووه و سه‌رانی نه‌شعه‌ریه‌ت چه‌ندین سه‌ده‌یه‌ کی باوه‌ری به‌و شیوه‌ بی‌ت و اتای ئایه‌ته‌که وه‌کو خو‌ی لئی تیبگات به‌بی ته‌ئویل کردن، پیی ده‌لّین موجه‌سیمه و به‌و و اتا بی‌ت نه‌بولحه‌سه‌نی نه‌شعه‌ریش موجه‌سیمه‌یه.

۳- أبو الحسن الأشعري له سه‌ره تاكاني كتيبي (الإبانة في أصول الديانة) دا زور به روونی، باس له ده‌ستگرتنی به کیتاب و سوننه‌ت و ریبازی هاوه‌لان و سه‌له‌ف له پیشه‌وایانی أهل الحديث ده‌کات و به‌تایبه‌تی باس له‌وه ده‌کات که‌ئو له‌عه‌قیده‌دا له‌سه‌ر مه‌زه‌ب و تیگه‌یشتی پیشه‌وا ئە‌حمده‌دی کوری‌ه‌نبه‌له‌که‌عه‌قیده‌ی‌ئو دیا‌ره‌بۆ‌ه‌موو‌خاوه‌ن‌زانستیک‌چۆن‌بووه‌و‌چه‌ند‌له‌گه‌ل‌عه‌قیده‌ی‌ئە‌شاعیره‌ی‌دوای‌ئە‌شعه‌ری‌جیا‌وازی‌هه‌یه،‌ده‌لئیت:

(قولنا الذي نقول به وديانتنا التي ندين بها التمسك بكتاب الله ربنا عز وجل
وبسنة نبينا محمد وما روي عن السادة الصحابة والتابعين وأئمة الحديث ونحن
بذلك معتمدون وبما كان يقول به أبو عبدالله أحمد بن محمد بن حنبل نصر- الله
وجهه ورفع درجته وأجزل مثوبته قائلون ولما خالف قوله مخالفون) ئینجا له‌دوای
وه‌سف‌و‌سه‌نايه‌کی‌زور‌بۆ‌پیشه‌وا (أحمد حنبل) ده‌لئیت: (وأن له‌سبحانه‌وجهها‌بلا
كيف‌كما‌قال (ويبقى وجه ربك ذو الجلال والإكرام) وأن له‌سبحانه‌يدي‌بلا‌كيف
كما‌قال‌سبحانه (خلقت بيدي) وكما قال (بل يدها مبسوطتان) وأن له‌سبحانه
عينين بلا كيف كما قال سبحانه (تجري بأعيننا) واته‌جاریکی‌تريش‌له‌م‌کتیبه‌دا
به‌پيچه‌وانه‌ی‌ئە‌شاعیره‌کانی‌دوای‌خۆی‌(ید)‌و‌(وجه)‌به‌بی‌تاویل‌کردن‌بۆ‌الله
عزوجل‌ثابت‌ده‌کات‌و‌ئایه‌ته‌کان‌له‌سه‌ری‌وه‌کو‌به‌لگه‌ده‌هینیتته‌وه،‌نالئیت‌ده‌ست
مه‌عناي‌نیعمه‌ت‌وده‌سه‌لاته،‌یان‌بلیت‌(وجه)‌مه‌عناي‌زاته‌و‌ئە‌و‌جوړه‌ته‌ئویل
وگۆرپینه‌ناکات‌له‌واتای‌ده‌قه‌کاندا.‌له‌راستیدا‌کتیبي (الإبانة) به‌شپویه‌کی‌گشتی
پيچه‌وانه‌ی‌عه‌قیده‌ی‌ئە‌شاعیره‌یه‌له‌م‌سه‌رده‌مه‌دا،‌به‌تایبه‌تی‌له‌مه‌سه‌له‌ی‌صفات‌و

وعلو و ئیمان و مه‌سه‌له‌ی تریش، وه‌کو‌ئه‌وه‌یه‌ کتیبی زانایه‌ک بیت له‌ نه‌یارانی‌ئه‌وان له‌ عه‌قیده‌دا، نه‌ک دامه‌زینهر و پیشه‌وای مه‌زه‌به‌ی‌ئه‌وان بیت.

بیگومان من لیره‌دا‌ته‌نهما‌ده‌مه‌ویت چه‌ند نموونه‌یه‌کی که‌م به‌ینمه‌وه له‌ عه‌قیده‌و بیروباوه‌ری‌ئه‌بولحه‌سه‌نی‌ئه‌شعه‌ری به‌مه‌به‌ستی‌گه‌یشتن به‌وه‌ی‌ئایا‌ئاشاعیره له‌ سه‌رده‌مه‌کانی‌پیشوودا و له‌م سه‌رده‌مه‌ی‌خویشماندا‌عه‌قیده‌یان وه‌کو‌ئه‌و پیشه‌وایه بووه‌یان‌نا؟

له‌ راستیشدا‌عه‌قیده‌ی‌ئه‌شاعیره‌جیاوازه له‌ عه‌قیده‌ی‌ئه‌بولحه‌سه‌نی‌ئه‌شعه‌ری که‌ئه‌و به‌پیشه‌وای‌خویمان‌ده‌زانن، هه‌رکه‌سیکی‌ئه‌شعه‌ری که‌میک‌شاره‌زایی هه‌بیت و دوور بیت له‌ده‌مارگیری، ده‌زانیت که‌ئه‌شاعیره‌عه‌قیده‌یان نه له‌سیفات و نه له‌ (استواء) و نه له‌په‌چاوکردنی‌عه‌قیده‌ی‌سه‌له‌ف و پیناسه‌ی‌ئیماندا، وه‌کو‌عه‌قیده‌ی‌ئه‌شعه‌ری‌خوی‌نییه، له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌شدا‌با چه‌ند نموونه‌یه‌ک له‌وته‌ی‌سه‌رانی‌ئه‌شاعیره‌ی‌دوای‌ئه‌شعه‌ری‌به‌ینینه‌وه، ئاخو‌یه‌ک‌عه‌قیده‌یان هه‌یه‌یان‌دوو‌عه‌قیده‌ی‌جیاواز:

۱ - ابن‌فورك که‌یه‌کیکه له‌زانا‌گه‌وره‌کانی‌ئه‌شاعیره و له‌سالی‌۴۰۶ ی‌کوچی وه‌فاتی‌کردوو، له‌کتیبی (مشکل‌الحديث و بیان‌ه‌دا، ده‌لئیت: (واعلم‌انه‌لیس‌ینکر استعمال‌لفظ‌الید‌علی‌معنی‌النعمه، وكذلك استعماله‌علی‌معنی‌الملک‌والقدره) به‌مه‌ش له‌ئه‌سلکی‌گه‌وره‌ی‌پیشه‌واکه‌ی‌لایدا و وه‌کو‌دیاره به‌پیچه‌وانه‌ی‌تیگه‌یشتن و عه‌قیده‌ی‌ئه‌بولحه‌سه‌نی‌ماموستای‌ته‌ئویلی‌واتای (ید) ده‌کات و ده‌لئیت مه‌عنای‌نیعمه‌ته و ده‌سه‌لاته. ئه‌مه‌ش‌ته‌نهما‌بو نموونه‌هیناومه‌ته‌وه‌ئه‌گینا

ئەو جیگای یه کده‌نگییه له‌لای ئەشاعیره که دەست مه‌عنای نیعمه‌ت و قودره‌ت و ئەو جووره و اتایانه‌یه، نه‌ك دەست وه‌کو له‌ زاهیری ئایه‌ته‌که‌ ده‌رده‌که‌ویت.

۲ - ئەشاعیره، به‌ پیچه‌وانه‌ی ئەبولحه‌سه‌نی ئەشعه‌ری (استواء) جیگیر ناکه‌ن و بۆ (استولی) ده‌یگوژن، (مجيء) ش ده‌گوژن و ده‌لین هه‌رچه‌ند الله‌ فه‌رموو‌یه‌تی (وجاء ربك) ئەوه‌ مه‌به‌ست له‌ هاتن نییه، به‌لكو واتای هاتنی فه‌رمانی الله‌ ده‌گه‌یه‌نیت نه‌ك به‌ خووی بیت، واته‌ ئەشاعیره‌ قه‌یدوشه‌رت له‌سه‌ر واتاكانی قورئان داده‌نین، ئایه‌ته‌که‌ واتایه‌که‌ و تۆ ئه‌بیت به‌پیی مه‌زه‌به‌ی ئەشاعیره‌ به‌ واتایه‌کی تر لێی تیبگه‌یت!

الفخر الرازی که‌ یه‌کێکه‌ له‌ گه‌وره‌ترین زانایانی ئەو مه‌زه‌به‌ و له‌ سالی ۶۰۶ی کۆچی وه‌فاتی کردووه، له‌ کتیبی (أساس التقديس) ص ۱۰۳. واتای هه‌موو ئەو ئایه‌تانه‌ وه‌کو خووی جیگیر ناکات و ده‌یانگۆریت و ته‌ئوبیلیان ده‌کات و به‌ پیچه‌وانه‌ی ئەشعه‌ری لێیان تیده‌گات و ده‌لێت: (المراد هل ينظرون إلا أن تأتيهم آيات الله ، فجعل مجيء آيات الله مجيئاً له على التفضيم لشأن الآيات ، كما يقال: جاء الملك إذا جاء جيش عظيم من جهته . أو يكون المراد : هل ينظرون إلا أن يأتيهم أمر الله ... أما قوله (وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا) إما وجاء أمر ربك ، أو جاء قهر ربك) . واته‌ (مجيء) به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ك ره‌ت ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر حه‌قیقه‌تی هاتن بیت و مه‌عنای تری بۆ داده‌نیت.

فخر الدين الرازي له كتيبى (أساس التقديس) ل ۱۵۶، ههروهها الآمدي له كتيبى (غاية المرام) ل ۱۴۱: ده لئين مه عنای (الاستواء) به (الاستيلاء والقهر ونفاذ القدر وجريان الأحكام الإلهية) واته به واتای ده سەلات و جيبه جيكردى ويست و قە دەرى خوی دیت، كه ئەمه ته ئویل و گۆرنيكى زۆر راشكاوانه به بۆ قەولى الله تعالى و به ته واوه تى پيچه وانەى وتەو عەقيدەى ئەبولحەسەنى ئەشعەريه. زانايان و پيشهوايانى گەورەى ئەشعەريه له كتيبە كانيندا واتای ئايەتیکى زۆر ته ئویل دەكەن و واتايەكى ترى بۆ دادەنن، كه ئەو هەش خالیكى جياوازی گەورەو لیکداپرانى عەقيدەى ئەهللى سوننەت و ئەشعەريه.

به لکو (ابن حجر الهيتمي) كه يه كيكه له زانا ناودارو گەورەكانى ئەشعەريه له سەردەمانى دواى ئەشعەرى خۆیدا، ته كفيرى ئەو كەسە دەكات باوهرى واييت الله جيهه تى ههيه و له سەر عەرش بيت و له كتيبى: (الفتاوى الحديثية) (ص ۱۵۱ – ۱۵۴) ده لیت: «من اعتقد الجهة في حق الله جل وعلا فهو كافر بالإجماع، ومن توقف في كفره فهو كافر... ههورهها له كتيبى: «الفتاوى الكبرى الفقهية» (ص ۱۰) ده لیت: (وقال جماعة من الأئمة بكفرهم) چونكه ئەوان به گومان و بۆچوونى خویان ده لئين ئەگەر كه سيك باوهرى به وه هەبيت الله به زاتى له سەر عەرشه ئەوه جيهه تى بۆى ديارىكرده وه هەر كيش جيهه تى بۆ ديارى بكات كافر ده بيت، به لكو ئەو هەش كه ئەو كەسە به كافر نه زانیت وه كو ابن حجر الهيتمي ده لیت ئەویش هەر كافر ده بيت، بۆيه له سهيرو سه مه ره كانى عەقيدەى ئەشعەريه ئەوه به، كه سى ئەشعەرى مه زهەب، ده بيت ئايه ته كه وه كو خوی بخوینيته وه، به لام باوهرى

به‌معنای تر بیت، جیاواز له رواله‌تی ئایه‌ته‌که، ناییت که‌سیش ره‌خنه‌ی لی‌بگری‌ت له و تناقض و تی‌کگیرانه، ئه‌گینا به (مجسمه) و به کومه‌لیک ناوون‌اتوره‌ی تر تومه‌تباری ده‌که‌ن.

۳- ئه‌شاعیره (العین) بو‌الله به‌هموو شی‌وه‌یه‌ک تأویل ده‌که‌ن و به‌معنای تر لیکی ده‌ده‌نه‌وه، له کاتی‌کدا أبو الحسن الأشعري ئیسپاتی ده‌کات و به‌پراش‌کاوی ده‌لیت مه‌به‌ستی چاوه له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ت نه‌ک مه‌عنای تری هه‌بی‌ت. عبدالقاهر البغدادي که له سالی ۲۹-۴۱ی کۆچی وه‌فاتی کردوه، له کتیبی (أصول الدین) ل ۱۲۹-۱۳۰ به‌هموو شی‌وه‌یه‌ک (عین) تأویل ده‌کات و ده‌لیت ئه‌وه موجه‌سیمه‌کانن ده‌لین چاوی هه‌یه، ئه‌گینا ده‌لیت چاوه مه‌به‌ستی بینین و چاودیری کردن و هه‌ندی واتای تره. به‌همان شی‌وه‌ی فخرالدین الرازي له (أساس التقدیس) دا تأویل ی چاوه‌کات بو‌معنای تر. ئه‌مه‌ته‌نها بو‌نمونه ئه‌گینا هه‌موو سیفاته‌خه‌به‌ری و ئایه‌تی تریش ته‌ئویل ده‌که‌ن و ته‌ئویل کردن وه‌کو بی‌شتریش وتومه‌ئسل و بنه‌مایه‌کی بنچینه‌یه‌یه له‌لای ئه‌شاعیره له مامه‌له‌کردنیان له‌گه‌ل قورئانی پی‌رۆزدا.

له‌م به‌راوردانه‌دا له نیوان عه‌قیده‌ی ئه‌بول‌حه‌سه‌نی ئه‌شعهری و عه‌قیده‌ی ئه‌شاعیره‌کانی دوا‌ی ئه‌شعهری، وه‌کو ابن فورك و الجويني و الرازي و البغدادي وزۆری تر، ده‌رده‌که‌وی‌ت جیا‌وازی‌یه‌کی زۆر له نیوانیاندا هه‌یه و ئینتیسابی ئه‌شاعیره‌ی دوا‌ی ئه‌شعهری بو‌ئه‌بول‌حه‌سه‌نی ئه‌شعهری به‌و شی‌وه‌نییه، به‌ل‌کو راست ئه‌وه‌یه وه‌کو زانایان فه‌رموو‌یانه بوتری‌ت، ئه‌وان له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌بی ئه‌شعرین

بەلام پيش قوناغى گەرانەوہى بۆ عەقىدەى سەلەف، لەو كاتەى كە لەسەر عەقىدەى ابن كلاب بووہ و پيش نوسىنى كتيبە كانى كە گەرانەوہى تەواوى خۆى بۆ عەقىدەى سەلەف تىياندا راگەياندووہ.

لە راستيدا ئەو تەئويلا تەى كە ئەشاعيرە كانى وەكو أبو بكر بن فورك له كتيبى «التأويلات» و الرازي له كتيبى «أساس التقديس» دەيكەن - وەكو ابن تيمية له الفتوى الحموية دەليت - ھەمان ئەو تەئويلا تەيه كە موعتەزىلە كانى وەكو بشر- المريسي- و أبو علي الجبائي، و عبد الجبار لهمذاني، و أبي الحسين البصري دەيانكرد. بەوہش دەردە كەويت كە خالى ھاوبەش لە عەقىدەى ئەشاعيرەى دواى ئەبولحەسەنى ئەشعەرى و عەقىدەى موعتەزىلەدا بوونى ھەيە وئەوہش بەلگەيە كى ترە لەسەر ئەوہى ئەشاعيرە لەسەر مەزھەبى ئەشعەرى نين لە عەقىدەدا، ئەوہندەى كە لە مەزھەبى موعتەزىلەوہ نزيكن.

ئەم كور تە باسە سەرەتايە كە، بۆ زنجيرە باسيكى زانستى دەربارەى عەقىدەو مەنھەجى ئەشاعيرە پيوست بوو باس بكریت، لەبەر ئەوہى بزانييت كە مەسەلەى ئينتيسابى ئەشاعيرە بۆ ئەبولحەسەنى ئەشعەرى مەسەلەيە كى زۆر دەقيق نيبە وقسە ھەلدە گريت، مەگەر بە دانانى مەرج وديارى كردنى ئەوہى ئەوان ئەشعەرين بەلام لەسەر قوناغى پيش گەرانەوہى ئەشعەرى بۆ مەزھەبى سەلەف، واتە كوللايين ئەك ئەشعەرى! چونكە ئەوان پيچەوانەى ئەبولحەسەنى ئەشعەرين لەوہى بپرياداوہ لە كتيبە كانى (مقالات الإسلاميين و اختلاف المصلين) و (الإبانة في أصول الديانة) و (رسالة إلى أهل الثغر بباب الأبواب) كە بەروونى و بەپراشكاوى گەرانەوہى

خۆى بۆ مەزھەبى سەلەف و شانازى كردنى بە پيشهوا أحمد بن حنبل و شوپنكەوتنى بۆ عەقىدەى سەلەف و بۆ عەقىدەى ئەو پيشهوايە بەديارى كراوى رادەگەيە ئىت.

ئايا ئەشاعيره زۆرترين؟

سەرەتا ھەلەيەكى زانستى و مەنھەجىيە، زۆرىنە بىكرىتە پىوەر بۆ ناسىنى ھەق، بەلكو خودى ھەق كە خۆى لە قورئان و سوننەت بە تىگەيشتنى سەلەفدا دەبىنئىتەو دەبىت بىكرىتە پىوەرى ناسىنى ھەق. بۆيە بە پىيى قۇناغ و كات و خودى خەلكى، دەكرىت زۆرىنە لەسەر ھەق بىت و زۆر جارىش زۆرىنە لەسەر ناھەقە. زۆر جار دەبىسەن و دەخوئىنەو دەوترىت: ئەشاعيره زۆرترين! جا بە كورتى، با ھەر لە سەرەتاو بەلەين: ئەو ئەدىدەيەكە بى بەلگەيە و قسەيە كە پىويستى بە سەلمانەن ھەيە.

ئىرەدا دواى خوئىندەو و وردبوونەو لە قسەى زانايان و ئەوانەى لە ئەنجامى سەرسورمانيان لەو بانگەشە بى بەلگەيە وەلاميان داووتەو، سەبارەت بەوھى ئايا ئەشاعيره زۆرىنەن يان نا؟ دەلەيم:

۱- أبو الحسن الأشعري كە ئەشاعيره خۆيان دەدەنە پالى و لەوھشدا كارەكەيان ەرەب واتەنى: (فيہ نظر!) بەلام لەگەل ئەوھشدا پىويستە ئەو بەزانرىت ئەو لە سەدەى چوارەمى كۆچىدا وەفاتى كردووە و تائەو كاتە، واتە: لە ھەموو سى سەدە چاك و پىر لە خەيرەكەى (القرون المفضلة) نەك كەس ئەشەرى نەبوو، بەلكو ئەبولحەسەنى ئەشەرى لەو كاتانەدا ھەر لەدايكيش نەبوو.

۲ - گوره ترين زانايانى ئوممەتى ئىسلام بەرھايىي لەو سەردەمانەدا بوونە كە تا ئىستاش و لەوانە يە تا پۇژى قىامە تيش دىن ھەر لەوان وەردە گىرئىت، كە لەو سەردەمانەدا ئەشعەرى جارى لەدايكيش نەبوو بوو، ئىترچ مەعنایەك بۆ باسكردنى زۆرىنەى و كەمىنە دەمىنئىتەوہ؟ لە كاتىكدا يەكك لەو زانا و پيشهوا گەورانەى سى سەدە كە كەسيان ئەشعەرى نەبوونە و بەلكو پىچەوانەى عەقىدەى ئەشاعىرەش بوونە، بۆ نموونە چوار پيشهوايانى مەزاهىبە كان و سەرانى فەرموودە ناسان و خاوەن كتیبە كانى فەرموودە وەكو بوخارى و موسلىم و ئەوانى تر و سەدان و ھەزارانى تر لە سەروەران و پيشهوايانى ئوممەت، كە دىنيان لى وەردە گىرئىت ئەوانە ھەموويان لە پيش سەردەمى ئەشعەرى ژيان.

۳ - عەقىدەى ئەشاعىرەو فىرقە كانى تىرش بەھەمان شىوہ، لەسەر بنەماى علم الكلام و فەلسەفە و مشتومر و جەدەلى دوورودرئىزو قول و وشك و بى تام دامەزراوہ، ئەوان لە باسە كانى عەقىدەدا، باسى (جوهر و عرض و القانون الكلي و الكلام النفسى) و دەيان زاراوہى سەپروسەمەرەو نامۆ بە كىتاب و سوننەت باس دەكەن، كوا خەلكى عەوام كە زۆرىنەى خەلكن، لە ھىچ سەردەمىكدا لەو عەقىدە قورسەى ئەشاعىرە تىگەشتوون تاكو بوترىت زۆرىنە ئەشعەرى بوونە؟! بەلكو ئەوہ تەنھا تاقمىك بوونە لە زانايان و شارەزايان لە علم الكلام و زاراوہى فەلاسىفەو وىستوويانە عەقىدەى ئىسلامىش وەكو بوونى پەروەردگار و برسە كانى تر بەو رىگانە بسەلمىنن، كە ئەگەرچى ئەوان مەبەستيان خزمەتى ئىسلام وزانستيش

بوویت، به لام ریگه‌ی راستیان لی ون بووهو گوايه له ریگه‌ی فهلسه‌فهو مه‌نتیق
وعلم الکلام به حق وئیانی ته‌واو بگهن!

ئه‌گهر به‌لگه‌شت ده‌ویت له‌سه‌ر نامویی ئه‌و قسه‌وباس و زاراوانه‌ی به‌کاری
ده‌هینن، ئه‌توانیت کتیبه‌کانی سه‌رانی ئه‌شاعیره بخوینیته‌وه، بزانه چهند وشک و
قورسه تیگه‌یشتیان؟ ههر بۆ نمونه ده‌توانن ته‌ماشایه‌کی ئه‌م کتیبانه بکه‌ن بزانه
تیگه‌یشتیان ئاسانه یان له‌ئه‌وپه‌ری وشکی و قورسیدایه چونکه پره له بۆچوون و
زاراوه‌ی فهلسه‌فهو علم الکلام: (أساس التقديس، اصول الدين، مشکل الحديث
وبیانہ، الإرشاد إلى قواطع الأدلة في أصول الاعتقاد، الإنصاف، الاقتصاد في
الإعتقاد، الخريدة، الجوهره، المواقف، لمع الاعتقاد، نهاية الإقدام....).

٤ - ههر به بۆنه‌ی ئه‌و عه‌قیده قورس و نامویی که بیچه‌وانه‌ی عه‌قیده سووک و
ئاسان و گونجاو له‌گه‌ل فیتره‌ته‌که‌ی قورئان وسوننه‌ته‌دا، که مه‌حاله‌ خه‌لکی عه‌وام
وزۆرینه‌ی زۆری خه‌لکی له‌ هیچ سه‌رده‌می‌کدا لی‌ی تیگهن، سه‌رانی ئه‌شاعیره
خۆیان ناکۆکی له‌ نیوانیاندا درووست بوو، ئایا ئه‌و خه‌لکه عه‌وامه‌ی که له‌و
عه‌قیده‌ی ئه‌شاعیره ناتوانن تیگهن، ئیماندارن سه‌ره‌رای ئه‌و جه‌له‌یان، یان به‌و
جه‌له‌ بی‌ ئیمان ده‌بن؟ ههر بۆ نمونه:

-تقی‌ال‌دین‌المُتَرَح که له‌ سالی ٦١٢ی کۆچی وه‌فاتی کردوو له «شرح
الإرشاد» (١٤٢/١). هه‌وره‌ها ابن‌عرفه که له‌سالی ٨٠٣ی کۆچی وه‌فاتی کردوو
له «المختصر الکلامي» لاپه‌ره (١١١) و له‌ زۆر له‌ کتیبه‌کانی تری ئه‌شاعیره باس له

خیلاف کراوه ئایا عه‌وام ئیماندارن یان نا، یه‌کیکیش له‌قه‌وله‌کان له‌خه‌لکی عه‌وامدا ئه‌وه‌یه‌ کافر ده‌بن.

له‌لای متاخرین ی ئه‌شاعیره‌ش به‌هه‌مان شیوه‌سه‌بارت به‌عه‌وامی خه‌لکی که له‌وه‌عه‌قیده‌قورسه‌تیناگه‌ن خیلافه‌که‌باسکراوه‌و یه‌کیک له‌ئه‌گه‌ره‌کان کافر بوونیه‌، وه‌کو‌علی بن‌خليفة‌که‌له‌سالی ١١٧٢ی کۆچی وه‌فاتی کردوه‌له‌هۆنراوه‌ی (الریاض‌الخلیفیه)‌دا‌ده‌لێت:

إذ حرفة التقلید لا یرضی بها ..... ذو همة فاسلك سبیل امان
فیه اختلاف بینهم فی حکمه ..... بالكفر والإیمان والعصیان

٥ - که‌واته‌سه‌وادى خه‌لك و زۆرینه‌ی په‌های عه‌وام، له‌هیچ سه‌رده‌می‌کدا له‌سه‌ر عه‌قیده‌ی ئه‌شاعیره‌نه‌بوونه، چونکه‌نه‌یان‌توانیوه‌و ئیسته‌ش ناتوانن له‌وه‌عه‌قیده‌تیبگه‌ن، ئیتر چۆن ده‌کریت پێیان بو‌تریت ئه‌شعهری؟ له‌به‌رانه‌ریشدا بی‌گومان زۆرینه‌یان له‌سه‌ر عه‌قیده‌ئاسان و خاوینه‌که‌ی ئه‌هل‌ی سوننه‌ت و سه‌له‌ف بوونه، که‌هه‌موو که‌سیک به‌بی‌هیچ گرانیه‌ک لێ تیده‌گات، چونکه‌نه‌فله‌سه‌فه‌و نه‌قولبوونه‌وه‌و پۆچوون له‌زاراوه‌کانی علم‌الکلام و نه‌هیچ به‌ربه‌ست و ئاسته‌نگیک له‌و باره‌وه‌له‌به‌رده‌م تیگه‌یشتنیاندا نه‌بووه، ئیسته‌ش به‌هه‌مان شیوه‌یه، خه‌لکی عه‌وام و سه‌وادى هه‌ره‌گه‌وره‌ی ئه‌وان له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هل‌ی سوننه‌ت ده‌توانن تیبگه‌ن، نه‌که‌له‌عه‌قیده‌ی فیره‌قه‌کان، که‌بو‌ئوه‌ی بوونی الله‌بسه‌لینن، خه‌ریکه‌مروّف بی‌ئیمان ئه‌که‌ن و سه‌ری لێ ده‌شیوینن به‌باسی جه‌وه‌هر و عه‌ره‌زو و قسه‌ی فه‌لسه‌فی دووردریژ و ناخۆش..

۶- ئینجا ئەوہی کہ دەوتریت فلانہ ولّات، یان شارو شوئیتیکی دیاری کراو کہ زۆرینہی ئەشعەری بوونہ، ئەوہش ہەر وا نییہ، چونکہ ئەوہ تەنہا مەبەست لە کۆمەلە زانایەکی ئەشعەری بووہ کہ ناودار بوونہ و خەریکی ئەو باسانہ بوونہ، ئەکە ھەموو خەلکی ئەو دەقەرہ خەریکی ئەو باس و خواسانہی ئەشاعیرہ بووبن! چونکہ ئەسلەن ھەر لئی تینہ گەشتوون تاکو خۆیان بکەن بە خاوەنی و ئینتیسابی بۆ بکەن.

۷- بەلکو لە رووی میژوویی و بەبەلگە ی زانستی حاشا ھەلنەگرەوہ، زۆرینہ ھیچ سەردەمێک ئەشاعیرہ نەبوونہ، ئەم حەقیقەتەش لەناو کتیبی چەندین لە سەران و زانایانی بەناوبانگی خودی ئەشاعیرەدا ھاتووہ، بۆ نمونہ:

- ابن عساکر، کہ گومان نییە لەوہی یەکیکە لە زانایانی ئەشاعیرہ و لە سالی ۵۷۱ی کۆچی وەفاتی کردوہ، لە کتیبی (تبیین کذب المفتری فیما نسب إلی الإمام أبي الحسن الأشعري) لە لاپەرە (۳۳۱)دا دەلێت: ئەوہی کہ بوتريت زۆرینہی خەلکی لە ھەموو سەردەمەکاندا و زۆربە ی خەلکی عەوام لە ھەموو شارو و شوینەکاندا ئەشعەری نین و تەقلیدی ئەشعەری ناکەن و مەزھەبەکی پەسەند ناکەن و باوەریان پێی نییە، کہ ئەوانە زۆرینہو سەواد ی ئەعزەمن، لە وەلامدا دەلێین بە زۆرینہ نییە و ئەوانە تینہ گەشتوون و جاھیلن کہ ئەشعەری نین!!... ئەمە وتە ی ابن عساکرە لە کتیبە کەیدا و بەروونی باس لەوہ دەکات غیری ئەشاعیرہ زۆرینہن و ھەشاعیرہ کەمینەن، ھەر بۆیە دانەری کتیبی (جمع الجیوش والداکەر علی ابن عساکر) لە لاپەرە ۲۸۳دا دەلێت: ئەو قسە ی ابن عساکر سەلمینەری ئەوہیە کہ

وتمان سه بارهت به وهی له سه رده می تهوو پیش تهو سه رده مهش غهیری ته شاعیره
 زورتر بوونه وئهوان بایه خیان نه بووه، ئینجا ناوی چوار سه د زاناو فهرموده ناس
 و پیشهوا ده خاتهروو، که هه موویان نه یاری ته شاعیره بوونه وزه می تهوانیان کردوو.
 - به لگه یه کی تریش له کتیبی زانایه کی مه شهورو به ناوبانگی ته شاعیره که
 تهویش (ابو حامد الغزالی) یه که له سالی ۵۰۵ ی کوچی وه فاتی کردوو، له کتیبی
 (إلجام العوام عن علم الکلام) دا ده لیت: (وأما إثبات موجود في الاعتقاد على ما
 ذکرناه من المبالغة في التنزيه شديد جداً بل لا يقبله واحد من الألف لا سيما الأمة
 الأمية) وه کو دهرده که ویت غه زالی ده لیت به شیک له عه قیده ی ته شاعیره له هه زار
 یه که س قبولی ناکات به تاییه تی خه لکی ئومی و نه خوینه وار، بیگومان له بهر
 تهوه تیناگه ن چونکه عه قیده یه کی قورسه و له گه ل فیتره تی مروقه کاندانا جوره.

- هه روهها العز بن عبدالسلام دان به هه مان حه قیقه تدا ده نیت و له کتیبی قواعد
 الأحكام (۲۰۲/۱) دا ده لیت: (فإن اعتقاد موجود ليس بمتحرك ولا ساكن ولا
 منفصل عن العالم ولا متصل به، ولا داخل فيه ولا خارج عنه لا يهتدي إليه أحد
 بأصل الخلقة في العادة، ولا يهتدي إليه أحد إلا بعد الوقوف على أدلة صعبة
 المدرك عسرة الفهم) واته باوه رهینان به مه وجودیک (مه به ستیان الله یه) که نه
 جولاهو وه نه وه ستاوه و نه له جیهان دابراهو وه نه په یوه هسته پیوه ی، نه له ناو
 جیهان دایه و نه له دهره وه ی، ده لیت ته مه هه موو که سیک ناتوانیت لیی تییگات،
 مه گه ر دوای تیکه یشنی نه بییت له کومه له به لگه یه کی قورس و ته هسته م بو
 تیگه یشتن. به دوایدا دانپیدانیکی پرووتر ده کات و ده لیت: (لأن الشرع إنما عفا

عن المجسمة لغلبة التجسم على الناس) دەلّیت زۆربەى خەلکى موجه سیمەن، واتە زۆر لە ئەشعەرییەتەو دەوورن و ناتوانن لە عەقیدە ئالۆزە کەى ئەشاعیرە تیبگەن، بۆیە شەرع لێیان خۆش دەبێت.

۸- ئەگەریش بلیین لە هەندى قوناغى میژوویدا زۆرینە بوونە، یان ئیستا زۆرن، هۆکارى ئەو زۆرییەش پەيوەندى بە راست و درووستى عەقیدە کەوە نییە، بەلکو هۆکارى تری لە پشتە، لەوانە:

- لە پاش هەرس هینانى فیکرى موعتەزىلەکان، ئیتر ئەشاعیرە لەسەر زەمینەى واقیعدا و لەسەر حیسابى ئەوان بڵاوەیان کرد و هەر لەو سەرۆبەندەشدا ولەبەرانبەر نەیارەکانیان و بەتایبەتى موعتەزىلە خۆیانیان وەکو ئەهلى سوننەت و جەماعەت ناساند.

- لەو سەردەمانەى کە دەسەلاتیان بەدەستەو بوو، کە تاكو ئیستاش کاریگەرییان لە دەسەلاتدا هەر هەیه، زۆر دەمارگیرانە و بى رهحمانە مامەلەیان لەگەل نەیارەکانیاندا کردوو، هەرچى قوتابخانە و ئیش و کارى فەرمى و پلەوپایە هەیه بۆ خۆیان و ئەوانەى لایەنگرى خۆیانن قۆرخیان کردبوو، چاکترین نمونەو بەلگەش لەسەر ئەو، شیخ الإسلام ابن تیمیة بوو، لە بەرگى یەكەمى کتیبە کەى ابن حجر العسقلانى (الدرر الكامنة في أعيان المائة الثامنة) بە پروونى باس لەو ستەم و زۆرە دەکات کە ابن تیمیة بە هۆى فتواو کتیبەکانى لەسەر دەستى ئەشاعیرە تووشى بوو کە بەو هۆیەو زۆربەى ژيانى لە زیندانەکانى ئەشاعیرەدا بەسەر بردوو. بۆیە

ئەوان لە ڕینگەى تەرغیب و تەرھیبەوہ توانیان نە یارانى خۆیان بترسینن و خەلکیش - کورد واتەنى - خۆشیان بێت و ترشیان بێت. بیانکەن بە شوینکە و تووی خۆیان.

چەند پرسىاریک لە ئەشاعیرە!

زانایانى ئەھلى سوننەت لە کۆن و لە ھاوچەرخەکاندا، ھەندیک پرسىاریان لە ئەشاعیرە کردووە بۆ ئەوہى بە ھەمان چەکەکەى خۆیان ڕوبە ڕوویان ببنەوہ و بەو پرسىارانە ڤایان بوەستینن، من چەند پرسىاریکی ئاسان و ڤوون لەو پرسىارانە ھەلدەبژێرم و ئاراستەى ئەشاعیرەى سەردەمى خۆمانى دەکەم:

۱. ئیوہ دەلین زاهیری وشەى (استوى) نەشیاوہ بۆ اللہ عزوجل بە کاربیت و دەلین پێویستە وشەکە لەسەر ئەو مەعنا لابدەین و بیگۆڤین و تەئویلى بکەین بۆ (استولى)، یان (جاء ربك) دەکەن بە (جاء أمر ربك) یان (ید اللہ) دەکەن بە (قدرة اللہ) وضحك و غضب و محبة و زۆر بەى سىفاتە خەبەرییەکان و زاهیری زۆر ئایەتى تریشتان بەبەھانەى ئەوہى کە نەشیاوہ بۆ زاتى اللہ بە کار بیت، تآویل تان کردووە لە زاهیر و ڤوالەتى ئایەتەکە دوورتان خستووەتەوہ، یەعنى بۆ نموونە پێغەمبەر صلى اللہ علیہ و سلم فەرموویەتى (يعجب ربنا) يضحك ربنا) ئیوہ بەزمانى حال دەلین شتى وانییە و مەبەستى ئەو وشانە نییە و مەبەستى واتای ترە، بەلکو لە ئایەتەکاندا اللہ تعالی ید و وجە و چەندین سىفەتى تری بە ڤاشکاوى بە زمانیکى عەرەبى ڤاک و ڤاراو بۆ خۆى جیگیر کردووە، ئیوہ دەلین مەبەست لەو وشانە نییە کە لەو ئایەت و فەرموودانەدا ھاتوون، پرسىارەکە ئەوہیە:

ئايا اللہ تعالیٰ بۆچى ئايەتە كە بە شىۋە يەك دادە بە زىننيت و مە بە ستى پىي شىتىكى ترە؟ ئەى بۆچى اللہ تعالیٰ راستە و خۆ مە بە ستە كەى خۆى لە ئايەتە كە دا بە يان نە كىر دوو، بۆ نموونە لە جياتى ئەو ەى ئىمە بلىين (استوى) مە عنای (استولى) يە و ئەو ناكۆككىيە بکە و یتە ناو ئوممەتى ئىسلام لە سەر ئەو، بۆچى اللہ تعالیٰ خۆى راستە و خۆ نە يە فرموى الرحمن على العرش استولى! و جاء امر ربك؟، لە كاتى كىدا خۆى فەرموى ەتى قورئانى بە زماتىكى پارا و ئاسان دا بە زان دوو ە موان لىي تىدە گەن: (بَلِسَانَ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ)؟

۲. بۆچى وارد نە بوو ە لە پىغەمبەر ەو ە صلى الله عليه و سلم پۆژىك لە پۆژان بۆ نموونە بە ھاو ە لە كانى فەرموى بيت، (يد) مە عنای دەست نىيە و مە عنای قودرەتە؟ يان استوى مە عنای ئەو ە نىيە اللہ بە زاتى خۆى لە سەر ەرشە بە لكو ئەو ە مە عنای دەسە لاتى اللہ يە بە سەر ەشدا و... بۆچى ە رگىز ئاماز ەى بەو ە نە كىر دوو سىفەتە خەربە رىيە كانى اللہ تعالیٰ ە يچيان مە بە ست پىيان پوال ە تە كانيان نىيە و بە لكو مە بە ست پىيان واتاى ترە، بۆچى نە يە فرموى ئەو ەى ئىو ە وادە زانن كە لامە بە پىت و بە دەمگ نە خىر ئەو ە كە لامى نە فسىيە و لە ناو دەروونى اللہ دا بوونى ە يە، ەتد لە كاتى كىدا پىغەمبەر صلى الله عليه و سلم ە موو شىتىكى بۆ ھاو ە لان و بۆ ئوممەتە كەى پروون دە كىر دەو ە تە نانەت ئادايى چوونە سەر ئاويش؟ ئايا چۆن مەسە لە يە كى وا گە و رە و گران ە ە ستىيار پروون ناكاتەو ە، ئىنجا ە موو خاوەن عىلمىك دە زاننيت (تأخير البيان عن وقت الحاجة لا يجوز). لە كاتى كىدا نە زانراو ە

پیغمبر صلی الله علیه وسلم رۆژیک له رۆژان روونکردنهوهی لهو شیوهی بۆ هاوه له بهرینه کان داییت.

۳. پرسیاریکی تریش ئایا بۆچی عه ره ب که به دوای بچووکتین ره خنه ده گه پران له سه ر قورئان تۆماری بکه ن، ئەم جیاوازییه له ده برین و مه به ستدا که ئیوه به زمانی حالتان ده لێن له قورئاندا هه یه، باسی ده که ن بۆچی ئەوان ده رکیان پی نه کرد و نه یان کرد به بیانویه ک ره خنه ی له قورئان پی بگرن؟ بۆچی نه یانوت ئە گه ر قورئان به زمانیکی عه ره بی پاک و پاراوو موبین دابه زیوه بۆچی ئەو ئایه تانه واتا کانیان ناروونن؟

۴. ئەه ی هاوه لان الله لێیان رازی بیت، بۆچی له توو وێژه زانستییه کانیاندا رۆژیک ئەم عه قیده و بیروباوه رانه ی ئە شاعیره یان له سیفات و بابه ته کانی تر دا به دمدا نه هاتوو و دین و ئیانیان به بی فه لسه فه و بی سه فه ته و تآویل و گۆرینی ده قه کانی قورئان و سوننه ت خستوو ته روو.

۵. ئیوه که خۆتان ده ده نه پال ابوالحسن الاشعري و ده لێن ئیمه له عه قیده دا ئە شعه رین، بۆچی موخاله فه ی عه قیده که ی ده که ن و به قسه ی نا که ن، ئەو اثبات ی علو و به رزی الله تعالی له سه ر عه رشی ده کات و سیفاته کان ته ئویل نا کات و به شیوه یه کی گشتی له سه ر عه قیده ی سه له فه؟ وه کو له کتیبی (الإبانه فی أصول الديانه) که کۆتا کتیبیتی له ژیانیدا روونی کردوو ته وه، بۆچی له زۆربه ی عه قیده که ی ئە شعه ری لاتاندا وه و چوونه ته سه ر تیگه یشتنی فخرالدين الرازي و ئه وانی تر و له گه ل ئە وه شدا هه ر ده لێن ئیمه ئە شعه رین؟

۶. لەو ھەموو سیفەتانەى اللہ تەعالى کە لە قورئاندا بە راشکاوى ھاتوو ھو ولە سوونەتدا جیگیر بوو، بۆچى تەنھا باوہرتان بە ھوت سیفەتى ھەيە ھە کو خۆى وئەوانى تر تەئویل دە کەن ولەواتا زاھیریە کانی خۆى دوورى دەخەنەو، بۆچى ھە کو چۆن ئەو ھوتەتان جیگیر کرد و باوہرتان پپىەتى، باوہرتان بەوانى تریش ھە کو خۆى نییە؟

کوتایى ئەم پرسىارانەش بە پرسىاریکی تر دەھینم کە ئاراستەى شارەزایانى ئەشاعیرەى دە کەم و ئەویش ئەو ھەيە:

بۆچى کە خۆتان بە ئەھلى سوننەت دە ناسینن نالین ئەھلى سوننەت و جەماعەت و تەواو؟ بۆچى دە بیئت بلین ئەھلى سوننەت و جەماعەتى ئەشاعیرە؟ ئەو پاشکۆیەى بۆچیە و ئایا لە بەر ئەو ھەيە ئە گەر ئەشاعیرە کەى بۆ زیاد نە کەن راستە و خۆ بەرانبەر بەو تیدە گات ئەھلى سوننەت مە بەست لە سە لەف و شوینکە و تووانى عەقیدەى سە لەفە؟ یان ھیکمە تیکی تری تیدایە؟

ئايا ئەشاعيره ئەھلى سوننەتن؟

ئەشاعيره دەلېن ئىمە ئەھلى سوننەتن، فىرقە كانى تىرش وە كو ماتورىدىەش بە ھەمان شىوہ ھەر وا دەلېن، لە راستىدا پېش ئەوان موعتەزىلەش ھەر ھەمان ئەو بانگەشەيان دە کرد و دە يانوت ئىمە ئەھلى سوننەت و جەماعەتن، بە لام ھەموو بانگەشەيەك پىويستى بە بەلگە ھەيە و بەقسە وئىدىعا كىردن نايىت.

۱ - ئايا ئەشاعيره ئەھلى سوننەتن يان نا؟ وە لامەكەي لە دوو پروانگەوہ دەبىت، لە لايەكەوہ بەلى ئەھلى سوننەتن، لە لايەكى ترەوہ نەخىر ئەھلى سوننەت نىن و فىرقەيەكن لە فىرقە لادەرە ئىسلامىيەكان، بە لام چۆن؟ بە ئىعتىبارى يەكەم ئەگەر لە بەرانبەر شىعەدا حىساب بكرىن، لە و حالەتەدا نەك ئەشاعيره بەلكو ماتورىدىيەو موعتەزىلەش ھەر ئەھلى سوننەتن، چونكە ھەموويان دان بە خىلافەتى ھەر سى خەلىفەكەدا دەنن.

بە لام كاتىك مەنھەجەكەيان لە عەقىدەدا بە مەنھەجى سەلەف بەراورد بکەين و لە روشنايى دەقەكانى قورئان و سوننەتدا بە تىگەيشتنى سەلەف لىكى بدەينەوہ، نەخىر ئەھلى سوننەت نىن و جىاوازى جەوھەرى و بنچىنەيىيان لە برسەكانى عەقىدەدا ھەيە لەگەلئاندا، لە جىاوازىيە سەرەكبيەكانيان لەگەل ئەھلى سوننەتدا:

* پىشخستنى عەقل لەسەر نەقل و ئەمەمان پىشتر باس كىردوہ.

* نكۆلى كىردنيان لە ھەندى سىفەتەكانى اللہ تعالى وەكو استواء و نزول و

مجىء و غضب و رضا و زۆر شتى تر.

*جگه له ئەم سيفه تانه: (الحياة والعلم والقدرة والإرادة والسمع والبصر- والكلام النفسي) سيفه ته كانی تری الله تعالى ته ئویل ده كهن و له واتای پرواله تی قورئان دوور ده خه نه وه.

*ئیمان له لای ئەشاعیره باوه پهیئان و ته سدیقی دلّه، به مەش له گەل ئەهلی سوننه ت جیا ده بنه وه که کرده وه له ناو ئیماندا داده ئین.

*ههروهها مهسه له ی وهرنه گرتنی فەرمووده ی ئاحاد له عه قیده دا ئەگەر له بوخاری و موسلیمیشدا بیئت و بنجینه ی جیاوازی تریشیان هه یه له گەل ئەهلی سوننه تدا.

۲- تەنانەت خۆشیان ههست به وه ده كهن و كاتیک به خۆیان ده لێن ئەهلی سوننه ت، زاراوه ی ئەشعهری بۆ زیاد ده كهن، چونكه ئەگەر وا نه كهن به رانه بر وا تیده گات مه بهست له ئەهلی سوننه ت، ئەهلی حدیث و ئەهلی سوننه ته له پیشینانی چاکی ئەم ئومه ته له سه ر پێبازو تیگه یشتنی سی سده چا که کان.

۳- له ئەلفوبیی عه قیده ی ئەهلی سوننه ت که ده بیئت هه موو موسولمانیک بیزانیت ئەوه یه، له مه سه له ی ناوو سيفه ته به رزه كانی الله عزوجل دا، پێویسته هه مووی وه كو خۆی به بی گۆرین و ته ئویل کردن و په كخستنی و اتاكانیان جیگیر بکرین و نابیئت بۆ واتای تر له زاهیره که ی دور بخرینه وه، ههروهها باوه پهیئان به که لامی الله که که لامه له سه ر حه قیقه ت به و شیوه ی که شایسته و شایانه به الله تعالى و زۆر مه سه له ی تریش له بواری قه ده ر و لایه نی تری ئەو بیروباوه ره، که له راستیدا نه ئەشاعیره و نه غه یری ئەوانیش له فیرقه کانی تری وه کو موخته زیله و ماتوردییه و

مورجیئە پېۋەى پابەند نین، ئیتر بانگەشە کردنى ئەھلى سوننەت لە لایەن ئەوانەوہ بانگەشە یە کى بى بە لگە یە و ئیددیعا یە کە پېۋیستی بە سەلماندەنە.

۴ - بە لى راستە ئەشاعیرە ھەرچەند لە زۆرىک لە بواریە کانى عەقیدەدا لە گەل ئەھلى سوننەت و عەقیدەى سەلەفدا جیاوازیان ھە یە، بە لام ھاوکات لە کۆمە لىک مەسەلەى تریشدا موافقە قەى ئەھلى سوننەت یان کردووہ و ھەمان تیگە یشتن و بۆچوونیان ھە یە، بۆ نمونە ھە لویستیان لە ھاوہ لان اللہ لىیان پازى بىت، بە لام ئایا عەقیدە بە و شیۋە دە بىت بە شىکى و ھەربگىریت و بە شىکى بە عەقل و بۆچوونى فەیلە سو فە کان رە تبکرىتەوہ و تەئویل بکرىت؟ بىگومان نە خىر، تىکە لکردن لە مەسەلەى عەقیدەدا کارىکى خراب و نا پەسەندە و نىشانەى نە پىکانى حق و نە دۆزىنەوہى مەنھەج و رىبازى راستە.

۵ - ھەندىک لە زانایانى ئەھلى سوننەت دە لىن، ئەشاعیرە لەو ھەندەى کە لە سەر مەزھەبى ئەھلى سوننەتن و حەقیان پىکاۋە، بە شیۋە یە ک لە شیۋە کان پىیان دە وتریت ئەھلى سوننەت، لەو بواریانەش کە لە عەقیدەى ئەھلى سوننەت لایانداۋە لەو ھەندە پىیان دە وتریت ئەھلى بیدەع و فیرقە یە کن لە فیرقە لادەرە کان کە لە مەنھەج لایانداۋە و رىگەى راستیان ون کردووہ. شیخ الاسلام ابن تیمە - رحمە اللہ ، دە فەرمویت: (لفظ السنة يراد به من أثبت الخلفاء الثلاثة ، فيدخل في ذلك جميع الطوائف إلا الرافضة ...) منھاج السنە ۲ / ۲۲۱. واتە وشەى سوننەت لە روویە کى گشتیەوہ مەبەست پىی ھەمو ئەوانە یە کە خیلافەتى أبوبکر و عمر و عثمان اللہ لىیان پازى بىت جىگىر دە کەن و بە و شیۋەش ھەمو و تاقم و تائیفە کان دە گرىتەوہ

رافیزه نه بیت. به لام له راستیدا مهسه له ی عه قیده ناییت به و جوره شل بکریتته وه و له به شیکیدا له سهر حق بیت و له به شیکی تریدا له حق لابه دیت، خالی جیاوازی نه شاعیره له گه ل نه هلی سوننه تدا له خالی هاوبه ش زورترن و جگه له وهش له بواریکی ههستیاردایه که ناکریت سازشی له سهر بکریت، الله تعالی له چه دین ئایه تدا له قورئانی پیروزدا (ایتیان و مجیء و خو شه ویستی و توره بوون و استواء و نداء و چه ندین سیفه تی بو خوی جیگیر کردووه، نه شاعیره ده لئین شتی وای نییه هیچ له و وشانه ناییت به پرواله ته که ی لیکبدریتته وه به لکو ده بیت نه و واتایانه دوور بخه ی نه وه و واتای تریان بو دیاری بکریت، الله تعالی له چه ندین ئایه تدا فه رمووبه تی نه و له ئاسانه، نه شاعیره ده لئین نه خیر الله له ئاسمان نییه و جیگای نییه، الله تعالی (ید و وجه) ی بو خوی جیگیر کردووه له قورئاندا نه شاعیره ده لئین نه خیر نه ید و نه وجه ی نییه، پیغمبر صلی الله علیه و سلم له چه ندین فه رمووده دا (ضحك و نزول و عجب) بو الله باس کردووه، نه شاعیره ده لئین نه خیر الله نه و سیفه تانه ی نییه! نه مانه ش هه مووی گومراییه و ریگره له وه ی تا قمیک نه مه تیگه یشتنیان بیت و ده یان کاره ساتی تری وایان هه بیت هیشتا هه ر پییان بو تریت نه هلی سوننه ت.

۶ - به لام کیشه یه کی تر ده مینیت که نه هلی عیلم و زانایانی نه هلی سوننه ت باسیان کردووه، نه ویش نه وه یه: ئایا نه وه راسته نه هلی سوننه ت بکرین به دووبه شه وه؟ به شیکیان شوینکه و تووی سه له ف بن و نه هلی سوننه تی ته واو، به شیکیشیان بو تریت، نه مانه نه شاعیره ن و نه وانیش هه ر نه هلی سوننه تن، به لام

کۆمه‌لئیک لادان و بیدعه‌ی عه‌قیدیشیان هه‌یه وکو ته‌ئویلی سیفات و نکۆلی کردن له زۆریکیان و زالکردنی عه‌قل به‌سه‌ر نه‌قل له کاتی ته‌رجیحدان و وه‌رنه‌گرتنی فه‌رمووده‌ی ئاحاد له عه‌قیده‌دا و هه‌روه‌ها له پیناسه‌ی قورئان و قه‌ده‌ر و چه‌ندین مه‌سه‌له‌ی تر‌دا جیاواز بن و هه‌ر ئه‌هلی سوننه‌تیش بن، وه‌لامی راستیش ئه‌وه‌یه مه‌گه‌ر به‌و ئیعتیباره‌ی یه‌که‌م له‌به‌رانبه‌ر شیعه‌دا وایان پی‌بو‌تریت، به‌هۆی زۆری جیاوازی له‌نیوانیاندا به‌راورد به‌هه‌لوئستیان له‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت، ئه‌گینا به‌په‌ه‌ی ده‌بیت هه‌ر بو‌تریت فیرقه‌یه‌کن، به‌لام له‌فیرقه‌کانی تر له‌ئه‌هلی سوننه‌ته‌وه‌نزیکن، که‌ئه‌وه‌ش به‌داخه‌وه‌هیچ سوودیکی بو‌ئه‌وان نییه، به‌لام ئه‌وه‌ته‌نها له‌پرووی به‌راورده‌وه‌له‌گه‌ل مو‌عته‌زیله‌و جه‌همیه‌په‌تیه‌کان و شیعه‌و هه‌ندی فیرقه‌ی تر، ئه‌گینا به‌راورد به‌ئه‌هلی سوننه‌تی راسته‌قینه‌و به‌راورد به‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌تی وه‌رگیراو له‌دوو سه‌رچاوه‌سازگاره‌که‌ی کیتاب و سوننه‌ت به‌تیگه‌یشتنی سه‌له‌ف نه‌خیر وانییه.

۷ - هاوه‌لان الله‌لئیان پازی بیت تاکو سه‌رده‌می عه‌لی الله‌لئی پازی بیت هیچ نا‌کۆکیه‌کیان تیدا نه‌بوو، له‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ئیت‌ر خه‌واریه‌ج و ئینجا شیعه‌سه‌ریان هه‌ل‌دان و دوا‌ی ئه‌وان کۆمه‌لئیک نکۆلییان له‌قه‌ده‌ر کرد به‌القدریه‌ناو بران و دوا‌ی ئه‌وان (الجعد بن درهم) نکۆلی له‌سیفاته‌کانی الله‌کرد و له‌سه‌ر ده‌ستی (خالد القسری) کوژرا و له‌دوا‌ی ئه‌و (جه‌م بن صفوان) ی قوتابی الجعد سه‌ری هه‌ل‌دان و بو‌و به‌خاوه‌نی بیروکه‌ی نکۆلی کردن له‌سیفات و خاوه‌نداریتی بو‌ه‌ندی عه‌قیده‌ی گومپای نامۆی تر به‌عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌ت، دواتر مو‌عته‌زیله

سەريان ھەلدا و لە ھەموو ئەو رېبازە گومرايانەيان ھەرگرت و بوون بە کۆکەرەوھى گومرايىھەکان، لە دواى ئەوان (أبو الحسن الأشعري) ناوى ھەرکرد و پاش ئەوھى سالانتيك لەسەر عەقيدەى موعتەزىلە بوو، تەو بەھى کرد و گەرايەوھ سەر مەزھەبى ئەھلى سوننەت، بەلام نەك بەتەواوى و ھەندى لادان لە عەقىھە كەيدا ھەر ماىھەوھ و تەنانەت لە كتيبي (الإبانة) كە كۆتا كتيبه نووسيويتى تا ئىستەش ھەر تىيدا ماوھتەوھ.

دواتر ئەشاعيرە لە دواى ئەشعەرى بەردەوامىيان ھەبوو، بەلام لەگەل تىپەربوونى سەردەم و سەدەکاندا لە عەقيدەى ئەشعەرى كە عەقيدەبەھى زۆر نزيك بوو لە عەقيدەى سەلەفەوھ، دوورتر دەكەوتنەوھو زياتر مەزھەبەكەيان بوو بەرەنگدانەوھ بوو مەزھەب و تىگەيشتن و بوچوونەكانى الفخر الرازي و ابن فورك و متاخريين ئەشاعيرە كە مەوداى نىوانيان لەگەل ئەبو حەسەنى ئەشعەريدا ھەر زۆر دوور و فراوان بوويەوھ بە ئىستاشەوھ، بەلكو نەك ھەر لە عەقيدەى ئەھلى سوننەت دوور كەوتوونەتەوھ، بەلكو لە عەقيدەى أبو الحسن الأشعري ش زۆر دوور كەوتوونەتەوھ.

۸- لەم بارەوھ مەسەلەبەھى زۆر گرنگ ھەبە ئەویش ئەوھبە، ئەشاعيرە ھەمويان بەھى چين و جۆر و بىرکردنەوھ نين، بەلكو جياوازييان لە نىوان خۆيشياندا زۆرە، ئەگەرچى كاميان لەوانى تر باشتەن لە عەقيدەى ئەھلى سوننەتەوھ ھەر زۆر نزيك نين و جياوازييان جياوازيبەھى گەورەو جەوھەريە، بەلام دوا جار ئەوھ واقىعە و جۆرەكانيان جياوازن.

۹ - هه ندىك له زانا گه وره كان بۆ نموونه النووي و ابن حجر العسقلاني والبيهقي وابن الجوزي و زانای تر، له هه ندىك هه له و لادانه كانى ئەشاعيره دا وه كو ته ئويل كردن موافقه ى ئەشاعيره يان كر دووه و هاوبۆچوون بوونه له گه لياندا، ئەوانه له بهر ئەو هاوبۆچوونيه ناكريت هه مان حيسابى ئەوانيان بۆ بكریت كه به كۆمه لئيك بنه ماى جۆراوجۆر له عه قیده ى ئەهلى سوننه ت جيا بوونه ته وه، چونكه له يه ك بنه ما له بنه ما كانى ئەشاعيره دا هاوبۆچوون بوونه و له بۆچوون و عه قيد كانى ترياندا ناكۆك بوونه له گه لياندا و هه مان عه قیده ى ئەهلى سوننه تيان هه بووه، بۆيه ئەوانه ئەگه رچى له سه ر خۆيانيان حيساب ده كهن، به لام له راستيدا خالى جياوازيان له گه ل ئەشاعيره دا زۆرتره تاكو خالى هاوبه ش وته بايى.

۱۰ - ئەشاعيره زۆر جار به خۆيان ئيعتيراف ده كهن كه له گه ل ئەهلى سوننه ت جياوازن و كار به تيگه يشتنى سه له ف بۆ أسماء و صفات و پرسه كانى عه قیده ناكهن، يه كيك له بنچينه مه شهوره كانيان له عه قیده دا ئەم بنچينه يه: "مذهب السلف أسلم، ومذهب الخلف أعلم وأحكم" واته مه زه به بى سه له ف سه لامه تتره، به لام مه زه به بى خه له ف واته پاشينان و ئەشاعيره زانستيتير و تۆكمه تره! واته مه زه به بى رازى و ابن فورك و الغزالي و الشهرستاني له مه زه به بى أحمد بن حنبل و سفيان الثوري و سه رانى سه له ف زانستيتير و تۆكمه تره!

۱۱ - به هۆى ئەوه ى كه زۆرىك له زانايانى ئەشاعيره ناراستى ريبازى خۆيان له مه سائیلی عه قیده دا بۆ ده ركه وت و له گوماندا دزيان، بۆيه له كۆتايى ژياناندا له ريبازه كه ى خۆيان له علم الكلام و تيگه ل كردنى فه لسه فه به عه قیده په شيان

دەبوونەو، عبد الرحمن المعلمي له كتيبي (القائد إلى العقائد) باسى
 باشگەزبوونەو، الجويني والغزالي و الفخر الرازي و پيش ئەوانيش ابو الحسن
 الأشعري دەكات و دەلئيت: (قد أبلغ الله تبارك وتعالى في إقامة الحجّة على
 اختلال النظر المتعمق في الإلهيات بأن يسر- لبعض أكابر النظار المشهورين
 بالاستقلال أن يرجعوا قبيل موتهم إلى تمني الحال التي عليها عامة المسلمين ،
 فمنهم الشيخ أبو الحسن الأشعري، وأبو المعالي ابن الجويني الملقب إمام الحرمين،
 وتلميذه الغزالي، والفخر الرازي ...) جوئى له نه خوئشى سەر مەرگدا دەيوت
 شايەت بن گەراومەتەو، سەر عەقيدەى سەلەف و خوئزگەى بە دینی پیرەژنان
 دەخواست که دیندارى بە نەزانی دەکەن، واتە خوئزگەى دەخواست له فەلسەفەو
 علم الکلام و ئەو باسانە هەرگیز ئیشی نە کردایە، ئەگەر چى وەکو هەندیک له
 لیکۆلەرەوان دەلین ئەوان بۆ مەزەهەبى سەلەف نە گراونەتەو، بە لکو بۆ مەزەهەبى
 التفویض گەراونەتەو، بە لام گرنگ ئەو، یە ناراستى و هەلەى مەزەهەبە کەى
 حۆیانیان بۆ دەرکەوتووه.

بۆچی ئەشاعیره زۆرتن؟ (ابن حجر العسقلانی)

وەلام دەداتەو

له کتیبی (الدرر الكامنة في أعيان المائة الثامنة) که کتیبکی گرنگی میژوونوس و فەرموودەناسی بەناوبانگ (ابن حجر العسقلانی) یە، دەربارە ی میژوو و ژیاننامە ی ئەو زانا و ناودارانە ی که له سەدە ی هەشتە می کۆچیدا ژیاون و یە کێک له وانه زانای گەورە و پایەدار ابن تیمیة یە، ئەک تەنها زۆر حەقیقە تی سەرنجراکیشی دەربارە ی ئەو زانا خستوو تەپروو، بە لکو چەند حەقیقە تیکی زۆر گرنگی دەربارە ی ئەشعەر ییە کانیش باس دەکات که ناحەز و نە یاری ابن تیمیة بوونە و ئەو دەردە خات که چۆن عەقیدە ی خۆیان بە تۆپزی و بە هیزی دەسە لات سە پاندوو تە سەر خە لکید، لێرە دا چەند خالێک له و بارە و دە خە مە روو:

١ - ئەوە ی که دەوتریت زانایان لە سەر مەزە هە بی (ابن تیمیة) نە بوونە و زۆر بە یان ئەشعەری بوونە له و کتیبە ی (ابن حجر) دا دەردە کە ویت که وا نییە و ئەو قسە ی ئەوان خیانە تی که له میژوو کردوو یانە.

(ابن تیمیة) که مونا زەری له گە ل دە کردن و سە ریش دە کە و تە سە ر یاندا وە کو ئەو مونا زەری که له گە ل الزملکانی ئە نجامیدا، دواتر قازی شافیعی که شافیعییە کان ئەشعەری بوون، یان قازی حە نە فی بانگیان دە کرد و زیندانیان دە کرد و هە ندی جار بە بەرچاوی خە لکە وە لێیان دە دا و سووکایە تییان پێ دە کرد.

۲- ئەشعەرییەکان کە خاوەنی دەسەڵات بوون لەو سەردەمەدا، لەگەڵ (ابن تیمیة) و قوتابییه‌کانی - وەکو ابن حجر دەلیت - هەمیشە بە زەبری ھێزو دەسەڵات مامەڵەیان کردوو، فەرمانیان دەرکردوو بە قەدەغەکردنی قسەو فەتوادان لەسەریان، زیندانیان کردوون، ھەروەھا قازیکانی سەربەخۆیان لە ئەشاعیرە و جەھمییەکان ئەوانیان لەسەر عەقیدەو بیروراکانیان تەعزیر کردوو. ئەشاعیرە بەم شیوہ لەو سەردەمەدا مەزھەبی خۆیان بلاودەکرده‌و.

۳- لە میسریش بەھەمان شیوہ حەنبەلییەکان کە مەبەست پێیان شوینکەوتوانی فەرموودەو سوننەتە، زۆر لەسەر دەستی دەسەڵاتی ئەشاعیرە ئازار دەدران و سووکایەتیان پێ دەکرا، تەنانەت (ابن حجر) لەو کتێبەیدا دەلیت بە زللە لەبەرچاوی خەڵکیدا ئێیان دەدرا.

۴- لەو سەردەمەدا ھەر مەزھەبێک و قازی خۆیان بوو، وەکو ئەوہی چوار دین بیت و تەنھا ئیسلام دینی ھەموو لایەک نەبیت، زۆربەیی سەرائی ھەرسی مەزھەبی حەنەفی و شافعی و مالیکی جیاوازیان نەبوو لە مەسەلەیی سەرخستنی فیکر و عەقیدەیی ئەشاعیرە و ھەموویشان خاوەن دەسەڵات بوون، (ابن حجر) دەلیت جارێکیان قازیبەکی مالیکی ناردی بەشوین (ابن تیمیة) دا و لەسەر ھەندیک لە قسەو فەتواکانی، ئەویش پزازی نەبوو بچیتتە بەردەمی و وتی ئەو دوژمنمە چۆن ئەبیت بپیتتە دادوەر بەسەرمەو، بەلام ئەو فەرمانی زیندانی بو دەرکرد.

۵- (ابن حجر) دەلیت بە فەرمانی دادوەرە مالیکییە کە (ابن تیمیة) لە بورجیکدا زیندانی کرا، بەلام خەڵکی سەردانیان دەکرد و ئەویش قسەو وانەیی

هه‌بوو بۆیان، (ابن حجر) ده‌لئیت کاتیک قازی له‌وه ئاگه‌دار کرایه‌وه، وتی ئه‌گه‌ر (ابن تیمیه) نه‌شکوژریت (چونکه ته‌کفیری کردبوو و خوینی به‌ه‌لال ده‌زانی) ده‌بیت سه‌غله‌ت بکریت و ریگه‌ نه‌دریت قسه‌ بو‌خه‌لکی بکات، ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌شاعیره‌ چۆن عه‌قیده‌ی خۆیان به‌ زۆر و به‌ پشتگیری ده‌سه‌لات ب‌لاو کردووه‌ته‌وه‌.

۶- هه‌ر له‌و کتیبه‌ی (الدرر الکامنه) دا‌داهاتووه، له‌ناو شاری دیمه‌شقد، جار درا، کچی باوه‌ری به‌ ابن تیمیه‌ هه‌بیت و له‌سه‌ر عه‌قیده‌ی ئه‌و بیت خوینی هه‌لاله‌، هه‌موو ئه‌م ریوشوینه‌ ناشه‌ری و پیر له‌ ده‌مارگیری و نامیهر‌بانیه‌ی که‌ ئه‌شاعیره‌ ده‌یانکرد له‌ ریگه‌ی قازی و کاربه‌ده‌سته‌کانیا‌نه‌وه‌ ئه‌نجامیان ده‌دا، ئه‌مه‌ش تیشک ده‌خاته‌ سه‌ر ئه‌و قسه‌ی ئه‌وان که‌ ده‌لین ئه‌شاعیره‌ زۆر بوونه‌، چونکه‌ به‌ئوان بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن ک به‌لگه‌ی زانستی و حق له‌لای ئه‌وان بووه‌ و ئه‌وه‌ش ده‌رده‌خات که‌ مه‌سه‌له‌که‌ وا نه‌بووه‌، به‌لکو نه‌ینی ئه‌و پرسه‌ ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ ئه‌وان هه‌میشه‌ چه‌قوی بی‌ ئینسافی و بی‌ ویزدانیان له‌ دژی (ابن تیمیه) و (أهل الحدیث) دا له‌به‌رکار و تیز بووه‌.

۷- ئه‌شاعیره‌ ده‌لین ئیمه‌ به‌لگه‌ی زانستیان پیسه‌ و زانایان له‌گه‌ل ئیمه‌ن بۆیه زۆرت‌رین، به‌لام وه‌کو بانگخوازیکی به‌پرز له‌ کاتی باسکردنی ژیاننامه‌ی

(ابن تیمیه) له‌ کتیبی (الدرر الکامنه) ده‌لئیت، ئاخ‌ر ئیوه‌ خوینی زانایانی تر‌تان له‌ غه‌یری خۆتان هه‌لال کرد و به‌ زه‌بری ده‌سه‌لات و زیندانی کردنی نه‌پاره‌کانتان هه‌میشه‌ په‌فتارتان کردووه‌، ئیتر ئه‌وه‌ چ به‌لگه‌و زانستیکه‌ باسی ده‌که‌ن. ته‌نانه‌ت

ئەوانەش كە باوەرپان وە كو عەقیدە و باوەرى ئیوہ نەبوو ، ترسان و خویمان لە شەپرو خراپەى ئیوہ پاراست و نەیانتوانى قسە بكەن.

۸ - لەو سەردەمەى كە (ابن حجر) باسى دەكات بە زۆر ئەوانەى لەسەر مەزەهەبى حەنبەلى بوون كو دەكرانەوہ بە زۆر و ھەرەشەى كوشتن مەزەھەبیان پى دەگۆردرا و دەكرانە شافعی، مەزەھەبى شافعیى لە بیروباوەردا ئەوہش جوړیك بو لە شیواندنى حەق و راستى چونكە مەبەستیان پى عەقیدەى ئەشاعیرە بوو نەك ئەشعەرى خویشى، چونكە مەعلومە كە ئەبو حەسەنى ئەشعەرى لە كۆتایى ژيانیدا لە زۆرێك لە بیروباوەرەكانى گەراپەوہو چووہ سەر عەقیدەو بیروباوەرى ئەحمەدى كورى حەمبەل.

۹ - ئەوہشى باسكردووہ كە ئەوہى رېنگر بوو لە كوشتنى ا (ابن تیمیة) ئەوہبوو، ھەندى جار لەناو قازیبەكاندا یەكێكان ئیتر لەبەر ھەر ھۆكارێك بىت رېنگر دەبوون لە دەرکردنى ئەو بربارە، ئەگینا ئەوان كوشتنیان لە زیندانى كردنى پى باشتەر بوو.

۱۰ - یەكێكى تر لە ھۆكارەكانى ئازار و ئەشكەنجەى (ابن تیمیة) ئەوہ بوو روبەپرووى ھەموو موبتەدعیك دەبوویەوہ، (ابن حجر) لەو كۆتیبەیدا باس لە كەسێك دەكات بەناوى (نصر بن منبج) كە شوینكەوتوى (ابن عربى الطائى) سوڤى بووہ و (ابن تیمیة) ش ئەوى تەكفیر كردبوو. بۆیە ئەو نەسرى كورى مەنبەجە دەچیتە لای بەیبەرسى سولتانی میسر كە نزیك دەبیت لى و لە دژى (ابن تیمیة) ھانى دەدات، لەراستیدا ئەوہ پيشەى ھەمیشەى جەھمى و ئەشعەریبەكان بووہ كە پەنايان بۆ ئەو جوړە كارە دزیو ناسیرینە لە دژى نەبارەكانیان بردووہ ، ئەوہش بوو بە ماىەى

ئه‌وه‌ی قازی مالکیه‌کان راسپۆردرا و ئازاری زۆری شوینکه‌وتوانی مه‌زه‌به‌بی
 حه‌نبه‌لیدا، ئه‌وه‌شی سه‌رنجراکیشه‌قازییه‌کی حه‌نبه‌لیش هه‌بوو که (ابن حجر) به
 جاهیل ناوی ده‌بات، ئه‌لێت ئه‌ویش رازی بوو له‌سه‌ر ئه‌و پۆشوینه‌سته‌مکارانه‌ی
 له‌ دژی (ابن تیمیه) و حه‌نبه‌لییه‌کان گیراوه‌به‌ر، بیگومان ده‌سه‌لّاتی ئه‌وکاته‌ش ئه‌و
 قازییه‌ی له‌به‌ر ئه‌و لاوازی زانست و که‌سایه‌تییه‌ی له‌و جیگه‌یه‌ داناوه‌.

۱۱ - به‌لام خه‌لکی حه‌قبیژ و خاوه‌ن ئینساف له‌ ئوممه‌تی ئیسلام نابریّت، بۆیه
 (ابن حجر) باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که له‌ شمس الدین الحریری که قازی حه‌نه‌فیه‌کان
 بووه له‌ دیمه‌شق و دانی به‌وه‌دا ناوه که ابن تیمیه زانایه‌کی گه‌وره‌یه و سی سه‌د
 سالی‌ش ده‌بیت دونیا زانای وای به‌خۆیه‌وه نه‌بینیوه، ئه‌مه‌ش بوو به‌هۆکاری ئه‌وه‌ی
 ئه‌شاعیره‌کان ئه‌و قازییه‌ به‌هۆی ئه‌و قسه‌ حه‌قه‌ی ده‌رباره‌ی ابن تیمیه کردی له
 سه‌ر کاره‌که‌ی لابده‌ن، تاوانی ئه‌و قازییه‌ ته‌نها ئه‌وه‌بوو پشتگیری له‌ (ابن تیمیه)
 کرد! ئینجا ده‌شلێن ئیمه‌ به‌هۆی زانست و به‌به‌لگه‌ی شه‌رعی زۆر‌بووینه و
 سه‌رکه‌وتووینه‌ته سه‌ر نه‌یاره‌کانماندا.

۱۲ - له‌و سه‌رده‌مانه‌دا قوتابخانه‌کان به‌ ده‌ستی ئه‌شاعیره‌ خۆیان‌ه‌وه بوو به
 حوکمی ئه‌وه‌ی خاوه‌ن ده‌سه‌لّات بوون، بۆیه به‌پۆیه‌بردنی هه‌مووی به‌ که‌سی
 ئه‌شعهری سه‌رسه‌خست ده‌سپۆردرا، هه‌روه‌ها مزگه‌وت و دادوه‌ره‌کانیش هه‌ر
 خۆیان دایانده‌مه‌زراند، جگه له‌وه‌ش خانه‌قایان هه‌بوو به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌درا به
 ده‌ستی که‌سانی ئه‌شعهری و ئه‌وانیش ده‌بوون به‌ خاوه‌ن کاریگه‌ری زۆر له‌ناو

كۆمەلگادا و بەم شېۋە نەك بە ھۆى زانست و بەلگەى زانستىيەو مەزھەبى
ئەشاعىرە بلاو بووبەوہ.

۱۳- (ابن تيمية) زۆر كات زىندان دەكرا، دەورى چل سال ئەو زانا بەرىزە ھەر
زىندان دەكرا و ئازاد دەكرا و جارىكى تر زىندان دەكرايەوہ، ئىتر ناوبەناو قازىيەك
خاوەن وىژدان پشتگىرى لى دەكرد و داواى ئازادبوونى دەكرد ئەشعەرىيە كانىش
دەيانوت بەلى باشە، بەلام با تەنازول لە عەقىدە كەى بكات بلىت پەشمانم، يان ھىچ
نەبىت لە ھەندى لە بىروباوەرە كانى بگەرپتەوہ.

جارىكيان كە بە تكاى كەسايەتى پايەدارىك ئازاد دەكرىت، بانگ دەكرىتە
قەلەى دىمەشق و ھەكو لە كىبى (الدرر الكامنة) دا ھاتووە، وا بلاو دەكرىتەوہ
كە (ابن تيمية) وتوويەتى بووم بە ئەشعەرى كە بىگومان وا نىيە، لەبەر ئەوہى
پيشەوايەكى گەورەى ھەكو ابن تيمية ھەموو ژيانى و كىبە زۆرە كانى شايبە تن
لەسەر پىچەوانەى ئەو بانگەشەيە، بەلام ئىتر ئەوہش جۆرىك بوو لە جەنگى
دەروونى لە دژى خۆى و شوپىنكەوتوانى.

۱۴- دواى ئازادكردنى لە قاھىرە نىشتەجى بوو، ماوہيەكى زۆرى پى نەچوو
سۆفییەكان لە قەلەى دىمەشق سكالايان لەسەر (ابن تيمية) تۆمار كرد و وتیان
قسە بە مامۆستا و مەشاىخەكانمان دەلپت و ھەرۋەھا دەلپت درووست نىيە ھاوار
بە پىغەمبەر صلى الله عليه و سلم بكرىت! بۆيە جارىكى تر فەرمانى
دەستگىر كردنى بۆ دەرچوو و بۆ زىندانىك لە شارى ئىسكەندەرىيە و پاش ماوہيەك
ئازاد كرا.

١٥- جارێکی تر به هۆی ئەوێ ئەوێ ابن تیمیة بەرەحمەت بێت فەتوای لەسەر ئەو بوو کە تەلەقی سێ بە سێ یەک دانە ی دەکەوێت نەک هەرسیکی، دیسان مەلاکانی ئەو سەردەمە کە زۆربەیان ئەشعەری و سەر بە دەسەلات بوون، لە سالی ٧١٩ ی کۆچی لە دژی (ابن تیمیة) هەلسانەووەو سکاڵایان لەسەری تۆمار کرد، ئەمەش بە هەمان شیوە لەبەر ئەو بۆچوونە جیاوازی بوو لەگەڵیان کە هەندی لە هاوڵانیان لەسەر ئەو بۆچوونە بوونە، دیسان زیندان کرایەو.

١٦- جارێکی تر مەلاکانی ئەوکاتە لەسەری هەلسان بە هۆی فەتوایەکی کە تێیدا وتووێ زیارەتی قەبری پێغەمبەر صلی اللہ علیہ و سلم یەکیکە لە (قربات) بەلام درووست نییە بەتایبەت سەفەری بۆ بکریت، بەلکو ئەگەر کەسە کە خۆی پێی کەوتە مەدینە بۆ ئیشی خۆی دەتوانێت سەردانی قەبرە کە بکات، لەسەر ئەوێش دیسان سەرائی ئەشاعیرە هەلسان بە زیندانی کردنی.

لەبەر ئەوێ ئەوێ نەیارەکانی ابن تیمیة دەیانزانێ دەسەلات بە دەستی ئەشعەرییەکانەوێ و دلنیاش بوون لە هەلوێستی ئەوان لە دژی (ابن تیمیة)، بۆیە هەمیشە لە جیاتی ئەوێ گفتوگۆی زانستی لەگەڵ بکەن و قسە و بۆچوونەکانی بە بەلگە بەرپەرچ بەدەنەو، بەردەوام پەنایان بۆ دەسەلات دەبرد و ئەوانیش خیرا فەرمانی دەستگیرکردنیان بۆ دەردەکرد !

(ابن تیمیة) زۆربە ی ژیانە پر لە پێزەکی لە زیندانی ئەشاعیرە جەھیمیەکاندا بردەسەر، تەنھا لەسەر ئەوێ عەقیدە یەکی راست و درووستی هەبوو و بەو لادانانە ی ئەوان لە ئەسائوسیفات و قەدەر و بابەتەکانی تری فیکھو شەریعەتدا

له گه لیان ناكوك بوو رقیان لی بوو،، (ابن تیمیة) له سهر بنه‌مای کیتاب و سوننه‌ت و تیگه‌یشتنی سه‌له‌ف بوو و به مه‌زن رایده‌گرتن، زانایه‌کی حه‌قبیژ و به‌غیره‌ت بوو له‌سهر دینه‌که‌ی، وه‌کو ئه‌وان نانی به‌ زانستی شه‌رعیه‌وه نه‌ده‌خوارد و بریاری کۆتایی دابوو خۆی به‌ هموو ساتیکی ژیانیه‌وه به‌ قوربانی ئیسلام بکات و تا دوا هه‌ناسه به‌رگری له‌ عه‌قیده‌و له‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بکات، بۆیه‌ زیندانی به‌ گه‌شت وگوزار ده‌زانی و ده‌یفه‌رموو چیم لی ده‌که‌ن؟ من به‌هه‌شته‌که‌م له‌ناو دل و سنگم‌دایه، هه‌زاران جار له‌ زیندانداندا قورئانی خه‌تم کرد و سه‌دان کتیبی نووسی و وه‌لامی هه‌زاران بریاری دایه‌وه که تاکو ئیستا وه‌کو مه‌شخه‌لیکه‌ بۆ موسولمانان، بۆیه‌ دوا جاریش هه‌ر له‌ زیندانداندا وه‌فاتی کرد و الله به‌ کویرایی چاوی ناحه‌زه‌کانی ناوی به‌رز کرده‌وه و کردی به‌ پیشه‌وایه‌کی هه‌ره‌ خۆشه‌ویستی موسولمانان له‌ هموو سه‌ده‌کاندا و کردی به‌ پیشه‌نگ و سونبولیک بۆ هه‌موو ئیماندار و موه‌حیدیک.

۱۷- له‌و وتانه‌ی (ابن حجر) له‌ کتیبی (الدرر الکامنة) دا ده‌رده‌که‌ویت که ئه‌شاعیره له‌ دژی (ابن تیمیة) که که‌سایه‌تییه‌کی ئیسلامی زۆر زانا و کاریگه‌ر بووه، هه‌روه‌ها له‌ دژی شوینکه‌وتوانی و شوینکه‌وتوانی مه‌زه‌به‌بی حه‌نبه‌لی که ئه‌هلی فه‌رمووده‌و سوننه‌ت بوونه، هه‌موو پینگه‌یه‌کی ناشه‌رعی و سته‌مکارانه‌ و توندیان له‌ دژیان به‌ کاره‌یناوه و خه‌لکیشیان ترساندوووه و وتوویانه‌ هه‌رکی نه‌بیته‌ ئه‌شعهری حالی به‌ حالی ئه‌وان ده‌بیته، له‌ قسه‌کانی (ابن حجر) ده‌رده‌که‌ویت که ئه‌شاعیره هه‌ره‌شه و لیدان و زیندانیکردن و خوین‌ه‌لال کردن و سووکایه‌تی کردنیان له‌ دژی نه‌یاره‌کانیان به‌ کاره‌یناوه.

۱۸- بەلگەى ھەمو ئەم مەسەلانە و لەمانە زیاتریش لە کتیبى (الدرر الكامنة) دا ھاتووہ بۆ کہ سیک بیهوئیت بیخوئینتەوہ، لە یوتیویش فیدیویەك لە لایەن بانگخووزیکەوہ تومار کراوہ کہ من سوودم لى بینى باس لەم مەسەلە دە کات، بەلام من خۆم بۆ بەرگی یە کەمى ئەو کتیبە گەرامەوہ و قسەکانى (ابن حجر) م خوئندەوہ کہ لە لاپەرە ۱۴۴ بەداوہ باسى ابن تیمیة دە کات و ئەو بەسەرھاتانە دە گێریتەوہ؟

ناوه پۆك

- ۵ ..... پيشه كى
- ۹ ..... پيناسه يه ك بۆ كتيبى (أصول السنه) ودانه ره كه ى
- ۱۰ ..... كورته يه ك ده ر باره ى ژياننامه ى دانهر
- ۱۶ ..... ده شتگرتن به سوننه تى پيغه مبه ر صلى الله عليه و سلم
- ۲۸ ..... سوننه ت ته فسيري قورئانه
- ۳۷ ..... باوه رهينان به چا كه و خراپه ى قه ده ر
- ۴۹ ..... مشتمومر مه كه
- ۵۳ ..... قورئان كه لامى الله يه و مه خلوق نبيه
- ۶۱ ..... باوه رهينان به بينبى الله له رۆژى قيامه تدا
- ۶۷ ..... باوه رهينان به ته رازوو له رۆژى قيامه تدا
- ۷۱ ..... الله له رۆژى قيامه تدا له گه ل به نده كانيدا قسه ده كات
- ۷۵ ..... باوه رهينان به حه وز
- ۷۹ ..... باوه رهينان به سزاي ناو گۆر
- ۸۳ ..... باوه رهينان به مه سيحى ده ججال
- ۸۹ ..... ثيان گوفتار و كرداره، زيادو كه م ده كات
- ۱۰۰ ..... نوژنه كه ر له بازنه ى ئيسلامدا نبيه
- ۱۰۵ ..... أبو بكر و عمر و عثمان چاكترينى ئەم ئوممه تهن له پاش پيغه مبه ر صلى الله عليه و سلم
- ۱۱۷ ..... گوپرايه لى بۆ پيشه وايان و ئەميري باوه رداران
- ۱۳۳ ..... شه ر كردن له دژى دز و پريگره كان
- ۱۳۸ ..... شايه تى چوونه به هه شت و دۆزخ بۆ كه س له ئەهلى قبيله مه ده له سه ر ئەوه ى كردوويه تى
- ۱۴۸ ..... ره جم كردن بۆ ژئىكى خاوه ن ميتر ديان پياويكى ژندار حه قه
- ۱۵۶ ..... نيفاق و سووكايه تى كردن به هاوه لان
- ۱۶۸ ..... نيفاق و دوو پروويى

- ۱۷۸..... بههشت و دۆزهخ درووست كراون
- ۱۸۵..... ههركى له ئەهلى قىبله به موهحيدى بمریت نوژی لهسەر دهكریت
- ۱۹۰..... كۆتايى
- ۱۹۱..... بوختهيهك
- ۱۹۱..... دهبارهى فيرقه و تاومه لادهرهكان
- ۱۹۳..... مورجيهكان
- ۱۹۵..... نيشانهكانى مورجيهكه پىي دهناسرينهوه
- ۱۹۸..... جههميهكان
- ۲۰۰..... نيشانهكانى تاقمى جههميهكان
- ۲۰۳..... موختهزيله
- ۲۰۳..... له نيوان دوينى و ئەمرودا
- ۲۰۸..... جياوازى عهقیدهى موختهزيله له عهقیدهى ئەهلى سوننهت
- ۲۱۲..... جياوازى عهقیدهى موختهزيله له عهقیدهى ئەهلى سوننهت
- ۲۱۵..... جياوازى عهقیدهى موختهزيله له عهقیدهى ئەهلى سوننهت
- ۲۲۰..... جياوازى عهقیدهى موختهزيله له عهقیدهى ئەهلى سوننهت
- ۲۲۵..... موختهزيله هاوچهرخهكان
- ۲۳۱..... ماتوريديهكان
- ۲۳۷..... قهدهرييهكان
- ۲۴۰..... جهبريهكان
- ۲۴۴..... ئەشاعيره
- ۲۴۴..... پيناسه و بنهماكانى بيروباوهريان
- ۲۴۷..... ئايا ئەشاعيره شوينكهوتوى ئەبولحهسەنى ئەشعەرين؟
- ۲۵۹..... ئايا ئەشاعيره زۆرترين؟
- ۲۷۰..... ئايا ئەشاعيره ئەهلى سوننهتن؟
- ۲۷۸..... بوچى ئەشاعيره زۆرترن؟ (ابن حجر العسقلاني) وهلام دهداتهوه